

ONSDAG DEN 11. MARTS 2009

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 9.00)

2. Erklæringer fra formanden

Formanden. – Mine damer og herrer! Jeg vil afgive en erklæring i anledning af den femte europæiske dag til minde om ofre for terrorisme. Det er en dag, som vi skal huske på, og en dag, hvor vi mindes alle de uskyldige ofre for terrorisme. I denne weekend blev to soldater i Antrim i Nordirland myrdet af Real IRA, og i mandags blev en politibetjent skudt i Armagh. Den myrdede politibetjent var gift og havde børn. En barbarisk terrorhandling har endnu en gang ødelagt en familie og påført utrolige lidelser. I går døde mindst 10 mennesker ved et selvmordsbombeangreb i det sydlige Sri Lanka, og over 20 blev alvorligt såret.

På Europa-Parlamentets vegne vil jeg give udtryk for min harme over disse afskyelige angreb på uskyldige mennesker og udtrykke min dybe medfølelse med ofrenes familier. Vi vil altid mindes ofrene.

I dag vil vi i Europa-Parlamentet klart og tydeligt fordømme vilkårlige terrorhandlinger. Vi fordømmer på det stærkeste den meningsløse ødelæggelse af menneskeliv og udryddelsen af hele familier som følge af blind fanatisme, der får mennesker til at dræbe deres medmennesker og træde den menneskelige værdighed under fode. Terrorismen er et direkte angreb på frihed, menneskerettigheder og demokrati. Terrorismen er et forsøg på ved hjælp af vilkårlig vold at nedbryde de værdier, der forener os i EU og i medlemsstaterne.

Disse terrorhandlinger chokerer os alle. De påfører os dyb og hjerteskræende smerte, men de kan og vil ikke ødelægge grundlaget for det demokratiske samfund, som bygger på vores fælles værdier.

Terrorisme er en forbrydelse uden formildende omstændigheder. Terrorismen er en af de største farer for det internationale samfunds sikkerhed, stabilitet og demokratiske værdier. Den er et direkte angreb på borgerne, på os alle sammen. Europa-Parlamentet deltager aktivt i bekæmpelsen af terrorisme og støtter ofrene for terrorangreb. Det kan ikke siges for ofte, at der ikke er nogen begrundelse for terrorisme. Derfor skal vi fortsat samarbejde om at bekæmpe terrorisme ved hjælp af retsstatsprincippet og med alle lovlige midler. I dag går Europa-Parlamentets tanker til ofrene for terrorisme, uanset hvor i verden de døde. Vi udtrykker vores solidaritet med dem. Jeg anmoder Dem om at iagttage et minuts stilhed til minde om ofrene for Real IRA og selvmordsbombeangrebet i Sri Lanka.

(Parlamentet iagttog stående et minuts stilhed)

Den store europæer Jean Monnet, som var en af den europæiske integrations grundlæggere, døde for 30 år siden den 16. marts 1979. I anledning af 30-års-dagen for hans død vil jeg ved begyndelsen af dette plenarmøde i Europa-Parlamentet kort hædre og anerkende hans arv og hans livsværk i den europæiske integrations tjeneste.

I dag tænker vi på den uvurderlige arv efter en mand, der sammen med Robert Schuman, som var en af arkitekterne bag forsoningen mellem Tyskland og Frankrig, tog det første skridt til oprettelsen af et fællesskab med en fælles skæbne baseret på fred, forståelse, demokrati og samarbejde mellem Europas befolkninger. Her i begyndelsen af det 21. århundrede er de principper, som Jean Monnet fremhævede, og de metoder, som han anvendte til at gennemføre dem, ikke blevet mindre relevante. Tværtimod er deres betydning klar for enhver. De største udfordringer, som globaliseringen, den økonomiske og finansielle krise og den globale opvarmning repræsenterer, vil få europæerne til at arbejde endnu tættere sammen for at beskytte vores fælles værdier og vores interesser i verden effektivt. Jean Monnet ville naturligvis have bifaldet Lissabontraktatens fremskridt hen imod et demokratisk EU, der er handlekraftigt og i stand til at klare det 21. århundredes udfordringer.

Endelig er det vigtigt at nævne, at det var Aktionsudvalget for Europas Forenede Stater, som Jean Monnet oprettede, der bl.a. foreslog indførelse af direkte valg til Europa-Parlamentet. I de sidste 30 år efter Jean Monnets død er denne drøm blevet en imponerende virkelighed med skabelsen af EU's parlamentariske

dimension. Vi er alle sammen arvtagere efter den store europæer Jean Monnet, og hans arbejde har fortsat varig indflydelse. Det har ført til grundlæggende ændringer af forbindelserne mellem de europæiske stater, og det har stadig indflydelse på alle europæiske borgeres liv i dag.

I anledning af 30-års-dagen for Jean Monnets død synes jeg, at vi skal tænke på den opgave og de forpligtelser, der venter os, nemlig at fortsætte det store arbejde med at forene vores kontinent, som Jean Monnet indledte.

José Manuel Barroso, *formand for Kommissionen*. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! "For adskilte lande er det enkelte lands fordele begrænset til resultatet af dets indsats alene, de fordele, det opnår på bekostning af naboen, og de problemer, som det lykkes at overføre til ham. Inden for vores Fællesskab er hver medlemsstats fordel resultatet af helhedens fremskridt." Det sagde Jean Monnet i 1954. De ord er ikke blevet mindre relevante, tværtimod.

Som hr. Pöttering netop sagde, er det i marts i år 30 år siden, at Jean Monnet døde i 1979. Derfor synes jeg, at vi skal mindes denne grundlægger af det Europa, som vi alle sammen elsker, denne store europæer, hvis arv kun kan inspirere os i disse krisetider.

For nylig besluttede vi, også for at markere Kommissionens 50-års-dag, at opkalde samlingslokalet – Kommissionens største mødelokale – efter Jean Monnet ved en meget enkel, men betydningsfuld ceremoni, hvor jeg havde fornøjelsen og æren af at være i selskab med ikke blot Europa-Parlamentets formand, Hans-Gert Pöttering, men også formanden for Rådet, Nicolas Sarkozy.

Det siger noget om, hvor stolte vi i Kommissionen er af Jean Monnets umådelige arv. Som den første formand for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab var han faktisk den første formand for den institution, der gik forud for vores institution, Europa-Kommissionen. Kommissionen gør sit bedste for at leve op til hans idealer, som er idealerne for alle europæere, der elsker fred, demokrati og solidaritet.

(Bifald)

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Hr. formand! Jeg vil også hylde Jean Monnet, men jeg bad om ordet for at lykønske formanden for Parlamentet med hans erklæring om den europæiske dag til minde om ofre for terrorisme. Det var på mit forslag, at vi for fem år siden vedtog denne holdning, som Rådet godkendte på et møde den 25. marts efter de tragiske terrorangreb i Madrid. Mit indlæg er imidlertid en appel. Parlamentet har altid trofast markeret denne dag, men desværre har den endnu ikke fået den plads i de europæiske institutioner og medlemsstaterne, som den fortjener. Jeg mener, at markeringen af denne dag er en af de vigtigste måder, hvorpå vi kan mindes ofrene, som formanden gjorde det, men også øge offentlighedens bevidsthed. Jeg ved, at der er nogle markeringer i Madrid i dag, men ikke ret mange andre steder.

Derfor opfordrer jeg Kommissionen og det tjekkiske formandskab til at sikre, at alle medlemsstaterne markerer denne dag på behørig vis i fremtiden.

3. Forberedelse af Det Europæiske Råd (19.-20. marts 2009) – Europæisk økonomisk genopretningsplan – Medlemsstaternes beskæftigelsespolitik – Realøkonomiske investeringer (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om redegørelser fra Rådet og Kommissionen: Forberedelse af Det Europæiske Råd (19.-20. marts 2009),

– betænkning (A6-0063/2009) af Ferreira for Økonomi- og Valutaudvalget om en europæisk økonomisk genopretningsplan (2008/2334(INI));

– betænkning (A6-0052/2009) af Andersson for Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender om forslag til Rådets beslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (KOM(2008)0869 - C6-0050/2009 - 2008/0252(CNS));

– betænkning (A6-0075/2009) af Kirilov for Regionaludviklingsudvalget om samhørighedspolitik: realøkonomiske investeringer (2009/2009(INI)).

Alexandr Vondra, *formand for Rådet*. – (EN) Hr. formand! Lad mig først tilslutte mig Deres hyldelse af Jean Monnet. Vi befinder os i en krisetid, og det er netop en tid, hvor vi har brug for en stærk institution, og det er en glimrende lejlighed til at gøre opmærksom på Jean Monnets betydning som en af den europæiske integrations grundlæggere.

Men formålet med mødet i dag er at drøfte det kommende Europæiske Råd. Dette Europæiske Råd finder som bekendt sted på et tidspunkt, der er kritisk for EU. Vi står over for enorme udfordringer som følge af det hidtil usete pres på vores finansielle systemer og vores økonomier.

Dette vil sammen med energisikkerhed, klimaændringer og finansieringen af modvirkningen af og tilpasningen til klimaændringer være centralt for mødet i næste uge.

Som Parlamentet udmærket ved, har EU og medlemsstaterne truffet en lang række foranstaltninger som følge af den finansielle krise. Vi har forhindret en nedsmeltning af det finansielle system.

Det vigtigste er nu at genoprette kreditstrømmene til økonomien. Vi skal især beskæftige os med bankers "værdiforringede aktiver", da de afholder dem fra at genoptage udlånsvirksomheden. På mødet den 1. marts blev stats- og regeringscheferne enige om, at vi skal gøre dette samordnet i overensstemmelse med de retningslinjer, som Kommissionen har udstukket.

Vi skal også forbedre reguleringen af og tilsynet med de finansielle institutioner. Dette er en klar erfaring, der kan drages af krisen, og forebyggelse er ikke mindre vigtig. Grænseoverskridende banker ligger inde med op til 80 % af Europas bankaktiver. To tredjedele af de europæiske bankers aktiver er placeret i kun 44 multinationale selskaber. Derfor er en styrkelse af tilsynet vigtig i sig selv. Den vil bidrage til at forebygge fremtidige kriser, men den vil også sende et signal om tillid til forbrugerne og markederne.

Der bliver gjort en betydelig indsats på dette punkt. Formandskabet er fuldt ud indstillet på at arbejde tæt sammen med Europa-Parlamentet for hurtigt at få vedtaget solvens II-direktivet (om forsikring), det reviderede kapitalkravsdirektiv (om banker) og UCITS-direktivet (om institutter for kollektiv investering i værdipapirer). Vi arbejder også på at få forordningerne om beskyttelse af bankindeståender og om kreditvurderingsbureauer vedtaget hurtigt.

Men vi må nok gå endnu længere. Den højtstående gruppe under ledelse af hr. de Larosière har som bekendt foreslået nogle meget interessante anbefalinger, og Kommissionens meddelelse af 4. marts banede også vej for omfattende reformer på dette område. Derfor skal Det Europæiske Råd sende et klart signal om, at dette er et prioriteret område, og at der skal træffes beslutninger allerede i juni.

Som De ved, stiger medlemsstaternes budgetunderskud hurtigt for øjeblikket. Underskud svulmer selvfølgelig op i økonomiske nedgangstider. Automatiske stabilisatorer kan til en vis grad spille en positiv rolle. Stabilitets- og vækstpakten blev revideret i 2005 netop for at give mulighed for tilstrækkelig fleksibilitet i vanskelige tider. Men denne fleksibilitet skal anvendes klogt under hensyntagen til forskellige udgangspunkter. Genskabelse af tillid kræver også, at regeringerne forpligter sig til sunde offentlige finanser med fuld respekt for stabilitets- og vækstpakten. Nogle medlemsstater har allerede bestræbt sig på at opnå konsolidering. De fleste vil gøre det fra 2010. Det bliver også et vigtigt budskab fra mødet i næste uge.

Den finansielle krise påvirker nu realøkonomien. Medlemsstaterne har iværksat omfattende genopretningsprogrammer, som nu er godt i gang. Den samlede stimulans repræsenterer, som det blev aftalt, 1,5 % af BNP, men hvis de automatiske stabilisatorer medregnes, udgør den 3,3 % af EU's BNP. Medlemsstaternes reaktioner er naturligvis forskellige. De befinder sig i forskellige situationer og har forskellige råderum, men reaktionerne er koordinerede og baserede på fælles principper, som er fastsat i den europæiske genopretningsplan, der blev vedtaget i december. Det er vigtigt, hvis vi skal sikre synergier og undgå negative følgevirkninger.

Kommissionen, medlemsstaterne og formandskabet har samarbejdet om en specifik og målrettet indsats. Det betød, at vi både kunne fastholde de lige vilkår og samtidig samordnet og effektivt kunne afhjælpe den forværrede situation i nogle af Europas vigtige industrisektorer såsom bilindustrien.

Det Europæiske Råd vil vurdere status for gennemførelsen af denne plan. Også på dette punkt er der i Kommissionens meddelelse af 4. marts 2009 fastsat en række vigtige principper, som bør ligge til grund for medlemsstaternes indsats. Det drejer sig bl.a. om nødvendigheden af at opretholde åbenheden inden for det indre marked, sikre ikkediskriminering og arbejde hen imod langfristede politiske mål såsom lettelse af de strukturelle ændringer, forøgelse af konkurrencen og skabelse af en lavemissionsøkonomi.

Hvad angår fællesskabsdelen af genopretningsplanen, arbejder formandskabet meget hårdt på at opnå enighed i Det Europæiske Råd om Kommissionens forslag til finansiering af energiprojekter og projekter for udvikling af landdistrikterne. Som bekendt har der i Rådet været diskussioner om den nøjagtige liste over projekter, der skal støttes af Fællesskabet, og om, hvordan de skal finansieres.

Da Parlamentet spiller en vigtig rolle som en af budgetmyndighedens parter og som medlovgiver på dette område, vil formandskabet i de kommende uger arbejde snævert sammen med Dem for at opnå enighed hurtigst muligt.

Ud over de kortsigtede foranstaltninger kræves der en langsigtet indsats, hvis vi skal sikre vores økonomiers konkurrenceevne. Strukturreformer er mere påkrævede end nogensinde, hvis vi skal fremme vækst og beskæftigelse. Derfor er den fornyede Lissabonstrategi stadig den rigtige ramme for fremme af bæredygtig økonomisk vækst, som vil føre til, at der skabes nye job.

For øjeblikket er borgerne især bekymrede over den økonomiske situations indvirkning på beskæftigelsen. Det Europæiske Råd vil i næste uge vedtage konkrete retningslinjer for, hvordan EU kan bidrage til at afhjælpe de sociale følger af krisen. Dette spørgsmål vil også stå øverst på dagsordenen på det særlige topmøde i begyndelsen af maj.

Lad mig slå én ting fast: Vi vil ikke beskytte arbejdspladser ved at skabe hindringer for udenlandsk konkurrence. På mødet for 10 dage siden påpegede stats- og regeringscheferne, at vi skal udnytte det indre marked mest muligt som en genopretningsmekanisme. Protektionisme er tydeligvis ikke den rigtige måde at håndtere denne krise på – tværtimod. Virksomhederne har mere end nogensinde behov for åbne markeder både internt i EU og på globalt plan.

Hvilket fører mig til G20-topmødet i London. Det Europæiske Råd vil fastsætte EU's holdning forud for G20-topmødet. Vi ønsker, at topmødet bliver ambitiøst. Vi har ikke råd til, at det bliver en fiasko.

Lederne vil undersøge mulighederne for vækst og beskæftigelse og for reform af det globale finansielle system og af de internationale finansielle institutioner. De vil også undersøge de særlige udfordringer, som udviklingslandene står over for. EU er aktivt på alle disse områder og bør være i en stærk position til at sikre, at det internationale samfund træffer de rigtige beslutninger.

Det andet vigtige punkt på dagsordenen for Det Europæiske Råd i næste uge er energisikkerhed. Energikrisen for kort tid siden viste med al mulig tydelighed, hvor vigtigt det er, at vi forbedrer vores evne til at modstå fremtidige forsyningsproblemer som dem, der opstod tidligere i år.

Kommissionen har fremsat nogle meget interessante idéer i den anden strategiske energirededgørelse. På baggrund af denne redegørelse håber formandskabet, at Det Europæiske Råd vedtager en række konkrete retningslinjer, der tager sigte på at forbedre EU's energisikkerhed på kort, mellemlang og lang sigt.

På kort sigt kræver det, at vi råder over konkrete foranstaltninger, som kan iværksættes, hvis vi pludselig står over for en ny afbrydelse af gasforsyningen. Det kræver også, at der omgående tages skridt til at iværksætte infrastrukturprojekter med henblik på at forbedre energiforbindelserne – det er helt afgørende.

På mellemlang sigt kræver det, at der vedtages lovgivning om olie- og gaslagre for at sikre, at medlemsstaterne optræder ansvarligt og solidarisk. Det kræver ligeledes, at der træffes passende foranstaltninger til at forbedre energieffektiviteten.

På lang sigt kræver det, at vi diversificerer vores kilder, leverandører og forsyningsveje. Vi skal samarbejde med vores internationale partnere for at fremme EU's energiinteresser. Vi skal skabe et fuldt udviklet indre marked for elektricitet og gas. Som bekendt er det formandskabets store håb, at denne lovgivning bliver vedtaget før valget til Europa-Parlamentet.

På mødet i næste uge vil forberedelserne af klimakonferencen i København også blive drøftet. Vi er fortsat besluttet på, at der skal indgås en global og samlet aftale i København i december. Kommissionens meddelelse fra januar er et meget nyttigt udgangspunkt. Det står klart, at klimaændringerne er et problem, der kun kan løses ved en samlet global indsats.

Endelig vil Det Europæiske Råd lancere det østlige partnerskab. Dette vigtige initiativ vil bidrage til at fremme stabilitet og velstand på hele kontinentet. Det vil også bidrage til at fremskynde reformer og styrke vores engagement i at samarbejde med disse lande.

Partnerskabet har en bilateral dimension, som er tilpasset til hvert enkelt partnerland. Det indbefatter forhandlinger om associeringsaftaler, der kan omfatte vidtgående og omfattende frihandelsområder.

Den multilaterale fremgangsmåde vil skabe en ramme, hvor fælles problemer kan behandles. Der vil være fire politiske platforme, nemlig demokrati, god regeringsførelse og stabilitet, økonomisk integration, energisikkerhed og sidst, men ikke mindst, mellemfolkelig kontakt.

Som det fremgår af denne præsentation har Det Europæiske Råd i næste uge mange vigtige punkter på dagsordenen. Vi står over for mange alvorlige udfordringer, ikke mindst den aktuelle økonomiske krise. Det tjekkiske formandskab forsøger under premierminister Topoláneks ledelse at sikre, at mødet i næste uge gennem praktisk handling viser, at EU fortsat holder fast ved sine idealer, og at det vil klare disse udfordringer samordnet og i en ånd af ansvar og solidaritet.

(Bifald)

José Manuel Barroso, *formand for Kommissionen*. – (FR) Hr. formand, hr. Vondra, mine damer og herrer! Det er hårde tider.

En økonomisk krise af denne størrelsesorden har indflydelse på familier, arbejdstagere, alle befolkningsgrupper og virksomheder i alle dele af Europa. Den skaber arbejdsløshed og sætter vores sociale modeller styrke på prøve. Den lægger også et stærkt politisk pres på alle lederne.

EU er ikke immunt over for den type spændinger. Det er grunden til, at det har besluttet at sætte alt ind på at få greb om krisen og dens følger ved at bruge det, der giver det styrke, nemlig europæiske institutioner og medlemsstater, som i et fællesskab baseret på retsstatsprincippet samarbejder om at finde fælles løsninger på fælles problemer.

Vi har allerede i løbet af de sidste seks måneder gjort meget for at bekæmpe den krise, vi befinder os i. Vi undgik det finansielle systems sammenbrud i efteråret, vi bidrog til indledningen af en international proces med G20, og vi var nogle af de første, der satte fokus på realøkonomien ved at vedtage en genopretningsplan i december, en plan, hvis første henstilling – et hidtil uset budgetincitament på europæisk plan – så småt er ved at blive gennemført. Denne støtte til realøkonomien udgør i alt 3,3 % af BNP og indbefatter et reelt bidrag fra EU's budget.

Genopretningsplanen omfatter f.eks. fremskyndede forskudsbetalinger fra strukturfondene op til et loft på 6,3 mia. EUR i 2009 ud over de 5 mia. EUR, der allerede er bevilget.

De aktioner, der er gennemført i løbet af de sidste seks måneder, er fuldt ud i overensstemmelse med Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse. Strukturreformerne, som har bidraget stærkt til at styrke vores økonomier, skal fortsætte, for de bidrager også til at fastholde efterspørgslen på kort sigt, men nu må vi gå et skridt videre og iværksætte foranstaltningerne til mere dybtgående bekæmpelse af krisen.

Vi må have bedre samordning og mere vidtgående virkninger. Nu skal der sættes skub i vores kriseforanstaltninger. Vi må forstå, at dette er en ny kriseform, og at vi aldrig forudså en så omfattende, voldsom og dybtgående krise.

Dette bliver Det Europæiske Råds mission i næste uge. Med den meget stærke støtte fra det tjekkiske formandskab, hvis engagement og fulde samarbejde med Kommissionen jeg bifalder, er jeg overbevist om, at der vil ske fremskridt på fire områder, som Kommissionen udpegede for nogle få dage siden i sin meddelelse, nemlig finansmarkederne, realøkonomien, beskæftigelsen og den sociale dimension og den globale dimension via G20.

Det uformelle topmøde den 1. marts har allerede – i høj grad takket være premierminister Topoláneks effektive formandskab – lagt grunden til et frugtbart Europæisk Råd. Jeg er stolt af, at Kommissionens forberedende arbejde er blevet modtaget så positivt. Vores retningslinjer om værdiforringede aktiver, vores meddelelse om bilindustrien og den rapport, som jeg har bedt Jacques de Larosiére og hans højtstående gruppe om at udarbejde, har givet medlemsstaterne mulighed for at skabe en konsensus, så de kan samle sig om fælles holdninger.

Jeg bifalder Europa-Parlamentets brede støtte til disse foranstaltninger. Jeg kan f.eks. nævne de betænkninger, som vi skal behandle i formiddag, Ferreira-betænkningen om den økonomiske genopretningsplan, Andersson-betænkningen om retningslinjerne for beskæftigelsespolitikkerne og Kirilov-betænkningen om samhørighedspolitikken.

Disse betænkninger og de beslutninger, som Parlamentet skal stemme om i denne uge, navnlig betænkningerne fra koordinationsgruppen for Lissabonstrategien, vil efter min opfattelse være et væsentligt bidrag til Det Europæiske Råd. Umiddelbart før topmødet i London kan de kun styrke Europas position på den internationale scene, og det bifalder jeg.

(EN) Hr. formand! Jeg vil kort komme ind på tre emner, som efter min mening skal være centrale for dette Europæiske Råds arbejde, nemlig stabilisering af finansmarkederne, genoplivning af realøkonomien og foranstaltninger til at hjælpe folk gennem krisen.

Hvis vi ser på det finansielle system, er det rigtigt, at der skal handles hurtigt for at løse de umiddelbare problemer. Efter vores initiativer om rekapitalisering og garantier drejer vores vejledning om værdiforringede aktiver sig om den største hindring, der nu menes at blokere kreditstrømmen. Jeg mener, og det fremgår af vores meddelelse, at en sanering af bankvæsenet er en betingelse for genoprettelse af kreditstrømmen til realøkonomien.

Men som det ofte er blevet sagt her i Parlamentet, må vi også genopbygge tilliden ved en grundig gennemgang af vores forskriftsrammer. Det er årsagen til, at vi har fastsat en detaljeret tidsplan for nye lovgivningsmæssige forslag. I næste måned stiller Kommissionen nye forslag om hedgefonde, privat egenkapital og cheflønninger.

Vi skal imidlertid også forbedre tilsynet. Som det fremgår af den meddelelse, som Kommissionen vedtog i onsdags, og som jeg havde lejlighed til at drøfte med Formandskonferencen dagen efter, ønsker Kommissionen at fremskynde gennemførelsen af de Larosière-rapporten. Vi forelægger den overordnede struktur i slutningen af maj, så Det Europæiske Råd kan godkende den i juni, og vi stiller de lovgivningsmæssige forslag til efteråret.

Mere generelt og ud over de finansielle systemer vil anvendelsen af kortsigtede foranstaltninger til at nå vores langsigtede mål give dobbelt bonus. Det vil gøre os stærkere, når opsvinget kommer, så vi er i stand til at klare udfordringerne i form af konkurrence og en lavemissionsøkonomi.

Tænk blot på energisikkerheden. Selv om vi befinder os i en økonomisk krise, forsvinder vores afhængighedsproblemer ikke. Tværtimod, og jeg bifalder premierminister Topolánek's beslutning om, at dette spørgsmål skal tages op. Det er centralt for, hvad vi gør. Investeringer i infrastruktur er et incitament, som den europæiske økonomi har hårdt brug for i dag, men de gør os også stærkere og mere konkurrencedygtige i morgen. Det er grunden til, at Europa-Parlamentets støtte til incitamentet på 5 mia. EUR til energi- og bredbåndsprojekter er så værdifuld – især fordi jeg ærligt talt er temmelig bekymret over situationen i Rådet, hvor vi ikke gør de fremskridt, jeg gerne havde set.

Vi ved naturligvis alle sammen, at fællesskabsbudgettet på under 1 % af BNP kun kan yde et begrænset bidrag til et incitament, der omfatter hele Europa. Pengene skal først og fremmest komme fra de nationale budgetter. Men vi skal udnytte alle nationale instrumenter i den europæiske sags tjeneste for at være effektive. Det indre marked er den bedst mulige platform for genopretning. Bare i 2006 blev Europa 240 mia. EUR rigere på grund af det indre marked, hvilket svarer til 518 EUR pr. europæisk borger.

Det Europæiske Råd bør cementere sin stilling centralt i vores genopretningsstrategi ved at vedtage de principper, der skal ligge til grund for den europæiske genopretning, herunder en fælles forpligtelse til åbenhed og lige vilkår internt og eksternt, og dermed klart afvise protektionisme, men naturligvis beskytte det indre marked, som er grundlaget for europæisk velstand.

Det vigtigste er dog, at vi erkender, at det ikke er et spørgsmål om økonomisk teori eller tørre statistikker. Denne krise har stor indflydelse på de mest sårbare mennesker i Europa – her og nu. Det er årsagen til, at min største bekymring – langt den vigtigste prøve, vi står over for – er denne krises sociale følger, nemlig problemet med den stigende arbejdsløshed.

Vi skal målrette indsatsen mod beskæftigelse og foranstaltninger til at hjælpe folk gennem krisen. Det kræver beslutsomhed og kreativitet. Vi skal hjælpe virksomheder med at beholde medarbejderne og udnytte uddannelse kreativt til at tjene lang- og kortsigtede behov, og vi skal hjælpe dem, der allerede er arbejdsløse. Vi må sikre os, at vi får mest muligt ud af nationale foranstaltninger til at hjælpe de mest sårbare, men vi skal også få mest muligt ud af de europæiske instrumenter, vi råder over, fra Socialfonden til Globaliseringsfonden.

Hvis vi indleder en proces nu og frem til beskæftigelsestopmødet i maj, har vi to måneder til at planlægge og evt. udvikle nye og mere ambitiøse strategier for løsning af arbejdsløshedsproblemet. Den tid skal vi udnytte godt.

Selv om tiden er kort, mener jeg, at vi skal forsøge at tilrettelægge en langt mere inklusiv proces forud for topmødet, hvor arbejdsmarkedets parter, det civile samfund og parlamentsmedlemmer inddrages. Det er især vigtigt, at vi drager fordel af Deres privilegerede indsigt i, hvad der virkelig sker ude i samfundet. Hvis vi følger denne strategi med at samle vores ressourcer og samordne aktionerne på alle planer – på europæisk plan, på nationalt plan, på regionalt plan og mellem arbejdsmarkedets parter – tror jeg, at vi vil komme hurtigere og stærkere ud af denne krise.

Vi vil også få større indflydelse på internationalt plan. Det er ingen tilfældighed, at de forslag, som vi stillede til EU's G20-holdning, i høj grad afspejler vores tilgang i Europa. De bygger på de samme principper. Med en samlet EU-stemme på G20 vil de veje meget tungt, og EU vil – hvis medlemsstaterne virkelig er rede til at samarbejde – få stor indflydelse på den globale reaktion på krisen.

Europa skal i dag finde sin styrke i samhørighed, samordning og reel praktisk solidaritet. Derfor skal vi alle sammen arbejde tæt sammen og holde os i tæt forbindelse, efterhånden som genopretningsopgaven udvikler sig, naturligvis også med Europa-Parlamentet.

Jeg ser frem til at virkeliggøre dette, når vi i de kommende uger og måneder alle sammen arbejder for genopretning.

Elisa Ferreira, ordfører. – (PT) Hr. formand, hr. formand for Kommissionen, mine damer og herrer! Den aktuelle krise er den værste, EU nogensinde har oplevet. Desværre er den langt fra overstået. Der forekommer stadig konkurser, og arbejdsløsheden stiger fortsat. Det europæiske projekt har aldrig før været sat på sådan en hård prøve. Det er ikke bare genopretningens succes, der vil afhænge af vores fælles reaktion, men sandsynligvis også selve det europæiske projekts fortsættelse, i hvert fald hvad angår den hastighed, hvormed det udvikler og udvider sig.

Vi skabte ikke et EU, der i opgangstider skulle være begrænset til et enormt marked eller i krisetider skulle vende tilbage til den nationale egoisme, hvor enhver er sig selv nærmest. Det europæiske projekt er et politisk projekt og en garant for fred, frihed og demokrati. Men økonomisk set er det baseret på både konkurrence og solidaritet og samhørighed. Faktisk fungerer det bedst, når det kan tilbyde kvalitet og muligheder for fremskridt for alle borgere, uanset deres oprindelse.

I dag under denne krise vender folk blikket mod Europa for at opnå beskyttelse og foranstaltninger til at hjælpe dem hurtigt gennem den aktuelle afgørende fase uden nogen alvorlige sociale sammenbrud. De forventer, at Europa kan hjælpe dem med at genfinde deres fremtid og øge beskæftigelsen og erhvervsaktiviteterne på grundlag af nye og mere bæredygtige udviklingsstrategier.

Lissabondagsordenen og miljøforpligtelserne er inspirerende hensigter, men vi må omgående give dem indhold og styrke. På dette punkt er Parlamentets opfordring til Rådet og Kommissionen klar, fast og tydelig. Den enighed, der blev opnået under afstemningen i Økonomi- og Valutaudvalget, viser denne fælles hensigt. Jeg håber, at afstemningen i Parlamentet i dag vil være endnu et bevis på det.

De forskellige ordførere og de forskellige politiske grupper har samarbejdet, og jeg håber, at dette budskab bliver overbragt til og opfattet af Kommissionen i denne forstand.

I den forbindelse vil jeg gerne takke skyggeordførerne, navnlig hr. Hökmark og fru in 't Veld. Jeg håber, at afstemningen i dag med samme fasthed giver os mulighed for at bekræfte og overbringe dette budskab.

Hvad angår årsagerne til denne krise, er det i dag vigtigst at lære af erfaringerne. De Larosièr-rapporten er faktisk en meget vigtig vejledning, som vi skal følge. Den er et udmærket grundlag for arbejdet og indeholder meget af det, som Parlamentet allerede har foreslået. Dens konklusioner skal imidlertid føre til, at Kommissionen omgående træffer gennemtænkte foranstaltninger. Det er også afgørende, at EU indtager en beslutsom holdning til dette på det kommende G20-møde.

I denne forbindelse mener jeg, at der er tre elementer, som er symbolske, og jeg håber, at Parlamentet i dag utvetydigt vil stemme for bekæmpelse af offshoresystemet og skattely. Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt bare at rette fortidens fejl, navnlig hvad angår finansiel regulering og finansielt tilsyn. Skaden er sket, og vi må have en genopretningsplan, der er i tråd med EU's ansvar. Vi bifalder Kommissionens hurtige initiativ, men vi er klar over og må give klart udtryk for, at midlerne og redskaberne er helt utilstrækkelige.

Parlamentet giver Kommissionen en støttestemme, hvad angår de tilgængelige instrumenters fleksibilitet, fremsynethed og hurtighed, men vi må ikke glemme, at 85 % af de midler, som for øjeblikket står til rådighed, er i hænderne på de forskellige stater, der indgår i EU. Alligevel har EU's medlemsstater aldrig været så forskellige, som de er i dag. Nogle stater har magt og midler til at handle, mens andre er totalt sårbare og står helt uden redskaber. Der er stater uden noget nationalt råderum, som ikke er i stand til at modstå det indre marked, den fælles valuta og globaliseringens samtidige og voldsomme kræfter. Det gælder bl.a. de nye medlemsstater, der lige er kommet med i det europæiske projekt, og som er nogle af dem, der lider mest.

Jeg mener, at budskabet fra Parlamentet på nuværende tidspunkt kan inddeles i en række meget klare og meget præcise budskaber, men med en fælles idé, som er, at vi har brug for mennesker, arbejdspladser og

nationale ressourcer, men også europæiske ressourcer, for at genoprette den dynamik, vækst og solidaritet på det europæiske område, som befolkningen forventer.

Jan Andersson, ordfører. – (SV) Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. kommissær! Det er blevet diskuteret, hvorvidt der er behov for at revidere retningslinjerne for beskæftigelsespolitikken. Det er ikke nogen særlig vigtig diskussion, fordi retningslinjerne for beskæftigelsespolitikken giver alle handlemuligheder. Problemet på nuværende tidspunkt er den manglende handleevne. Vi har befundet os, og befinder os stadig, i en finanskriser, der er blevet en økonomisk krise. Nu vælter beskæftigelseskrisen ind over os, og den kan give sociale problemer på længere sigt.

Det er positivt, at der er planlagt et beskæftigelsestopmøde i maj, men vi må ikke isolere beskæftigelsesspørgsmålene fra de økonomiske spørgsmål. Derfor skal de tages med i drøftelserne. Jeg mener, at vi har gjort for lidt for sent. 1,5 % af medlemsstaternes BNP – det var rigtigt, da vi sagde det, men nu er krisen endnu værre, end vi troede på det tidspunkt. Vi må gøre mere og gøre en mere samordnet indsats – givetvis over 2 % – for at overvinde krisen. Risikoen for ikke at gøre nok eller at gøre det for sent er langt større end risikoen for at gøre for meget, for det vil føre til øget arbejdsløshed og færre skatteindtægter, hvilket vil påvirke de sociale problemer i medlemsstaterne.

Hvad skal vi gøre? Det ved vi udmærket. Vi skal sammenkæde det, der på kort sigt er godt for at bekæmpe arbejdsløsheden, med det, der er nødvendigt på lang sigt. Det drejer sig om miljøinvesteringer, nye infrastrukturprojekter, energieffektivitet i boliger og uddannelse, uddannelse og atter uddannelse.

Vi har talt om livslang læring. Vi har aldrig gjort nok, men nu har vi chancen for at investere stærkt i uddannelse. Vi må også stimulere efterspørgslen, og derfor skal vi henvende os til de grupper, der vil bruge midlerne til forbrug, dvs. arbejdsløse, børnefamilier, pensionister og andre, der vil bruge flere penge på forbrug.

Vi må gøre, hvad vi kan på EU-plan, og vi må forsøge at behandle Socialfonden og Globaliseringsfonden hurtigt, så midlerne kommer ud i medlemsstaterne. Men hvis vi skal være ærlige, ved vi godt, at de store økonomiske midler findes i medlemsstaterne, og hvis medlemsstaterne ikke handler tilstrækkeligt og samordnet nok, lykkes det ikke. Hvis vi ser os omkring og opsummerer, hvad medlemsstaterne har gjort, er der kun en medlemsstat, som er nået op på 1,5 %, og det er Tyskland, som i begyndelsen ikke ligefrem var i frontlinjen, når der skulle handles. Andre lande, f.eks. de nordiske, hvor jeg kommer fra, gør meget lidt, selv om deres økonomiske situation er god.

Nu kommer vi til de sociale følger. De har nævnt dem, og de er særlig vigtige. De berører ikke blot de sociale sikringssystemer, men også den offentlige sektor. Den offentlige sektor er vigtig i dobbelt forstand. Den skal sørge for børnepasning, ældrepleje og social sikring, men den er også vigtig for beskæftigelsen. Der er mange mennesker i den offentlige sektor, og vi skal sørge for, at den har tilstrækkelige økonomiske midler.

Jeg vil også nævne de unges situation. Unge går nu direkte fra studierne ud i arbejdsløshed. Vi skal skabe muligheder for, at unge kan få arbejde, videreuddannelse eller lignende. Ellers skaber vi problemer for os selv i fremtiden. Kort sagt skal vi handle. Vi skal handle samordnet med solidaritet, vi skal handle nu og ikke vente, og vi skal handle tilstrækkeligt.

(Bifald)

Evgeni Kirilov, ordfører. – (BG) Hr. formand, hr. Vondra, hr. Barroso! Det tog ikke ret lang tid at udarbejde denne betænkning om samhørighedspolitik: realøkonomiske investeringer. Alligevel udarbejdede vi et dokument, som der var enighed om, og som blev støttet enstemmigt. Dette fine resultat ville ikke have været muligt uden udvalgets medlemmers og skyggeordførernes medvirken og hjælp og uden samarbejdet mellem de politiske grupper, og det takker jeg alle for.

Jeg vil tale om de grundlæggende budskaber i denne betænkning. For det første støtter Parlamentet i hvert enkelt tilfælde Kommissionens forslag til foranstaltninger med henblik på at fremskynde og forenkle gennemførelsen af strukturfondene, deriblandt øge forskudsbetalingen og indføre mere fleksible ordninger for betaling af udgifter. Vi kræver faktisk disse foranstaltninger nu, hvor der skal reageres behørigt på den økonomiske krise: investeringer i realøkonomien, fastholdelse og skabelse af job og tilskyndelse til iværksætterånd. Men disse foranstaltninger er ikke det eneste tegn på, at vi skal handle mere effektivt. Forslagene om at forenkle reglerne har længe været et ønske og en forventning blandt brugerne af EU-fondene, og de er en efterkommelse af vores og Den Europæiske Revisionsrets henstillinger.

For det andet er der samhørighedspolitikken og solidaritetspolitikken. I dette tilfælde kræver vi ikke bare en solidaritetserklæring, vi vil også se solidaritet i praksis. I en situation hvor de europæiske økonomier er indbyrdes afhængige, rammer krisens negative virkninger alle økonomier. For at modvirke disse virkninger skal vi opnå positive resultater, som skaber store fordele og kan bruges til at nå de mål for vækst og udvikling, der er fastsat i Lissabonstrategien. Det er også vigtigt, at EU-borgernes sociale standarder fastholdes, at vi beskytter de socialt svage, at konkurrencen ikke forvrides, og at miljøet fortsat beskyttes. På dette område kræves der størst mulig solidaritet og samhørighed, så vi sammen hurtigere kan finde en vej ud af krisen.

For det tredje er det vigtigt, at vi drager erfaringer af den aktuelle krise, og at de foranstaltninger, der træffes, ikke behandles som isolerede tilfælde. Analysen af de fejl, der er begået, og de erfaringer, der er draget, skal fortsætte. Desuden skal arbejdet med forenkling af procedurerne fortsætte. Reglerne skal gøres klarere, oplysningerne mere tilgængelige, den administrative byrde lettere og procedurerne mere gennemsigtige. Det er den eneste mulighed for at mindske fejltagelserne og begrænse mulighederne for overtrædelser og korruption.

Til sidst vil jeg opfordre Rådet til hurtigst muligt at vedtage de foreslåede foranstaltninger med henblik på at fremskynde og forenkle anvendelsen af strukturfondene. Jeg vil også sige til medlemmerne af Kommissionen, at vi forventer, at de overvåger virkningen af de nye foranstaltninger og stiller nye forslag, og at de overvåger processen som helhed. Sidst, men ikke mindst, vil jeg understrege medlemsstaternes afgørende rolle. De foranstaltninger, der træffes, og de reelle resultater af gennemførelsen af samhørighedspolitikken afhænger af dem. Endelig vil jeg gentage, at der kræves solidaritet i praksis.

Salvador Garriga Polledo, *ordfører for udtalelsen fra Budgetudvalget*. – (ES) Hr. formand! På vegne af Budgetudvalget vil jeg allerførst sige, at denne økonomiske genopretningsplan er langt mere mellemstatslig end fællesskabsorienteret, og at det viser EU's reelle finansielle begrænsninger.

Set ud fra et EU-synspunkt kommer vi til at bruge 30 mia. EUR, som Den Europæiske Investeringsbank i praksis mobiliserer, og vi har store problemer med de 5 mia. EUR, der strengt taget hidrører fra fællesskabsbudgettet.

Der er ingen nye ressourcer. Det er eksisterende ressourcer, der bliver omfordelt. Vi er helt enige i, at det er nødvendigt at bruge Den Europæiske Investeringsbank, men vi må sige, at vi er bekymrede over, at vi pålægger den så mange forpligtelser uden at have garanti for, at de kan opfyldes.

Endelig beklager vi Rådets manglende evne til at opnå enighed om de 5 mia. EUR til energiforbindelser og bredbånd i landdistrikter.

Vi mener ikke, at de uudnyttede margener bør udnyttes, men at Kommissionen og Rådet skal benytte de ressourcer, som den interinstitutionelle aftale giver dem adgang til.

Elisabeth Morin, *ordfører for udtalelsen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender*. – (FR) Hr. formand, hr. Barroso! Jeg taler på vegne af hele Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, når jeg siger, at vi ønsker, at denne genopretningsplan virkelig fremmer den sociale samhørighed. Social samhørighed er ensbetydende med at blive integreret på arbejdsmarkedet. Vi ønsker først og fremmest, at alle arbejdstagere forbliver i arbejde, og at de arbejdsløse får arbejde, bl.a. ved at Globaliseringsfondens midler bruges på nye uddannelseskurser, så arbejdsstyrken er klar, når krisen er ovre.

Derfor skal vi på kort sigt sørge for, at folk bliver i arbejde. På mellemlang sigt skal vi sørge for bedre uddannelse af arbejdstagerne, så de er klar, når krisen er ovre, og på lang sigt skal vi fremme innovation, også i arbejdsmarkedsorganisationer via arbejdsgevirsammenslutninger.

Europa er tvunget til at fremme innovation, hvis det skal overleve globaliseringen.

Joseph Daul, *for PPE-DE-Gruppen*. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Det Europæiske Råd i næste uge må ikke blive et topmøde som ethvert andet. Det må ikke blive et rutinetopmøde. Europæerne forventer konkrete signaler fra det, og det gør min parlamentariske gruppe også.

Dette topmøde skal være det, der bekræfter Europas styrke og beslutsomhed i forbindelse med krisen. Denne styrke er kommet til udtryk tidligere, da Europa vedtog reglerne for den sociale markedsøkonomi, som begrænser skaderne som følge af en hidtil uset krise, der rammer alle dele af verden samtidig. Denne styrke kom også til udtryk for 10 år siden, da Europa indførte sin egen valuta, euroen, som er sat på sin første hårde prøve, men holder stand.

Et stærkt Europa må imidlertid ikke blive et protektionistisk Europa. Et Europa, der beskytter ved hjælp af sine regler, må ikke blive et fort Europa, for indadvendthed vil ikke bringe os ud af krisen. Vi bør snarere stole på åbenhed og bekræftelse af vores identitet. Europas styrke i en storm, endnu mere end i rolige tider, ligger i, at det handler på vegne af borgerne, også de mest underprivilegerede, og navnlig at det gør det som en enhed.

Europa kæmper for at redde bankvæsenet sammen med Kommissionen og hr. Barroso, hvis foranstaltninger inspireret af de Larosièrere-rapporten jeg bifalder.

Det kæmper, og vi kæmper med det, ikke, som nogle hævder, for at bevare børshandlernes arbejdspladser, men for at undgå hele økonomiens sammenbrud, og fordi en varig genopretning kræver et sundt bankvæsen.

Europa kæmper effektivt, og jeg bifalder den aftale, der blev indgået i går, om nedsatte momssatser i caterings- og byggesektoren, om indføring af reelt tilsyn med de finansielle markeder, om bevarelse af arbejdspladser, om fastholdelse og genskabelse af tillid og om sikring af europæernes fremtid.

Jeg har talt om styrke, om enhed og om effektivitet, men eksistensberettigelsen, bevæggrunden for alt det her er solidaritet. Dette er Jean Monnets og alle grundlæggernes Europa. Hvad ville det have gavnet at have skabt Europa efter Anden Verdenskrig, hvis det bare var for at give op til fordel for en "enhver er sig selv nærmest"-tilgang 60 år senere, når den alvorligste økonomiske krise siden 1929 indfinder sig?

Vores medborgere spørger af og til, hvad formålet med Europa er. Det er op til os at bevise, at Europa står last og brast med de 500 mio. borgere, hvoraf mange lider under krisen, og også viser solidaritet med de medlemsstater – jeg tænker på Irland, Ungarn og andre – der har særlige vanskeligheder.

Jeg anmoder på vegne af min gruppe om, at hver enkelt stats- eller regeringschef i de 27 medlemsstater ikke falder for fristelsen til at isolere sig, der – jeg vælger mine ord med omhu – ville være selvmorderisk for samtlige medlemsstater.

Jeg anmoder hr. Vondra, hr. Barroso og Dem, hr. Pöttering, om på Parlamentets vegne at tage ordet på Det Europæiske Råd og argumentere for solidaritet og innovation. Ja, jeg siger innovation, for jeg er overbevist om, at vi kun kommer ud af krisen, hvis vi anvender nye ressourcer og foretager massive investeringer i den videnbaserede økonomi og i forskning og udvikling.

Vi skal hurtigst muligt udnytte det enorme potentiale, som EU har inden for nye miljøvenlige teknologier, da miljøvenlig innovation skal inddrages i alle europæiske politikker. Det ville virkelig sætte industrielt skub i den økonomiske genopretning.

På samme måde skal de lovgivningsmæssige hindringer for det indre marked, der stadig bremser udviklingen af disse teknologier, fjernes hurtigst muligt. Der skal indføres et ægte indre marked for vedvarende energi med klare regler, da intet vil være som før under en krise, og vi skal forberede os på den nye situation. Det er meningen med Lissabonstrategien og nu post-Lissabonstrategien.

Min parlamentariske gruppe er, ligesom centrum-højre i Europa, en ansvarsbevidst politisk organisation. Vi går ind for en økonomi, der har regler, og vi går ind for en social markedsøkonomi. Derfor benytter vi os ikke af demagogi og populisme. Det forpligter os til at tale ærligt til Europas befolkning. Jeg håber, at det kommende Europæiske Råd vil lade sig inspirere af denne tilgang.

(Bifald)

Martin Schulz, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Med al respekt for Dem, hr. Vondra, er det uacceptabelt, at rådsformanden ikke er til stede i en situation som denne. Det viser også, hvad han mener om denne situation.

(Bifald)

Vi har hørt mange af de gamle, velkendte udtalelser blive gentaget. Vi har lyttet til den slags ting i månedsvis, og det er de rene floskler. Hr. Daul! Jeg lykønsker Dem med Deres pragtfulde tale! Hvis De fortsætter med at holde taler som denne, vil folk i Lipsheim og Pfettisheim begynde at tro, at De har meldt Dem ind i Frankrigs Kommunistiske Parti. Det er virkelig pragtfuldt, og det lyder alt sammen glimrende. Men nu skal vi faktisk skabe resultater. Vi skal træffe de nødvendige beslutninger. Det Europæiske Råd skal gøre mere. Krisen bliver dybere, og arbejdspladser går tabt. Vi har set, at aktiernes værdi er faldet med 40 mia. EUR i løbet af de sidste seks måneder. Det betyder, at folks indkomstmuligheder forsvinder. Det betyder, at arbejdspladser går tabt. Det betyder, at virksomheder er lukningstruede. Det betyder, at de nationale økonomier trues af sammenbrud.

Så træffer Rådet små nette beslutninger, f.eks. det finanspolitiske incitament på 1,5 % af BNP i år eller til næste år. Indtil videre har tre medlemsstater gennemført beslutningen, dvs. at 24 medlemsstater ikke har gjort det. Storbritannien, Tyskland og Spanien har gjort det, og de blev tilfældigvis alle tre presset af socialdemokrater og socialister, mens de øvrige medlemsstater ikke har gjort det. De må gøre mere! Det må De sige det til den fraværende rådsformand.

Hr. Barroso! De holdt en pragtfuld tale. Den var fremragende, og vi støtter den fuldt ud. Der er et presserende behov for solidaritet mellem medlemsstaterne imellem. For os socialdemokrater og socialister er solidaritet det centrale begreb i denne situation. Solidaritet mellem samfundets borgere, men også solidaritet mellem stater. Solidaritet i euroområdet og solidaritet mellem euroområdet og de stater, der ikke indgår i det. Det er vigtigt, at Kommissionen presser medlemsstaterne til at optræde solidarisk.

Det er også vigtigt, at Kommissionen udarbejder de direktivudkast, der er nødvendige for at kontrollere privat egenkapital og hedgefonde, at sikre kreditvurderingsinstitutters gennemsigtighed, at holde cheflønningerne på et fornuftigt niveau og at lukke skattely. Disse initiativer er helt påkrævede. Vi håber og tror, at De vil gennemføre dem. Hvis det ikke længere er muligt at nå det i denne valgperiode, stiller vi alle disse krav igen på det nye Parlaments første arbejdsdag. Når jeg lytter til direktøren for Citigroup, som igen har haft overskud, og når jeg lytter til hr. Ackermann fra Deutsche Bank, som igen har haft overskud i det første kvartal, spekulerer jeg på, om disse mennesker tror, at de bare kan fortsætte som før, nu da staten har undsat dem. Nu skal vi sørge for kontrol og gennemsigtighed for at sikre, at disse mennesker ikke kan gentage det, de gjorde tidligere.

For det tredje vil jeg sige, at jeg er fascineret, når jeg hører medlemmerne af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater tale. Det er pragtfuldt. De siger alle de ting, som vi har sagt i årevis, og som De altid har stemt imod. De lader til pludselig at være vågnet op. Men PPE-DE-Gruppen vil ikke stemme for ændringsforslag 92, beslutningen om at gøre mere, dvs. et finanspolitisk incitament på 1,5 % af BNP. Ændringsforslag 92 bliver lakmusprøven for Dem, når vi stemmer om det ved middagstid. Hr. Daul! De har netop sagt på vegne af Deres fraværende gruppe, at solidaritet er en god ting. Lad os se, om De stemmer for ændringsforslag 102, hvor vi kræver solidaritet.

En sidste bemærkning, som har afgørende betydning for vores gruppe, drejer sig om ændringsforslag 113 om skattely. Mennesker, der betjener os på restauranter, førere, der kører vores biler, personale i lufthavne, der håndterer vores bagage, er alle sammen skatteydere, hvis skattepenge bliver brugt til at forhindre de store banker i at gå konkurs, fordi regeringer og parlamenter kræver, at disse mennesker yder et bidrag. Det er disse mennesker, som skal betale for de sikkerhedsnet, der er spændt ud under bankerne og de store selskaber. Nu skal direktørerne for disse store banker, som stadig udbetaler bonusser til sig selv på millioner af euro, f.eks. i ING, som har flere milliarder i underskud, have mulighed for at placere deres penge i skattely og for at undgå at betale skat. Dette er en klassekamp fra oven, som vi i hvert fald ikke vil deltage i. Derfor er spørgsmålet om, hvorvidt vi i dag beslutter, at Europa-Parlamentet er imod skattely, afgørende for PPE-DE-Gruppens og Den Liberale Gruppens troværdighed. De taler som socialdemokraterne, men vi får at se, om De stemmer som socialdemokraterne ved middagstid.

Vi har fremsat vores tre krav, og jeg vil gerne understrege, at hvis De ikke stemmer for dem, får vi ingen fælles beslutning. Så vil det stå klart, at vi står for social retfærdighed, og at PPE-DE-Gruppen er fuld af tomme ord.

(Bifald)

Graham Watson, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! I løbet af de seneste måneder har EU stået på flere toppe end vores tidligere kollega Reinhold Messner, og Parlamentet har behandlet en række betænkninger om forbedring af økonomien, men topmøderne og betænkningerne har kun ført til, at medlemsstaterne havde nogle trædesten på vej over recessionsfloden. Nu skal Rådet passere den uden frygt eller flugt, og jeg lykønsker ordførerne for Andersson-, Ferreira- og Kirilov-betænkningen. De giver et sammenhængende og pragmatisk overblik i lyset af den arbejdsløshedsbølge, der venter. Og deres grundlæggende budskab er arbejdspladser, arbejdspladser og atter arbejdspladser.

I Lissabonstrategien, retningslinjerne for beskæftigelsen og samhørighedspolitikken er der altid blevet argumenteret for flexicurity i vores økonomier, for offentlige investeringer i forskning og udvikling og for hurtig overgang til videnøkonomien. De er det grundlag, som et sundt, dynamisk og sikkert arbejdsmarked bygger på.

Og i dag er der en ting, som står klart for enhver – undtagen måske nogle på venstrefløjen. Det var ikke Lissabonstrategien, der skabte vanskeligheder, det er snarere de medlemsstater, der ignorerede den, som lider

mest og vil lide længst. Nu er det på tide, at vi gør os gældende og sætter skub i et "Lissabon Plus-program" og retningslinjer for beskæftigelsen, der afspejler EU's virkelighed.

Nationale parlamenter, regionale regeringer og byråd skal alle sammen have mulighed for at imødegå udfordringen og skal hænges ud, hvis de ikke gør det. Vi skal heller ikke acceptere nøleri, hvad angår nødvendigheden af at beskytte Jorden. Rådet vil drøfte EU's forhandlingsposition ved klimakonferencen i København. Hr. Vondra! Hvor mange penge vil EU-27 afsætte til tilpasning og modvirkning i udviklingslandene? Klimaændringerne vil ikke ophøre, selv om tempoet i økonomien aftager, og de fattigste lande vil stadig lide under vores kulstofforbrug.

Derfor må recession ikke føre til inaktivitet. Medlemsstaterne skal bevilge pengene til at bekæmpe klimaændringerne og samtidig skabe grønne job, måske ved, som Claude Turmes foreslår, at bruge de penge, vi råder over, til at opnå flere gennem EIB eller EIF. Men Rådet ved, at recessionen igen vil hærge, hvis der ikke gennemføres en gennemgribende reform af det finansielle system.

G20-mødet i næste måned har til opgave at lave om på tingene, og jeg glæder mig over den holdning, som de europæiske ledere indtog, da de mødtes i Berlin. IMF bør finansieres effektivt, skattely bør underkastes kontrol, og finansielle institutioner bør reguleres strengt med en effektiv europæisk finansmyndighed, der fører tilsyn med systemet, ikke for at trække vores økonomier tilbage til fortiden, men for at skabe et åbent, ærligt og gennemsigtigt handelssystem, der er frit og retfærdigt.

London, Paris og Berlin er alle sammen ivrige efter at understrege, at Europa er forenet, men rådsformanden fortæller os, at der er uenigheder. Jeg håber, at rådsformanden vil møde op i Parlamentet og redegøre for topmødet, for han burde have været her i dag. Hvis der fortsat er uenigheder, duer det ikke. Det er nødvendigt, at Europa er viljestærkt, handler hurtigt og er enigt om målet i de kommende uger og måneder, at det er rede til at opgive de nødlidende aktiver, der lammer bankindeståenderne, til at reformere bankernes praksis og genoprette kreditværdigheden og til at acceptere, at den aktuelle stimuleringspakke måske ikke er tilstrækkelig, for det tjener intet formål at tilføre IMF flere midler, hvis der ikke er noget globalt finansielt system at støtte, og selv om det er hård kost, at de ansvarlige medlemsstater må bøde for, at de, der levede over evne, misligholdt deres forpligtelser, er det måske den pris, der skal betales for at undgå, at den økonomiske nedsmeltning breder sig.

Kort sagt skal Rådet, Kommissionen og Parlamentet samarbejde fattet, roligt og kollektivt og forhindre, at proceduren bliver vigtigere end målet. Europa kan ikke længere nøjes med at slukke brande. Tiden er inde til den tilbundsående reform, der vil skabe job nu og sikkerhed i fremtiden.

Cristiana Muscardini, for UEN-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Hr. Vondra talte om styrkelse af tilsynet, men vi ønsker oplysninger om, hvor mange OTC-derivater de europæiske banker endnu sidder inde med, hvor stort et beløb det drejer sig om på verdensplan. Det er muligt, at Kommissionen og Rådet beslutter at fryse derivater, i hvert fald at foreslå det på verdensplan, og at suspendere handelen med dem. Er det muligt, at disse derivater i banker, der er blevet nationaliseret, stadig er nødlidende aktiver, men tydeligvis også er bekymrende for udviklingen? En styrkelse af tilsynet betyder også, at vi ikke blot, som Kommissionen siger, skal have kapacitet til at sanere bankvæsenet og gennemgå forskriftsrammerne, men også skal stille nye forslag.

Hvis vi er bekymrede over krisen i bilindustrien, bør vi også bekymre os om små og mellemstore virksomheder og den illoyale konkurrence fra lande uden for EU. Rådet har endnu ikke besluttet at ratificere og fremme oprindelsesmærkning, som er det eneste system, der ikke er protektionistisk, men beskytter forbrugere og varer, som kommissionsformand Barroso netop sagde. For at hjælpe virksomhederne må vi, ud over at fremme nye kreditlinjer, give små og mellemstore virksomheder hurtigere og billigere adgang til mobilitet, hvis vi ønsker, at disse virksomheder tilpasser sig i stedet for at bukke under. Mange af dem har nu 50 % færre ordrer, hvilket tvinger dem til at søge hjælp hos bankerne. Bankerne låner imidlertid ikke penge ud, og bankaktierne er styrtstykket på grund af derivaterne. Det er en ond cirkel. De må ud af dette uføre og søge reelle løsninger, ikke bare fremsætte meningsløse forslag.

Rebecca Harms, for Verts/ALE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! I anledning af den femte debat i denne valgperiode om Lissabonstrategiens succeser og fiaskoer vil jeg spørge, hvordan det kan være, at vi hvert år har fastslået, at strategien er vellykket, og at dens succes er blevet vurderet, og at vi nu pludselig vågner op midt i den alvorligste krise i nyere tid, som om det var en naturkatastrofe. Sådan burde det ikke være, og en uærlig vurdering af Lissabonstrategien er efter min mening et af de problemer, som vi skal løse.

For et år siden opfordrede Europa-Parlamentet under en lignende forhandling indtrængende Kommissionen til at sikre de finansielle markeders stabilitet, fordi vi havde set tegn på en forestående krise. Hr. Barroso! Den anmodning blev ikke efterkommet. Nu har vi, som hr. Schulz sagde, diskuteret systemets sammenbrud i månedsvis uden at sikre, at de nye bestemmelser er bindende. Det ser jeg lidt anderledes på end mine kolleger. Jeg tror, at mange medlemmer af Kommissionen og af de nationale regeringer stadig er overbeviste om, at et dereguleret marked bestående af stærke aktører kan regulere sig selv. Hvis vi begrænser os til hurtigt at tilføre bankvæsenet midler og give statsgarantier uden at skabe en helt ny struktur for de finansielle markeder, går det helt sikkert galt. Vi kommer ikke ud af krisen, og der bliver ikke noget reelt opsving.

Diskussionen af forbindelserne mellem klimapolitikken, bæredygtige strategier og krisestyring er lige så usammenhængende. Hvert år får vi mange beroligende forsikringer om dette spørgsmål. Men hvis De ser på de aktuelle økonomiske genopretningsplaner på europæisk og nationalt plan, vil De kunne konstatere, at de består af en masse ord, men at målene om bæredygtighed, klimabeskyttelse og effektiv ressourceanvendelse stadig ikke blive taget alvorligt. Disse økonomiske genopretningsplaner vil ikke ruste den europæiske økonomi til fremtiden. De er bare mere af samme skuffe.

Jiří Maštálka, for GUE/NGL-Gruppen. – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! Det fælles program for vækst og beskæftigelse, også kaldet Lissabonstrategien, blev vedtaget i 2005. Nu er det 2009, og alligevel står vi over for stigende fattigdom og en økonomisk og finansiell krise uden sidestykke i historien. Desuden siger de seneste prognoser, at antallet af arbejdsløse i EU vil stige med knap 3,5 mio. i 2009. Til trods for alle de foranstaltninger, der er truffet indtil videre, stiger arbejdsløsheden. Jeg er ikke den eneste, som mener, at der er noget galt. Den aktuelle situation viser, at de hidtidige politikker har været fejlslåede. De har primært støttet store kommercielle og finansielle koncerners ophobning af store profitter, dannelsen af enorme monopoler og forværringen af arbejderes og almindelige menneskers levevilkår. Europa skal sætte en ny kurs. På forårstopmødet bør Rådet vedtage en europæisk strategi for solidaritet og bæredygtig udvikling og et nyt sæt af økonomiske politikker, socialpolitikker og miljøpolitikker udelukkende til støtte for investeringer i arbejdets kvalitet, forbedring af kvalifikationer, infrastrukturstøtteprogrammer, samhørighedspolitikker, miljøbeskyttelse og bedre arbejdsmiljø. Et stort problem, som medlemsstaterne, deriblandt Tjekkiet, står over for, er flytning af virksomheder. EU bør fastsætte et regelsæt, der straffer virksomheder for at flytte, f.eks. ved at betinge finansiell støtte fra EU af opfyldelse af forpligtelser vedrørende jobbeskyttelse og lokal udvikling. Især nu under den finansielle og økonomiske krise har vi ikke blot behov for solidaritet, men også for strenge og hurtigtvirkende regler og instrumenter som et fælles forsvar mod krisen. På den måde vil vi også skabe en ophøjet forbindelse til arven efter Jean Monnet, som vi mindes i dag.

Nigel Farage, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Folk har i formiddag slået om sig med begrebet europæisk solidaritet, som om det var givet. Det sætter jeg spørgsmålstejn ved.

Vi kan ikke udskrive en blankocheck for at hjælpe Østeuropa ud af vanskelighederne. Det har vi ikke råd til. Set ud fra et økonomisk synspunkt er planen temmelig uholdbar, men det vigtigste er, at det er politisk uacceptabelt for skatteyderne i Frankrig, Storbritannien og Tyskland. Alligevel lader det til, at den britiske finansminister, Alistair Darling, nu går ind for denne plan. Han må være gået fra forstanden! Han siger, at Europa nu skal bygge på fælles samarbejdsværdier, som om vi var en stor, lykkelig familie.

Men den ungarske premierminister, Ferenc Gyurcsany, tager ikke den idé om europæisk solidaritet særlig alvorligt. Han kræver, at EU støtter lande som hans med ikke mindre end 180 mia. EUR, og han siger, at hvis vi ikke gør det, lover han os, at 5 mio. arbejdsløse migranter vil rejse vestpå til vores lande. Det kan kun betegnes som pengeafpresning, det viser, hvor tåbeligt det er at have inviteret lande som Ungarn ind i denne politiske union, og det understreger i endnu højere grad, hvor tåbeligt det er at have åbne grænser.

Den eneste reaktion, jeg hører i Parlamentet i dag, er, at vi på en eller anden måde må have mere EU – at mere magt vil fungere! Men vælgerne i Frankrig, Nederlandene og Irland sendte Dem jo et budskab. De har ikke legitimitet til at give EU mere magt. Jeg tror, at vælgerne vil stemme om den økonomiske krise ved valget til Europa-Parlamentet i år, og jeg håber, at de denne gang sender Dem et budskab, der er så højt og tydeligt, at De for en gangs skyld ganske enkelt ikke kan ignorere det.

Formanden. – Nigel Farage! Vi er måske ikke altid tilfredse i vores europæiske familie, men De tilhører også familien.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Hr. formand, mine damer og herrer! I modsætning til den foregående taler er jeg overbevist om, at det kommende Europæiske Råd fuldt ud bør leve op til det nuværende tjekkiske formandskabs motto, som er "Europa uden grænser". Jeg håber, at den fraværende rådsformand, Mirek

Topolánek, ikke under Obamaregeringens pres vil falde for fristelsen til at vedtage flere bestemmelser og lade flere af skatteydernes penge tilflyde økonomien.

Det kommende Europæiske Råd bør også forkaste Barrosokommissionens grønne lobbyplan, der omfatter massiv støtte på flere milliarder euro til vedvarende energi. Økonomisk teori og historisk efterprøvet praksis viser klart, at dette på ingen måde vil bidrage til at begrænse det økonomiske sammenbrud eller bringe den stigende arbejdsløshed til ophør. Tværtimod vil det bare forværre krisen og tilføje endnu en risiko i fremtiden, nemlig risikoen for inflation. Jeg tror ikke, at nogen fornuftig politiker ønsker at bidrage til massive prisstigninger og devaluering af almindelige borgeres opsparing. Jeg håber, at formandskabet vil fortsætte sit standhaftige forsvar af liberalisering og afskaffelse af handelsbarrierer og protektionisme.

Som bekendt har statslig regulering af den økonomiske politik i USA været stærkt medvirkende til den aktuelle krise. I stedet for at lære af dette har EU's organer vedtaget intet mindre end 519 forordninger og 68 direktiver siden den 1. juli 2008, dvs. i løbet af ni måneder. Hvis det tjekkiske formandskab vil være troværdigt og leve op til mottoet "Europa uden grænser", bør det i stedet for at tilrettelægge flere topmøder omgående gennemgå al EU-lovgivning og ophæve flest mulige miljømæssige, kønsrelaterede, sociale og beskæftigelsesmæssige restriktioner. Rådet bør også overveje, hvordan man regerer i den opsvulmede socialstat, og hvordan høje skatter og forsikringspræmier kan nedsættes. Kun på den måde kan der opnås en hurtig genoptagelse af rationelle menneskelige aktiviteter og markedsaktiviteter, hvilket er en betingelse for at overvinde den aktuelle krise.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Nogle gange tror jeg ikke mine egne ører. Hr. Schulz! Det er Retsudvalget, der har taget initiativ til regulering og regler om gennemsigtighed i forbindelse med hedgefonde og privat egenkapital.

I 2006 begyndte medlemmerne af Gruppen for Det europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater i Retsudvalget at anmode aktivt om, at der blev indført regler. Den lovgivningsmæssige initiativbetænkning, som vi bestilte, blev ikke til noget, fordi formanden for Økonomi- og Valutaudvalget, der som bekendt er medlem af Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet, indledte en fuldstændig formålsløs diskussion om bemyndigelse. Resultatet var, at vi brugte måneder, for ikke at sige år, på at opnå enighed og endelig kunne vedtage de lovgivningsmæssige initiativbetænkninger om spørgsmålet i september sidste år i form af Rasmussen-betænkningen og Lehne-betænkningen.

I Rådet var det Gordon Brown, der argumenterede imod regulering på dette område. Han er tydeligvis ikke medlem af PPE-DE-Gruppen, men tilhører Deres gruppe. I de senere år har fru Merkel og hr. Rasmussen altid argumenteret for regulering på disse områder i alle forhandlinger, både i Det Europæiske Råd og i G8.

Problemet består i, at socialdemokraterne i EU altid har været en stor hindring for inddragelse af disse ikkeregulerede områder. Holdningerne har ændret sig på det sidste, og det har ført til, at vi befinder os i den aktuelle situation. Det er en af de historiske kendsgerninger på dette område. Jeg vil blot sige, at der er stor forskel på den retorik, vi lytter til nu, og de senere måneders og års virkelighed. Sådan er det desværre.

Til sidst vil jeg nævne en række områder af fælles interesse. I dag var stemningen mellem de parlamentariske grupper under forberedelsen af beslutningen om Lissabonprocessen i styringsgruppen usædvanlig god. Derfor er vi nået til enighed på næsten alle områder og har udarbejdet en god beslutning.

Vi bør ikke diskutere dette i det uendelige. Vi bør i stedet gøre det klart, at dette er et område af fælles interesse. Europas borgere forventer, at vi handler sammen under denne krise, og at vi ikke ryger i totterne på hinanden.

(Bifald)

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – (EN) Hr. formand! Dette er den værste krise siden 1929, og den bliver værre. Arbejdsløsheden er nu i frit fald.

Det, jeg sagde til kommissionsformanden for nogle få måneder siden, var: "Lad være med at fremhæve det, som Det Europæiske Råd besluttede i december 2008, for stærkt. Lad være med at male et alt for lyserødt billede af Europa." Men det er lige det, De gør. De har ikke givet et finansielt incitament på 3,3 % i Europa – det har De altså ikke! Når De taler om automatiske stabilisatorer, indgår det allerede i prognosen. Ifølge Kommissionens udtalelser i januar er prognosen -2 %. Nu siger Den Europæiske Centralbank, at den er -3 %. Når De taler om et finansielt incitament på 1,5 %, er det ikke 1,5 %, for ifølge Bruegelinstituttet bliver det 0,9 %, og det er der dokumentation for.

Den aktuelle situation er følgende: Vi sikrer ikke beskæftigelsen, arbejdsløsheden er i frit fald, og Deres incitament i Europa er ikke 3,3 %, men 0,9 %. Hvis De nu fortæller os, at vi skal vente på bedre tider, og hvis De er enig med Jean-Claude Juncker, som i går sagde, at vi har gjort nok, siger jeg: De har ikke gjort nok – folk forventer mere af Europa, end De siger i dag.

Det, jeg vil sige, er følgende: Om nogle få uger skal De møde hr. Obama, USA's nye præsident. Han kan præsentere en investeringspakke på 1,8 % af USA's BNI. Vi kan præsentere mindre end halvdelen. Hvordan kan De forestille Dem, at Europa sætter sig selv i en situation, hvor vi er dem, der gør mindre end vores amerikanske venner, og alligevel kræver mere af dem? Hvordan kan De forestille Dem respekt for EU?

Det, jeg siger, er, at vi skal gøre mere, og vi skal udvikle en storstilet plan, som omfatter topmødet den 19. marts – om ni dage – topmødet i London den 2. april, topmødet om beskæftigelse i maj i Prag og topmødet i juni. Hr. kommissionsformand! Jeg opfordrer Dem til at gøre en omfattende, ny genopretningsindsats. Hvis vi ikke gør det, lider vi nederlag. Det drejer sig ikke om at vente på bedre tider til næste år, for dette er en grundlæggende global krise, som vi er nødt til at tage alvorligt.

Til sidst vil jeg sige noget om solidaritet. Tiden er inde til ikke at acceptere nye skillelinjer mellem dem, der har været medlemmer af EU i mange år, og dem, der tiltrådte EU med et løfte om, at det ville blive bedre tider for almindelige mennesker. Lad os undgå nye økonomiske skillelinjer mellem de nye og de gamle. Lad os vise ægte solidaritet. Hr. kommissionsformand! Det er grunden til, at jeg anmoder Dem om at overveje nye finansielle muligheder for at hjælpe vores nye venner – Eurobonds er en mulighed, Den Europæiske Investeringsbank er en anden. Jeg anmoder Dem om at tage det alvorligt. Lad os ikke gøre for lidt for sent, som de gjorde i Japan, men lad os vise, at Europa handler om mennesker, Europa handler om solidaritet med EU's svageste medlemsstater.

Jules Maaten (ALDE). – (NL) Hr. formand! Nu hvor Lissabonstrategiens oprindelige løbetid ophører, kan vi konstatere, at de mål, som regeringscheferne fastsatte i 2000, ikke er nået. Men netop under den aktuelle økonomiske krise er det af største betydning, at Lissabonstrategien bliver taget alvorligt. Hvis det var sket, ville Europa sandsynligvis bedre have kunnet modstå de økonomiske tilbageslag.

En af de vigtigste aftaler i Lissabonstrategien er hensigten om at bruge 3 % af BNP på forskning og udvikling, to tredjedele finansieret af den private sektor og en tredjedel af staten. Det bremser imidlertid innovationen i EU, at næsten ingen af EU's medlemsstater har nået dette mål. I en verdensomspændende krise er Europa nødt til internt at finde styrken til igen at bringe økonomien på fode.

Samtidig er det naturligvis overraskende, at en betydelig del af EU's budget stadig bliver anvendt til at oversubsidiere den gamle økonomi, som omfatter landbrug og regionalfonde, mens målene for investeringer i forskning ikke nås. Der er masser af muligheder. Bare tænk på rent miljø, medicinske teknologier eller f.eks. det stigende marked for europæiske computerspil, hvor målrettet støtte har vist sig at være effektiv.

En dynamisk og meget innovationsorienteret økonomi kan føre til nye erhvervsgrene, teknologier og produkter. Det er netop betingelsen for at overvinde en recession. Krisen giver os mulighed for, og tvinger os til, at gennemføre stærkt tiltrængte reformer.

Jeg opfordrer på det kraftigste medlemsstaterne til at tage deres egne aftaler alvorligt, for når der fastsættes vigtige mål, må vi være besluttede på at nå dem. Ellers mister EU sin troværdighed. Fælles politik kræver, at alle gør deres yderste, og tillader ikke nogen medlemsstat at slække på indsatsen.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Hr. formand! Alt tyder på, at Lissabonstrategiens 10-års-mål bliver en fiasko. Hverken strategien eller Lissabontraktaten, som der hele tiden henvises til, er et reelt svar på den globale økonomiske krise. Under det kommende Europæiske Råd vil Irlands premierminister informere os om de skridt, der er taget for at indarbejde Lissabontraktaten. Irland fulgte Frankrigs og Nederlandenes eksempel og forkastede den ændrede udgave af den europæiske forfatning ved en folkeafstemning. Irlands borgere kunne ikke overtales til at give afkald på en del af deres suverænitet til fordel for en bureaukratisk struktur med betegnelsen EU. I stedet for at afvente en dom fra den tyske forfatningsdomstol, der kan ende med at begrave traktaten, bliver der for øjeblikket gjort forsøg på at overtale irerne med løfter om privilegier, som der ikke er belæg for i det forelagte dokument.

I lyset af denne enorme økonomiske krise anmoder jeg om, at de formålsløse interne stridigheder i EU ophører, og at der træffes specifikke foranstaltninger på grundlag af de gældende traktater og i en ånd af solidaritet.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand! I denne krisetid kræves der et stærkt incitament på europæisk plan.

Nationalstater, der handler alene, vil ikke kunne mønstre en tilstrækkeligt stærkt og samordnet reaktion. Derfor har vi hårdt brug for et europæisk initiativ. Men hvad er det, vi ser for øjeblikket? En Kommission, der, ligesom dens formand, er træt og mangler visioner og politisk mod. En genopretningsplan på 5 mia. EUR er ikke nogen genopretningsplan, da 50 % af projekterne på listen ikke vil blive genstand for investeringer i 2009 og 2010, fordi licenserne til f.eks. kulstofbinding ikke vil være på plads!

Hr. Daubert har helt ret. Det er på tide, at vi viser solidaritet og innovation. Hvis Kommissionen lytter til Margaret – ”jeg vil have mine penge tilbage” – Merkel og udarbejder en liste, der giver flere penge til de stærke økonomier end til vores kolleger i østlandene, som har brug for vores støtte lige nu, kan vi ikke gøre fremskridt.

Derfor må vi have innovation på to områder. For det første må vi ikke spille disse 5 mia. EUR på statsstøtte. Vi skulle hellere samle pengene i Den Europæiske Investeringsbank. Banken øger for øjeblikket sin kapital med 76 mia. EUR og forhandler med Den Europæiske Centralbank om at forbedre likviditeten. Derfor bør vi bruge de fleste af de 5 mia. EUR som garantibeløb til at rejse 20, 25 eller 30 mia. EUR i offentlige og private investeringer. For det andet må vi udvide denne genopretningsplan til at omfatte miljøvenlige teknologier, vedvarende energi og investeringer i bygninger i Europas byer.

For øjeblikket afsætter præsident Obama 10 gange mere risikovillig kapital til miljøvenlige teknologier end Europa. Derfor taber vi kampen om det næste helt store i økonomien.

Sahra Wagenknecht (GUE/NGL). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Det afgørende spørgsmål i forbindelse med alle de økonomiske genopretningsplaner, der gennemføres over hele Europa, er naturligvis, hvem der skal have pengene. Vil der blive udskrevet flere blankocheck til bankerne, selv om det i det lange løb ville være betydeligt billigere for skatteyderne, hvis de blev nationaliseret med det samme? Skal vi lette byrden for store selskaber og højtloønnede, selv om de over hele Europa i årevis har fået skattelettelser? Jo flere penge, der bliver spildt på den slags ting, desto mere sandsynligt er det, at programmerne vil slå fejl, og at den europæiske økonomi vil befinde sig i en meget farlig nedadgående spiral.

Den langsigtede politik med privatisering, deregulering og liberalisering har ført til en stigende koncentration af rigdommen blandt de 10.000 mest velstående. Desuden er det denne politik, der har ansvaret for den krise, vi befinder os i i dag. Alle, der mener, at krisen kan overvindes ved at fortsætte denne politik med nogle få ændringer, har misforstået situationen fuldstændig. Det, vi har brug for, er det stik modsatte. I stedet for at købe bankernes nødlidende aktiver bør vi bruge skattepengene på at renovere skoler og hospitaler og på at gøre den europæiske økonomi mere miljøvenlig. Hvis der gives offentlige midler til private virksomheder, skal reglen om ingen skattepenge uden garanterede job og navnlig ingen skattepenge uden statslige ejerskabsrettigheder gælde, så staten og frem for alt borgerne kan få andel i evt. fremtidig indtjening. Den allerbedste økonomiske genopretningsplan ville være en radikal omfordeling af rigdom og aktiver oppefra og ned. Lavtlønsgruppen i Europa skal mindskes i stedet for hele tiden at blive gjort større. Vi må have højere mindstelønninger og bedre sociale ydelser i Europa. Vi må have skattesatser, som sikrer, at millionærerne og profitmagerne fra den nu overståede fest på finansmarkedet tager ansvar for de enorme tab, der er opstået, ikke flertallet af borgerne, som ikke har fået det mindste ud af det finansielle opsving. Jeg mener, at social retfærdighed nu er den eneste fornuftige økonomiske politik. Det er den eneste måde at bringe den katastrofale krise til ophør på.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Hr. formand! Lissabonstrategien er et af EU's bedste projekter. Medlemsstaterne skal frivilligt reformere deres økonomier for at skabe velstand og en evne til at tilpasse sig til både forudsete ændringer som en aldrende befolkning og uforudsete ændringer som finansmarkeder, der bryder sammen. Strategien går ud på at fremme effektive markeder, iværksætterånd, uddannelse, forskning og stabile offentlige finanser, og nu bliver vi sat på en prøve.

Hvis vi alle sammen havde haft en fleksibel økonomi, den rigtige pengepolitik og sunde offentlige finanser, da finanskrisen opstod, ville Europa have klaret sig meget bedre. Men det havde vi ikke. Lissabonstrategien er ikke blevet gennemført, og samtidig har euroen medført en alt for let pengepolitik for Irland, Spanien, Italien og Grækenland. Dertil kommer, at flere stater har kunnet forvalte deres offentlige finanser dårligt under euroens beskyttelse. Derfor er ubalancerne enorme. Lissabonstrategien er en god idé, der er blevet forkludret. Euroen er en dårlig idé, der har forværret problemerne.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er i disse krisetider, at værdien og nytten af strukturer vil vise sig, og denne krise viser, at Bruxelles' Europa ikke er til nogen som helst nytte.

Genopretningsplanen, der højtideligt kaldes europæisk, er i virkeligheden summen af de midler, som medlemsstaterne kan blive enige om. Bidraget fra EU's budget tegner sig for en meget lille del.

Mens der gives 200 mia. EUR til støtte for realøkonomien og arbejdspladser, går 2 mia. EUR til bankerne uden nogen garanti for, at de vil bruge pengene til finansiering af virksomheder og enkeltpersoner. Privatisering af profit og socialisering af tab: Det er modeordene inden for disse økonomiske politikker, hvad enten de er liberale eller socialdemokratiske.

Har det noget med europæisk solidaritet og støtte til staterne at gøre? Deltagerne i det uformelle topmøde den 1. marts forkastede enstemmigt, at der blev stillet betingelser for støtte til bilindustrien af hensyn til markedet og konkurrencen. Der er ikke sket nogen ændringer af politikken, ingen ændringer af logikken og intet brud med det system, der førte til en katastrofe! Vi er på afgrundens rand, og om nogle få dage vil stats- og regeringscheferne bede os om at tage et stort spring fremad.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Hr. formand! Som regionalpolitisk koordinator for Gruppen for Det europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater vil jeg gerne sige, at det ønskede skridt hen imod en mere fleksibel tilgang og større vægt på investeringer og beskæftigelse er ved at blive taget. Netop i denne krisetid er samhørighedspolitikken relevant i forbindelse med fællesskabsinvesteringer. For øjeblikket bruger vi årligt ca. 50 mia. EUR, og 65 % af dem går til de prioriterede områder i Lissabonaftalerne. Dermed yder vi et aktivt bidrag, vi kvalificerer arbejdstagere, og vi tager alle mulige regionale initiativer med henblik på årene efter krisen.

PPE-DE-Gruppen vil gerne fastholde denne integrerede finansielle tilgang i stedet for at skabe yderligere splittelse. Tanken bag vedtagelsen af en mere fleksibel tilgang er at fremskynde forfaldsplanerne for udgifter, at forenkle godkendelsen og håndtere forberedelsesomkostningerne effektivt og at udvide EIB's spillerum væsentligt gennem specifikke programmer, herunder bæredygtig genopbygning i bymiljøet og større vægt på energieffektivitet, ikke mindst i de gamle medlemsstater. Jeg bifalder disse skridt i retning af en mere intensiv tilgang og fleksibilitet.

I anden mødeperiode i marts afholder vi en prioriteret forhandling om tilpasningerne til samhørighedspolitikken. Vi vil også tilpasse forordningerne om fondene i overensstemmelse hermed og fastsætte grundlaget for en ny samhørighedsstrategi, nemlig territorial samhørighed, rammen for perioden efter 2013.

For et øjeblik siden blev det bekræftet, at vi går ind for aktiviteter af høj kvalitet, herunder klynger, F&U, innovation og udvikling af landdistrikter, og vi vil sikre, at videnøkonomien og konkurrenceevnen i Europa får en vitaminindsprøjtning. Det gælder alle regioner i samtlige medlemsstater. På den måde vil Europa forblive synligt, og vi vil bidrage til større solidaritet i Europa, også efter krisen.

Edit Herczog (PSE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil indlede med at svare hr. Farage. Hvis det hidtil ikke har været sikkert, at Parlamentet ville stå sammen, tror jeg, at hr. Farage overbeviste os alle sammen om, at vi skal vedblive med at stå sammen i EU.

Den systematiske krise har ramt EU, og vi må spørge os selv, hvorfor den 10-årige Lissabonstrategi ikke kunne redde os. Kunne vi have et bedre mål? Kunne vi have et bedre resultat? Kunne vi gøre det på en mere sammenhængende måde, eller ventede vi på, at nogen skulle gøre det i stedet for os?

Den Socialdemokratiske Gruppens svar er, at det er på sin plads at have en enkelt, omfattende strategi for fremtiden, at fremme konkurrenceevne og social og miljømæssig bæredygtighed i en enkelt strategi. Socialdemokraternes svar er, at vi skal nå Lissabonmålene i hele Europa af hensyn til alle europæere, også de mest sårbare, dvs. de fattige.

Vi skal stabilisere de finansielle markeder og nedbringe risikoen for lignende kriser i fremtiden. Men vi vil ikke støtte politikker, der fører vores midler til skattely og til de fås bankkonti. Vi skal stabilisere realøkonomierne over hele Europa i alle sektorer og navnlig de små og mellemstore virksomheder, men vi skal tage ansvar for at støtte beskæftigelsen og ikke bare tillade disse virksomheder at skabe overskud.

Vi skal fremme F&U, innovation og den digitale overgang, og vi skal opbygge færdigheder, så alle Europas borgere kan bruge disse teknologier. Vi vil afsætte midler til at indhente viden i alle politikker vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder. Vi skal stabilisere Europa som helhed, men vi skal have øje for endnu mere sårbare dele af verden, og vi vil ikke skabe nye skillelinjer i EU.

Vi skal have aktørerne til at handle. Handling, handling, handling og resultater. Ord alene vil ikke føre til noget. Det er ikke nok at gøre en masse, men det er nødvendigt at gøre nok. Vi anmoder Kommissionen og Rådet om at gå videre end forårstopmødet og viderebringe vores budskaber til G20. Det er, hvad almindelige mennesker forventer af os. Lad os handle sammen.

Ona Juknevičienė (ALDE). – (LT) Hr. formand! Jeg vil gøre opmærksom på nogle forhold, der efter min opfattelse er vigtige for at løse problemet med at fastholde og skabe nye job. For det første er dette en global økonomisk krise, der tvinger os til at tage beskæftigelsesstrategien op til fornyet overvejelse. For det andet skal vi foretage en kritisk vurdering af, hvad vi allerede har skabt, og af effektiviteten af gennemførelsen af de strategier, vi har vedtaget. Derfor opfordrer jeg på det kraftigste Kommissionen til meget kritisk at vurdere, hvordan medlemsstaterne bruger midler, der er afsat til stimulering af beskæftigelsen. Den hidtidige praksis med hovedsageligt at afsætte midler til kvalificering, omskoling og forskellige former for uddannelse er efter min opfattelse ineffektiv. Investeringer i små og mellemstore virksomheder og mikrokreditter er det mest effektive middel til at skabe nye job. Midler fra både Socialfonden og Globaliseringsfonden kunne bruges mere effektivt til dette formål. Medlemsstaterne skal forelægge rapporter om anvendelsen af midlerne fra Socialfonden og Globaliseringsfonden, hvor de navnlig redegør for, hvor mange nye job der er skabt. Der skal være sanktioner for ineffektiv anvendelse. Antallet af arbejdstagere, der vælger såkaldt frivillig aftrædelse, stiger. De står uden job og uden social eller økonomisk støtte. Derfor bør vi inddrage fagforeninger til at varetage borgernes interesser. Jeg opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at gå sammen om dette vigtige spørgsmål.

Guntars Krasts (UEN). – (LV) Hr. formand! I den aktuelle krisesituation er det bedre at gøre mere end at vente. Derfor bør vi bestemt støtte de foreslåede økonomiske stimuleringsinstrumenter. De internationale udlånsmarkeder har imidlertid, med få undtagelser, lukket af for de nye medlemsstater i Østeuropa, der sker en udstrømning af kapital, og de vesteuropæiske banker, som sidder på størstedelen af markedet i området, har afløst de ekspansive udlånspolitikker, som de førte for ikke så længe siden, med en mere forsigtig tilgang. Disse medlemsstaters muligheder for at bruge finansielle og skattemæssige instrumenter er begrænsede eller ikkeeksisterende. Desuden vil konvergenskriterierne på mellemlang sigt også sætte grænser for, hvilke økonomiske stimuleringsforanstaltninger der kan træffes i størstedelen af de stater, som forbereder sig på at tiltræde euroområdet. Det eneste instrument til stimulering af økonomien og gennemførelse af Lissabonstrategien i disse lande er midler fra EU's fonde. Det kan imidlertid blive vanskeligt at opnå medfinansiering, og det kan betyde, at det kommer til at tage længere tid at få midlerne stillet til rådighed. For at stimulere økonomien i Østeuropa er det nødvendigt, at der hurtigt opnås enighed om at ændre reglerne for modtagelse af EU-midler. Procedurene for modtagelse af midler skal forenkles stærkt, omfanget af statslig og privat medfinansiering skal nedbringes, og tidsfristerne for modtagelse af midler skal forlænges. Vi må finde reelle muligheder for at bruge finansiering fra Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling til at tilvejebringe midler. Disse beslutninger vil sende et signal, der er vigtigt for genopretningen og stabiliseringen af markederne i Østeuropa.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer, ærede kommissærer! Vi skal udnytte den mulighed, som den finansielle krise giver, for at gøre den europæiske økonomi meget mere miljøvenlig og bringe klimaændringerne til ophør.

Men Kommissionen udnytter ikke denne mulighed og satser på en redningspakke med forældede koncepter såsom vejbygning og bilindustrien. Selv investeringer i skrantende økonomiske strukturer synes at være en mulighed. Dette er ikke et fremadrettet koncept, som betyder, at folk ikke behøver at frygte, at de mister deres udkomme. Lempelserne af reglerne for anvendelse af strukturfondene skal udelukkende tage sigte på bæredygtige og miljøvenlige investeringer. Uden et klimatjek af denne art må medfinansieringen ikke øges.

Jeg vil sige til kommissærerne, at jeg mener, at deres strategi om at udnytte finanskrisen til at undergrave arbejdstagernes rettigheder er kynisk. Udstationeringsdirektivet bør styrke arbejdstagernes rettigheder og ikke bidrage til at svække dem. Denne type reformer skulle for længst have været gennemført. Det, som De tilbyder i det nye dokument, er uacceptabelt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Den neoliberale Lissabonstrategi har været et af EU's vigtigste instrumenter til fremme af finansiell deregulering, privatisering af offentlige tjenester, liberalisering af markederne og verdenshandelen, deregulering af arbejdsforholdene og tilsidesættelse af arbejdstagernes rettigheder. Forslagene om arbejdstidsdirektivet og flexicurity er tydelige eksempler herpå.

Det giver ingen mening at blive ved med at insistere på at udvikle Lissabonstrategien, når den økonomiske og sociale krise, som anvendelsen af denne strategi har bidraget til at skabe, bliver værre. Derfor må vi bryde

med disse politikker for neoliberal kapitalisme, som har skabt større arbejdsløshed, usikkert arbejde og fattigdom, og som har øget de sociale, regionale og territoriale uligheder. Vi har brug for en integreret europæisk strategi for solidaritet og bæredygtig udvikling, som er baseret på beskyttelse af produktive sektorer og offentlige investeringer ved effektivt at øge fællesskabsmidlerne til støtte for lande med svagere økonomier, respekterer naturen, skaber job med rettigheder, fremmer offentlige tjenester, øger købekraften og sikrer retfærdig indkomstfordeling for at mindske fattigdommen. Det er det stik modsatte af, hvad Kommissionen og Rådet foreslår.

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Hr. formand! Under drøftelserne på forårstopmødet har vi i de seneste år opfordret medlemsstaterne til at arbejde med Lissabonprocessen. Økonomisk vækst og lav inflation gav trods alt plads til reform. Og reform var nødvendig i konkurrencen med de nye økonomier og er det faktisk stadig.

Den aktuelle krise viser, at de medlemsstater, der reagerede på denne opfordring, nu klarer sig bedre end andre. De øvrige medlemsstater har store budgetunderskud, og den omstændighed, at de medlemsstater, der vendte det døve øre til vores opfordring, nu overfører disse underskud, truer vores valutas stabilitet.

Jeg vil gerne opfordre Kommissionen til at overvåge medlemsstaterne for at sikre, at de overholder stabilitetspagten. Kun på denne måde kan vi undgå, at omkostningerne i forbindelse med denne krise kommer ud af kontrol. Midlertidige støtteforanstaltninger, der opfylder kravet om bæredygtighed, kan derfor anvendes i begrænset omfang. Ud over alle de nye planer er det indlysende, at gamle aftaler skal overholdes.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Vesteuropa taler gerne om behovet for at hjælpe landene i Central- og Østeuropa med at overvinde krisen. De samme mennesker, nærmere betegnet Nicolas Sarkozy, taler imidlertid om de samme lande som et sort hul, der udgør en risiko for EU. Jeg protesterer imod en sådan triviell generalisering af et problem, der berører de vestlige lande på nøjagtig samme måde. Sådanne udtalelser resulterer i en faldende tillid til institutionerne i de central- og østeuropæiske lande, og de ligner mere et bagholdsangreb end en form for hjælp.

De europæiske ledere forkastede i sidste uge protektionisme, som ville have betydet opførelse af et nyt jerntæppe tværs igennem et forenet Europa. Samtidig har Europa-Kommissionen dog godkendt en enorm statsstøtte til franske bilfabrikanter. Denne uensartede og diskriminerende fremgangsmåde kommer dog også til udtryk på andre områder, særlig inden for landbruget. Europa er ved at blive todelt, og euroskeptikerne vil høste fordelene heraf.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Disse forhandlinger handler om arbejdspladser og arbejdspladser og ny velstand. Derfor er jeg lidt overrasket over at høre Den Socialdemokratiske Gruppe kritisere dem, der har haft ansvaret for realpolitikken i Europa, fordi socialdemokraterne mere end nogen andre krævede lavere rentesatser, da økonomien var på sit højeste, ligesom de gennemførte den monetære politik i USA. Det er en eftergivende monetær politik, der mere end noget andet har ødelagt den amerikanske økonomi. Hr. Schulz bør være taknemmelig over, at Europa og Den Europæiske Centralbank ikke lyttede til ham, for hvis de havde gjort det, ville den europæiske økonomi have været meget dårligere stillet. Jeg er sikker på, at vi alle kan blive enige om det.

Det samme gælder den politik, De anbefaler i dag, for nu taler De om eurobonds, der bl.a. ville føre til højere rente for landene i Centraleuropa. Det er ikke solidaritet i en tid med finanskrisen, og vi bør heller ikke denne gang lytte til hr. Schulz.

Vi må træffe foranstaltninger, men vi må træffe de rette foranstaltninger for ikke at forværre krisen og for at sikre stabilitet.

(Tilråb)

Nej, De har ikke været ved magten, men De er også skyldig i mange ting, og hvis vi havde lyttet til Dem, ville vi have været dårligere stillet. Det var en aftale mellem Dem og mig, ikke? Jeg er sikker på, at der er enighed i Parlamentet om, at Deres politik var forkert.

Vi har brug for stabilitet nu. Vi må følge konkurrencereglerne og reglerne for statsstøtte for at sikre åbne barrierer og handel, for eksport kræver mere import, og import kræver eksport. På den måde kan vi skabe flere arbejdspladser.

Guido Sacconi (PSE). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Et minut er kun nok til et telegram. Titlen på mit, som jeg vil sende til Det Europæiske Råd, er allerede oplyst af hr. Schulz og hr. Rasmussen, som sagde,

at der skal gøres en større indsats i forbindelse med den sociale nødsituation via nye, stramme finans- og skattepolitikker. Lad mig tilføje endnu et budskab: Det er naturligvis yderst vigtigt, at vi, mens vi gennemlever denne krise, minimerer de sociale virkninger, men det er også vigtigt, at vi fastholder en stabil kurs, så vi ved, om vi vil komme ud af den som vindere eller tabere i den globale konkurrence, der vil blive endnu skarpere i jagten på en ny, grøn og smart økonomi med lav CO₂-udledning.

Derfor skal alle foranstaltninger på alle niveauer fra lokalt til europæisk niveau være i overensstemmelse med dette mål. Rådet skal give et stærkt mandat til forhandlingerne i optakten til klimatopmødet i København, så vi ikke går glip af denne mulighed, der også er en økonomisk mulighed. Mandatet skal underbygges af den nødvendige finansiering til udviklingslandene, der vil sætte dem i stand til at slutte sig til os.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (NL) Hr. formand! Denne krise er en test for Europa. Borgerne forventer nu, at Europa handler, og derfor er det meget mærkeligt, at mange nationale ledere selv nu fortsat er fanget i en "hver for sig"-politik. Europa er ikke summen af 27 gange nationale interesser. I denne henseende ville det være en stor fejl igen at splitte Europa i øst og vest.

De liberale vil gerne investere i fremtiden, ikke i fortidens fejltagelser. Målene med Lissabonstrategien bør ikke lægges på is. Om noget bør vi være endnu mere engageret i uddannelse og forskning, innovation, bæredygtighed og et stærkt europæisk marked.

Bankfolk, der bortøder vores penge, er foragtelige, men hr. Schulz, politikere, der nu oparbejder underskud og gæld, som kommer til at påhvile kommende generationer, er lige så uansvarlige. Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa tilslutter sig hovedpunkterne i Ferreira-betænkningen. Kun med reelle europæiske og fremtidsorienterede løsninger kan vi imødegå krisen direkte. Det er nu eller aldrig for Europa.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – (PL) Hr. formand! En reel strategi for økonomisk genopretning er afgørende for EU. Hvis en sådan strategi skal være effektiv, skal den opfylde flere betingelser. For det første har EU brug for et større budget og ikke et budget, der er reduceret fra 1 % til 0,8 % af BNP, som nogle lande slår til lyd for. For det andet bør budget- og skattepolitikken frihed genoprettes, og forsøg på at gennemtvinge og standardisere disse politikker opgives. For det tredje bør presset på de nye medlemsstater for at indtræde i euroområdet stoppes. For det fjerde bør der indføres præcis kontrol med strømmen af kapital til finansiering, og kapitaloverførsel fra nye medlemsstater til de rige medlemsstater stoppes. I øjeblikket beløber denne rovdrift sig til titusindvis af millioner euro, og det ruinerer de nye medlemsstater. For det femte bør vi først og fremmest direkte støtte og hjælpe de lande og regioner, der er hårdest ramt og ikke som nu lukke skibsværfter i Polen, mens arbejdspladser i Frankrig og Tyskland beskyttes. For det sjette bør programmet for investering i infrastruktur rettes mod fjernelse af forskelle og underudvikling, særlig i de nye medlemsstater.

Csaba Óry (PPE-DE). – (HU) Hr. formand! Vi er alle klar over, at beskæftigelsespolitikken og Lissabonstrategiens betydning er vokset under den aktuelle økonomiske krise, og derfor må vi i vores egenskab af europæiske lovgivere og beslutningstagere bestræbe os på at gennemføre de beskæftigelsespolitiske retningslinjer så effektivt og vellykket som muligt. Som det fremgik af resultatet af afstemningen i Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, er der fuld enighed blandt de politiske grupper om, at de beskæftigelsespolitiske retningslinjer for perioden 2008-2010 udgør en velegnet og alligevel tilstrækkelig fleksibel ramme om de mål, der skal nås. Inden for disse rammer er det medlemsstaternes opgave at fastlægge de nøgleaspekter, der passer bedst til deres specifikke situation, og at konkretisere de forskellige retningslinjer og give dem et reelt indhold. Denne rammeordning er således et godt redskab, og indførelsen af den er en fælles europæisk succeshistorie. Det er så medlemsstaternes opgave at omsætte dette enestående redskab i praksis.

Der er to forudsætninger for succes: fastsættelse af de rette mål og praktisk gennemførelse af en politik, der passer til disse mål. Lad os blot sige, at den første forudsætning allerede er opfyldt, og efter min mening bør vi derfor koncentrere opmærksomheden i den kommende tid omkring medlemsstaternes konkretisering og anvendelse af indholdet af de beskæftigelsespolitiske retningslinjer. Vi kan ikke se bort fra den omstændighed, at de forskellige økonomiske situationer og gældsstørrelser blandt de forskellige medlemsstater medfører forskellige handlemuligheder, når det gælder størrelsen af de investeringer, de kan foretage i beskæftigelse og menneskelige ressourcer. I en anden henseende bør vi dog stå sammen: Hver enkelt medlemsstat må øge investeringsniveauet i direkte tilknytning til beskæftigelse i forhold til dens egen kapacitet. Vi må erkende, at den succes, som de økonomiske genopretningspakker, som medlemsstaterne har vedtaget, får, hænger nøje sammen med realiseringen af EU's mål. Derfor må vi harmonisere vores fremgangsmåder inden for økonomisk politik bedre end tidligere, og på denne baggrund opfordrer jeg til, at vi støtter Andersson-betænkningen og vedtager den, da jeg stoler på, at der er enighed blandt de politiske grupper.

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU*Næstformand*

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Fru formand, hr. Vondra, hr. kommissær! Europa kan gøre meget, hvis det ønsker det, men det må først stille den rigtige diagnose: I øjeblikket undervurderer det dog krisen. Det må stille passende ressourcer til rådighed: I øjeblikket er genopretningsplanen dog ikke nok. Det må frigive de nødvendige finansielle midler: I øjeblikket er drøftelserne om eurobonds dog gået i stå. De må genoptages. Hvis Europa ønsker at handle på en intelligent måde på den internationale scene, må det fungere som et eksempel med hensyn til regulering og overvågning af de finansielle markeder.

Hr. Barroso, Deres iværksættelse af det arbejde, som Jacques de Larosières gruppe har udført, har været nyttig, intelligent og enestående. Arbejdet ligger nu på bordet. Lav en Delors og brug dette arbejde som grundlag for gennemførelse!

Denne betænkning er blevet vedtaget enstemmigt, selv om gruppen bestod af kulturer og mennesker med meget forskellig oprindelse. Den europæiske konsensus, vi har søgt i årevis, er derfor nået.

Hvis De tillader landene at løsrive sig som følge af dette resultat, vil der ikke være nogen europæisk overvågning af de finansielle markeder.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Samhørighedspolitikken bidrag bliver endnu mere betydningsfuldt i forbindelse med en økonomisk krise. Banksektoren, lukning af produktionskapacitet, manglen på nye penge og indskrækningen af arbejdsmarkedet er grundlæggende problemer for medlemsstaterne. Indtil nu har samhørighedspolitikken haft sine egne finansielle instrumenter, men krisen kræver strømlining af passende innovative løsninger.

Støtte baseret på EU-midler bør nu målrettes bestemte områder. Strukturfondene bør anvendes mere aktivt og på en måde, der er mere i overensstemmelse med situationen. Medlemsstaterne bør fokusere på at sætte støttemodtagerne i stand til at kontrollere midlerne. Jeg håber faktisk, at Kommissionen vil forenkle procedurerne for strukturfondene, hvilket ikke må ske på bekostning af kontrollen med fordelingen og anvendelsen af midlerne. Jeg mener, at betænkningen om samhørighedspolitikken og investering i realøkonomien vil resultere i idéer til håndtering af krisen og vil være nyttig i forbindelsen med kommende foranstaltninger, der sigter mod at stimulere den økonomiske aktivitet, som vi forventer fra EU-topmødet. Tak!

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Fru formand, hr. formand for Rådet, hr. kommissærer, mine damer og herrer! Hr. Kirilovs betænkning vedrører hovedsageligt ændringer af de tre strukturfondsforordninger 2007-2013 og har til formål at forbedre pengestrømmen og likviditeten i medlemsstaterne. Dette er en foranstaltning til bekæmpelse af den økonomiske krise, som vi kan støtte uforbeholdent.

Medlemsstaterne skal nu fuldt ud udnytte f.eks. mulighederne for at støtte investering i energieffektivitet og vedvarende energi i boliger og de nye investeringsmuligheder i boliger generelt. Disse planlagte foranstaltninger vil bidrage til at fremme, forenkle og øge fleksibiliteten i brugen af strukturfondene og Samhørighedsfonden. Det skal understreges, at disse foranstaltninger ikke strider mod den frie konkurrence, sociale standarder og gennemførelse af miljø- og klimabeskyttelsesbestemmelser i Fællesskabet.

Det er nu medlemsstaternes ansvar at garantere medfinansiering af de penge, som de europæiske strukturfonde stiller til rådighed, så de kan udnyttes fuldt ud. Opfordringen i betænkningen om forenkling af procedurerne for administration og gennemførelse af strukturfondene bør hilses velkommen og støttes.

Vi ser frem til flere forslag fra Kommissionen om dette emne i 2009. Det er vigtigt at understrege den betydning, som foranstaltninger til støtte for beskæftigelsen og erhvervslivet har for en vellykket økonomisk genopretning. Medlemsstaterne bør dog opfordres indtrængende til at gøre omfattende brug af strukturfondene for at fremme eller oprette arbejdspladser i små og mellemstore virksomheder.

Udvalget har taget fuldt ud hensyn til vores ændringsforslag. Vi bør støtte denne betænkning uforbeholdent. Tillykke hr. Kirilov.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Fru formand, hr. formand for Rådet, hr. næstformand i Kommissionen, mine damer og herrer! Den bedste måde, vi kan ære Jean Monnet på, er at handle i enighed, med beslutsomhed og vedholdenhed, som han gjorde, da han organiserede den logistiske indsats under de to verdenskrige – de allieredes indsats, der gjorde det muligt for dem at vinde krigen. Det betyder, at vi, de 27 medlemsstater, må handle i fællesskab.

Socialdemokraterne vil gerne understrege, at dette indebærer tre prioriterede aktioner. For det første styrkelse af vores stimulerings- og genopretningsplan på budgetområdet, også med hensyn til nøje kontrol og organisering af Europa.

For det andet må vi udvikle en reel solidaritet mellem de 27 medlemsstater. Jeg ved ikke, om den tjekkiske regering og det tjekkiske parlament, som sidder på Lissabontraktaten, ved, at ordet "solidaritet" optræder for første gang i artikel 2 i Lissabontraktaten.

For det tredje må vi bekæmpe skattely, globaliseringens sorte huller.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne henvise til vores strategi og forberedelser til klimatopmødet i København senere på året, hvor vi spiller en ledende rolle, men en rolle, der trues af økonomisk recession og krav om, at vi slækker på vores standarder. Lad mig give et eksempel.

For over tre år siden blev vi enige om, at bilfabrikanterne skulle pålægges nye krav om at ændre de kølemidler i luftkonditioneringsanlæg, de anvender, og som i øjeblikket har et globalt opvarmningspotentiale, der er 1.400 gange højere end kuldioxid. Vi sagde, at dette skulle ske i alle nye bilmodeller fra 2011.

Men nu hører vi, at nogle bilfabrikanter – anført, så vidt jeg har forstået, af Ford og General Motors – forsøger at udnytte smuthuller for at slippe for denne forpligtelse. Senere på måneden er der et møde mellem de nationale typogodkendelsesmyndigheder. Det er meget vigtigt, at kommissær Verheugen tager føringen og gør det klart, at vi ikke vil slække på vores standarder, og at disse kølemidler skal udskiftes fra 2011.

Hvis vi slækker nu, åbner vi sluseportene til lobbyisme fra hele industrien, og vores førende rolle inden for klimaændringer vil blive alvorligt undermineret.

Costas Botopoulos (PSE). – (EN) Fru formand! Disse tre yderst vigtige betænkninger er udarbejdet af socialdemokratiske ordførere. Dette er naturligvis ikke et tilfælde. Hovedelementerne i disse betænkninger, de ændringsforslag, som de socialdemokratiske medlemmer har fremlagt til forbedring af dem, og også dagens forhandlinger har, tror jeg, helt klart vist, at der er meget karakteristiske politikker, nemlig karakteristiske højrefløjspolitikker og socialdemokratiske politikker i forbindelse med krisen. Højrefløjspolitikken er ret enkel: Krisen er en dårlig ting, men vi må være tålmodige, og den vil gå over. Vi må træffe nogle tekniske foranstaltninger, og tingene vil falde til ro af sig selv, og vi må give udtryk for vores sympati med de mennesker, der vil blive ramt.

Den socialdemokratiske holdning er langt mere kompleks. Vi siger, at vi må gribe fat om problemets rod, krisens rod, at vi må ændre det økonomiske paradigme radikalt, at vi må ændre os, og at vi må begrænse al den spekulation, der har ført os til denne finanskrisen. Dette har ikke været en neutral krise, men en krise fremkaldt af bestemte politikker, hovedsageligt af højrefløjsregeringer.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! I disse krisetider forventer vores medborgere sig meget af Europa. Europa må ikke svigte dem.

Hvis vi er realistiske, må vi naturligvis erkende, at de europæiske finansielle midler er begrænsede, og vi må se på, hvordan de kan øges. Europa vil dog komme mere i front og få større succes, hvis det fremviser større politisk vilje.

Dette indebærer naturligvis for det første, at det skal fungere som katalysator for medlemsstaternes aktioner og bestræbelser, men også, at der gennemføres en koordineret metode på europæisk plan. Genopretningsplanen er hovedsageligt en værktøjskasse for fremme af genopretning. EIB's rolle bør styrkes.

Europa må handle for at definere en klar og innovativ økonomisk strategi. De økonomiske aktører har behov for fremtidsudsigter og juridisk stabilitet. Det er for det første vigtigt at bringe de finansielle tjenesteydelser i orden, så bankerne kan spille deres vigtigste rolle, nemlig at finansiere den økonomiske udvikling.

De tekster, der i øjeblikket udarbejdes til direktiver om bankers og forsikringsselskabers kapitalkrav, og forordningerne om kreditvurderingsbureauer skal bidrage hertil. Teksten om kreditvurderingsbureauer skal gennemføre de erfaringer, vi har indhøstet på grundlag af konstaterede mangler.

Der er ligeledes et presserende behov for at gennemføre europæisk overvågning af regulerede finansielle aktiviteter. Betænkningen fra de Larosière-gruppen indeholder nogle nyttige og rettidige forslag, der bør gennemføres hurtigt.

Europa har også behov for en egentlig, effektiv og moderne erhvervspolitik. I denne henseende må vi forene behovene for bæredygtig udvikling og kravet om et industrielt grundlag af høj kvalitet, som kan skabe velstand og beskæftigelse.

I disse krisetider bør vi ikke hæmme de sektorer, der fungerer normalt, ved at udforme regler eller bestemmelser, hvis effektivitet ikke er blevet bevist. Inden for automobilsektoren, der i øjeblikket oplever alvorlige problemer, er det f.eks. vigtigt at forlænge forordningen om fritagelse af salg af motorkøretøjer, der udløber i 2010.

Vi må også være årvågne, når vi f.eks. forhandler den bilaterale aftale med Korea, da den kan være meget gunstig for vores erhvervsliv.

Brian Simpson (PSE). – (EN) Fru formand! I mit bidrag i dag vil jeg understrege behovet for investering. Investering i arbejdspladser, investering i vores miljø og investering i alle vores økonomier. I denne henseende er investering i vores transportinfrastruktur og navnlig vores jernbaneinfrastruktur af afgørende betydning, da det ikke blot giver os et førsteklasses jernbanenetværk, men også opretholder og skaber arbejdspladser og social samhørighed.

Lad os prioritere elektrificeringen af vores jernbanenetværk, hvilket medfører både transportmæssige og miljømæssige gevinster. Lad os investere i vores TENS-transportnetværk. Lad os få en genopretningsplan med substans og med handling, ikke blot ord.

Det har slået fejl ikke at gøre noget og lade markederne bestemme. Tiden er inde til en fælles europæisk indsats, der først og fremmest tager udgangspunkt i mennesker og først derefter i materielle interesser. Vi i denne side af salen er ikke parate til at agere Pontius Pilatus og vaske vores hænder. Vi ønsker at handle, og vi ønsker at handle beslutsomt.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Fru formand! Jeg er overbevist om, at den aktuelle økonomiske krise har rod i overforbrug og i miljøkrisen, og at det er på dette område, vi skal søge løsningen. Vi er kommet til en vigtig periode med hensyn til klimapolitikken, da vi i slutningen af året skal nå frem til en aftale i København om nye fælles mål for bekæmpelse af global opvarmning. Det er en stor opgave, og vi må ikke fejle eller tøve. De lovttekster, vi behandler, fastlægger ikke blot rammerne og de vigtigste retningslinjer, men de reelle, konkrete skridt, der skal tages, er endnu ikke fastlagt. For at opnå en reduktion på 25-40 % i drivhusgasserne, som eksperterne anbefaler, og for at stoppe faldet i biodiversitet, har vi behov for betydelige finansielle midler.

I de senere år har jeg haft den fornøjelse sammen med Parlamentets delegationer at besøge Bangladesh, Kina, Indien og senest Guyana, og min overbevisning i denne henseende er blevet endnu stærkere som følge heraf. På den ene side må vi støtte udviklingslandene, men dette kan kun ske gennem transparente, nøje overvågede investeringer, og på den anden side bør indtægterne fra EU's emissionshandelsordning også anvendes til at støtte udviklingslandenes foranstaltninger for at fremme tilpasning. Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed anbefaler, at der afsættes i alt 30 mia. EUR til dette formål frem til 2020. Dette er et enormt beløb, og det er en stor udfordring at anvende det korrekt.

Desuden giver kampen mod klimaændringer Europa en fremragende mulighed for at udvikle nye teknologier og skabe nye arbejdspladser for at fremme energisikkerheden. FN, den nye amerikanske regering og adskillige europæiske regeringer har også erkendt, at vi for at komme igennem den globale krise ikke blot har brug for en ny, effektiv energikilde, men også for en maskine, der fungerer efter nye organisatoriske principper, for den aktuelle økonomiske recession skjuler det reelle problem, som menneskeheden og Europa står over for, nemlig miljøkrisen. Den grønne "New Deal" er en historisk mulighed for at løse begge kriser på en gang.

Gianni Pittella (PSE). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg mener, at det var en fejl først og fremmest fra Kommissionens side at undervurdere krisens omfang fra begyndelsen, og at det er en fejl, at vi i dag gentager os selv på topmøder, der resulterer i principerklæringer, men ikke følges op af sammenhængende og praktiske beslutninger. Svarene i vores betænkninger på de meget alvorlige problemer, som den europæiske befolkning står over for, er overbevisende og velegnede.

Parlamentet opfordres imidlertid til at lukke hullet ved at indføre eurobondinstrumentet, som hr. Mauro, jeg selv og næsten 200 medlemmer gentagne gange har slået til lyd for. Der er tale om et instrument – måske det eneste – der kan generere de finansielle midler, som vores livløse budget mangler til at finansiere kriseforanstaltninger, transeuropæiske net, rene energier, forskning og bredbånd, bekæmpelse af fattigdom og Erasmusordningen for unge. Den store Jacques Delors har vist os vejen – og jeg vil slutte her. Lad os have modet til at følge den.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru formand! På baggrund af den globale økonomiske og finansielle krise og genopretningspakker til mange milliarder er der en enorm mulighed for at øge energieffektiviteten, forbedre energisikkerheden fra pålidelige, vedvarende kilder og at fremme grøn teknologi i en grøn "New Deal". Med andre ord for at vende denne krise til en mulighed, som er til gavn for os alle på lang sigt.

Jeg hilser de to alternativer til innovativ finansiering af bekæmpelsen af klimaændringer i den seneste meddelelse fra Kommissionen velkommen. Som oprindelig forfatter til beslutningen om det dokument, der drøftes i dag, opfordrer jeg indtrængende medlemsstaterne til at reagere på disse forslag og til på næste uges topmøde mellem stats- og regeringslederne at leve op til erklæringen fra topmødet den 12. december sidste år, der bør sættes officielt på dagsordenen, helst sammen med slutteksten til rapporten om EU's emissionshandelsordning, da den ellers ikke vil blive offentliggjort i EUT.

Med henblik herpå – og jeg beder den fungerende formand, kommissæren og fru formanden huske dette – er det nødvendigt med en trepartserklæring fra alle tre institutioner. Erklæringen fra december lyder således: "Det Europæiske Råd erindrer om, at medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige og budgetmæssige krav vil afgøre, hvordan provenuet fra auktionering af kvoter inden for EU's emissionshandelsordning skal anvendes. Det noterer sig deres vilje til at anvende mindst halvdelen af dette beløb til aktioner til begrænsning af drivhusgasemissionerne og imødegåelse af og tilpasning til klimaændringerne og til foranstaltninger til bekæmpelse af afskovning og udvikling af vedvarende energi, energieffektivitet samt andre teknologier, der bidrager til en overgang til sikker og bæredygtig lav-CO₂-økonomi, herunder gennem kapacitetsopbygning, teknologioverførsel, forskning og udvikling."

Og der fortsættes. "I forbindelse med en international aftale om klimaændringer i København i 2009 og for dem, der ønsker det, vil en del af dette beløb blive anvendt til at muliggøre og finansiere aktioner med henblik på at imødegå og tilpasse sig klimaændringerne i de udviklingslande, der måtte have ratificeret denne aftale, navnlig i de mindst udviklede lande. Der vil blive truffet yderligere foranstaltninger i den retning på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2009."

Jeg afventer spændt et hæderligt resultat af erklæringen fra næste uges møde mellem stats- og regeringscheferne.

Harlem Désir (PSE). – (FR) Fru formand! For lidt, for sent, utilstrækkeligt koordineret, manglende solidaritet, for lille. Dette er de reelle reaktioner, som EU's genopretningsplan og Kommissionens forslag har givet anledning til indtil videre.

Årsagen hertil er enkel: Ser vi på de oprindelige forudsigelser, må vi erkende, at krisens omfang blev undervurderet, både med hensyn til det virkelige spektakulære fald i industriproduktionen i Det Forenede Kongerige og Frankrig f.eks., faldet i den internationale handel og den tyske eksport eller forudsigelserne om øget arbejdsløshed. Jeg mener derfor helt klart, at vi i dag befinder os langt fra en reaktion, der svarer til f.eks. Obama-regeringens indsats i USA.

Der er endnu en gang konstateret manglende solidaritet og en høj grad af tilbageholdenhed. I marts så vi Økofinrådet afvise en udvidelse af genopretningsplanerne, og vi ser nu lande i Østeuropa, der tvinges til at gøre brug af IMF. Det er en beklagelig fiasko for den europæiske solidaritet. Vi tillader flere og flere nationale redningsplaner for industrisektoren, og vi er reduceret til blot at opfordre til at afvise protektionisme. Faktum er, at det eneste rigtige svar ville være en europæisk rednings- og genopretningsplan for automobilsektoren.

Jeg mener, at Den Socialdemokratiske Gruppens krav her i Europa-Parlamentet i dag er meget klart: Vi ønsker massive investeringer. Da vi ofte henviser til krisen i 1929, så lad os til sammenligning se på Roosevelts New Deal, der brugte 3,5 % af BNP over en periode på syv år. For Europa i dag ville det svare til 400 mia. EUR om året i adskillige år. Vi mener derfor, at lånefaciliteter og eurobonds bør gøres tilgængelige, at der bør foretages en omfattende investering i grøn innovation, i isolering af boliger, i moderne transport og i energisektoren, og at der bør foreligge en støtteplan for ofrene for omstrukturering og arbejdsløshed og en indikation af, hvordan alle dem, der ender i arbejdsløshed kan hjælpes ved f.eks. at udvide anvendelsesområdet for Den Europæiske Fond til Globaliseringstilpasning.

Cornelis Visser (PPE-DE). – (NL) Fru formand! I en tid med økonomisk krise bør Europa-Parlamentet fungere som en vagthund, navnlig når det gælder om at forhindre protektionisme.

Vi har oprettet det indre marked, der har bragt os megen velstand, i fællesskab. Ikke blot i Vesteuropa, men også i Centraleuropa har landene høstet de fulde fordele heraf. Vi bør ikke lade disse resultater slippe os af

hænde på grund af lidt modvind. Vi i Europa-Parlamentet bør modsætte os forslag som dem vedrørende støtte til den franske bilindustri, der vil kunne påvirke andre europæiske lande i negativ retning.

Parlamentet bør også fungere som vagthund, når det gælder euroens styrke. Vi kan ikke acceptere, at landene oparbejder ubegrænset national gæld. I Europa blev vi enige om den såkaldte stabilitets- og vækstpagt. Vi ved, at vi som følge af finanskrisen midlertidigt bør skabe større mulighed for at støtte bankerne. Dette bør dog være en undtagelse.

Der er ingen grund til at yde nogen form for strukturstøtte til andre sektorer af økonomien. Medlemsstaterne har ikke midlerne hertil, og hvis de skulle låne med eurobonds, ville fremtidige generationer blive pålagt gældsbyrden, og euroen ville svækkes. Jeg er imod dette.

Kort sagt bør vi være en vagthund, når det gælder bekæmpelse af protektionisme og beskyttelse af euroens værdi.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Fru formand, mine damer og herrer! I mit korte indlæg i dag vil jeg gerne fokusere på et vigtigt område, som jeg håber vil blive drøftet og løst på en tilfredsstillende måde på Det Europæiske Råds møde, og det er energipolitikken. Vi ved alle, at EU er nødt til at styrke sin energisikkerhed og -uafhængighed og til at styrke sin energiinfrastruktur, hvilket betyder, at olierørledninger, gasrørledninger og elkabler skal forbindes og udvides mellem de enkelte lande og regioner. Vi er også nødt til at øge vores reserver af olie og naturgas. Vi ønsker at øge andelen af vedvarende energikilder, at øge bygningers og produkters energieffektivitet og at øge investeringerne i forskning og i foranstaltninger til afhjælpning af virkningerne af klimaændringer. Jeg er fuldt overbevist om, at de foranstaltninger og investeringer, der skal gennemføres inden for energipolitikken, ikke blot kan løse vores energi- og klimaproblemer, men også kan have en meget positiv og stor virkning i en tid med økonomisk krise ved at kickstarte den økonomiske vækst og øge beskæftigelsen.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg hilser de europæiske institutioners indsats med hensyn til fastlæggelse af medlemsstaternes og Kommissionens koordinerede aktioner til tackling af den økonomiske krise velkommen. Som bekendt yder EU's samhørighedspolitik et vigtigt bidrag til den europæiske økonomiske genopretningsplan, og den er Fællesskabets største kilde til realøkonomiske investeringer. Som et tegn på anerkendelse af disse bestræbelser støtter Europa-Parlamentet ændringsforslagene til forordningen om Den Europæiske Fond for Regional Udvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden med henblik på forenkling og fremskyndelse af den finansielle forvaltning af EU-midlerne. Jeg håber, at modtagerne, som er dem, disse midler rent faktisk er målrettet til, vil drage fordel af denne forenkling. Dette er navnlig vigtigt for EU's fattigere medlemsstater.

En vigtig opgave, som medlemsstaterne stadig står over for, er at stille garanti for den nødvendige finansiering, så EU-midlerne anvendes som tilsigtet. Medlemsstaterne bør uden at bryde reglerne for fri konkurrence og standarderne for god forvaltningspraksis benytte de forenklede procedurer for finansiering af projekter. Tak.

Atanas Papanizov (PSE). – (EN) Fru formand! Det er tydeligt, at det europæiske aspekt af den økonomiske genopretningsplan og finansieringen af denne er meget lille sammenlignet med medlemsstaternes indsats. Jeg håber dog, at Rådet vil vedtage en plan til støtte for energiforbindelserne mellem landene, så virkningerne af en fremtidig gaskrise kan afbødes.

Solidariteten kunne dog komme til udtryk gennem mere fleksible kriterier for ERM2, euroområdet og indførelsen af euroen i de lande, der ønsker at tiltræde. Det står klart, at de medlemsstater, der nu må gøre en stor indsats for at opretholde en stabil valutakurs, har behov for mere støtte for at kunne bestå alle de nødvendige trin for at blive medlemmer af euroområdet og dermed forhindre virkningerne af den økonomiske krise. Jeg håber, at dette vil være en af de beslutninger, der vil blive truffet i nær fremtid, når man husker på, at der allerede findes fleksibilitet for de eksisterende medlemmer.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Jeg er grundlæggende enig i den europæiske økonomiske genopretningsplan, men jeg vil gerne henlede opmærksomheden på to spørgsmål, nemlig udstedelsen af eurobonds og udvidelsen af euroområdet. Udstedelsen af eurobonds er ikke et velegnet instrument til at styrke euroområdet, og timingen er heller ikke rigtig i et Europa, der er ramt af den finansielle, økonomiske og sociale krise. Vi har 16 medlemmer af euroområdet, hvis økonomier vil modtage støtte, men hvad med de 11 andre lande? Det foreslås, at vi kun skal tillade køb af eurobonds med svenske og danske kroner. Hvor efterlader det de nye medlemsstater, der af mange objektive grunde ikke er medlemmer af euroområdet? Hvilke udgifter til optagelse af lån skal de afholde? Litauen fik ikke lov til at indføre euroen, fordi inflationen lå 0,07 % over indikatorens maksimumsgrænse, selv om ikke et eneste land i de seneste 10 år har opfyldt

alle indikatorerne. Den litauiske lita har allerede været tilknyttet euroen i fire år. Er tiden ikke inde til at se lidt mere kreativt på ændringer i verden og udvide euroområdet og dermed gøre det lettere for EU at komme ud af krisen?

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Fru formand! Titlen på hr. Kirilovs betænkning, som jeg gerne vil lykønske ham med, antyder, at vi også kan tale om en ikke realøkonomi. En virtuel økonomi og virtuelle penge er opstået, men bankfolkenes og revisorernes underskrifter er reelle, hvilket indikerer, at alt er i orden. Det viser sig dog, at det ikke er sandt, og at der er tale om bluf.

I dag må vi tage udfordringerne i forbindelse med en økonomisk og moralsk krise op. I denne forbindelse er det fornuftigt og nødvendigt at investere i regional udvikling og samhørighed. Dette vil betyde reelle kilometer af veje, moderniserede jernbanelinjer og lufthavne. Vi bør investere i viden og uddannelse og i innovative løsninger, særlig i relation til små og mellemstore virksomheder. Vi bør virkelig begrænse bureaukratiet. Dette vil give anledning til job til tusindvis af mennesker, så de får et levebrød. Det vil også svare til en reel gennemførelse af en solidaritetspolitik og ikkeprotektionisme. Det vil gøre Lissabonstrategien til en realitet.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Der må træffes specifikke foranstaltninger for at mobilisere sektorer af økonomien, så de kan hjælpes til at håndtere krisen.

Endnu vigtigere er det, at de, når de vedrører regionalpolitik og samhørighedspolitik, helt sikkert vil berøre størstedelen af borgerne og virksomhederne, særlig små og mellemstore virksomheder.

Initiativer, der går ud på at forenkle forordningerne om Den Europæiske Fond for Regional Udvikling og de øvrige strukturfonde, og foranstaltninger som f.eks. forøgelse af investeringerne i anvendelse af vedvarende energikilder i boliger, forenkling af forordninger og betaling af forskud og støtteberettigede udgifter og standardbeløb vil helt sikkert bidrage til opretholdelse af arbejdspladser og små og mellemstore virksomheders overlevelse i dette usikre økonomiske klima.

Indsatsen i forbindelse med andre initiativer, som Europa-Parlamentet afventer og vil deltage aktivt i udformningen af, må øges. Der er fortsat behov for at træffe foranstaltninger, der direkte påvirker den finansielle støtte til borgerne.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Fru formand! EU har aldrig befundet sig i en så kritisk situation som nu. Der sættes spørgsmålstegn ved to grundlæggende principper, nemlig solidaritet og det indre markeds enhed som følge af protektionisme. Hr. Schulz har helt ret. Europa-Kommissionen må tage konkrete skridt til at bringe markederne i orden eller regulere finansielle spørgsmål. Hvis vi ikke beskytter vores solidaritet, kan EU's enhed blive smadret af egoisme og protektionisme, for der er problemer ikke blot uden for euroområdet, men også inden for. Grækenland, Ungarn og andre har de samme problemer. Jeg vil gerne minde hr. Farage om, at vesteuropæiske banker, vesteuropæiske virksomheder opkøbte banker og virksomheder i de nye medlemsstater, og nu unddrager de sig solidaritet og gør ikke noget for at skabe et sundt finansielt grundlag.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Fru formand! Tak fordi De giver mig mulighed for at fremsætte en personlig bemærkning ved afslutningen af disse forhandlinger. Jeg vil gerne svare på hr. Lehnés bemærkninger.

Jeg kunne forstå på det, De sagde, hr. Lehne, at det var socialdemokraterne i Europa, der havde forårsaget krisen. Det vidste vi naturligvis allerede. Det er et velkendt princip i Tyskland, at de kristelige demokrater er ansvarlige, når solen skinner om morgenen, men hvis der er is og sne, så er de socialdemokraternes skyld. Vi er alle klar over dette. Men medlemmerne af Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, har nu muligheden for at vise, om de vil omsætte det i praksis, som De, hr. Lehne, sagde, da De angreb mig for at sige noget forkert – jeg tog måske fejl.

Derfor vil jeg bede Dem fortælle os om Ferreira-betænkningen, ændringsforslag 113, der vedrører solidaritet mellem medlemsstaterne og fjernelse af skattely. Dette handler om vores beslutning om at sikre, at EU indtrængende opfordrer G20-topmødet til at fjerne skattely. Vil De stemme for eller imod Ferreira-betænkningen? Solidaritet i Fællesskabet mellem euroområdet og landene udenfor det og solidaritet inden for euroområdet. Vil De stemme for? Og endelig den finanspolitiske stimulans på 1 eller 1,5 % af BNP som Fællesskabets forsøg på at bringe krisen til ophør. Vil De stemme for? Dette er ændringsforslagene 92, 102 og 113 fra Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet. Hvis De stemmer for, vil De modtage min undskyldning, hr. Lehne. Hvis De ikke stemmer for, så må jeg sige, at De er en person, der holder store taler og derefter ikke gør noget for at stemme i overensstemmelse med det, De siger.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Mange tak. Jeg skal fatte mig i korthed. For det første er socialdemokraterne naturligvis ikke ansvarlige for krisen. Det er der ingen, der har sagt. Vi ved alle, hvis fejl det er, og dette er blevet undersøgt nøje. Jeg har dog med rette påpeget, at socialdemokraterne i mange år har blokeret for gennemførelsen af klare regler for gennemskuelighed i tilknytning til hedgefonde og privat egenkapital, og jeg har givet eksempler herpå. Dette er ganske enkelt et faktum.

Hvad angår de nævnte ændringsforslag, vil jeg blot nævne et punkt, nemlig skattely. Vi er helt enige herom. Spørgsmålet er blot, hvornår vi stemmer for det. I dag skal vi drøfte ændringsforslag 25 til beslutningen om Lissabonstrategien, der vedrører nøjagtig det samme emne. Gruppen vil stemme for dette. Derfor har jeg ingen problemer med de nævnte spørgsmål.

Alexandr Vondra, formand for Rådet. – (EN) Fru formand! Vi har haft nogle lange og nyttige forhandlinger, og formandskabet er taknemmelig over for alle medlemmer af Parlamentet for deres kommentarer.

De har med rette påvist de meget betydelige udfordringer, vi står over for i øjeblikket, og navnlig konsekvenserne af den finansielle og økonomiske krise. Som jeg understregede i mine indledende bemærkninger, vil dette spørgsmål stå helt centralt i drøftelserne på Det Europæiske Råds møde i næste uge. Til trods for krisens omfang mener formandskabet, at EU kan nå til enighed om forskellige elementer i en fremgangsmåde, der vil bringe os fremad.

Der findes ikke nogen anden mulighed end at arbejde sammen under denne dybe krise. Jeg støtter derfor de mange opfordringer her til morgen om større ansvarlighed og et mere intenst samarbejde. Jeg mener også, at vi ikke blot kan og skal handle i fællesskab for at løse Europas problemer, men også at EU befinder sig i en situation, hvor vi kan være en del af den globale løsning. Denne krise er måske dyb, men hvis vi arbejder sammen, har Europa de nødvendige intellektuelle, finansielle, menneskelige og lovgivningsmæssige ressourcer til fortsat at udforme og gennemføre passende svar.

Joseph Daul sagde, at det kommende Europæiske Råd ikke blot er et nyt topmøde, og han har helt sikkert ret. At finde en global løsning starter med at spille en førende rolle på G20-konferencen i London i begyndelsen af næste måned. På gårsdagens møde i Rådet, godkendte økonfinministrene mandatet for EU's deltagelse i dette vigtige møde. De var navnlig enige om, at der er behov for tættere international koordinering af makroøkonomiske politikker og globale finansforordninger baseret på øget transparens og ansvarlighed – og det bringer os tilbage til vores forhandlinger om hedgefonde og andre følsomme spørgsmål. De var alle enige om at styrke samarbejdet mellem de finansielle myndigheder på internationalt plan, om at styrke IMF og om behovet for at se på multilaterale udviklingsbankers rolle i imødegåelse af krisens virkninger på verdens fattigste befolkninger.

Mens vi taler om behovet for solidaritet, må vi være klar over, at denne europæiske solidaritet skal ledsages af nationalt ansvarlige politikker for bæredygtig finansiell udvikling i Europa. Det er korrekt, at amerikanerne bruger penge, men de beder ikke om hjælp fra IMF, og de har ikke en stabilitetspagt, der sikrer deres valutaområdes integritet. Vi må investere i vores fremtid, men det må ske på en sådan måde, at vi ikke underminerer vores offentlige finansers langsigtede bæredygtighed eller spillereglerne på det indre marked.

Mange af Dem har denne formiddag henvist til borgernes meget reelle bekymringer over den stigende arbejdsløshed. Martin Schulz sagde, at problemet er ”arbejdspladser, arbejdspladser og arbejdspladser” – og han har ret. Det er nødvendigt, at vi opretholder beskæftigelsen, og mens mange foranstaltninger fortsat henhører under medlemsstaterne, så er der nogle ting, vi kan gøre. Lad mig nævne et eksempel. I går nåede Økonfinrådet til enighed om at nedsætte momsen på arbejdsintensive servicesektorer som f.eks. restauranter osv. Som bekendt har dette stået på dagsordenen i mange år, uden at man var nået frem til en løsning, og det var først i går under mit lands formandskab, at vi var i stand til at nå frem til en aftale om dette følsomme emne.

Beskæftigelse bør være og er et centralt emne i de tre betænkninger, vi drøfter her i formiddag. Vi agter at tage dette spørgsmål op på mødet i næste uge. Det er en central del af Lissabonstrategien. Jeg er enig med dem, der siger, at den aktuelle krise ikke er nogen begrundelse for at kaste Lissabonstrategien over bord. Der er faktisk så meget større grund til at sikre, at vi lever op til strategiens centrale mål.

Formandskabet lægger særlig vægt på dette spørgsmål, og derfor har vi indkaldt til et ekstra møde i begyndelsen af maj om problemet med stigende arbejdsløshed. I næste uge agter vi at indgå en aftale om nogle konkrete retningslinjer, der vil danne grundlaget for vores drøftelser og muligvis for de beslutninger, der vil blive truffet i maj.

Nogle af Dem nævnte ligeledes behovet for at nå frem til en aftale om afhjælpning af og tilpasning til klimaændringerne som forberedelse til topmødet i København. Graham Watson spurgte om, hvor meget vi skal betale. Jeg tror, at det vil være at foregribe tingene. Der findes nogle skøn – som f.eks. i Kommissionens meddelelse om dette emne, der indeholder skøn fra de forskellige ngo'er og institutioner – og de er temmelig høje. Det ville dog være for tidligt at give et skøn nu. Vi må vente, indtil USA og andre aktører i processen informerer os om deres planer. Det er det, vi ønsker at finde ud af på mødet med præsident Obamas administration i Prag i starten af april. At åbne spørgsmålet nu ville ikke være det rigtige taktiske træk.

Vi vil naturligvis holde Parlamentet fuldt orienteret om alle aspekter af det kommende møde i Det Europæiske Råd, og jeg vil sørge for, at premierminister Topolánek får fuldt kendskab til de udtalelser, der er kommet til udtryk her i formiddag. Han vil rapportere tilbage til Parlamentet på den kommende plenarforsamling om resultatet af Det Europæiske Råds møde, og jeg ser frem til en konstruktiv udveksling af synspunkter ved denne lejlighed.

Günter Verheugen, næstformand i Kommissionen. – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg er enig med de medlemmer, der har sagt, at krisen længe blev undervurderet og ikke ordenlig forstået. Derfor er det sikkert en god ting, at vi i det mindste kan blive enige om, at vi ikke ved, hvor alvorlig denne krise vil blive. Desuden ved vi ikke, hvor længe krisen vil vare, og derfor ved vi heller ikke, om vi allerede har gjort nok. Jeg er ked af, at jeg for en gangs skyld må modsige hr. Juncker.

Vi ved ikke engang, om det vi har gjort, vil få en virkning eller ej. På nuværende tidspunkt ved vi end ikke det. Den eneste ting, vi reelt ved, er, at vi ikke vil komme ud af denne krise, med mindre vi meget hurtigt får den finansielle sektor til at fungere igen.

Dette var begyndelsen på problemet, og i mellemtiden er det blevet relativt klart, hvordan alt dette er sket. Vi ved også, hvorfor de foranstaltninger, vi allerede har truffet for at stabilisere den finansielle sektor, ikke har haft nogen virkning eller i det mindste ikke en tilfredsstillende virkning. Dette skyldes, at bankerne er klar over, at de stadig står over for en række problemer. Bankerne tager i øjeblikket højde for risici, fordi de ved, at nogle af risiciene i deres regnskaber endnu ikke er blevet afsløret. Vi må træffe passende politiske foranstaltninger i denne henseende.

En ting står dog klart. Den finansielle sektor har ikke mulighed for at vende tilbage til tiden før krisen. Enhver, der forestiller sig, at staten og EU nu har ansvaret for at regulere dette, og at alt bagefter blot vil fortsætte som før, tager alvorligt fejl. Det står klart, at vi har behov for et solidt, langsigtet overvågningssystem for den finansielle sektor, og de finansielle institutioner, der ikke blot dækker Europa. Det er meget vigtigt, at vi sammen med vores partnere indfører et system til global styring. Vi vil kun være i stand til at gøre dette i samarbejde med vores partnere, hvis vi europæere har en klar, fælles fremgangsmåde. I jo højere grad vi kan blive enige om dette spørgsmål, desto bedre er vores muligheder for at opnå de resultater, vi ønsker. Hvis Europas hovedstæder udsender modstridende signaler til Washington, Beijing og Tokyo, er udsigterne til at få indført et nyttigt system til global styring ringe.

Vi er dog enige om, at den aktuelle situation potentielt er yderst eksplosiv i social henseende, simpelthen fordi uanset, hvad vi gør for at stabilisere den finansielle sektor, så vil det ikke være nok til at støtte virksomheder i realøkonomien, der er i vanskeligheder som følge af den finansielle krise. Det ved vi alle.

Det europæiske svar på krisen i realøkonomien, krisen blandt virksomhederne og erhvervslivet er et svar, der fokuserer på arbejdspladser. Dette handler virkelig ikke om udbytte til aktionærer eller bonusser til chefer. Det handler om at sikre, at mennesker, der har et meget lille eller slet intet ansvar for krisen, med andre ord arbejdstagerne, kan beholde deres arbejde. Det er vigtigt for dem at beholde deres arbejde, fordi de ellers ikke kan leve et uafhængigt liv i frihed og værdighed.

Vi ønsker at beskytte arbejdspladser i den europæiske økonomi, og det er grunden til, at udgiftsprogrammerne var nødvendige. Vi kan diskutere, om de skulle have været større eller ej. Problemet er imidlertid, at der ikke findes nogen fleksibilitet i denne henseende i fællesskabsbudgettet. Det er let for os i Europa-Parlamentet eller i Europa-Kommissionen at sige, at der er behov for en stor økonomisk genopretningsplan, at vi må pumpe store beløb ind i økonomien, fordi det ikke vil være vores penge. Vi har ingen penge. Det vil altid være penge fra medlemsstaterne og glem ikke, at de nationale parlamenter naturligvis også spiller en rolle her.

Vi har forsøgt at sikre, at udgiftsprogrammerne tilrettelægges på en sådan måde, at de kortsigtede behov ikke bringer de langsigtede mål i fare. Dette er netop, hvad talere fra alle de parlamentariske grupper har sagt, med andre ord, at vi undergår en økonomisk omstilling, en omstilling til en økonomi med lav

kulstofudledning, til en ressourceeffektiv økonomi og til en videnbaseret økonomi. Denne omstilling må fortsætte under krisen. Det er grunden til, at vi fortæller virksomhederne, at de ikke skal skære ned på forskning og udvikling eller innovation, og at de skal bevare deres centrale arbejdsstyrke. De finansielle foranstaltninger, vi træffer, skal støtte disse mål. Jeg er enig med alle dem, der siger, at tingene måske kunne have været gjort bedre. Vi må dog hele tiden huske på, at de penge, der bruges her, ikke er EU's penge. Det er penge fra medlemsstaterne og i medlemsstaterne, der er andre faktorer, der skal tages i betragtning, ud over det, vi mener er det rigtige i denne situation. Lissabonstrategiens økonomiske model, der også blev drøftet i dag, omfatter ikke et uafhængigt marked. Lissabonstrategien er ikke baseret på den antagelse, at den bedste markedsøkonomi, er en økonomi, der får lov til at udvikle sig på egen hånd i radikale frie markedstermer. I stedet fremgår det af strategien, at markedet har behov for regler, hvis det skal opfylde sit sociale og miljømæssige ansvar. Politikerne har ansvaret for fastsættelse af disse regler, og vi må ikke afledes fra denne opgave. Det er grunden til, at jeg tror, målene med Lissabonstrategien vil forblive uændrede, og at det er forkert at stille spørgsmålet "Hvorfor er vi blevet ramt af denne krise til trods for Lissabonstrategien"? En anden økonomisk strategi i Europa ville ikke have kunnet forhindre de makroøkonomiske ubalancer og fejl, der er sket på de internationale finansmarkeder, og som førte til denne krise.

Lad mig slutte med at sige, at vi ønsker at sikre, at så mange europæiske virksomheder som muligt kommer helskindede igennem krisen. Dette betyder, at vi må hjælpe dem med at opnå finansiering. I øjeblikket ser det for mig ud til at være det vigtigste problem, fordi creditsammenbruddet berører både store og små organisationer.

Den Europæiske Investeringsbank gør, hvad den kan. Vi vil gerne takke Den Europæiske Investeringsbank for dens yderst fleksible fremgangsmåde. Den har dog nu nået grænsen for, hvad den kan gøre. Det står allerede klart, at det ikke vil være muligt at opfylde store og små europæiske virksomheders lånekrav i anden del af dette år, fordi Den Europæiske Investeringsbank allerede har nået sine grænser. Alle må være klar over, at situationen vil blive meget alvorlig, og det er derfor værd at overveje, om vi her i Parlamentet kan forbedre situationen for de europæiske virksomheder f.eks. ved hurtigt at behandle og vedtage forslag fra Kommissionen, der sigter mod at forhindre, at de europæiske virksomheder skal betale unødvendige omkostninger.

Vi har fremlagt forslag, der vil kunne resultere i, at europæiske virksomheders omkostninger reduceres med op til 30 mia. EUR om året. En hurtig vedtagelse af disse forslag vil være et vigtigt bidrag til overvindelse af krisen.

Kommissionen er overbevist om, at mulighederne og risiciene for europæisk integration her i opløbet til topmødet vil blive klarere, end de nogensinde tidligere har været. Mulighederne indebærer naturligvis, at vi samler vores kræfter, at vi handler på en koordineret og fokuseret måde, og at vi bruger al vores kreativitet på at komme stærkere ud af krisen. Dette vil gøre det muligt for os at kompensere for den omstændighed, at vi i modsætning til USA ikke kan træffe centrale beslutninger, der gennemføres overalt, men vi må i stedet sikre, at 27 medlemsstater er enige.

Samtidig er risiciene dog mere indlysende, end de nogensinde har været – de risici, vi alle vil blive udsat for, hvis en eller flere medlemsstater i denne situation vælger protektionisme eller økonomisk nationalisme i stedet for solidaritet og en fælles indsats. Uden et fælles kompas, der vil lede os igennem krisen, vil vi desværre alle fare vild sammen i den tåge, der har forårsaget krisen.

Elisa Ferreira, ordfører. – (PT) Fru formand, hr. formand for Rådet, hr. kommissær, mine damer og herrer! Krisen er værre end forventet, og arbejdsløsheden vil stige mere end forudsagt. Der er god grund til at tro, at den planlagte europæiske stimulans ikke vil være tilstrækkelig, men det står allerede nu klart, at det varer for længe for den at nå ud til folk.

Parlamentets holdning er og har hele tiden været fast og klar, og jeg håber, den fortsat vil forblive det. Vores mål er at opretholde beskæftigelsen og skabe nye arbejdspladser med både territorial og social samhørighed og solidaritet. I denne krisetid kan folk ikke overgive sig til et Europa, der ikke har noget svar, til et Europa, der står magtesløst, når det gælder tackling af de problemer, de står over for. Hvad vil Parlamentet derfor kræve af Kommissionen? Med disse betænkninger kræver det naturligvis, at nationale aktioner koordineres, og at Kommissionen bruger alle til rådighed stående midler for at reagere. Det giver også Kommissionen alle muligheder i dens egenskab af budgetmyndighed, så dette kan ske. Det beder Kommissionen lancere et klart europæisk initiativ vedrørende beskæftigelse, og det siger, at det er vigtigt, at der findes en fast dagsorden for gennemførelse af reguleringsforanstaltninger for finansmarkedet og også for tilbud om kredit til realøkonomien. Hvad kræver Parlamentet så af Rådet? Det anmoder navnlig Rådet om at genfinde den politiske vilje, der er det centrale element i opbygningen af det europæiske projekt. EU handler om

konkurrence, men det handler også om samhørighed og solidaritet. Vi kan ikke have et indre marked uden denne garanti for solidaritet og samhørighed. Det er grunden til, at vi alle overdrog den nationale uafhængighed til Europa, som vi havde, før vi tilsluttede os dette projekt.

Jan Andersson, ordfører. – (SV) Fru formand! Krisen begynder nu at blive en realitet for folk, arbejdsløsheden begynder at stige, og den stiger hurtigt, og vi begynder at se de sociale konsekvenser af krisen. Nedgangen bliver større, end vi troede i starten. Der vil blive større arbejdsløshed og større sociale konsekvenser.

Jeg vil gerne sige noget til Gruppen for Det europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater her i Parlamentet. Hr. Hökmark er her ikke, men han gav forslaget fra Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet skylden for krisen. Dette svarer til at skyde pianisten, hvis man ikke kan lide melodien. Vi har naturligvis centrum- og højre regeringer i Europa. Det er disse regeringer, der undlader at handle, disse regeringer, der udviser manglende koordinering og manglende solidaritet.

Nu handler det om arbejdspladser, om socialsikringsordninger og om den offentlige sektor. Forud for topmødet vil jeg sige følgende til Kommissionen og Rådet: Vi må handle nu, vi må handle på en koordineret måde, vi må udfolde tilstrækkelige bestræbelser, og vi må gøre det med solidaritet. Det er nu, vi skal gøre dette. Vi kan ikke vente til topmødet i maj. Beskæftigelsesspørgsmålene skal stå øverst på dagsordenen nu.

(Bifald)

Evgeni Kirilov, ordfører. – (BG) Fru formand! Tak. Samhørighedspolitikken har vist, at den bidrager til at overvinde de sociale og økonomiske problemer og til gennemførelse af strukturreformer i medlemsstaterne og deres regioner. De erfaringer, vi indtil videre har indhøstet, og de betydelige øremærkede ressourcer – vi taler om over 340 mia. EUR over en periode på syv år – er en absolut nødvendighed i forbindelse med den aktuelle økonomiske krise, og det er af største betydning, at disse penge rent faktisk bruges og på den bedst mulige måde til gavn for de europæiske borgere og det europæiske erhvervsliv. På et tidspunkt, hvor hver eneste euro har betydning for genopretningen af den europæiske økonomi, kan vi ikke tillade, at disse midler anvendes forkert. Derfor hilser vi også forenklingen af reglerne velkommen, og vi opfordrer til, at de gennemføres korrekt.

Hr. Verheugen, da De talte tidligere i dag, sagde de noget meget rigtigt: Vi ved ikke, hvor længe krisen vil vare. Der er dog en ting, som bør siges i dag. De beslutninger, vi træffer, og naturligvis de beslutninger, som Det Europæiske Råd træffer i næste uge, skal give resultater i år. Jeg vil endda gå så langt som til at sige, at de skal give resultater i løbet af sommeren. Det er, hvad de europæiske borgere forventer af os, så de kan se lyset for enden af tunnellen og håbe på en vej ud af denne krise og gerne hurtigt.

Jeg vil gerne komme med en bemærkning til mine ærede kolleger, som her i dag forsøgte at indføre en økonomisk skillelinje mellem de gamle og de nye medlemsstater. Jeg mener, at netop den samhørighedspolitik, som vi skal træffe beslutning om i dag, er i strid med de tanker, de fremsætter. Alt dette forekommer mig at være yderst skadeligt, og vi må i fællesskab overvinde det. Tak!

Formanden. Jeg har modtaget fem beslutningsforslag⁽¹⁾ fremlagt i medfør af forretningsordenens artikel 103, stk. 2.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen vil finde sted i dag onsdag den 11. marts.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) Retningslinjerne blev vedtaget som en del af den fornyede Lissabonstrategi i 2008 og vil være gældende frem til 2010. Alle medlemsstaterne, herunder Malta, har fremlagt deres strategier for vækst i beskæftigelsen. Retningslinjer for beskæftigelsen blev fastsat. Finansiering af disse har stor betydning, og Den Europæiske Socialfond kan finansiere de umiddelbare foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe vedrørende både flexicurity og kvalifikationer.

Flexicurity er en integreret politisk fremgangsmåde, der søger at fremme arbejdstagernes og virksomhedernes omstillingsparathed. For det andet må vi udfolde massive bestræbelser på at forbedre kvalifikationsniveauet. Denne forbedring bør finde sted på alle kvalifikationsniveauer.

⁽¹⁾ Se protokollen.

For det første vil forbedringen af kvalifikationsniveauet være nytteløs, hvis ikke den svarer til arbejdsmarkedets behov.

For det andet bør tre strategier prioriteres:

- forbedring af arbejdstagernes og virksomhedernes omstillingsparathed
- tiltrækning af flere mennesker i beskæftigelse og efteruddannelse af flere mennesker i beskæftigelse for at øge arbejdskraftudbuddet og gøre de sociale beskyttelsessystemer brugbare
- forøgelse af investeringerne i menneskelig kapital gennem bedre kvalifikationer og bedre uddannelse.

Adam Bielan (UEN), skriftlig. – (PL) Mens jeg lyttede til disse forhandlinger, kunne jeg ikke undgå at føle, at der er en atmosfære af konkurrence her i Parlamentet, en form for styrkeprøve – de gamle medlemsstater mod de nye. Jeg mener ikke, at det vil være en løsning på vores problemer at give hinanden skylden og pege fingre ad hinanden med hensyn til, hvem der fortjener at være i EU.

Lad os først og fremmest huske på, at borgerne lytter til os, og de forventer beskyttelse fra os. Det er netop nu, at de ønsker at se, hvad et forenet Europa handler om. Vi bør benytte disse forhandlinger som en mulighed for at tænke over, hvordan vi begrænser de sociale virkninger af den aktuelle krise.

Vi siger ”ja” til Lissabonstrategien, fordi den giver resultater – det er takket være Lissabonstrategien, at der er blevet oprettet næsten 7 mio. nye arbejdspladser i EU. Men hvilken form for arbejdspladser er der tale om? Meget ofte indebærer de midlertidigt arbejde eller deltidsarbejde, og beskæftigelsessatsen er rent faktisk uændret med hensyn til fuldtidsstillinger.

Dette viser ganske enkelt, at Europa må lære at udnytte sit potentiale. Vi bør investere i højteknologiske produkter, der kræver højt kvalificerede arbejdere – dette er vores merværdi, en sektor, hvor vi ikke har nogen konkurrenter. I denne henseende er det meget vigtigt at forlænge de perioder, hvor man kan modtage finansielle midler, og at forenkle ansøgningsprocedurerne, navnlig for de nye medlemsstater.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Den globale økonomiske krise har overrasket os alle, både bankerne, de multinationale virksomheder og selv de tværnationale institutionelle strukturer. Den globale økonomi er hårdt ramt, og det globale finansielle systems overlevelse er nu truet. Jeg tror ikke, at nogen er uenig med mig, når jeg siger, at de aktuelle problemers omfang kræver en koncentreret indsats på europæisk plan. Solidaritet er et absolut krav, hvis vi skal komme igennem denne krise.

Jeg repræsenterer Rumænien i Europa-Parlamentet, et land i Sydøsteuropa. Alt, hvad jeg kan sige, er, at virkningen af en økonomisk vækst på over 7 % i 2008 ser ud til at forsvinde som følge af de turbulente økonomiske forhold, der begynder at ramme hårdt. Den økonomiske genopretningsplan, som Europa-Kommissionen har udarbejdet, skal have en virkning i alle hjørner af det gamle kontinent. Ingen dele af Europa må føle sig ladt i stikken og hjælpe i en ubarmhjertig situation, som de ikke selv har fremkaldt.

Jeg mener, at dette er den vigtigste test for EU, det mest modige politiske projekt i de seneste få hundrede år. Landene på hele kontinentet må vise, at de er en enkelt styrke. Ifølge José Manuel Durão Barroso, formand for Europa-Kommissionen, vil Europa hovedsageligt blive bedømt på dets resultater. Jeg er helt enig heri.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), skriftlig. – (RO) Jeg hilser forslaget om en økonomisk genopretningsplan under den aktuelle krise velkommen. EU skal vedtage en fælles, klar og effektiv fremgangsmåde for at minimere virkningerne af krisen og dens intensitet og varighed.

Vi har behov for klarere regler for den finansielle sektor, særlig vedrørende investeringer, der indebærer en høj risiko, som f.eks. hedgefonde.

I den nuværende situation er solidaritet mellem medlemsstaterne af største betydning. Medlemsstaterne vil naturligvis vedtage foranstaltninger, der er specifikke for deres nationale situation, men de må ikke være i strid med det indre marked og ØMU'en. Fremme af kreditgivning, særlig til SMV'er, må have førsteprioritet, da de er en drivkraft bag økonomisk vækst og kan skabe arbejdspladser. Statens interventioner skal dog være midlertidige, hvorefter konkurrencebestemmelserne skal overholdes nøje.

Desuden skal foranstaltningerne til bekæmpelse af krisen integreres som en del af en ansvarlig budgetpolitik. Selv om vi befinder os i en krise, føler jeg, at det er yderst vigtigt så vidt muligt at overholde stabilitets- og vækstpagten, da en forøgelse af budgetunderskuddet kan være en katastrofal løsning på lang sigt, navnlig for fremtidige generationer.

Daniel Dăianu (ALDE), skriftlig. – (EN) Kommissær Jaquín Almunia har for nylig udtalt, at de medlemmer af euroområdet, der står over for betydelige problemer, vil kunne få hjælp fra andre EU-medlemsstater. Hvorfor er dette udtryk for en kollektiv reaktion ikke blive klart tilkendegivet over for de nye medlemsstater, der ikke er medlem af euroområdet? Der er helt klart noget galt med hjælpepakkerne til Letland og Ungarn. Det er grundlæggende godt at nedbringe meget store ubalancer, men det er meget vigtigt, hvordan dette sker. Skal budgetunderskuddene reduceres væsentligt samtidig med, at den private sektor indskrænker sin aktivitet betydeligt? Procyklikalitet bør forhindres både under opsving og under nedgang. Hvis de offentlige budgetter ikke er hovedforklaringen bag store eksterne underskud, hvorfor skal de så bære størstedelen af byrden i forbindelse med nedskæringen af dem? Husk blot på erfaringerne fra den asiatiske krise for 10 år siden. Politikerne skal ligeledes overveje, hvordan man forhindrer spekulative angreb på de nye medlemsstaters valutaer. Det ville heller ikke hjælpe stort i denne henseende blot at reducere budgetunderskuddene drastisk. Forhåbentlig vil fremtidige økofinmøder udvikle bedre fremgangsmåder i forbindelse med finansiel bistand. Og når IMF inddrages i hjælpepakker, bør den overveje, om dens traditionelle fremgangsmåde er velegnet til at håndtere makroøkonomiske ubalancer i lyset af de aktuelle ekstraordinære omstændigheder.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), skriftlig. – (RO) Rumænien må benytte sig af de nye muligheder, som strukturfondene åbner.

Centrale og lokale offentlige myndigheder i Rumænien må så hurtigt og effektivt som muligt udnytte den mulighed, som Europa-Kommissionen har åbnet med hensyn til at lette adgangen til Fællesskabets strukturfonde. De må få adgang til disse fonde for at skabe nye arbejdspladser, tilbyde erhvervsuddannelse via programmer for livslang uddannelse med henblik på faglig efteruddannelse og yde støtte til SMV'er.

En fremskyndelse og forenkling af fordelingen af Fællesskabets midler kan bidrage til økonomisk genopretning takket være et indskud af kontanter til store målområder. Disse betalinger vil foregå hurtigere og mere fleksibelt, og der vil kun være en enkelt betaling, hvilket vil gøre det muligt at gennemføre de nødvendige projekter på kort tid inden for områder som infrastruktur, energi eller miljø.

På den anden side skal de rumænske myndigheder i henhold til EU-procedurene yde medfinansieringsdelen til gennemførelsen af projekterne, så de kan gennemføres så hurtigt som muligt, når pengene er modtaget fra EU.

Den europæiske udøvende magts forslag sigter mod en række foranstaltninger, som skal fremskynde prioriterede investeringer på nationalt og regionalt plan i medlemsstaterne samtidig med, at adgangen til tilskud forenkles, og de finansielle midler, der står til rådighed for små og mellemstore virksomheder, øges.

Dragoș Florin David (PPE-DE), skriftlig. – (RO) De vigtigste fællestræk for EU's medlemsstater er demokrati, stabilitet, ansvarlighed og samhørighed. Hr. Kirilov understreger i sin betænkning om samhørighedspolitikken og realøkonomiske investeringer betydningen af disse fællestræk for medlemsstaterne som et første krav i den fælles strategi for gennemførelse af sociale og økonomiske politikker. Den europæiske økonomi lider i øjeblikket under følgerne af den globale finansielle krise og af den mest vidtrækkende og alvorlige recession i de seneste 60 år. Vi må opfordre medlemsstaterne til at finde muligheder for synergivirkninger mellem finansiering fra Samhørighedsfonden og andre fællesskabskilder til finansiering som f.eks. TEN-T, TEN-E, syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling, rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation samt finansiering fra Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling. Samtidig må medlemsstaterne forenkle og lette adgangen til finansiering via de finansielle instrumenter Jessica, Jasmine og Jeremie for at tilskynde de små og mellemstore virksomheder og relevante støttemodtagere til at anvende dem oftere. Jeg vil gerne slutte med at lykønske ordføreren, hr. Kirilov, med hans bidrag til denne betænkning.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), skriftlig. – (GA) Vi lever i en periode med økonomisk uvished. EU har et ansvar for at se, om det er muligt at indrømme nationale og regionale myndigheder fleksibilitet for at forbedre ejerskabet af EU-midler til håndtering af denne hidtil usete situation.

Foranstaltningerne i kommissær Huebners plan *Samhørighedspolitikken: Realøkonomiske investeringer* er praktiske, og der er tale om foranstaltninger, som de nationale myndigheder bør vedtage hurtigst muligt.

Den Europæiske Fond for Regional Udvikling (EFRU) kan nu anvendes til delvis finansiering af økologiske investeringer i boliger til fordel for husholdninger med lav indkomst, noget der bør anvendes til at skabe og bevare arbejdspladser i byggesektoren – der er meget hårdt ramt – og som samtidig vil hjælpe os til at opfylde vores klimaforpligtelser.

Betalinger fra Den Europæiske Socialfond ville virkelig kunne stimulere de vanskeligt stillede offentlige sektorer, og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) bør drage fordel af de anbefalede ændringer for at gøre pengestrømmen lettere tilgængelig.

Dette er et skridt i den rigtige retning. Jeg finder dog noget af sprogbbruken i Kirilovs betænkning i tilknytning til Lissabonstrategien beklagelig.

Adam Gierak (PSE), skriftlig. – (PL) Hvordan kan vi bekæmpe finanskrisen? (Den europæiske økonomiske genopretningsplan) Finanskrisen kan tackles kortsigtet og langsigtet. Den kortsigtede metode er baseret på eliminering af de sygdomme, der har udviklet sig i de seneste tiår, og som fører til tab af likviditet i bankerne, cirkulation af "inficerede" obligationer og manglende sammenhæng mellem finanspolitikken og den reelle generelle politik.

De lande, der hjælper bankerne finansielt, fjerner ikke årsagerne til krisen. Den grundlæggende årsag til krisen er efter min mening den neoliberale mekanisme, der er indført i økonomien, dvs. dens fokuseren på kortsigtet profit samtidig med, at langsigtede interesser tilsidesættes, for blot at nævne en enkelt ting.

Den langsigtede metode bør derfor korrigere den mekanisme, der styrer økonomiens funktion, ved at gøre op med det såkaldte frie markeds dogmer. Medlemsstaterne og Europa-Kommissionen bør ikke overtage konkurrencemæssigt sunde markedmekanismer, men de har pligt til at forebygge sygdomme. Dette betyder for det første, at kortsigtet profit ikke bør skjule langsigtede interesser, som udvikling af f.eks. infrastruktur, opførelse af offentlige bygninger, beskyttelse af naturen eller søgning efter nye og nogle gange mindre rentable energikilder giver anledning til.

For det andet bør alle former for ejerskab behandles ens, og valget af den ene eller den anden bør baseres på effektiviteten af forvaltningen for hver form.

For det tredje bør medlemsstaterne og Europa-Kommissionen påtage sig rollen som koordinører inden for både finanspolitikken og den overordnede politik.

For det fjerde bør medlemsstaterne og Europa-Kommissionen udvikle metoder til koordinering af det internationale valuta- og finansmarked, der er sårbart over for spekulation, fordi det reagerer spontant.

Genowefa Grabowska (PSE), skriftlig. – (PL) Den økonomiske krise har nu nået Europa. Først ramte den de udviklede økonomier, så spredte den sig til nye økonomier og udviklingsøkonomier. De seneste prognoser for 2009 forudsiger økonomisk vækst i omegnen af -1 % eller derunder. Vi befinder os dermed i en af de mest alvorlige recessioner, der nogensinde har ramt Det Europæiske Fællesskab.

Jeg er enig med ordføreren i, at de individuelle foranstaltninger, som landene har truffet, nu ikke er nok, selv hvis de støttes af kapitaloverførsler til de sektorer, der er i størst fare som følge af krisen. Vores økonomier er integrerede i hinanden, og krisen er en global krise, og derfor skal genopretningsforanstaltningerne også være et globalt svar i karakter og omfang. Derudover skal de stadfæste EU's grundlæggende princip, nemlig solidaritetsprincippet. Kun dette vil gøre det muligt for os at opretholde territorial og social samhørighed inden for EU. Jeg tror, at princippet om solidaritet også får en ny politisk dimension i en sådan krisetid.

Desuden tilslutter jeg mig den bekymring for de almindelige mennesker, der fanges i krisen, som kommer til udtryk i betænkningen. Vi må igen gøre lån tilgængelige for familier og virksomheder, først og fremmest SMV'er, der er hjørnестenen i den europæiske økonomi. Kun et sådant mål berettiger sammen med beskyttelse af borgernes opsparing, at der anvendes offentlige midler til en genopretningsplan. Hvis vi som en del af den europæiske genopretningsplan også kan sætte en stopper for skattely, vil bekæmpelsen af krisen helt sikkert blive lettere og mere effektiv.

Louis Grech (PSE), skriftlig. – (EN) Da finanskrisen bliver stadig værre uden noget lys for enden af tunnelen, tror jeg, at der vil være behov for flere midler for at stabilisere den europæiske økonomi og stoppe den nedadgående spiral. Andre flaskehalse omfatter den kraftige stigning i arbejdsløsheden og den enorme usikkerhed på arbejdsmarkedet. Den manglende tilgængelighed af kredit og stigningen i det offentlige underskud er stadig et stort problem, og det er en nøglefaktor, hvis vi virkelig ønsker at tackle den økonomiske recession på en vellykket og effektiv måde. Det er meget vigtigt at genoprette en passende kreditforsyning, og at pengene bruges som en økonomisk stimulans, dvs. at de skal strømme til familier og virksomheder. Det er nødvendigt at skabe incitament til at tiltrække kapitalinvestering. Desværre findes der ikke i øjeblikket nogen europæisk mekanisme eller institution, der er i stand til at koordinere en integreret kontinent genopretning, og derfor anvender vi igen opsplittede løsninger, der kan slå fejl som helhed, fordi medlemsstaternes økonomier er meget indbyrdes afhængige. De europæiske genopretningsbestræbelser

bør gå hånd i hånd med reguleringsmæssige ændringer for at undgå en gentagelse af de fejl, der bragte os ind i krisen. Manglende regulering og dårlig overvågning har været årsagen til problemet, og vi må genindføre en effektiv regulering.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi vil kun kunne forstå den alvorlige socioøkonomiske situation, der har ramt EU's medlemsstater, herunder Portugal, hvis vi husker på målene med denne "integrationsproces", og hvordan dens politikker er roden til den nuværende kapitalistkrise, som EU er et af epicentrene for.

I de seneste 23 år har EF/EU fremmet bevægeligheden af kapital og finansinteressernes voksende dominans over økonomien; det har liberaliseret markederne og tilskyndet til privatisering; det har fusioneret virksomheder og tilskyndet til overproduktion; det har flyttet og ødelagt produktionskapacitet; det har fremmet visse aktørers økonomiske dominans, og prisen herfor er, at andre er blevet gjort afhængige; det har tilskyndet til udnyttelse af arbejdstagerne og voksende overførsel af produktivtetsgevinsten fra arbejde til kapitalen; det har centraliseret den skabte velstand; og det har øget de sociale uligheder og regionale skævheder, der alle er under de store magters og de store økonomiske og finansielle koncerners kontrol. Dette er de grundlæggende årsager til den uoprettelige kapitalistkrise.

Det er ikke "krisen", men de politikker, der er kendetegnende for kapitalismen, der ligger til grund for arbejdsløshed, usikkerhed, lave lønninger, forværring af levevilkårene, fattigdom, sygdom, sult og voksende vanskeligheder, som arbejdstagernes og den brede befolkning står over for.

Vi hilser derfor den store demonstration velkommen, som CGTP-IN, sammenslutningen af portugisiske arbejdstagere, har planlagt den 13. marts, for at skifte kurs i retning af flere arbejdspladser, højere lønninger og flere rettigheder.

Gábor Harangozó (PSE), skriftlig. – (EN) EU skal optimere sine bestræbelser på at gennemføre en konsekvent ramme for tackling af den globale finanskrisen. Hvis vi ønsker at genoprette offentlighedens tillid og et sundt finansielt system, bør vi handle hurtigt for at bevare beskæftigelsen og den økonomiske aktivitet. For at afbøde de negative virkninger af recessionen og opretholde sociale standarder og beskæftigelsesniveauer skal der foretages visse tilpasninger for at forenkle adgangen til de tilgængelige ressourcer samtidig med, at en større gennemskuelighed og bedre forvaltning sikres. I konklusionerne fra det seneste EIT-råd opfordres til "at ESF yder en hurtig ekstrainsats for at støtte beskæftigelsen, navnlig for de mest sårbare grupper i befolkningen, idet der lægges særlig vægt på de mindste virksomheder ved at nedbringe de indirekte lønomkostninger". Jeg vil derfor gerne bede det kommende topmøde i Rådet om at seriøst at overveje oprettelse og bevarelse af arbejdspladser gennem medfinansieringsforanstaltninger i tilknytning til nedbringelse af de indirekte lønomkostninger på et midlertidigt grundlag i lande, der i alvorlig grad er ramt af den finansielle eller økonomiske krise. De mest sårbare grupper i befolkningen, dem, der lider mest under følgerne af den økonomiske og sociale krise, bør rent faktisk være genstand for den største opmærksomhed for at undgå yderligere assymetriske virkninger af krisen, der bringer en afbalanceret udvikling af alle områder i EU i fare.

Tunne Kelam (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Solidaritet er en af de mest kostbare værdier for Europa i dag. Under den aktuelle økonomiske krise er der dog tegn på, at den europæiske solidaritet undermineres.

Mere end nogensinde må vi undgå splittelser mellem medlemsstaterne for at undgå en opdeling i gamle og nye, små og store medlemsstater. Den splittelse, der allerede findes mellem medlemsstaterne i euroområdet og medlemsstaterne uden for euroområdet, må ikke give landene i euroområdet en privilegeret stilling, hvorfra de kan diktere den fælles fremtid. Alle medlemsstaterne skal involveres på lige fod i beslutningstagningen. Alle medlemsstaterne skal sikres retten til at kommunikere deres problemer og bekymringer for at finde frem til mulige europæiske løsninger.

Europa har brug for en drivkraft for at overvinde den økonomiske krise med mindst mulig skade. Protektionisme kan ikke være svaret på den økonomiske krise. Tværtimod skal åbenhed og konkurrenceånd fortsat være grundlaget for vores aktiviteter. For at drage fordel af den aktuelle recession bør der derfor investeres i innovation, forskning og udvikling.

Med andre ord bør krisen opfattes som et incitament til at gennemføre Lissabonstrategien. Kun ved fuldt ud at gøre brug af denne strategi, der er baseret på solidaritet, kan vi sikre arbejdspladser og den europæiske økonomis bæredygtighed.

Magda Kósáné Kovács (PSE), skriftlig. – (HU) Der er ingen grund til at forsøge at klassificere problemer. Den fælles smerte mobiliserer dog ressourcer og intentioner. Mange har nævnt krisen i 1929, selv om Anden

Verdenskrig, der fulgte i kølvandet på den, splittede Europa mellem to forskellige veje. Landene i den tidligere østblok oplevede desuden også ændringen af styret som et traume, men i dette tilfælde behandler den globale finansielle og økonomiske krise, der til trods for visse tegn alligevel var uventet, os ens.

Fra det øjeblik krisen brød ud, kan Europas vej ikke længere være splittet, selv ikke i to parallelle spor – der kan ikke være to hastigheder. Alle står til at tabe som følge af devalueringen af spekulativ kapital. Kun tabenes størrelse er forskellig. Det fælles markeds paradigme kan kun overleve og forblive konkurrencedygtigt i en sådan situation, hvis vi kan finde frem til fælles koordinerede løsninger. Protektionismens spøgelse yder ikke god rådgivning!

Det er medlemsstaternes opgave at udarbejde deres finansplaner i samarbejde med hinanden. EU kan støtte denne opgave ved at vurdere, hvordan hvert enkelt land kan yde støtte afhængigt af de midler, der står til dets rådighed, for at sikre, at de medlemsstater og borgere, der står længere tilbage i køen også ender med en positiv balance. Central- og østeuropa står længere tilbage i køen, dels af historiske årsager, dels fordi den manglende indførelse af euroen har forårsaget manglende tillid og vendt den spekulative kapital imod os. Og selv om det er umuligt at behandle visse medlemsstater på lige fod, vil jeg slå kraftigt fast, at vi har behov for en støtteordning på europæisk plan, der gør det muligt i solidaritetens navn at yde den bistand, som hver enkelt medlemsstat har behov for.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Alle principperne i den europæiske økonomiske genopretningsplan skal optræde i de nationale økonomiske genopretningsplaner.

De EU-midler, der stilles til rådighed, skal anvendes til højt prioriterede projekter og fordeles retfærdigt mellem medlemsstaterne, dog under hensyntagen til særlige tilfælde.

Vi må udnytte alle de muligheder, vi har, effektivt. Derfor er det af største betydning, at mulighederne for at anvende EU-midler nævnes, da det vil fremskynde og sikre fleksibilitet i gennemførelsen af denne plan.

Projekterne skal gennemføres hurtigt og effektivt for at støtte den del af arbejdsstyrken, der befinder sig i en vanskelig situation. Derfor skal de administrative procedurer, navnlig tidsfristerne for anvendelse af procedurerne, nedsættes mærkbart for at garantere, at denne proces er umiddelbart effektiv.

Blandt de foranstaltninger, der skal vedtages, er foranstaltninger vedrørende vedtagelse af en lovramme for effektiv bekæmpelse af skattely et absolut must.

Det er indlysende, at statsstøtte skal anvendes forsigtigt for at undgå at skabe problemer med konkurrencen. Samtidig må vi dog nøje analysere de gavnlige virkninger, som støtte som denne kan have med hensyn til anvendelse af arbejdskraft, idet vi må huske på de situationer, hvor denne støtte er mere end nødvendig.

Iosif Matula (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Europa-Kommissionen har afsat betydelige beløb til investering i energieffektivitet, i frembringelse af vedvarende energi og i etablering af transeuropæiske transport- og energinet. Vi kan kun sikre, at de gas- og energikrisesituationer, der opstod i nogle af EU's regioner, ikke vil opstå igen i fremtiden, ved at gennemføre en sund politik på dette område.

En forbindelse af alle gas- og energinet i Europa sikrer, at solidaritetsprincippet anvendes. En medlemsstat vil kunne importere eller endog eksportere naturressourcer på normale vilkår selv i en krisesituation.

I denne forbindelse skal medlemsstaterne udnytte de finansieringsmuligheder, som strukturfondene frembyder, til udvikling af projekter på områder som infrastruktur, energi og miljø.

For at forbedre kvaliteten af disse projekter og en effektiv virkning af gennemførelsen af disse, må EU's medlemsstater benytte sig af den maksimale faglige bistand, Europa-Kommissionen kan tilbyde.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg glæder mig over den hurtighed, hvormed EU's institutioner har reageret for at finde nogle løsninger på den aktuelle økonomiske krise. Jeg vil dog gerne fremhæve nogle få aspekter, som kræver en mere indgående opmærksomhed.

For det første finansieringen til energiinfrastrukturprojekter. Jeg mener, at det grundlæggende er den forkerte løsning at fordele penge til så mange projekter som muligt, da der er risiko for, at de nødvendige midler til at færdiggøre dem ikke kan findes. For nylig fik jeg efter drøftelser med Nabucco det indtryk, at vi leger med ilden. Vi kan ikke meddele, at vi yder 250 mio. EUR til Nabucco, for derefter at sige, at vi skærer finansieringen ned med 50 mio. EUR, og endelig fastslå, at der rent faktisk bør være tale om en rent privat investering. Fordelene ved Nabucco-projektet er uomtvistelige, og vi har ikke råd til at tøve af politiske eller økonomiske årsager.

For det andet mener jeg, at vi må undgå at blive ofre for protektionistiske tendenser, som ville påvirke det indre markeds funktion. Selv om krisen har uens virkninger i EU, må vi levere et enkelt svar på den i overensstemmelse med målene for samhørighedspolitikken og principperne for det indre marked. Jeg mener, at det er absolut nødvendigt at evaluere virkningerne af disse ændringer, så foranstaltningernes effektivitet kan forbedres i den nye finansielle ramme 2014-2020.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Samhørighedsfonden tegner sig for en tredjedel af EU's budget uden at være et krisestyringsinstrument, men den er dog den største kilde til realøkonomiske investeringer, der frembyder enorme muligheder, særlig for permanent ugunstigt stillede regioner. Jeg vil derfor gerne henlede opmærksomheden på behovet for at finde løsninger, der sikrer en bedre vertikal inddragelse af regionerne på europæisk plan.

Under de omstændigheder, som den aktuelle ekstraordinære økonomiske situation har skabt, vil jeg gerne understrege betydningen af at forbedre fleksibiliteten i adgangen til strukturfondene. Jeg ser også positivt på udvidelse af muligheden for at støtte investeringer i energieffektivitet og vedvarende energiformer i boligsektoren og sektoren for ren teknologi.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), skriftlig. – (FI) I sidste uge fremlagde Kommissionen sin meddelelse om den økonomiske krise for Rådet til behandling på dets møde i slutningen af måneden. Kommissionen foretog også sin første vurdering af resultaterne af den europæiske økonomiske genopretningspakke. Kommissionen mener, at de indledende resultater er gode og skønner, at genopretningsindsatsen på nationalt og europæisk plan til sammen vil have en samlet værdi svarende til omkring 3,3 % af BNP i perioden 2009-2010.

Jeg vil gerne lykønske ordføreren med en meget troværdig betænkning. Efter min mening er behovet for at koordinere medlemsstaternes indsats, der understreges i betænkningen, særlig vigtigt. De fremkommende tendenser er meget foruroligende. Medlemsstaterne kan i taler fremsætte forsikringer om, at de er parate til at trække i fællesskab, men sagen er en helt anden, når det gælder de gennemførte aktioner. Det er meget vigtigt, at EU's ledere træffer beslutninger, der svarer til det, de siger, og ikke giver efter for protektionistisk pres, der i adskillige lande uomtvisteligt er drastisk.

EU skal tage nye ambitiøse skridt i forlængelse af Lissabonstrategien. EU har behov for en stimuleringspakke, der støtter nye industrier som grundlag for konkurrenceevne og vækst. Med investering i områder som f.eks. økomodernisering, vedvarende energikilder og informationsteknologi er det muligt at gennemføre en sund sektorbaseret ændring.

En krise er også en mulighed. Det er en mulighed for at omorganisere hele den paneuropæiske og globale finansielle arkitektur. Krisen er også en mulighed for at styre økonomisk vækst ad en helt ny vej baseret på vedvarende energikilder og energieffektivitet. Den såkaldte grønne "New Deal" må danne grundlaget for genopretning og ny vækst. Efterhånden som vi skaber arbejdspladser og indfører innovation, vil vi også tage udfordringerne i forbindelse med klimaændringerne op.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), skriftlig. – (SK) Den europæiske økonomi lider under virkningerne af den globale finanskrisen og oplever den største og mest alvorlige tilbagegang i de seneste 60 år. Krisen er en enorm prøve for Europa. Den påvirker virksomhederne og samtidig almindelige mennesker og deres familier. Mange lever i frygt, særlig dem, der mister deres arbejde og vender sig mod EU for at søge redning.

Europa kan ikke blot være summen af 27 nationale interesser. Det skal være baseret på solidaritet og medlemsstaternes vilje til at gennemføre deres programål så hurtigt som muligt.

I en tid med økonomisk krise bør det stå klart for os, at vi må koncentrere os om målene i Lissabonstrategien, særlig på beskæftigelsesområdet. Det er samhørighedspolitikken, der har de finansielle instrumenter, der skal anvendes intensivt og fleksibelt under krisen. De finansielle ressourcer, der står til rådighed for EU's samhørighedspolitik i perioden 2007-2013, kan i betydelig grad bidrage til opfyldelse af målene i EU's nye Lissabonstrategi for vækst og beskæftigelse, der omfatter almindelige mennesker, virksomheder, infrastruktur, energisektoren samt forskning og innovation. Vi må forbedre koordineringen og opgive protektionisme og alle former for demagogi. Vi må få sat gang i kapitalstrømmene og kapitaloverførslerne igen.

Jeg er fuldt ud overbevist om, at investeringer i innovation, nye teknologier og økoinnovationer vil medføre nye muligheder, der er vigtige for at sikre et effektivt svar på den aktuelle finanskrisen. Vi må fjerne alle hindringer og skabe et ægte indre marked for vedvarende energi.

Katrin Saks (PSE), skriftlig. – (ET) Jeg vil gerne takke ordføreren, fru Ferreira, for en relevant og rettidig betænkning. Under de aktuelle kriseforhold er det vigtigt, at eksisterende midler udnyttes fuldt ud. Det er

beklageligt, at størstedelen af de medlemsstater, der har ret til at modtage støtte fra struktur- og samhørighedsfondene i det nye finansielle overslag, har været ude af stand til at udnytte disse midler. Det samme gælder mit hjemland, Estland. Der er mange årsager hertil: Det første store problem er medlemsstaternes egen administrative kapacitet. På dette område kan medlemsstaterne gøre meget selv, og de vil kunne forbedre den administrative funktion. En anden årsag kan tillægges EU. Det er vigtigt, at EU gør vilkårene mere fleksible. Der er f.eks. et problem med de programmer, hvor udgifterne skal afholdes først, og som så finansieres bagefter. Det er nu vanskeligt at få lån til at dække disse udgifter. Spørgsmålet om, hvilke foranstaltninger Europa-Kommissionen agter at træffe med hensyn til forskudsbetalinger er meget vigtigt. Det næste vigtige spørgsmål er omfanget af selvfinansiering under de nuværende vilkår. På dette område bør der overvejes større fleksibilitet. Det tredje vigtige spørgsmål er tilsynsmekanismen – det nuværende bureaukrati er helt klart besværligt.

Tak for betænkningen.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), skriftlig. – (RO) I nogle medlemsstater, herunder de baltiske lande, Rumænien og Ungarn har finanskrisen og den globale recession fremhævet strukturelle ubalancer, der har hobet sig op i perioder med økonomisk vækst, baseret på tilstrømning af direkte udenlandske investeringer og hastigt voksende udlandsgæld.

Enhver økonomisk genopretningsplan på EU-plan skal tage hensyn til disse landes behov for betydelig ekstern finansiering til dækning af underskuddet på handlen med varer og tjenesteydelser. Modtager de ikke denne eksterne finansiering går de pågældende lande omfattende og bratte tilpasninger i møde, der vil udviske de foregående års velfærdsgevinster, svække samhørigheden i EU og endog kan bringe stabiliteten i området i fare.

Rådet og Europa-Kommissionen har et klart ansvar for at finde løsninger på, hvordan den krævede eksterne finansiering kan frembringes. De pågældende medlemsstater har ansvaret for at vinde tid via den opnåede eksterne finansiering til at gennemføre strukturelle reformer, der vil korrigere de ophobede ubalancer.

Margie Sudre (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Regionalpolitikken er den primære kilde til europæiske realøkonomiske investeringer. Fremskyndelse og forenkling af dens finansiering kan bidrage til økonomisk genopretning ved at frigive likviditet til bestemte sektorer.

De hurtigere, mere fleksible betalinger med faste beløb eller engangsbetøb, som Kommissionen har foreslået, vil muliggøre en umiddelbar gennemførelse af projekter inden for infrastruktur, energi og miljø.

Nationale og regionale myndigheder må udnytte disse muligheder og gøre omfattende brug af strukturfondene til at sætte skub i beskæftigelsen, SMV'er, iværksætterånden og erhvervsfaglig uddannelse samtidig med, at de yder deres bidrag i henhold til reglerne for medfinansiering, så de tildelte midler kan udnyttes fuldt ud.

Jeg opfordrer de regionale råd og præfekturerne i de franske oversøiske departementer til i deres egenskab af forvaltningsmyndigheder for strukturfondene at foregribe disse ændringer, så deres regionale programmer øjeblikkeligt kan fokuseres på projekter, der viser det bedste potentiale for vækst og arbejdspladser.

I lyset af den aktuelle uro i de franske oversøiske departementer og den protestbevægelse, der nu har ramt Réunion, må vi udforske nye, lokale udviklingsinitiativer og aktivere alle de muligheder, der står til vores rådighed, herunder dem, EU stiller til rådighed.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) EU's meddelelse om den europæiske økonomiske genopretningsplan i december 2008 oplister de områder, hvor EU vil investere i de kommende få år for at sikre økonomisk vækst og bevare arbejdspladser. Det drejer sig om støtte til små og mellemstore virksomheder med et finansielt skøn på 30 mia. EUR via EIB, fremskyndelse af investeringer i infrastrukturprojekter til transeuropæiske energinet og bredbåndsforbindelser med et finansielt skøn på 5 mia. EUR til forbedring af bygningers energieffektivitet, forskning og udvikling.

Disse foranstaltninger skal støttes af lovforslag, der også garanterer de finansielle tildelinger. Forslaget til en forordning fra januar 2009 til finansiering af energiprojekter som en del af den europæiske økonomiske genopretningsplan indeholder ikke finansielle tildelinger til bygningers energieffektivitet. Jeg mener, EU tager fejl, hvis det under denne økonomiske krise ikke bakker prioriterede projekter op finansielt. Energieffektivitet i bygninger er et område, der kan medføre omkring 500.000 arbejdspladser i EU, forbedre borgernes livskvalitet og bidrage til bæredygtig økonomisk udvikling ved at fremme vedvarende energikilder. Jeg mener personligt, at det ville være en fejl fra den nuværende Kommissions side, hvis den ikke støtter

målet om at gøre bygninger mere energieffektive via finansielle foranstaltninger og instrumenter, passende fiskale foranstaltninger og ved at sende et stærkt politisk signal på europæisk plan.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), skriftlig. – (PL) I dag drøfter vi en plan for genopretning af økonomien i forhold til Lissabonstrategiens prioriterede mål. Selv om der er gået adskillige år, siden strategien blev bekendtgjort, kan vi se, at den ikke gennemføres. Med andre ord udarbejder vi dokumenter, som vi efterfølgende ikke gennemfører. Dette bekræftes af en vis tradition, der er blevet normen her i Parlamentet, nemlig begravelse af borgerne i regler, der i mange tilfælde gør deres liv vanskelige, og som ikke har nogen væsentlig indflydelse på deres levestandard.

Desuden viser den voksende finanskrisen, at Europa-Kommissionen og Rådet overhovedet ikke har føling med samfundets dagligdags problemer. Kommissionen har ikke nogen reel handlingsplan som reaktion på den voksende krise. Alle kan se, at de enkelte lande gennemfører redningsforanstaltninger på egen hånd, og at det centralt styrede marked til en værdi af fem hundrede millioner ikke kan have nogen reel indvirkning på krisens omfang.

I de senere år har landene i Østeuropa fået at vide, at de skulle privatisere deres banker med andre ord, at de skulle underlægge dem vesteuropæiske banker. Dette var de så naive at gøre, og i dag er det de samme banker, der spekulerer og dræber EU's nye medlemsstaters økonomier.

FORSÆDE: Martine ROURE

Næstformand

4. Dagsorden

Formanden. I forbindelse med udkastet til betænkning fra Udenrigsudvalget om den humanitære situation i Sri Lanka har jeg modtaget en skriftlig indsigelse mod den pågældende betænkning fra Robert Evans og 40 andre medunderskrivere.

I overensstemmelse med forretningsordenens artikel 90, stk. 4, opføres udkastet til betænkning til drøftelse og afstemning på dagsordenen for den igangværende mødeperiode.

Jeg foreslår derfor, at forhandlingerne medtages som sidste punkt på dagsordenen i aften, mens afstemningen vil finde sted i morgen kl. 12.00. Frist for ændringsforslag er kl. 15.00.

Robert Evans (PSE). – (EN) Fru formand! Mandag aften vedtog Udenrigsudvalget i henhold til artikel 91 et forslag om den forværrede humanitære situation i Sri Lanka.

Situationen i Sri Lanka er helt klart alvorlig, men det er langt fra klart, hvad der sker med hensyn til den humanitære situation. Jeg er klar over, at der er mange forskellige synspunkter her i Parlamentet. Jeg foreslår derfor, at den mest fornuftige fremgangsmåde ville være at planlægge en ordentlig debat, der ikke seriøst kan passes ind i denne mødeperiode, men kan indpasses i den kommende mødeperiode om kun 10 dage. Jeg er glad for, at hr. Daul fra PPE-DE-Gruppen har givet udtryk for sin gruppes støtte til denne fremgangsmåde. Da vi er et seriøst parlament, foreslår og anmoder jeg mine ærede kolleger om at støtte en forhandling med en betænkning og fuld deltagelse i næste mødeperiode for at øve den alvorlige situation i Sri Lanka retfærdighed.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Fru formand! Når nogen foreslår noget, kan en eller anden altid tale imod det forud for afstemningen.

Jeg vil derfor blot sige, at situationen i Sri Lanka er yderst tragisk. 150.000 mennesker er fanget uden udvej. Nøjagtig det samme gør sig gældende i Burma. Det er grunden til, at Sri Lanka bør bevares på dagsordenen i dag, for at vise vores faste beslutning om at støtte de mennesker, der er fanget.

(Parlamentet forkastede anmodningen om at udskyde forhandlingen)

5. Afstemningstid

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er afstemningstiden.

(For nærmere oplysninger om resultatet af afstemningen: se protokollen)

- 5.1. Fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (A6-0060/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (afstemning)
- 5.2. Tilpasning af Europol-ansattes vederlag og tillæg (A6-0078/2009, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (afstemning)
- 5.3. Anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (A6-0106/2009, Reimer Böge) (afstemning)
- 5.4. Ændringsbudget nr. 1/2009: oversvømmelser i Rumænien (A6-0113/2009, Jutta Haug) (afstemning)
- 5.5. Fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed (omarbejdning) (A6-0097/2009, Luis de Grandes Pascual) (afstemning)
- 5.6. Fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe (omarbejdning) (A6-0098/2009, Luis de Grandes Pascual) (afstemning)
- 5.7. Havnestatskontrol (omarbejdning) (A6-0099/2009, Dominique Vlasto) (afstemning)
- 5.8. Et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet (A6-0100/2009, Dirk Sterckx) (afstemning)
- 5.9. Undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren (A6-0101/2009, Jaromír Kohlíček) (afstemning)
- 5.10. Transportørers erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer (A6-0102/2009, Paolo Costa) (afstemning)
- 5.11. Rederes forsikring mod søretlige krav (A6-0072/2009, Gilles Savary) (afstemning)
- 5.12. Opfyldelse af kravene til flagstater (A6-0069/2009, Emanuel Jardim Fernandes) (afstemning)
- 5.13. Afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer (A6-0066/2009, Saïd El Khadraoui) (afstemning)
- 5.14. Aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (A6-0077/2009, Michael Cashman) (afstemning)

- Før den endelige afstemning:

Michael Cashman, *ordfører*. – (EN) Fru formand! I overensstemmelse med artikel 53, stk. 1, vil jeg gerne bede Kommissionen svare og fortælle os, om den agter at indføre alle de af Parlamentets ændringsforslag, der er vedtaget i dag.

Günter Verheugen, *næstformand i Kommissionen*. – (EN) Fru formand! Jeg har den fornøjelse af kunne afgive følgende erklæring på Kommissionens vegne.

Kommissionen noterer sig de ændringsforslag, som Parlamentet vedtager i dag, og den vil undersøge dem nøje. Kommissionen bekræfter sin vilje til at søge et kompromis med Parlamentet og Rådet. Kommissionen vil først behandle sit forslag, når de to grene af budgetmyndigheden har vedtaget deres holdninger. I mellemtiden agter Kommissionen at fortsætte en konstruktiv dialog med begge institutioner.

Michael Cashman, ordfører. – (EN) Fru formand! Jeg ved ikke, hvor kommissæren har været, men vi vedtog en holdning her i formiddag.

Jeg vil derfor gerne anmode plenarforsamlingen stemme for at henvise betænkningen til fornyet udvalgsbehandling, hvilket vil give udvalget tilstrækkelig fleksibilitet til at indlede forhandlinger med både Rådet og Kommissionen.

Jeg anmoder derfor om Parlamentets støtte til henvisning til fornyet udvalgsbehandling.

(Parlamentet godkendte anmodningen om at udskyde den endelige afstemning)

Michael Cashman, ordfører. – (EN) Fru formand! Tak til Parlamentet for dets tålmodighed med dette mit sidste indlæg. Må jeg bede Dem, fru formand, skrive en formel opfordring til det tjekkiske formandskab og det kommende svenske formandskab om at indlede en formel dialog med Europa-Parlamentet snarest muligt?

Ligeledes vil jeg, som anført på afstemningslisten og af hensyn til tydeligheden og kohærens af den tekst, vi lige har vedtaget, venligst anmode Dem om, at De beder tjenestegrenene om uden væsentlige ændringer at gøre følgende: samle artiklerne efter deres indhold under specifikke tematiske titler, omorganisere betragtningerne og definitionerne tilsvarende og udarbejde og offentliggøre Parlamentets holdning som en konsolideret tekst snarest muligt.

Endelig vil jeg gerne takke for den enorme støtte, jeg har fået ikke blot fra sekretariatene, men også fra de tjenestegrene, der har fremsat forslag.

(Bifald)

Formanden. - Jeg vil videregive denne anmodning, hr. Cashman, og resultaterne vil blive meddelt.

5.15. Retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (A6-0052/2009, Jan Andersson) (afstemning)

5.16. Forlængelse af gyldigheden af artikel 139 i Parlamentets forretningsorden indtil udgangen af den 7. valgperiode (B6-0094/2009) (afstemning)

5.17. Romaernes sociale situation og forbedring af deres adgang til arbejdsmarkedet i EU (A6-0038/2009, Magda Kósáné Kovács) (afstemning)

5.18. Mulige løsninger på udfordringerne i forbindelse med olieforsyningen (A6-0035/2009, Herbert Reul) (afstemning)

5.19. En mere miljøvenlig transport og internalisering af eksterne omkostninger (A6-0055/2009, Georg Jarzembowski) (afstemning)

5.20. Lissabonstrategien (afstemning)

- Før afstemningen om ændringsforslag 28 (vedrørende afstemningen om ændringsforslag 27):

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Fru formand! Jeg tager måske fejl, men jeg tror, at De har holdt en afstemning om ændringsforslag 27, der i realiteten var et teknisk ændringsforslag, hvor det blot foreslås, at punkt 47 flyttes. På den anden side er der fremsat en anmodning om en separat afstemning ved navneopråb om den oprindelige tekst.

Jeg mener derfor, at vi er blevet enige om at flytte punkt 47, og vi har nu brug for en todelt afstemning ved navneopråb om selve punkt 47.

Formanden. - Lad mig tydeliggøre tingene: Der var ingen indsigelse mod, at punkt 47 indsættes efter punkt 49. Vi stemte derefter om ændringsforslag 27, som er blevet vedtaget. Vi kunne derfor ikke stemme om punkt 47, da vi stemte om ændringsforslag 27. Der er derfor ikke noget problem.

5.21. Bekæmpelse af klimaændringer (afstemning)

- Før afstemningen om punkt 20:

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Et meget kort ændringsforslag til den originale tekst. Punkt 20, linje 3, bør lyde således: "nedbringe emissionerne fra skovrydning og skovødelæggelse". I øjeblikket står der "nedbringe emissionerne til skovrydning og skovødelæggelse". Jeg ønsker at ændre ordet "til" til "fra". I den engelske udgave er det forkert. Dette er ikke omstridt.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

5.22. Beskæftigelsespolitiske retningslinjer (afstemning)

- Før afstemningen om punkt 13:

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Fru formand! Dette er et meget enkelt ændringsforslag blot for at ændre "handicappede" til "personer med et handicap" eller "handicappede mennesker". Vi bruger aldrig ordet "handicappede" på engelsk.

- Før afstemningen om ændringsforslag 1:

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Også dette er en ret formel ændring med henvisning til den rolle, som disse høringer af arbejdsmarkedets parter spiller. Der tilføjes blot til sidst: "i overensstemmelse med national sædvane og praksis". Dette indsættes normalt i et ændringsforslag, men af en eller anden grund er det udeladt her. Socialdemokraterne støtter dette ændringsforslag, og forhåbentlig gør de andre grupper også. Det gør de som regel.

Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag)

5.23. En europæisk økonomisk genopretningsplan (A6-0063/2009, Elisa Ferreira) (afstemning)

- Før afstemningen:

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne orientere min gruppe om, at der er en fejl i vores afstemningslister vedrørende ændringsforslag 113: Der skulle være et plus på afstemningslisten, ikke et minus.

- Før afstemningen om ændringsforslag 93:

Elisa Ferreira, ordfører. – (EN) Fru formand! Blot for at ændre ordlyden i punkt 93 vedrørende sunde statsfinanser til "snarest muligt" i stedet for "når de økonomiske vilkår tillader det", som aftalt med skyggeordførerne.

- Før afstemningen om ændringsforslag 71:

Alain Lipietz (Verts/ALE). – (FR) Fru formand! Dette er blot en rent teknisk ændring. Der er en fejl i vores ændringsforslag. Der er et punkt med følgende ordlyd: "intensivere fjernelsen af barrierer". Vi har erstattet dette med "fjerne uberettigede barrierer", men desværre er det gamle afsnit ikke blevet slettet fra ændringsforslaget. Det er således det tredje afsnit, vi har ændret lidt, og der er ingen grund til at bevare den gamle udgave.

- Før afstemningen om udkastet til beslutning:

Martin Schulz (PSE). – (DE) Fru formand! Den entusiastiske reaktion fra Gruppen for Det europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater på mit indlæg siger noget om, hvor godt det gik under afstemningen.

Jeg vil gerne takke min kollega, fru Ferreira, som har udført et enormt stykke arbejde for at sikre dette resultat. Jeg vil også gerne takke hr. Hökmark, fru Herczog, hr. Bullmann og hr. Lehne, som efter min mening har arbejdet meget hårdt på den tilsvarende betænkning om Lissabonstrategien.

Reaktionen fra PPE-DE-Gruppen viser dog, at der var en ophidset stemning. Vi vil gerne takke for, at I stemte sammen med os om fjernelse af skattely og om solidaritet med medlemsstaterne. Indtil for nogle få minutter siden så tingene helt anderledes ud. Det er Deres fortjeneste, at De har tilskyndet til udbredelsen af et socialdemokrati. Det er godt for Europa-Parlamentet, som har bevæget sig mod venstre.

(Bifald fra venstre og protest fra højre)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Fru formand! Jeg vil gerne minde Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet og Gruppen for Det europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater om, at der er andre grupper i Parlamentet end de to store grupper.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Et punkt i relation til dagsordenen. Måske kunne De forklare for salen, i henhold til hvilken forretningsorden hr. Schulz fik ordet.

Formanden. - Mine damer og herrer! Jeg må naturligvis sige til hr. Nassauer, at han har helt ret. Nogle gange må man for demokratiets skyld bøje reglerne lidt.

Hermed mener jeg, mine damer og herrer, at jeg gav hr. Schulz ordet i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 141. Han havde helt ret til at tage ordet.

Joseph Daul (PPE-DE). – (FR) Fru formand! Tog han ordet på vegne af Kommissionen? Fordi han ønsker at blive kommissær? Eller tog han ordet som formand for gruppen?

- Efter den endelige afstemning:

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Fru formand! Jeg vil gerne have klarlagt en ting. Mig bekendt har den endelige afstemning om Reul-betænkningen ikke fundet sted. Kan De bekræfte dette?

Formanden. - Hr. Prodi, vi har vedtaget ændringsforslag 3, som derfor erstatter hele betænkningen.

5.24. Samhørighedspolitik: realøkonomiske investeringer (A6-0075/2009, Evgeni Kirilov) (afstemning)

6. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

- Betænkning: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

Richard Corbett (PSE). – (EN) Fru formand! Jeg ser positivt på den omstændighed, at denne betænkning handler om, hvad der kan gøres på europæisk plan for at stimulere økonomierne, men jeg erkender samtidig, at de fleste af instrumenterne fortsat findes på nationalt plan: 99 % af de offentlige udgifter er nationale, ikke europæiske. Størstedelen af lovgivningen er national, ikke europæisk. Men hvis vi ser på, hvad vi kan gøre på europæisk plan, kan og vil den plan, som Kommissionen har foreslået om et bidrag på 30 mia. EUR, herunder forskudsbetalinger fra strukturfondene og nye lån fra Den Europæiske Investeringsbank, yde et reelt bidrag til at få os ud af krisen.

Vi må også sikre os, at vi undgår protektionisme i Europa. En tilgang, hvor forskellige lande hævder sig selv på bekostning af andre, vil svække vores fælles marked og i alvorlig grad skade udsigterne til jobskabelse og økonomisk vækst på lang sigt. Arbejdskraftens frie bevægelighed og initiativer, der skal hjælpe virksomhederne til at eksportere til det indre marked, vil tværtimod bidrage til at yde den stimulans, der er nødvendig for vores økonomiske genopretning.

- Betænkning: Paolo Costa (A6-0102/2009)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Fru formand! Jeg stemte for den fælles tekst om forbedring af sikkerheden for dem, der vælger at rejse ad søvejen. Jeg mener, at det er meget vigtigt at tilføje, at der bør bruges flere ressourcer på at forbedre professionalismen hos alle søfolk med ansvar for sejladsen, lige fra kaptajnen til

maskinchefen, til bådsmændene, til banjermesteren, til rorgængerne og til alle søfolk, fordi folks liv og sikkerhed afhænger af dem. Jeg opfordrer derfor til større professionalisme og bedre løn til dem, der holder passagerernes liv i deres hænder.

- Betænkning: Saïd El Khadraoui (A6-0066/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Fru formand! Med hensyn til denne betænkning vil jeg gerne sige, at der til trods for dens initiativ vedrørende miljøet, stadig er en manglende hensyntagen til de negative og uforholdsmæssige virkninger, som den vil få på de regioner og lande, der ligger i EU's periferi, som Malta. Dette initiativ kunne potentielt medføre en væsentlig stigning i prisen på transport af gods til og fra disse perifert beliggende regioner. Denne stigning i omkostningerne kan igen føre til højere priser på de varer, der indføres til og udføres fra disse regioner eller lande. Derfor stemte jeg imod betænkningen.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Fru formand! Hvis de tunge godskøretøjer pålægges yderligere afgifter vil det svare til en stigning i beskatningen. Lastbiltransport yder en service til hele økonomien, herunder borgerne. Omkostningerne i forbindelse hermed har indflydelse på prisen på alle de varer, vi forbruger. At belaste vejtransporten yderligere ud over de afgifter, der allerede skal betales, og yderligere omkostninger som punktafgifter på brændstof og vægtafgifter, når vi befinder os i en krisesituation, som vi ikke kan se enden på, er socialt uansvarligt.

Luftforurening, drivhusvirkning og ulykker afhænger i vid udstrækning af fremstillingen af biler og af vejsystemet. I de seneste 10 år er der sket væsentlige fremskridt på dette område, og vi har alle mærket fordelene. Jeg kan ikke tilslutte mig direktivet i dets nuværende form, for der er behov for en radikal revision.

- Betænkning: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Fru formand! For det første vil jeg gerne sige, at jeg støtter denne betænkning fra hr. Cashman, og jeg takker ham for den. Den er blevet væsentligt forbedret under behandlingen i Parlamentet, når man betænker Kommissionens oprindelige forslag.

Den grundlæggende antagelse, vi må vedtage, er, at beslutningstagningen er gennemskuelig. Folk skal have muligheden for at få adgang til dokumenter, fordi det er den eneste måde, hvorpå vi kan skabe tillid, og med dette in mente er det meget vigtigt, at vi kan nå frem til en holdning, hvor folk kan se, hvordan lovgivningsprocessen skrider frem. Åbenhed skal findes på hvert enkelt administrativt niveau for så vidt angår dokumenter.

Alle kan naturligvis forstå, at der er nogle områder som f.eks. spørgsmål i tilknytning til en persons helbred osv., der skal holdes privat, men i lovgivningsprocessen bør alt i princippet være gennemskueligt, og i denne henseende er jeg tilfreds med dette resultat, og jeg mener, at det er gennem ærlig og åben beslutningstagning, at vi skal vinde folks tillid.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Det fremgik af en nyere rapport fra den britiske ngo, Taxpayers' Alliance, at medlemskab af EU koster alle mænd, kvinder og børn i Det Forenede Kongerige 2.000 GBP om året.

Jeg må sige, at mange af mine vælgere i det nordøstlige England mener, at de får meget lidt for sådan et stort beløb. Derfor er en sikring af offentlig adgang til de europæiske institutioners dokumenter det mindste, disse vælgere kan forvente til gengæld for, at de overdrager så store beløb til EU hvert år. I manges øjne er EU fortsat en meget obskur og monolitisk enhed. Alt hvad vi kan gøre for at forbedre adgangen, for at give mere information til offentligheden om nogle af de ting, som nogle af vores kommissærer og andre ville foretrække at holde fortroligt, er yderst velkomment.

Vi ser allerede informanter og andre, der er blevet bagvasket og jaget bort fra deres arbejde for at have lækket fortrolige oplysninger. Hvis alle disse oplysninger havde været tilgængelige i første omgang, ville mange af disse overdrevne reaktioner måske have været unødvendige.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg er taknemmelig for denne mulighed for at forklare, hvordan jeg stemte om denne meget vigtige betænkning. Vi ved alle, at der, når forskellige parter er involveret i følsomme politiske forhandlinger, nogle gange er behov for fortrolighed for at undgå, at aftalen går i vasken. Det er dog ikke rigtig det, vi taler om her.

Der er for nylig blevet gennemført forhandlinger om antipiratkopieringsaftalen, og nogle af de spørgsmål, der er blevet drøftet, indebærer en omfattende indskrænkning af de individuelle borgerlige frihedsrettigheder.

Der har f.eks. været forslag fremme om at søge i folks iPods og bærbare computere, når de rejser ind i et land, for at kontrollere for copyright-materiale og ikke-copyright-materiale. Kunne vi drøfte disse forslag på en åben og gennemskelig måde? Nej, for disse dokumenter er blevet holdt hemmelige – måske af berettigede årsager, men årsager, som vi ikke rigtig forstår. Det, der virkelig er behov for, er derfor mere åbenhed og mere gennemskelighed, så vi virkelig kan komme til bunds i spørgsmålet.

Jeg er helt enig med min kollega, hr. Callanan, når han siger, at den omstændighed, at de ikke var gennemskelige, ikke tegner godt for EU.

- Betænkning: Jan Andersson (A6-0052/2009)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Fru formand! Jeg vil gerne takke de fans, der utrætteligt har lyttet så længe. Jeg er et af de 74 medlemmer af Europa-Parlamentet, som i dag stemte imod Andersson-betænkningen, ikke fordi jeg er imod beskæftigelse, men fordi disse retningslinjer for EU, for EU's medlemsstaters politik, ikke specifikt fastslår, at en af mulighederne for at fremme beskæftigelsen er at tillade de arbejdstagere, der ønsker og beder om at gå på pension, at gøre dette. Denne politik med at hæve den obligatoriske pensionsalder overalt berøver blot unge mennesker et arbejde, hvor de gerne ville erstatte de ældre arbejdstagere, der ønsker at overlade deres arbejde til de unge.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Denne betænkning tager udgangspunkt i en forkert antagelse, nemlig den antagelse, at EU ved bedst, når det gælder beskæftigelsespolitikken. Mange af mine vælgere vil være dybt uenige. De ville foretrække, at EU holder sig langt væk fra alt, hvad der har med beskæftigelsespolitik at gøre. Jeg mener, at mit land bør trække sig ud af EU's sociale kapitel.

Det er mere end blot lidt ironisk, at EU søger at videregive sin visdom med hensyn til beskæftigelsespolitikken til medlemsstaterne, mens det samtidig er ansvarlig for det enorme bureaukrati og den regulering, der har begrænset så mange virksomheder i min region og i hele Europa og forårsaget en omfattende arbejdsløshed, som det nu forsøger at rette op på.

Den europæiske sociale model er forældet, den er destruktiv, den forhindrer jobskabelse, og den afskrækker iværksætter. Det bedste ville være, at EU lader være med at blande sig i medlemsstaternes beskæftigelsespolitik og skaber mindre bureaukrati og mindre regulering. Det er det bedste, vi kan gøre for at skabe flere arbejdspladser i økonomien.

- Forslag til afgørelse om artikel 139 i Parlamentets forretningsorden (B6-0094/2009)

Jim Allister (NI). – (EN) Fru formand! Jeg stemte for dette forslag, fordi det udskyder et fuldstændig unødvendigt spild af flere penge til oversættelsestjenester her i Parlamentet med hensyn til irsk.

Jeg ville have foretrukket, at hele dette latterlige spild var blevet forkastet. Dette sparer dog i det mindste vores skatteydere for noget af det unødvendige spild.

Den minimale brug af irsk her i Parlamentet er indlysende, selv om fru de Brún som en del af sin aggressive republikanske dagsorden kan divertere os på dette døde sprog, og den eneste gode ting er, at næsten ingen af dem, der stiller ind på Parlamentet online, kan forstå et ord af, hvad hun siger. Jeg kan forsikre dem om, at de går glip af meget lidt.

Hendes kollega i Sinn Féin, fru McDonald, er ikke kommet længere end til at fremstamme lidt pidginirsk, men selv da spilder vi penge på oversættelse.

- Betænkning: Magda Kósáné Kovács (A6-0038/2009)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke fru Kovács for den informative og nyttige betænkning om romaernes situation.

Som bekendt vokser romabefolkningen til stadighed, og den er ved at blive en enorm og indflydelsesrig magt i Europa. Denne gruppe på 10-12 mio. mennesker er blandt de fattigste på kontinentet, men har alligevel et enormt potentiale.

Som europæere og medlemmer af Europa-Parlamentet, der blev baseret på søjlen om lighed, må vi hurtigst muligt reagere på dette problem. Den fortsatte undertrykkelse af en af Europas største minoritetsgrupper er skammelig og ineffektiv. Med bedre regulering og et mere omfattende samarbejde kan landene skaffe arbejde til denne enorme gruppe af potentiel arbejdskraft. I den truende økonomiske krise kan romaerne måske

bidrage til en løsning af Europas største problemer. Desuden har fordommene mod og nedvurderingen af disse mennesker været længe nok. Ligestilling og lige muligheder gælder alle borgere i Europa, herunder romaerne.

I begyndelsen af måneden blev to romaer skudt som dyr i Ungarn, da de forsøgte at undslippe fra deres brændende hus. Hvordan er det muligt i et forenet Europa, at der optræder sager som denne?

Philip Claeys (NI). – (NL) Fru formand! Jeg stemte imod Kovács-betænkningen, fordi hele denne betænkning er gennemsyret af en offertankegang, og fordi jeg mener, at en minoritetsgruppe som romasigøjnere rent faktisk ville være bedre tjent med en strategi, der tilskynder dem til at tage større ansvar for deres egen skæbne.

Jeg er naturligvis enig med alle andre i, at romaerne skal behandles korrekt, men de fleste af de problemer, der nævnes i betænkningen kan tilskrives en livsstil, en levevis, som disse mennesker aktivt har valgt. Vi kan vedtage lige så mange betænkninger og beslutninger, det skal være, og give så mange penge, vi ønsker, men dette vil ikke ændre situationen i praksis det mindste.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Fru formand! I dette Parlament har jeg hørt meget politisk korrekt nonsens i min tid, som altid blev godkendt med stort flertal, men denne betænkning slår efter min mening dem alle. Hvis Parlamentet er besluttet på at gribe ind i romaernes sociale situation og deres adgang til arbejdsmarkedet, ville det så være for meget at kræve blot et minimum af objektivitet?

Sandheden er, at sigøjnernes problemer i vid udstrækning blot er resultatet af deres egen modstand mod at tilpasse sig det samfund, de lever i, i hvert fald hvad angår uddannelse og erhvervsuddannelse. I flere tiår har vi pumpet millioner af euro i alle former for programmer fyldt med idyllisk, men hovedsageligt urealistisk nonsens i stil med denne betænkning. Uden held. Er det ikke på tide, at vi stopper med at pylre om dem og ser på de reelle årsager til problemerne, før vi fremkommer med løsninger?

- Betænkning: Herbert Reul (A6-0035/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Selv om den ændrede udgave var en forbedring, var det stadig med tungt hjerte, at jeg støttede denne initiativbetænkning, da den ikke er i overensstemmelse med den klima- og energipakke, der blev vedtaget med et stort flertal her i Parlamentet den 17. december 2008.

Jeg skal minde om, at min egen EU-ETS-betænkning, der var hjørnестenen i denne pakke, blev vedtaget med 610 stemmer for, 60 hverken/eller og 29 stemmer imod. Hr. Reul var naturligvis ikke et af de 610 medlemmer ud af 699, der støttede min betænkning.

Jeg har forbehold over for enhver henvisning til boring i Arktis eller udforskning af alternative olieklender som f.eks. tjæresand. De sidste måneder har vist, at energisikkerhed aldrig har haft større betydning. Det er nødvendigt at samarbejde i hele EU, og behovet for at udnytte de stimuleringspakker, som næsten alle medlemsstaterne nu lancerer, ligger til grund for behovet for investering i vedvarende energikilder for at øge vores energisikkerhed, nedbringe vores kulstofudledninger og vænne os fra vores store afhængighed af fossile brændstoffer, dog inden for en aftalt tidsfrist.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg var skyggeordfører på Sacconi-betænkningen om CO₂-udledninger fra passagerkøretøjer, og jeg kan se ud fra det arbejde, jeg udførte i forbindelse med denne, at vi må nedbringe vores afhængighed af olie.

Vi må nedbringe vores afhængighed, fordi de fleste olieklender naturligvis ligger i meget ustabile og ubehagelige dele af verden. Alt for længe har vores tørst efter olie støttet regimer, der er dybt fjendtlige over for alt, hvad vi står for, over for vores egne interesser og over for vores egne værdier, særlig med hensyn til menneskerettigheder og god regeringsførelse.

Vi må naturligvis især nedbringe vores afhængighed af russiske olieforsyninger. Rusland har tidligere vist, at landet ikke vil tøve med at bruge sin kontrol med en stor del af vores energiforsyning til at nå politiske og økonomiske mål, og vi må gøre alt, hvad der står i vores magt, for at indskrænke deres mulighed for at gøre dette, og for at gøre dette, må vi selvfølgelig nedbringe vores afhængighed af olie.

- Betænkning: Georg Jarzembowski (A6-0055/2009)

Neena Gill (PSE). – (EN) Fru formand! Jeg stemte ikke for denne betænkning, da jeg mener, at den simpelthen ikke går vidt nok. Vi har tidligere her i Parlamentet indgået forpligtelser til at nedbringe udledningerne.

Transporten spiller en central rolle i kampen mod klimaændringer og bør hjælpes til at leve op til sit ansvar, men denne betænkning gør kun lidt for at hjælpe.

Dette er uheldigt, fordi der er nogle gode forslag i den. De støjbetingede afgifter for tog tager hensyn til transportens bredere miljømæssige virkninger og passer godt ind i de forslag, der i øjeblikket behandles i Udvalget om Industri, Forskning og Energi om nedbringelse af støj fra bildæk.

Der kunne dog have været gjort meget mere inden for flysektoren. Det er mærkeligt, at der i betænkningen nævnes jernbanetransport, søtransport og transport ad indre vandveje, mens denne sektor, der er en af de vigtigste bidragsydere til kulstofudledninger, udelades. Det er fordi, betænkningen mangler slagkraft på dette og mange andre områder, at jeg ikke stemte for denne betænkning.

- Forslag til beslutning B6-0107/2009 (Lissabonstrategien)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Fru formand! Der er grund til at støtte Lissabonstrategien, men det skal i denne forbindelse siges, at tanken om, at Europa kan blive verdens førende videnbaserede økonomi i 2010 ikke vil blive en realitet. Vi er nu i 2009, så hvis vi ønsker at se resultater, bør vi snart finde det rette europæiske engagement. Så kan vi måske nå dette mål i 2020 eller 2030.

Dette betyder hovedsageligt, at der meget snart må indgås en forpligtelse på europæisk plan inden for uddannelse og forskning. I øjeblikket befinder vi os i en økonomisk recession, og i denne nedgangstid må vi huske på, at hvis vi skal have tilstrækkelige gode menneskelige ressourcer – en arbejdsstyrke til vores arbejdsmarkeder – skal vi investere i især uddannelse og uddannelse af lærere. Dette er et prioriteret mål, hvis vi virkelig ønsker at nå målene i Lissabontraktaten.

Philip Claeys (NI). – (NL) Fru formand! Jeg stemte ikke for beslutningen om Lissabonstrategien, selv om betænkningen rent faktisk i det store hele er en meget afbalanceret betænkning, der indeholder en nøjagtig redegørelse for situationen og også indeholder mange forslag, som jeg fuldt ud kan tilslutte mig. Jeg stemte dog ikke for den, fordi spørgsmålet om disse berømte blå kort til økonomiske indvandrere endnu en gang er blevet bragt op og får empatisk støtte netop på et tidspunkt, hvor over 20 mio. mennesker i EU er arbejdsløse, et tal, der vil stige endnu mere på grund af den økonomiske krise.

Netop i en tid som denne bør vi ophøre med at tage tilflugt i lette, kortsigtede løsninger som f.eks. endnu en gang at lokke horder af økonomiske indvandrere til EU. I stedet bør vi investere i uddannelse og efteruddannelse af de mennesker, der i øjeblikket er arbejdsløse, frem for blot at overlade dem til sig selv til fordel for en tilstrømning af nye indvandrere.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg kan ikke huske, hvordan jeg stemte i forbindelse med Lissabontraktaten. Jeg mener, at den er fuldstændig værdiløs, fordi Europa skulle være det førende videnbaserede samfund i 2010. I de 10 år, jeg har siddet i dette Parlament, har jeg undret mig over, hvordan vi skulle nå dertil, når vi vedtager bestemmelse efter bestemmelse, der kvæler virksomhederne og deres muligheder og rent faktisk tilskynder virksomhederne til at flytte væk fra det europæiske kontinent.

Jeg er altid tilbageholdende, når det gælder denne form for betænkninger. Efter at have siddet her i salen i nogle timer i dag og stemt for at pålægge virksomhederne og mennesker flere og flere regler, føler jeg, at vi går i den helt forkerte retning her i Parlamentet, og vi bør straks lave en kæmpe kovending.

Martin Callanan (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg er enig med mange af de bemærkninger, som min ærede kollega, hr. Heaton-Harris, har fremsat. Som han korrekt sagde, forpligter Lissabontraktaten lidt ironisk EU til at blive den mest konkurrencedygtige økonomi i verden i 2010. Med blot et år tilbage inden denne frist, vi har pålagt os selv, kan jeg ikke være den eneste person her i salen, der tænker på, om vi nogensinde vil nå dette mål, og bliver en lille smule mere skeptisk.

Vi vedtager konstant betænkninger, og Kommissionen udarbejder konstant strategidokumenter, der fortæller os, hvordan vi skal nå målet. Det ser bare ud til, at vi aldrig når det.

Lissabonstrategiens indhold var altid langt større end EU's kapacitet til at levere, og den var på mange måder i strid med hele EU's moralske grundholdning i de seneste 50 år, fordi en stor del af EU's beskæftigelsesmæssige og økonomiske lovgivning, som hr. Heaton-Harris mindede os om, rent faktisk skaber større problemer med at nå målene i Lissabonstrategien end noget andet. Vi hober konstant flere og flere byrder og bestemmelser op, der tvinger industrien ud af Europa, og vi har ikke nogen som helst chance for at nå nogen af målene i Lissabonstrategien. Det er på tide, at vi er ærlige over for os selv og indrømmer dette.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Lissabonstrategiens oprindelige målsætning forpligtede EU til at skabe en videnøkonomi, en innovativ økonomi, en digital økonomi inden 2010. Men jeg har en nyhed til os alle her i dette fyldte Parlament: Tiden løber. De har måske ikke bemærket det, men vi har indtil videre kun gjort meget små fremskridt.

Før jeg blev politiker, arbejdede jeg sammen med en masse iværksættere og hjalp en masse nyetablerede virksomheder. Da jeg kom ind i den europæiske politiske verden, var det noget af en omvæltning at se den måde, vi håndterer innovation på. Når vi taler om innovation her, har vi udvalg, vi har strategidokumenter, vi har afstemninger, vi har det hele undtagen innovation, medmindre man mener, at endnu mere papirnusseri er innovativt.

Når man taler med iværksætterne derude, de folk, der vil skabe rigdom i EU og på verdensplan, er deres eneste ønske, at regeringerne holder sig væk. Det er på tide, at de blodsugende regeringer holder op med at tappe virksomhederne for deres hjerteblod.

Neena Gill (PSE). – (EN) Fru formand! Det er med tungt hjerte, jeg rejser mig for endnu en gang at tale om Lissabon. Normalt taler jeg ikke her bare for at være negativ. Jeg mener, at vi i EU er gode til at snakke, når det gælder Lissabonstrategien, men i dag, næsten 10 år efter topmødet, har EU langt fra fået noget ud af al denne snakken.

Vi hører mange varme ord om behovet for en kvalificeret arbejdsstyrke, som er i stand til at tilpasse sig økonomiske omvæltninger som den, vi er vidne til i dag. Ikke desto mindre er hele Europa ramt af en kronisk kvalifikationskrise. I min region, West Midlands, har kvalificeringen af arbejdsstyrken været en særdeles smertefuld og langvarig proces. Desværre er vi den af alle de britiske regioner, der har den største mangel på kvalificeret arbejdskraft. Jeg skal derfor opfordre Kommissionen til ikke at glemme de strukturelle reformer, der er behov for for at få pustet nyt liv i Lissabonstrategien i en periode, som er plaget af økonomisk rod, højere olie- og råvarepriser og vedvarende turbulens på finansmarkederne.

Forslag til beslutning B6-0134/2009 (klimaændringer)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Grunden til, at jeg gerne vil afgive en stemmeforklaring om netop denne betænkning, er, at jeg simpelthen ikke kan forstå Parlamentets hykleriske indstilling, som det altid indtager, når det taler om klimaændringer.

Hvorfor er Parlamentet hyklerisk? Se Dem om en gang. Vi sidder i vores anden sal. Vi har en særdeles udmærket sal hjemme i Bruxelles. Vi er her kun tre eller fire dage om måneden. Det er rigtigt, at vi får et ekstra plenarmøde i denne måned, men det er kun for at kompensere for en af de 12 mødeperioder, vi skal have her.

Vi får flyttet flere hundrede mennesker herved fra deres normale arbejdsplads. De rejser og forårsager CO₂-emissioner undervejs. Vi er nok det mindst grønne parlament, der findes. Da jeg kom ind i Parlamentet, var det meningen, at det skulle være et papirløst Parlament, men hvis De kigger Dem omkring, er alle vores borde dækket til af papir. Vi er det mest hykleriske parlament, jeg kender, når det kommer til det.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg er helt enig i de følelser, den foregående taler gav udtryk for. Vi bør overveje den kendsgerning, at Europa-Parlamentet har to sale – i Strasbourg og Bruxelles – og at vi har tre hjemsteder, herunder det i Luxembourg, som folk ikke taler ret meget om. Vi er ikke blot ved at opføre en ny bygning i Luxembourg, som giver endnu flere CO₂-emissioner, der meget vel kan medvirke til klimaændringerne – eller som ikke vil medvirke til dem, alt efter hvad man mener om dette emne – men vi er også hykleriske alene deri, at vi bliver ved med at drøfte klimaændringerne og samtidig fortsætter med at arbejde fra tre forskellige arbejdssteder.

Selv om vi en gang skulle komme til at arbejde fra kun et af disse – Bruxelles – ser man, når man går rundt i gaderne i Bruxelles om aftenen og fra Place du Luxembourg kigger op mod Europa-Parlamentets bygning, denne store oplyste hykleriets bavn. Hvis vi vil tackle klimaændringerne, er det på høje tid, at vi får bragt orden i vores eget hus.

Forslag til beslutning B6-0133/2009 (beskæftigelsespolitik)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Fru formand! Denne beslutning er fuld af gode intentioner, men vi bør spørge os selv, om beslutninger af denne art rent faktisk gør nogen forskel.

Jeg forstår f.eks. ikke, at en beslutning om beskæftigelsespolitikker, hvis de ellers er en europæisk kompetence, hvilket jeg ikke mener, de er, vælger at ignorere helt grundlæggende spørgsmål, såsom hvor mange arbejdsløse findes der for øjeblikket i EU? Stadig 20 mio., eller er tallet – mere sandsynligt – snarere 25 mio.?

Spørgsmålet er, om Kommissionen stadig holder fast i sin vanvittige plan om at importere over 20 mio. nye indvandrere til EU? Spørgsmålet er, om Kommissionen endelig vil opgive sine rekrutteringscentre i lande som Mali og Senegal for at importere endnu mere arbejdsløshed? Det er den slags spørgsmål, vi havde forventet i beslutningen, og ikke den meningsløse liste over gode intentioner, som den desværre er blevet til.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Endnu en gang taler vi om noget, vi gør meget lidt ved, og det er beskæftigelsespolitikken. En kollega sagde en gang til mig, at når Europa-Parlamentet taler om beskæftigelse, skaber det i virkeligheden langt større arbejdsløshed, end man skulle tro. Vi bliver nødt til at indse, at hvis vi vil skabe job, skal vi slippe de rigdomsskabende kræfter fri. Vi skal give dem mulighed for at fortsætte deres frie markedsånd, for at skabe rigdom, for at skabe arbejdspladser.

Men hvad er det, vi gør her? Med vores reguleringer og drøftelser forsøger vi i virkeligheden at kvæle selve den innovative ånd, selve iværksætterånden, og det har vi også gjort i dag. Først i dag var det hr. Schulz – som er en mand, jeg ofte er uenig med, men ikke i dag – der talte om den sociale demokratisering af PPE. Nu, hvor denne dag er kommet, ved vi, at vi er dødsdømt, når det handler om at skabe arbejdspladser i Europa.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Fru formand! Har De bemærket, at den politiske harmonisering altid sker i samme retning? En større grad af integration betyder altid en større grad af indblanding.

Eller lad os sige det på en anden måde: Pluralismen sikrer konkurrenceevnen. Hvis man har konkurrerende stater med forskellige afgiftsniveauer, kan man kun hæve sin afgift til et vist niveau, før pengene begynder at bevæge sig ud af landet. Hvis man har konkurrerende stater med forskellige beskæftigelsespolitikker og forskellige sociale politikker, kan man kun regulere sit arbejdsmarked til en vis grad, før arbejdspladserne begynder at krydse grænserne.

I de gode år var EU i stand til at se bort fra disse sandheder og kunne opbygge et yderst reguleret og centraliseret marked bag murene. Men disse gode år er ovre. Vi risikerer nu at afskære os selv fra mere dynamiske økonomier og at blive mere forarmede og mere irrelevante og i sidste ende ligesom Tolkiens Eldar-elve rejse mod vest og dø hen.

Betænkning af de Grandes Pascual (A6-0097/2009)

Richard Corbett (PSE). – (EN) Fru formand! Jeg har bemærket, at i det mindste nogen af dem, der har raket ned på alle former for europæisk lovgivning, alligevel stemte for den tredje søfartspakke, en pakke, som jeg glæder mig over, da den øger folks sundhed og sikkerhed om bord på skibe. Den vil i sidste ende mindske omkostningerne, da den vil redde menneskeliv, og da den gør sikkerhedssystemerne i de forskellige medlemsstater forenelige med hinanden og dermed gør dem mere virkningsfulde, mere effektive og mindre omkostningskrævende, mens den på samme tid forbedrer sundheden og sikkerheden. Jeg glæder mig over vedtagelsen af denne pakke, som vil gøre en sikkerhedsmæssig forskel for flere hundrede af mine vælgere i Yorkshire and Humber.

Betænkning af Ferreira (A6-0063/2009)

Neena Gill (PSE). – (EN) Fru formand! Jeg stemte for denne betænkning, da jeg blev glædeligt overrasket over, at vores forslag mod skatteparadiser blev vedtaget af Parlamentet. Jeg støttede endvidere betænkningens vidtrækkende mandat til at håndtere den aktuelle krise.

Det eneste aspekt, jeg virkelig gerne vil fokusere på, er genopretningsplanen hidtil. Vi skal sikre os, at vi stadig har sikre arbejdspladser og bæredygtige karrierer til folk, når økonomien begynder at klare sig bedre, og støtte nøglesektorer som f.eks. bilindustrien. Bilsektoren er et eksempel på, hvordan traditionelle industrier bør tilpasse sig i de kommende år. Jeg besøgte for nylig Jaguar Land Rover-fabrikken i min valgkreds, hvor jeg så, hvordan virksomheden har gjort sig til en verdensleder inden for grøn bilteknologi, og hvor de nye retningslinjer for typegodkendelse, som vi har vedtaget her i Parlamentet, blev varmt modtaget.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Fru formand! Endnu en gang giver vi efter for det fantasibillede, at man kan betale sig ud af gæld og lovgive mod økonomisk afmatning. I bedste fald er der tale om selvbedrag. I værste fald bedrager vi med fuldt overlæg vores vælgere.

Sandheden er, at intet kan stoppe denne afstraffelse. Rentesatserne blev holdt for lave for længe, og nu hvor der er blevet pumpet luft i ballonen, begynder den at sive ud igen. Vi kunne forsøge at redde nogle af ofrene, men i stedet for bilder vi os ind, at vi kan sætte en stopper for det, der sker. Det er vores endnu ufødte børn, der end ikke er undfanget endnu, som kommer til at betale gælden, og ingen steder står det værre til end i mit land, hvor hvert eneste barn fødes med en gæld på 30 000 GBP på grund af regeringens inkompetence og manglende evne til at styre landet.

Som vores nationale poet siger: *"This land of such dear souls, this dear dear land, ... is now leased out – I die pronouncing it – like to a tenement or pelting farm."*

Og oven i denne nationale gæld forventes vi nu at bidrage til disse europæiske genopretningsprogrammer. Jeg skal igen slutte af med vores nationale poets ord: *"Prevent it, resist it, let it not be so, Lest child, child's children, cry against you, 'Woe!'"*

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Fru formand! Man kan selvfølgelig nævne f.eks. Madoffsagen som en alvorlig international finansforbrydelse, men man kan også nævne spekulationen i landbrugsråvarer, der fandt sted i 2007.

Derfor har en lang række juridiske eksperter, herunder Carlos Sotelos praksis i Spanien, og netværk af store praksisser stillet forslag om at oprette en international finansdomstol.

Vi kunne også bare udvide Den Internationale Straffedomstols kompetenceområde til at omfatte alvorlige finansforbrydelser, for i 2007 døde flere millioner børn som følge af spekulationen i landbrugsprodukter. Der var et finansielt Darfur.

Denne internationale finansdomstol skulle have magt til at efterforske spekulation og spekulanter, til at inspicere skatteparadis, til at regulere og til at straffe forbrydere.

Dette er en oprigtighedstest for Barack Obama, for præsident Sarkozy og for de øvrige ledere. Dette er det politiske budskab, der skal sendes ud til offentligheden, og det ville være den første etape i en global organisering, et globalt fænomen og en global kur mod en global økonomisk krise.

Betænkning af Kirilov (A6-0075/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Det er meget rart at tale efter hr. Corbett under sådanne forhandlinger, for hr. Corbett tager aldrig fejl her. Han er ofte forvirret, som han var i dag, hvor han afgav den forkerte stemmeforklaring på det forkerte tidspunkt, men selvfølgelig tager han aldrig fejl! Jeg undrer mig dog over, om vi her i Parlamentet rent faktisk ved, hvad realøkonomi er. Er realøkonomien en masse papirskubbere og bureaukrater, hvor vi skriver de love, som andre skal gennemføre, f.eks. embedsmændene i Det Forenede Kongerige, og hvor vi har øget den offentlige sektor langt hurtigere, end den private sektor er vokset i de seneste 10 år? Eller er realøkonomi rent faktisk folk, der arbejder og innoverer og starter deres egne virksomheder? Jeg undrer mig bare over, om denne betænkning rent faktisk går i den rigtige retning. Efter at have læst den er jeg ret sikker på, at det gør den ikke.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Fru formand! Vi her i Parlamentet ved, måske bedre end nogle af dem uden for den, i hvor høj grad EU nu er blevet en mekanisme for den massive omfordeling af rigdomme.

Systemet virkede udmærket i lang tid, fordi der kun var et meget lille antal mennesker, der betalte til kassen. De eneste to nettobidragydere til budgettet i det meste af EU's historie har været Det Forenede Kongerige og på iøjnefaldende vis Tyskland.

Tingene har imidlertid ændret sig nu, og der er ikke flere penge tilbage. Det blev levende illustreret på topmødet for to uger siden, da den ungarske premierminister anmodede om en bail out på 190 mia. EUR til Central- og Østeuropa og med klare ord fik at vide af den tyske kansler, at pengene ikke er der og ikke er på vej.

De tyske skatteydere har (og det bliver sjældent erkendt) altid understøttet hele systemet. Integrationen hviler på deres stiltiende samtykke, og det har de nu gennemskuet. De reagerer ikke længere på den utalte henvisning til deres historiske ansvar. De er et fornuftigt og besindigt folk, som opdager et selvtjenende argument og genkender en indkrævning, når de ser en. Hvis De tror, jeg tager fejl, så lad dem få en folkeafstemning. Lad alle få en folkeafstemning. Sæt Lissabontraktaten under afstemning. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Skriftlige stemmeforklaringer

Betænkning af Geringer de Oedenberg (A6-0060/2009)

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for fru Geringer de Oedenbergs betænkning om fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (kodificeret udgave). Da den blot er en kodificering af tidligere eksisterende lovgivningstekster og ikke indebærer nogen væsentlig ændring af selve teksten, mener jeg, vi bør godkende Kommissionens forslag og henstillingerne fra de juridiske tjenester i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Betænkning af Díaz de Mera García Consuegra (A6-0106/2009)

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg afholdt mig fra at stemme om hr. Díaz de Mera García Consuegras betænkning om tilpasning af Europolansattes vederlag og tillæg. Jeg er kun delvist enig i ordførerens synspunkter i denne sag, så jeg mener ikke, jeg bør indtage nogen holdning til den.

Betænkning af Böge (A6-0106/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for.

Jeg mener ikke, at den miljøkatastrofe, der ramte Rumænien, kan gå upåagtet hen. Rumænien er kommet udmattet ud af oversvømmelserne, ikke blot ud fra et økonomisk og miljømæssigt synspunkt, men også ud fra et socialt synspunkt.

Beretningerne om folks personlige historier har været hjerteskræende. Familier har mistet deres ejendom og ejendele, som ofte var frugten af et helt livs hårde arbejde.

Mange organisationer har allerede arbejdet lokalt, men nu er tiden inde til, at også institutionerne og Parlamentets medlemmer personligt yder et reelt bidrag til denne sag.

Jeg glæder mig derfor over Budgetudvalgets udtalelse og håber, at de 11 785 377 EUR fra Solidaritetsfonden hurtigst muligt vil blive stillet til rådighed for Rumænien for at løfte befolkningen økonomisk, miljømæssigt og socialt.

Genowefa Grabowska (PSE), skriftlig. – (PL) Solidaritetsprincippet er et grundlæggende og ubestrideligt princip i EU. Det er netop dette princip, der bestemt ikke blot findes på papiret, som adskiller EU fra andre internationale organisationer. Vores praktiske udtryk for dette princip er uden tvivl Solidaritetsfonden, der blev oprettet i 2006 i henhold til en interinstitutionel aftale for at afhjælpe de negative konsekvenser af større naturkatastrofer. Det er en god ting, at fonden fungerer, og at fem lande sidste år nød godt af den. Det er bevis for, at ingen medlemsstat står alene, når den rammes af en tragedie. De oversvømmelser, der ramte fem områder i det nordøstlige Rumænien i juli 2008, forårsagede store materielle tab (0,6 % af BNI) og ødelagde livet for over to mio. mennesker i 214 kommuner.

I denne situation mener jeg, at Rumæniens ansøgning om hjælp er berettiget, selv om den ikke opfylder det kvantitative kriterium i henhold til artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond. Jeg er endvidere ikke i tvivl om, at det i dette tilfælde er nødvendigt at anvende kriteriet for en usædvanlig katastrofe, som også er indeholdt i ovenstående forordning, og som gør det muligt at anvende fonden i Rumæniens tilfælde. Som polsk medlem af Europa-Parlamentet repræsenterer jeg en region, der også har været ramt af en naturkatastrofe, nemlig en tornado i Silesia-provinsen. Heldigvis var denne katastrofe ikke lige så ødelæggende og omfattende. Ikke desto mindre er jeg fuldt ud for dette håndgribelige bevis på europæisk solidaritet.

Maria Petre (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for denne betænkning, da den vil hjælpe med at anvende Solidaritetsfonden langt hurtigere. I 2006 var EU's støtteudbetaling via Solidaritetsfonden til Rumænien efter oversvømmelserne i april og august et år forsinket. Det glæder mig at se, at procedurerne er blevet bedre og gør det lettere for EU at gribe omgående ind i lande, der rammes af en større naturkatastrofe eller en usædvanlig katastrofe.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for hr. Böges betænkning om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond. Jeg er enig i, at kriterierne for anvendelse af fonden var opfyldt i den ansøgning, Rumænien indsendte efter de oversvømmelser, der ramte landet i juli. Oversvømmelserne forårsagede alvorlig skade på landskabet og befolkningen i de fem berørte områder. Jeg mener derfor kun, det er rigtigt at anvende fonden, ikke mindst fordi det pågældende beløb falder ind under den årlige grænse, der er fastsat i den interinstitutionelle aftale fra maj 2006.

Betænkning af Haug (A6-0113/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for Jutta Haugs (Tyskland) betænkning med dens krav om, at der skal anvendes 11,8 mio. EUR fra EU's Solidaritetsfond (EUSF) til at hjælpe ofrene for oversvømmelserne i Rumænien i juli 2008.

Denne gestus er EU's svar på Rumæniens ansøgning om hjælp. Ansøgningen vedrører fem områder (Maramures, Suceava, Botosani, Iasi og Neamt). 214 kommuner i Rumænien med en samlet befolkning på 1,6 mio. indbyggere har været direkte berørte af katastrofen med helt eller delvist ødelagte huse og afgrøder.

Mens jeg stemte, tænkte jeg på de mennesker, der mistede deres hjem, ejendele, dyr og endda familiemedlemmer i oversvømmelserne. Gheorghe Flutur, formand for kommunalrådet i Suceava, talte deres sag i Europa-Parlamentet i Bruxelles.

Jeg mener, at Rumænien har brug for et større beløb til at afhjælpe de skader, som oversvømmelserne forårsagede, men EU's hjælp er nødvendig og velkommen.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Det første ændringsbudget for 2009 vedrører anvendelsen af EU's Solidaritetsfond på Rumænien efter de oversvømmelser, der ramte landet i juli 2008.

Til dækning af direkte skader, der vurderes til ca. 471,4 mio. EUR, er der (først nu) planer om at anvende blot 11,8 mio. EUR via fonden, hvilket igen klart viser det presserende behov for at få fonden revideret.

Fondens formål er at give Fællesskabet mulighed for at reagere hurtigt, effektivt og fleksibelt på nødsituationer i de forskellige medlemsstater. Det er derfor, vi på trods af alle manglerne støtter dens anvendelse i Rumæniens tilfælde.

De afsatte 11,8 mio. EUR vil imidlertid blive fratrasket budgetposten for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (konvergensmålet). Med andre ord finansieres "solidariteten" med Rumænien med midler, der skulle være gået til de økonomisk mindst udviklede lande og områder, herunder Rumænien selv. Det er det, der kan kaldes solidaritet mellem de fattige eller med andre ord mellem de såkaldte samhørighedslande/konvergensregioner.

Vi er imod, at samhørighedsmidlerne anvendes – især på et tidspunkt med en samfundsøkonomisk krise, der bliver værre og værre – når der findes andre midler, f.eks. midlerne til militarisering af EU.

Iosif Matula (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for betænkningen om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond på Rumænien, da jeg mener, at den økonomiske hjælp, vores land får, er en vigtig og nødvendig støtte til de kommuner, der blev ramt af pludselige oversvømmelser i juli sidste år. Den nordøstlige del af Rumænien blev alvorligt ramt. 214 kommuner og over 1,6 mio. mennesker var direkte berørt af katastrofen. Kommissionen ydede et finansielt bidrag på 11,8 mio. EUR til hjælp til investeringer i reparation af transport- og dræningsinfrastruktur, forstærkning af flodlejer og opførelse af dæmninger for at forhindre naturkatastrofer af denne art i fremtiden.

Jeg mener, at tidlig påvisning af de årsager, der resulterer i naturkatastrofer af dette eller endnu større omfang, er det vigtigste skridt i retning af at beskytte Europas borgere.

I lyset af de klimaændringer, vi står over for, støtter jeg indførelsen af instrumenter til overvågning af miljøfaktorer separat i de enkelte regioner sammen med et passende budget hertil. Konvergensområderne er mest udsat for risikoen for at blive ramt af naturkatastrofer. Det betyder, at der i særlig grad skal fokuseres på disse aspekter med henblik på at føre en politik for økonomisk, social og territorial samhørighed.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) De områder, der er følsomme over for klimaændringerne, er primært følgende: vandressourcer, landbrug, energi, skovbrug og biodiversitet samt sidst, men ikke mindst, befolkningens sundhed.

De ekstreme vejrphenomener i Rumænien i de senere år har medført oversvømmelser og tørke og har udmøntet sig i et behov for at tackle klimaændringsspørgsmålet med største alvor, ekspertise og ansvarsfølelse.

Som socialdemokrat stemte jeg for denne betænkning, da de 11,8 mio. EUR, der allokeres via budgetændringen, støtter Rumænien i landets bestræbelser på at tilpasse sig klimaændringerne med henblik på at afhjælpe oversvømmelsernes konsekvenser ved at udføre lokalt beskyttelsesarbejde (beskyttelse af befolkede områder, planlægning af flodbækkener ved at forbedre strømmene og øge de skovbeklædte

områder) og sidst, men ikke mindst, ved at involvere befolkningen og undervise dem i, hvordan de bør forholde sig før, under og efter en oversvømmelse.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for betænkningen om forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 1/2009 for regnskabsåret 2009. Betænkningens formål er at anvende 11,8 mio. EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger fra EU's Solidaritetsfond i forbindelse med følgerne af de oversvømmelser, der ramte Rumænien i juli 2008.

Jeg støtter Kommissionens initiativ, gennem hvilket EU udviser solidaritet med kommunerne Suceava, Iasi, Neamt, Botosani og Maramures, som blev ramt af oversvømmelserne i juli 2008.

Med afstemningen i dag godkender Europa-Parlamentet på sit plenarmøde Budgetudvalgets afgørelse, der blev truffet den 24. februar 2009. På det pågældende møde forelagde Gheorghe Flutur, formand for kommunalrådet i Suceava, situationen i hans kommune, som var blevet ramt af oversvømmelserne, idet han underbyggede ansøgningen om midler med billeder og statistikker over de skader, der blev forårsaget af den naturkatastrofe, som ramte dette område.

Han oplyste, at der var blevet udsendt advarsler, og nævnte, at det i samarbejde med myndighederne i den ukrainske region Chernivtsi var blevet aftalt at oprette et system til hurtig varsling i tilfælde af katastrofer og andre grænseoverskridende samarbejdsprogrammer med henblik på at håndtere nødsituationer, som ville blive gennemført i forlængelse af dette projekt.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for fru Haugs betænkning om ændringsbudgettet for regnskabsåret 2009, som tager hensyn til de alvorlige ødelæggelser forårsaget af de oversvømmelser, der ramte Rumænien i juli 2008. Jeg har allerede givet udtryk for min støtte til hr. Böges betænkning om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i denne sag, og jeg vil gerne her bekræfte min støtte til den foranstaltning, under forudsætning af at den som nævnt i den interinstitutionelle aftale fra 2006 fokuserer på hurtig og effektiv genskabelse af anstændige levevilkår i de regioner, der blev ramt af naturkatastrofen, og ikke på udbetaling af erstatning for ødelæggelser, som enkeltpersoner har lidt.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for forslaget til Europa-Parlamentets beslutning om forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 1/2009 for regnskabsåret 2009 (6952/2009 – C6 0075/2009 – 2009/2008 (BUD)), da dets formål er at anvende 11,8 mio. EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger fra EU's Solidaritetsfond i forbindelse med følgerne af de oversvømmelser, der ramte Rumænien i juli 2008.

Betænkning af de Grandes Pascual (A6-0097/2009)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) Malta er en af de EU-stater, der har den største tonnage i sine registre. På den anden side indfrier landet sine forpligtelser som flagstat i henhold til internationale konventioner.

De tre primære forpligtelser er at (a) anvende bestemmelserne i flagstatskoden, (b) at træffe de nødvendige forholdsregler til en uafhængig audit af deres administration mindst en gang hvert femte år i overensstemmelse med IMO's bestemmelser, og (c) at træffe de nødvendige foranstaltninger med hensyn til inspektion og syn af skibe og udstedelse af myndighedscertifikater og undtagelsescertifikater i overensstemmelse med de internationale konventioner.

Et nyt krav er, at inden der gives tilladelse til drift af et skib, som har fået ret til at føre dens flag, træffer den pågældende medlemsstat de relevante foranstaltninger til at sikre, at skibet opfylder de gældende internationale regler og forskrifter og især skibets fortid med hensyn til sikkerhed.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Denne lovgivning vil styrke den eksisterende EU-lovgivning på sikkerhedsområdet yderligere og gennemføre vigtige internationale instrumenter i fællesskabsretten. Jeg støtter denne lovgivning, da den anerkender behovet for nøje overvågning af klassifikationsselskaberne, som udfører afgørende opgaver med hensyn til at opretholde sikkerheden til søs i kraft af deres store magtkoncentration.

Betænkning af de Grandes Pascual (A6-0098/2009)

Carl Lang og Fernand Le Rachinel (NI), skriftlig. – (FR) Otte lovgivningstekster, der til sammen udgør søfartspakken, er netop blevet vedtaget i Europa-Parlamentet. Det glæder vi os over, for denne pakke omfatter

ikke blot erstatning til passagerer, men også inspektioner, havnestatskontrol, undersøgelse af transportulykker og valg af den myndighed, der har ansvaret for at træffe beslutning om et nødområde for nødstedte fartøjer.

Bolden ligger nu i medlemsstaternes lejr, for det er ikke nok at lovgive. Denne lovgivning skal gennemføres i deres nationale love.

Den første test bliver at overvåge de bekvemmelighedsflag, der tilhører europæiske lande. Disse flag anvendes til at omgå bestemmelserne vedrørende fagforeninger, skat, rekruttering, sikkerhed og miljø i de lande, fartøjerne rent faktisk tilhører.

Cypern og Malta ligger stadig i dag blandt de fem mest anvendte bekvemmelighedsflag med hensyn til antallet af forliste skibe.

Det er desværre iøjnefaldende, at på trods af den indsats, der er blevet gjort, siden olietankerne Prestige og Erika sank, er situationen ikke rigtig blevet bedre. Substandard skibe, som sejler under bekvemmelighedsflag, sænker transportpriserne drastisk. De såkaldt rige lande reagerer ved at skabe deres egne (mærke II-)flag for at modvirke tabet af godstransport.

I virkeligheden skal EU, hvis vi virkelig vil af med disse flydende vrag, gå i gang med at bekæmpe ultraliberalismen.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for hr. de Grandes Pascuals betænkning om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe. Jeg har allerede forklaret grundene til, at jeg støtter ordførerens arbejde i forbindelse med den tredje søfartspakke, og de fordele, de planlagte foranstaltninger kan bibringe med hensyn til søfartssikkerhed og forbedring af de eksisterende bestemmelser. Jeg bekræfter således min stemme for.

Betænkning af Vlasto (A6-0099/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), skriftlig. – (PL) Jeg stemte for vedtagelsen af betænkning om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om havnestatskontrol (omarbejdning). Jeg er enig i den tredje søfartspakkes formål.

Pakkens syv forslag sigter mod at forhindre ulykker gennem en forbedring af kvaliteten i de europæiske flagstater, en ændring af lovgivningen om havnestatskontrol og trafikovervågning af skibsfart og forbedring af reglerne for klassifikationsselskaber. De sigter endvidere mod at sikre en effektiv reaktion i tilfælde af ulykker gennem etablering af en harmoniseret ramme for undersøgelse af ulykker, indførelse af regler for erstatning til passagerer i tilfælde af ulykker og indførelse af regler om rederes erstatningsansvar sammen med en obligatorisk forsikringsordning.

Jeg vil gerne sige, at jeg støtter den aftale, der er blevet indgået, og især følgende punkter: udvidelse af anvendelsesområdet til at omfatte fartøjer, der anløber ankerpladser, øget inspektionshyppighed for skibe og permanent adgangsforbud for skibe under visse omstændigheder.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for fru Vlastos betænkning om havnestatskontrol, som indgår i den tredje søfartspakke. Jeg er enig i den del af den indgåede aftale, der vedrører udvidelse af anvendelsesområdet til at omfatte fartøjer, der anløber ankerpladser, og i den del, der vedrører øget inspektionshyppighed for skibe i den højeste risikokategori. I denne forbindelse skal jeg henvise til behovet for, at sådanne risici vurderes så nøjagtigt og uafhængigt som muligt. Jeg er endvidere enig i, at skibe under visse omstændigheder skal kunne pålægges permanent adgangsforbud for at garantere passende sikkerhedsniveauer for operatører og passagerer.

Betænkning af Sterckx (A6-0100/2009)

Bairbre de Brún og Mary Lou McDonald (GUE/NGL), skriftlig. – (EN) Vi glæder os over, at denne beslutning har fået et nyt fokus, og over nogle af de positive forslag vedrørende regulering af finanssektoren, innovation, energieffektivitet og investering samt anerkendelsen af behovet for at beskytte beskæftigelsen, skabe arbejdspladser, bekæmpe fattigdom og fokusere på samfundets svageste grupper.

Lissabonstrategiens logik er imidlertid mangelfuld og kræver en grundlæggende revision, især i lyset af den nye økonomiske situation.

Derudover er der en række specifikke forslag i beslutningen, som er kortsigtede og modproduktive, f.eks. dens insisteren på deregulering og fleksible beskæftigelsesmetoder, som medfører en svækkelse af arbejdstagernes rettigheder.

Af disse grunde afholdt vi os fra at stemme under den endelige afstemning om denne betænkning.

Bogusław Liberadzki (PSE), skriftlig. – (PL) Jeg stemte for vedtagelsen af betænkning om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/59/EF om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet.

Jeg er enig i den tredje søfartspakkes formål.

Pakkens syv forslag sigter mod at forhindre ulykker gennem en forbedring af kvaliteten i de europæiske flagstater, en ændring af lovgivningen om havnestatskontrol og trafikovervågning af skibsfart og forbedring af reglerne for klassifikationsselskaber. De sigter endvidere mod at sikre en effektiv reaktion i tilfælde af ulykker gennem etablering af en harmoniseret ramme for undersøgelse af ulykker, indførelse af regler for erstatning til passagerer i tilfælde af ulykker og indførelse af regler om rederes erstatningsansvar sammen med en obligatorisk forsikringsordning.

Som skyggeordfører for hr. Sterckx' betænkning vil jeg gerne give udtryk for min fulde støtte til det dokument, der blev stemt om.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg mener, at søfartspakken bør opfattes globalt og som et hele i overensstemmelse med den holdning, Parlamentet altid har indtaget i forbindelse med behandlingen af de enkelte dele. Jeg stemte derfor for hr. Sterckx' betænkning om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet, da dette system passer ind i et bredere perspektiv, som sigter mod at forbedre sikkerheden til søs og gøre søfarten lettere at kontrollere, hvilket er noget, jeg allerede har støttet ved flere lejligheder. I det foreliggende tilfælde vil anvendelsen af teknologi til overvågning af skibe gøre det lettere at afgøre, hvem der har ansvaret i tilfælde af ulykker, og at forbedre procedurerne for modtagelse af skibe i "nødområder". Derfor føler jeg mig i stand til at støtte betænkningen og til at stemme for den.

Betænkning af Kohlíček (A6-0101/2009)

Guy Bono (PSE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for denne betænkning fra det tjekkiske medlem af Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre, Jaromír Kohlíček, om undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren.

Denne tekst lægger vægt på behovet for at fastsætte klare og bindende retningslinjer på EU-plan for at sikre, at ulykker til søs overvåges korrekt. Den tager fat på de problemer, der fulgte i kølvandet på olietankeren Erika's forlis ud for den franske kyst. For at undgå en gentagelse af sådanne eksempler på dårlig håndtering har EU besluttet at indføre strenge rammer, der vedrører alle de tekniske aspekter og alle de procedurer, der skal følges i tilfælde af ulykker, herunder metodologien for undersøgelse af ulykker, en europæisk database for søulykker, sikkerhedsanbefalinger osv.

Jeg er enig i, at det er vigtigt at gøre det europæiske havområde til et af de mest sikre og mest eksemplariske havområder i verden. Der er dét, Erika III-søfartspakken, som betænkningen indgår i, arbejder for. Dette er et virkeligt gennembrud for søfartssektoren – og for miljøet, som ofte er et sekundært offer for respektløs adfærd til søs.

Bogusław Liberadzki (PSE), skriftlig. – (PL) Jeg stemte for vedtagelsen af betænkning om Forligsudvalgets fælles udkast til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren og om ændring af direktiv 1999/35/EF og 2002/59/EF. Jeg er enig i den tredje søfartspakkes formål.

Pakkens syv forslag sigter mod at forhindre ulykker gennem en forbedring af kvaliteten i de europæiske flagstater, en ændring af lovgivningen om havnestatskontrol og trafikovervågning af skibsfart og forbedring af reglerne for klassifikationsselskaber. De sigter endvidere mod at sikre en effektiv reaktion i tilfælde af ulykker gennem etablering af en harmoniseret ramme for undersøgelse af ulykker, indførelse af regler for erstatning til passagerer i tilfælde af ulykker og indførelse af regler om rederes erstatningsansvar sammen med en obligatorisk forsikringsordning.

Jeg vil gerne sige, at jeg støtter den aftale, der er blevet indgået, og især følgende punkter: metodologien for undersøgelse af ulykker, afgørelse i forbindelse med undersøgelse, fair behandling af søfarende og vidnebeskyttelse/beskyttelse af oplysninger.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for hr. Kohlíceks betænkning om undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren. Alt for ofte er det vanskeligt at afgøre, hvem der er ansvarlig i tilfælde af mindre eller alvorlige ulykker til søs. Jeg tænker på de undersøgelser, der fulgte efter den veritable naturkatastrofe, som ulykken med olietankeren Prestige forårsagede, og på mange andre, som desværre fortsat finder sted. Søtransporten fortjener særlig opmærksomhed, for ud over at være den relativt set mest økonomiske transportform er den en af de mest farlige transportformer, for så vidt angår en ulykkes miljømæssige konsekvenser. Jeg mener derfor, det er nødvendigt at fastsætte klare og bindende retningslinjer for udførelsen af tekniske undersøgelser af skibsuplykker og give feedback, der kan gøre, at ulykker kan undgås for fremtiden. Derfor stemte jeg for betænkningen.

Betænkning af Costa (A6-0102/2009)

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for hr. Costas betænkning om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer. Jeg er enig med ham i, at det er yderst hensigtsmæssigt at få indarbejdet bestemmelserne fra Athenkonventionen angående transport af passagerer og deres bagage til søs fra 1974 i EU-lovgivningen, da de nationale forskelle, der fortsat findes, ikke gør det muligt at garantere et passende niveau for erstatningsansvar og obligatorisk forsikring i tilfælde af ulykker under transport af passagerer. Selv om dette ikke sker for andre transportmidler, mener jeg, at lovgivningen bør afpasses efter målet i forbindelse med søtransport.

Betænkning af Savary (A6-0072/2009)

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg agter at stemme for hr. Savarys betænkning om rederes forsikring mod søretlige krav, da jeg er enig i ordførerens henstillinger vedrørende behovet for at sikre, at alle ejere af skibe, der sejler ind i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, overholder kravet om forsikring, herunder ved at pålægge sanktioner i tilfælde af at attesten mangler om bord på et skib. Jeg er enig i, at forsikringsbeløbet bør fastsættes i overensstemmelse med lofterne i LLMC-konventionen af 1996, som sikrer, at de skadelidte modtager passende erstatning. Jeg støtter derfor ordførerens henstilling til at godkende det udkast til indstilling, der er indgået aftale om med Rådet.

Betænkning af Fernandes (A6-0069/2009)

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg er for hr. Fernandes' betænkning om opfyldelse af kravene til flagstater. Den viser, at Parlamentet er fast besluttet på at bevare den tredje søfartspakkes integritet, når det mødes af afbrydelser af Rådets arbejde om visse aspekter som f.eks. emnet for denne indstilling. Af denne grund støtter jeg det arbejde, som hr. Fernandes og medlemmerne af Transport- og Turismeudvalget har gjort. Jeg mener, at den indgåede politiske aftales merværdi bør opfattes som værende omfattende, frem for alt fordi den opfordrer medlemsstaterne til at oprette et kvalitetsstyringssystem for deres søfartsmyndigheder og til at overholde de internationale bestemmelser på området, hvoraf de vigtigste er de bestemmelser, der stammer fra IMO-konventionerne. Ud over at bibringe fordele med hensyn til kvaliteten af de europæiske flag og den europæiske sikkerhed vil forslaget gøre det muligt at forbedre konkurrencebetingelserne i Fællesskabet, og jeg mener derfor, det bør støttes.

Betænkning af El Khadraoui (A6-0066/2009)

Brian Crowley (UEN), skriftlig. – (GA) Landene i Europa skal arbejde sammen om at nå Unionens miljømål. For at sikre at EU's miljøpolitik er bæredygtig, skal der tages højde for EU's principper og de enkelte medlemsstaters forskellige kendetegn og behov.

Eurovignetbetænkningen er i modstrid med disse mål, for så vidt angår EU's medlemsstater i randområderne.

Eurovignethenstillingerne ville skade landene i randområderne, mens landene midt i Europa ville drage stor fordel af dem. Efter min mening er eurovignethenstillingerne i modstrid med det indre markeds principper, og jeg mener, at der er tale om geografisk begrundet forskelsbehandling af visse lande. Irland er en ø, der ligger på kanten af Europa. Der vil ikke komme lastbiler fra andre lande igennem Irland, men vores lastvogne vil skulle betale afgifter i mange europæiske lande. Der er ingen vej uden om. Vi er nødt til at fortsætte, som vi plejer, vi er nødt til at eksportere og importere vores varer. I henhold til eurovignetforslaget vil de lande,

der ligger midt i Europa, få konkurrencefordele, da de ikke skal betale de samme afgifter. Det er hverken korrekt eller retfærdigt at udøve forskelsbehandling af denne art baseret på et lands geografiske beliggenhed.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Eurovignetdirektivet blev udarbejdet for at harmonisere afgiftssystemerne på de europæiske veje – herunder køretøjsafgifter samt vej- og brugsafgifter – og for at oprette retfærdige mekanismer for opkrævning af infrastrukturomkostningerne hos transportvirksomhederne. Kommissionens seneste revision af direktivet indeholder forslag til supplerende ændringer af direktivet, herunder en vurdering af de omkostninger, der er forbundet med de tunge godskøretøjer miljøpåvirkning, for så vidt angår trafikbelastning, støj- og luftforurening.

De lande, der har store mængder transittrafik, har helt andre holdninger end de mere perifært beliggende lande som mit eget, som er afhængige af store mængder trafik for at importere og eksportere varer. Da disse i princippet er retfærdige, bør bestemmelserne gennemføres gradvist og på rimelig vis. Det er et spørgsmål, vi ikke kan tillade os at se gennem fingre med. De tunge godskøretøjer er ofte underlagt tidskrav og eksterne tidsplaner som dem, færgeloperatørerne er underlagt. Opførelsen af en havnetunnel i centrum af Dublin har gjort meget for at reducere behovet for at have tunge godskøretøjer i bycentrum og har øget luftkvaliteten og mindsket støjforureningen. Den var en investering, der var umagen værd.

Jeg er ikke overbevist om behovet for at oprette en uafhængig europæisk myndighed til fastsættelse af vejafgifter og ville mene, at dette hører ind under subsidiaritetsprincippet.

Françoise Grossetête (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg stemte for El Khadraoui-betænkningen om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer.

Det er vigtigt at give medlemsstaterne mulighed for at anvende "smartere" betalingsformer for vejgodstransportsektoren med henblik på at få dækket de eksterne omkostninger og på den måde tilskynde til en mere bæredygtig adfærd.

Det er rigtigt, at der skal tages hensyn til støj- og luftforurening, men det samme gælder ikke trafikbelastningen, som ikke kun skyldes vejgodstransport. En sådan afgift ville være diskriminerende, eftersom personbilerne også er ansvarlige for trafikbelastningen.

Derudover betaler denne sektor konsekvenserne af den økonomiske krise i lyset af oliepriserne og omkostningerne ved at levere varer. SMV'erne i vejgodstransportsektoren vil ikke være i stand til at bære disse ekstra omkostninger midt i denne økonomiske krise.

Der bør gøres mere for at tilpasse vejinfrastrukturen til den tiltagende trafik, men frem for alt bør der gøres en indsats for at fremme bæredygtig transport, idet transportmåder med lave CO₂-emissioner prioriteres.

Som valgt repræsentant for Rhône-Alpes-regionen kan jeg bekræfte, at der er mange vejafsnit i Rhônedalen, der endnu ikke er tilpasset.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Under dagens afstemning vedtog Europa-Parlamentet et forslag til direktiv om eurovignetter, som gør det muligt for medlemsstaterne at pålægge tunge godskøretøjer afgifter for benyttelse af vejinfrastrukturen.

Under den endelige afstemning stemte jeg imod direktivets vedtagelse. Jeg mener, at indførelsen af dette direktivs bestemmelser vil øge omkostningerne for de virksomheder, der erlægger transporttjenesteydelser. Disse omkostninger kan være særdeles skadelige for små og mellemstore virksomheder, som ikke har tilstrækkelige finansielle midler til rådighed til, at de kan udskifte deres flåde. Derudover kan sådanne bestemmelser give problemer for virksomhederne under den aktuelle finanskrisen, hvor mange virksomheder i stigende grad har vanskeligt ved at optage lån.

Vi bør bestemt forsøge at fremme anvendelsen af mere miljøvenlige køretøjer på vores veje, men vi bør ikke anvende metoder, som rent faktisk blot er en anden måde at beskatte virksomhederne på.

Jim Higgins (PPE-DE), skriftlig. – (EN) På vegne af mine Fine Gael-kolleger i Parlamentet vil jeg gerne oplyse, at vi ikke stemte for El Khadraoui-betænkningen om afgifter på tunge godskøretøjer som følge af vores bekymringer vedrørende forslaget retsgrundlag, bekymringer vedrørende den obligatoriske anvendelse af elektroniske bompengesystemer og bestemmelsen om øremærkning af provenuet. Vi støtter fuldt ud principperne bag forslaget, men mener, at betænkningens anvendelse af princippet er mangelfuld.

Stanisław Jałowiecki (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Ikke blot stemte jeg imod betænkningen, men jeg mener også, at den er en fare for det europæiske indre marked. Dette skyldes primært dens uretfærdige tilsnit og det forhold, at den handler som en skjult skat. Derudover vil den ikke bidrage til miljøbeskyttelsen. I denne tid, der er præget af finanskrisen, er det en smule absurd. Denne form for lovgivning viser, at EU vender sine borgere ryggen.

Jörg Leichtfried (PSE), skriftlig. – (DE) Jeg stemmer for det fornuftige kompromis om den nye eurovignet. Sammen med De Europæiske Socialdemokraters Gruppe i Europa-Parlamentet har jeg i årevis kæmpet mod den enorme modstand fra dele af den konservative Gruppe for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater for at få de eksterne omkostninger indlemmet i beregningen af vejafgifter for at overføre den finansielle byrde fra skatteyderne til forureneren, med andre ord den tunge godstrafik.

Jeg er imod det sandsynlige resultat af kompromiset med hensyn til trafikbelastningsomkostningerne, for som følge af flertalsbestemmelsen var det kun muligt at sikre, at de blev anerkendt som eksterne omkostninger under forudsætning af, at bestemmelsen ikke kun gælder den tunge godstrafik, men alle trafikbelastningsårsager, herunder biler.

Det er sandsynligt, at CO₂ heller ikke indlemmes i beregningen på grund af PPE-DE-Gruppens uforståelige modstand. Det ændringsforslag, som jeg forelagde udvalget, hvor jeg anmodede om minimumsafgifter på alle dele af det transeuropæiske transportnet, fik ikke et flertal af stemmerne. Jeg vil stille dette forslag igen under de kommende drøftelser om emnet.

En særdeles positiv ting for Østrig er, at de eksterne omkostninger og den såkaldte ekstra Alpeafgift (højere afgifter i Alpeområdet) sandsynligvis ikke vil blive udlignet. Det betyder, at Østrig kan opkræve højere afgifter i de følsomme Alpeområder og fortsat kan opkræve afgifter for de eksterne omkostninger. Det vil således være muligt at opkræve højere afgifter for transport gennem Brennerpasset.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter denne betænkning, som skulle fremme overgangen fra vejgodstransport til jernbanegodstransport. Betænkningen er en del af en pakke initiativer, som har til formål at gøre transporten mere bæredygtig og sikre, at brugerne kun skal betale de transportomkostninger, der direkte er forbundet med deres benyttelse af den pågældende transportform. Der vil blive opkrævet afgifter for lokal støjforurening, lokal luftforurening og omkostninger til infrastrukturskader. Dette vil skabe et mere retfærdigt system efter princippet om, at forureneren betaler, med indbyggede garantier for at sikre markedets gennemsigtighed og undgå forskelsbehandling.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Den tunge godstrafik i Europa er steget siden EU's udvidelse mod øst, og dette er særdeles mærkbart i mange medlemsstater, herunder Østrig. Vi har nu det problem, at nogle faktorer medfører høje eksterne omkostninger, som offentligheden skal betale. Den tunge godstransport i Europa er en af disse faktorer, og en anden er atomkraftværkerne.

Hvis de tunge godskøretøjer pålægges afgifter, uden at vi på samme tid udvikler jernbanerne og fjerner de grænseoverskridende hindringer for jernbanetransport, har vi ene og alene stemt for dyrere varer, mens menneskers sundhed ikke vil blive bedre, og forureningen ikke vil blive mindre.

Jeg synes, det er modproduktivt at straffe en, der sidder fast som følge af trafikbelastningen. Dette vil sandsynligvis resultere i, at trafikken flyttes tilbage til de små landsbyer og byer, hvilket vi ikke ønsker. På lang sigt er den eneste mulighed at udvikle infrastrukturen, og det betyder, at vi skal gøre den lokale offentlige transport mere attraktiv. Den eurovignet, vi drøfter i dag, synes at udgøre et fornuftigt kompromis, og derfor stemte jeg for den.

Cristiana Muscardini (UEN), skriftlig. – (IT) Miljøbeskyttelse og trafiksikkerhed, som er formålet med dette forslag til direktiv, er to af de mål, som EU beslutsomt bør forsøge at nå for at få en transportpolitik, som i højere grad tager hensyn til borgernes forventninger og rettigheder. En række af ændringsforslagene til 1999-direktivet om afgifter på tunge køretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer er derfor velkomne. Denne form for fremskridt skal være fornuftige og ske gradvist for at forhindre, at en af økonomiens vigtige sektorer kolliderer i den alvorlige aktuelle økonomiske krise, en sektor, der næsten udelukkende er baseret på små og mellemstore virksomheder.

Derudover har Europa endnu ikke oprettet et komplet og effektivt intermodalt system, der sikrer en markant overgang fra vejgodstransport til mindre forurenende transportformer. Under disse omstændigheder og på grund af dens karakteristika og effektivitet er vejtransporten det mest udbredte system i fremstillingsverdenen.

Med min stemme i dag ønsker jeg derfor at lægge vægt på betydningen af at tage gradvise, men store og ikke blot symbolske skridt i retning af mere sikker og grønnere vejtransport uden på ulogisk og modproduktiv vis at straffe industrien.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg støtter det arbejde, som hr. El Khadraoui har udført, vedrørende afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer, og jeg har derfor stemt for hans betænkning. Der er enkelte punkter, jeg ikke er enig i, f.eks. hvorvidt visse eksterne omkostninger skal indlemmes i afgifterne eller ej, men jeg er enig i princippet om, at forureneren betaler. Hr. El Khadraoui understreger i sit fremragende arbejde behovet for at bruge provenuet fra afgifterne til transportsektoren som helhed. Endelig mener jeg ikke, at provenuet fra afgifterne på de eksterne omkostninger må ende med at være blot endnu en ny skat.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. – (NL) Det forslag, vi stemmer om i dag, er en revision og en udvidelse af det tidligere eurovignetdirektiv og omfatter regler for vejafgifter. Ifølge det vedtagne forslag kan medlemsstaterne fra nu af overføre omkostningerne ved luftforurening, støj og trafikpropper til lastbilerne. Det er godt nyt for skatteyderne. For øjeblikket betaler vi stadig alle sammen for de skader, luftforureningen forårsager. Snart vil det være forureneren, der betaler. Desuden opmuntrer vi på denne måde transportvirksomhederne til at investere i renere lastbiler.

Jeg har derfor stemt for forslaget, ikke mindst fordi trafikbelastningsafgiften blev indlemmet som en supplerende ekstern omkostning i bjergområderne. Trafikpropperne bidrager i væsentlig grad til luftforureningen, støjforureningen og brændstofsild. Hvis vi kunne anvende midlerne fra denne afgift til at investere i jernbane- eller søtransport, ville vi tage fat på både problemerne med trafikpropper og klimaændringer. Desuden påfører forsinkelser som følge af trafikpropper transportsektoren stor økonomisk skade.

Desværre blev klimaomkostningerne som følge af den store mængde godstrafik ikke indlemmet, selv om transportsektoren er en af de store syndere, når det gælder emissioner.

Betænkning af Cashman (A6-0077/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for denne betænkning. Gennemsigtighed er ikke blot et symbol, men et princip, som alle institutionelle procedurer bør baseres på. Borgere og valgte organer skal sikres størst mulig aktindsigt i de europæiske institutioners dokumenter for at give dem mulighed for at deltage effektivt i den politiske proces og stille de offentlige myndigheder til regnskab. Derfor argumenterede jeg tidligere kraftigt for offentliggørelsen af Parlamentets deltagerliste.

På trods af de europæiske institutioners fremskridt med hensyn til åbenhed og gennemsigtighed kan situationen ikke ligefrem beskrives som perfekt, og denne omarbejdning af forordning (EØF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i de europæiske institutioners dokumenter bør ses som endnu et skridt i retning af et administrativt miljø, hvor tilrådighedstillelse og let adgang til oplysninger er reglen snarere end undtagelsen. Afslutningsvis vil jeg gerne påpege det flotte resultat, vi for nylig har opnået. Europa-Parlamentet bruger nu ikke færre end 23 officielle sprog, og Fællesskabets dokumenter foreligger på alle disse sprog. Det er en garanti for demokrati.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), skriftlig. – (SV) Vi, de svenske konservative, har i dag stemt for hr. Cashmans betænkning A6-0077/2009 om ændring af forordning nr. 1049/2001 om aktindsigt for at arbejde i retning af øget gennemsigtighed i de europæiske institutioner. For så vidt angår ændringsforslag 61 og 103 vedrørende artikel 5, mener vi, at forligsdokumenter fra tredjebehandlingen bør gøres tilgængelige umiddelbart efter afslutningen på det endelige forligsmøde, i modsætning til de dokumenter, der drøftes under selve forhandlingerne. Dokumenter fra treparts møder under første- og andenbehandlingen bør være fuldt tilgængelige i hele forløbet.

Chris Davies (ALDE), skriftlig. – (EN) Jeg beklager meget, at Parlamentet i procedurer, som har til formål at fremme princippet om, at offentligheden har ret til at se EU's dokumenter, har understreget, at sådanne regler ikke gælder Parlamentets medlemmer. Det hævdes, at dette blot er en gentagelse af de regler, der allerede er knæsat i statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, men for mange vil det se ud som endnu et tilfælde af "én regel for dem og en anden for os", og det glæder mig, at Den Liberale Gruppe ikke støttede de ændringsforslag, hr. Nassauer stillede.

Det er særdeles vigtigt, at de detaljerede oplysninger om alle Parlamentets betalinger af medlemmernes udlæg gøres offentligt tilgængelige. Vores egne revisorer har afsløret, at nogle af Parlamentets medlemmer så afgjort

ikke er "retskafne", og at nogle af dem er snydere og bedragerere. Princippet om fuld gennemsigtighed er et princip, der hurtigst muligt skal etableres, hvis Europas borgere skal have tillid til denne institution.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for hr. Cashmans betænkning om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter. Jeg støtter dette prisværdige initiativ, som er udformet til at fylde hullet mellem de fælles regler om klassificerede oplysninger (de såkaldt følsomme dokumenter i den aktuelle forordning nr. 1049/2001) ved på forordningsniveau at fastholde en række gode principper taget fra Rådets og Kommissionens interne sikkerhedsforskrifter, i det omfang disse principper også kan finde anvendelse på et parlamentarisk organ. Endelig støtter jeg hr. Cashmans overordnede mål, som er at ændre forordningen med henblik på at skabe større åbenhed, uden at instrumentet bliver for specifikt og for vanskeligt at gennemføre.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. – (NL) Der er ingen tvivl om, at 2001-forordningen resulterede i større gennemsigtighed for borgerne, idet den gav offentligheden aktindsigt i de europæiske institutioners dokumenter. Det er godt at få denne forordning revideret efter syv års praktisk erfaring. Hvad kan vi se? Tilbage i 2006 stillede Europa-Parlamentet mange forslag om at ændre forordningen med henblik på at forbedre gennemsigtigheden yderligere, men Kommissionen tog ikke disse forslag op til nærmere overvejelse.

Derudover indeholder det forslag fra Kommissionen om revision af 2001-forordningen, som nu ligger foran os, strengere regler, hvilket betyder mindre gennemsigtighed. I overensstemmelse hermed er forretningsdokumenter blevet fortrolige dokumenter. I sidste ende er dette et valg mellem pest eller kolera. Jeg støtter derfor Cashman-betænkningen, for selv om den er ufuldstændig, er den alt i alt en forbedring af det foreliggende forslag fra Kommissionen. En mere radikal tilgang med total forkastelse af Kommissionens forslag havde imidlertid været at foretrække, for så ville Kommissionen have været tvunget til at komme med et nyt og bedre forslag, hvilket kun ville gavne gennemsigtigheden i de europæiske institutioner og virkelig ville bygge bro over den notoriske kløft mellem EU-institutionerne og borgerne.

Betænkning af Andersson (A6-0052/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Som vi ved, påvirker den aktuelle økonomiske og finansielle krise Europa. Jeg er dybt bekymret for mit land, Italien. Krisen betyder arbejdsløshed, og familierne, som har færre og færre penge, bruger mindre og mindre. Derfor har vi brug for kraftig indgriben. Denne krise ser ud til at være særdeles alvorlig, men hvor gal den bliver, og hvor længe den varer, afhænger af, hvad vi gør. Vi er nødt til at gøre os fælles bestræbelser. En koordineret europæisk tilgang er absolut nødvendig. I dag er der mere end nogensinde et presserende behov for en stram gennemførelse af reformerne for at skabe arbejdspladser af høj kvalitet og velstand for Europas borgere. Vi skal vende tendensen til massive omstruktureringer, undgå tab af arbejdspladser og forebygge yderligere negativt pres på lønninger og socialsikringsudgifter.

Vi skal imødegå udfordringerne ved stigende arbejdsløshed og social udstødelse. Derudover skal vi koordinere EU's og medlemsstaternes foranstaltninger bedre, ligesom foranstaltninger truffet under den økonomiske genopretningsplan med henblik på at tackle kortvarige krisesituationer bør være i overensstemmelse med EU's langsigtede målsætninger, som de fremgår af Lissabonstrategien. Derfor stemte jeg for betænkningen.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Det er bemærkelsesværdigt, at denne betænkning erkender adskillige mangler fra EU's side på det sociale område. Først er der erkendelsen af, at Lissabonstrategiens målsætninger ikke vil blive nået inden udgangen af 2010. Dernæst er der nogle interessante tal om ledighedsprocenten, som steg fra 7 % i 2008 til 8,7 % i 2009 og mere specifikt fra 7,5 % til 9,2 % inden for euroområdet. Med andre ord forventer man at miste 3,5 mio. arbejdspladser.

Denne smertelige kendsgerning burde få proeuropæerne til at tænke på de radikale reformer, der er behov for på medlemsstatsniveau for i videst muligt omfang at begrænse de katastrofale konsekvenser af den økonomiske og finansielle krise, en krise, som kan henføres til den ultraliberalisme og globalisering, Bruxelles er så glad for.

I denne forbindelse er det ikke troværdigt at føre en politik som denne, der sigter mod at opretholde retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker. Vi skal tværtimod sætte spørgsmålstejn ved denne autoritære logik og igen give staterne kontrol over deres økonomiske og finansielle ressourcer og samtidig indføre nationale og europæiske præferencer og beskyttelsesforanstaltninger, som kan hjælpe med at genoprette det indre marked og genskabe vækst.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Realøkonomien mærker nu de fulde konsekvenser af den finanskrisen, der startede i USA. Der hersker uenighed blandt eksperterne om, hvordan vi bedst reagerer på denne krise, og hvordan vi bedst stimulerer økonomien for at holde arbejdsløshedstallene i skak.

Men allerede før finanskrisen så situationen på arbejdsmarkedet slet ikke lys ud. Flere og flere mennesker blev tvunget ud i deltids- og korttidsarbejde, og de statsstøttede arbejdspladser blev konstant skåret ned. Et stigende antal mennesker har nu i nogen tid levet under fattigdomsgrænsen, selv om de er i arbejde. I lyset af økonomiens dystre fremtidsudsigter er det sandsynligt, at antallet af mennesker med fuldtidsbeskæftigelse vil blive ved med at falde, og at deltidsarbejderne også på et tidspunkt vil miste deres arbejde. Vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at undgå massearbejdsløshed. Det er på ingen måde sikkert, at de foranstaltninger, der foreslås i denne betænkning, er egnede eller tilfredsstillende i denne henseende. Derfor stemte jeg imod betænkningen.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte imod hr. Anderssons betænkning. Selv om jeg egentlig på den ene side mener, at vi er nødt til at gøre os fælles bestræbelser på at få vendt de massive omstruktureringer, undgå tab af arbejdspladser og forebygge yderligere negativt pres på lønninger og socialsikringsydelser, mener jeg på den anden side, at Kommissionens foranstaltninger for størstedelens vedkommende ikke er nok til at garantere tilstrækkelig dækning og beskyttelse af EU's sociale og beskæftigelsesstruktur.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *skriftlig*. – (RO) Den aktuelle økonomiske krise har og vil i den nære fremtid blive ved med at have konsekvenser for arbejdsmarkedet.

Jeg stemte for forslaget til Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, da jeg er enig med ordføreren i, at vi skal støtte Kommissionens forslag om, at beskæftigelsespolitikkerne, som fremgår af bilaget til Rådets beslutning af 15. juli 2008 (2008/618/EF), bibeholdes i 2009. Ifølge Kommissionen udgør denne tilgang en solid ramme for at tackle den nuværende økonomiske og finansielle krise og med hensyn til den fortsatte strukturreform.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), *skriftlig*. – (PT) Den aktuelle krise er mere end blot en økonomisk og finansiell krise. Den er frem for alt en tillidskrise. Det mest dramatiske tegn herpå er den høje arbejdsløshed. Arbejdsløshed er dog ikke kun ensbetydende med tabt indkomst, men også med tabt tillid til os selv og andre.

For at genskabe denne tillid er vi nødt til at opstille en meget klar strategi på mellemlang sigt.

I denne forbindelse er de politiske ledes rolle afgørende som følge af de signaler og budskaber, de udsender. Forsigtighed, sikkerhed, sandhed og afholdelse fra let propaganda om uopnåelige mål og selvros er nogle af de gode fremgangsmåder, der kan være med til at genskabe tilliden.

På den anden side skal vi skabe arbejdspladser, og for at gøre det skal betingelserne for, at virksomhederne vil investere, være til stede.

Vi skal handle hurtigt, for hvis ikke der bliver gjort noget i denne henseende, vil de finansielle problemer, som landene med de største underskud i euroområdet står over for, medføre en forværrelse af den økonomiske afmatning, en fortsat stigende arbejdsløshed og indkomsttab for virksomheder og familier.

Derfor støttede jeg hr. Anderssons betænkning, hvor han foreslår, at retningslinjerne for beskæftigelsespolitikkerne bibeholdes i 2009.

Forslag til afgørelse om artikel 139 i Parlamentets forretningsorden (B6-0094/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) En yderligere forlængelse eller med andre ord en yderligere udsættelse af alle medlemmers knæsatte ret til at tale i Parlamentet på deres eget sprog og til at udarbejde alle dokumenter på de officielle sprog er hverken forståelig eller acceptabel. Der er allerede gået flere år, siden visse lande blev medlem, for hvilke begrænsningen for anvendelsen af deres sprog er en kendsgerning, navnlig Irland og Tjekkiet, da man ikke har kunnet finde det nødvendige antal lingvister. Begrundelsen herfor er vag og usammenhængende, men uddannelsen af disse lingvister er ikke blevet prioriteret finansielt, hvilket gør, at vi sætter spørgsmålstejn ved intentionerne. Vi kan ikke acceptere nogen som helst trussel mod den umistelige ret til kulturel og sproglig mangfoldighed i EU, som også ville ramme portugisisk. Vi kan ikke acceptere denne forskelsbehandling.

Endnu en gang gør vi opmærksom på, at vi er fast besluttet på at beskytte de enkelte medlemsstats kulturelle identitet og alle de nationale sprog som arbejdssprog. Derfor kan vi kun stemme imod denne afgørelse. I

sidste ende markerer dette det kulturelle og sproglige niveau i EU's budgetpolitikker, som prioriterer investering i våben i stedet for at værdsætte kulturen og beskytte beskæftigelsen.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for Præsidiets forslag til afgørelse om forlængelse af gyldigheden af artikel 139 i Parlamentets forretningsorden indtil udgangen af den 7. valgperiode.

Betænkning af Kósáné Kovács (A6-0038/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for denne betænkning. Jeg er meget bekymret over den seneste tids hændelser i Italien. Der er ved at opstå en heksejagtagtig stemning over for de rumænske borgere og romaerne med mange straffeekspeditioner. Den italienske regering har indledt en sygelig sikkerhedskampagne. Ved at vedtage ekstreme foranstaltninger for romasamfundet risikerer man imidlertid at forværre den allerede forfærdelige situation, disse mindretal befinder sig i, og at underminere mulighederne for indlemmelse og social integration. Vi må ikke glemme, at strafferetligt ansvar ifølge retsstatsprincipperne er individuelt og ikke må tillægges kollektive grupper. At fravige dette princip ville udgøre et farligt fortilfælde, som ville medføre kriminalisering af hele etniske grupper eller særlige migrantnationaliteter.

Immigration er bestemt et spørgsmål, som kræver europæisk koordination med henblik på at styrke domstolens og politiets værktøjer til at tackle organiseret kriminalitet. Men det er ikke nok. Det er vigtigt at vedtage klare beskæftigelsespolitikker for dårligt stillede grupper, herunder romaernes arbejdsstyrke, som indeholder støtteforanstaltninger, der sigter mod at lette deres gradvise integration på arbejdsmarkedet, og som lægger større vægt på uddannelsespolitikkerne for unge.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) EU er en værdiunion og er derfor ansvarlig for at sikre overholdelse af menneskerettighederne inden for dets grænser. Det spiller således også en rolle via dets medlemsstater med hensyn til at anerkende romaernes sårbare situation og lette deres integration i samfundet. Vi har derfor stemt for betænkningen.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), *skriftlig*. – (SV) Vi har i dag stemt for fru Kósáné Kovács' initiativbetænkning (A6-0038/2009) om romaernes sociale situation og forbedring af deres adgang til arbejdsmarkedet i EU. Der tages i betænkningen fat på et meget alvorligt problem, og den viser klart, at der er behov for handling for at tage hånd om den omfattende udstødelse, som rammer mange romaer i dag. Vi glæder os over samarbejdet mellem medlemsstaterne med henblik på at tackle disse enorme problemer.

Vi vil dog gerne påpege, at vi ikke ser flere forskellige separate løsninger som vejen frem med henblik på at mindske denne udstødelse. Særlige skatteniveauer for virksomheder, der ansætter romakvinder, og andre lignende tiltag vil sandsynligvis i højere grad skærpe udstødelsen og modarbejde integrationen i resten af samfundet.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), *skriftlig*. – (RO) Jeg glæder mig over betænkningen fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, da den understreger et nyt aspekt af integrationsstrategien for romaer, som siden 2005 er blevet udarbejdet gennem en række af Europa-Parlamentets beslutninger. Romaernes aktuelle situation viser, at der ikke er gjort tilstrækkelige fremskridt med at integrere dem, siden Kommissionen udsendte sin første opfordring i denne henseende i 2005.

I betænkningen foreslås vigtige direktiver med foranstaltninger vedrørende politikken til fremme af uddannelse af romaer og opfordring til positiv forskelsbehandling på arbejdsmarkedet. Støtten til romaernes integration på arbejdsmarkedet gennem finansiering af foranstaltninger til uddannelse og erhvervsuddannelse, foranstaltninger til fremme af selvstændig virksomhed blandt romaer ved at tilbyde fordelagtige lån og offentlige tilskud samt udtænkning af innovative former for landbrugsarbejde er alle mål, som EU har pligt til at koordinere. Nedsættelsen på EU-plan af en ekspertgruppe med repræsentanter for romaerne kunne også hjælpe med at koordinere medlemsstaternes romastrategi og anvendelsen af strukturfondene og Samhørighedsfonden.

Jeg forventer, at disse forslag vil motivere Kommissionen tilstrækkeligt til at komme med lovgivningsmæssige forslag, der sigter mod at opnå mærkbare resultater på dette område.

David Martin (PSE), *skriftlig*. – (EN) Romaerne udgør det største mindretal i EU, og deres integration i det europæiske samfund vil være en af de største udfordringer for EU i det kommende årti. Romabefolkningen, som omfatter ca. 10-12 mio. mennesker, har ikke nogen chance for at slippe ud af fattigdom og udelukkelse. En så dårlig social stilling gør det vanskeligt for romaerne at opnå menneskelig værdighed og lige muligheder

på basalt niveau. Jeg glæder mig over denne betænkning, som understreger behovet for at forbedre vilkårene for alle europæere uanset race.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) At sikre romamindretallet i EU lige muligheder er den rigtige tilgang med henblik på at undgå social udstødelse og respektere dette samfunds rettigheder. Derfor stemte jeg for fru Kovács' betænkning, som jeg finder yderst nyttig.

Jeg vil dog gerne komme med et par forklaringer vedrørende min holdning til denne sag.

Da dette mindretal i sagens natur er overnationalt, kan en effektiv tilgang til romaernes rettigheder kun håndteres på europæisk plan. Derfor har jeg stillet forslag om oprettelse af et europæisk agentur for romaer, som på europæisk plan koordinerer politikker rettet mod dette mindretal.

For det andet kan romamindretallets integration ikke støttes via en omfordeling af de skattemæssige foranstaltninger, da disse ikke kan afhjælpe romasamfundenes strukturelle problemer. Den ideelle måde at støtte dette mindretal på er gennem uddannelsesprogrammer, hvis rolle det skal være at hjælpe disse samfund med at opnå de færdigheder, der er nødvendige for at få adgang til arbejdsmarkedet.

På den anden side skal en europæisk politik for romamindretallet sigte mod at fremme tolerancen og accepten af kulturforskelle med fokus på fredelig sameksistens inden for de grænser, der fastsættes i de enkelte medlemsstaters lovgivning og i EU-lovgivningen.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte imod fru Kósáné Kovács' betænkning om romaernes sociale situation og forbedring af deres adgang til arbejdsmarkedet i EU. Jeg er overbevist om, at denne tilgang skaber en anden form for grundlæggende forskelsbehandling af romaerne. Romaerne skal i virkeligheden behandles som alle andre borgere uden overdrevne fordele og indrømmelser, som er til skade for andre europæiske borgere, der har de samme rettigheder (og frem for alt forpligtelser) som romabefolkningen.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. – (NL) Romasamfundet er Europas største og dårligst stillede mindretalsgruppe. Enhver, der følger situationen på tæt hold, ved, at der er behov for en koordineret tilgang til forbedring af deres arbejds- og levevilkår. Det glæder mig, at der i nærværende betænkning opfordres til egnede uddannelseskurser, der kan forbedre romaernes muligheder på arbejdsmarkedet. Derudover skal den menneskelige og sociale kapital styrkes ved fra starten af at fokusere på deres integration i det europæiske samfund.

Det er en god idé at nedsætte en europæisk ekspertgruppe med deltagelse af repræsentanter fra romasamfundet. På samme måde er forslagene om at etablere partnerskaber, om at anvende tilstrækkelige finansielle midler og om at følge med i alt dette via en database fremragende. Jeg støtter denne betænkning, da den indeholder forslag om, hvordan vi kan forbedre romasamfundets situation. Eftersom det alternative beslutningsforslag fra Europa-Parlamentets Socialdemokratiske Gruppe desværre er for svagt, støtter jeg det ikke.

Betænkning af Reul (A6-0035/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), skriftlig. – (LT) Styringen af olieefterspørgslen må ikke begrænses til EU. EU's procentvise andel af olieforbruget i verden vil mindskes kontinuerligt i de kommende år. Dette beror allerede alene på den store stigning i efterspørgslen uden for EU. Det vil derfor være afgørende for forsynings sikkerheden i EU, at der også på globalt plan dæmmes op for stigningen i efterspørgslen, uden at man samtidig bringer vækstmålene for tredjelandene eller EU i fare. I denne forbindelse er det af stor betydning at fremme de markedsøkonomiske prisdannelsesmekanismer i tredjelandene – f.eks. ved at afskaffe statsstøtte til brændstoffer.

Alle disse foranstaltninger kræver investeringer. Investeringer er kun mulige, hvis der samtidig stilles tilstrækkelig kapital til rådighed, og der kan forventes et rimeligt afkast. I erkendelse heraf er det nødvendigt, at den nuværende kreditkrise, som truer med at udvikle sig til en økonomisk krise, overvindes hurtigst muligt. Udfordringerne i forbindelse med at sikre olieforsyningerne i EU er vokset i de seneste årtier. Imidlertid kan disse udfordringer overvindes ved hjælp af målrettede foranstaltninger i forbindelse med såvel udbuddet som efterspørgslen, så længe der er politisk vilje hertil, og den internationale koordinering, det internationale samarbejde samt innovationsevnen fortsat er i udvikling.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Alt i alt kan jeg tilslutte mig denne initiativbetænkning fra min kollega, hr. Reul. Som de seneste måneder har vist, har energiforsynings sikkerheden aldrig været så vigtig og akut som nu. Det samarbejde, der er nødvendigt fra samtlige medlemsstater, og behovet for at udnytte de stimulanspakker, som for øjeblikket lanceres af næsten alle medlemsstater og Kommissionen, understreger

behovet for investeringer i vedvarende teknologier for at øge vores energiforsyningsikkerhed og mindske vores CO₂-emissioner. Efter vores mange års afhængighed af fossile brændstoffer står vi nu tilbage med to barske konklusioner:

1. Vi bliver nødt til at gøre os uafhængige af globale geopolitiske magter, som den russisk/ukrainske hårdknude i vinter viste os, og af OPEC's prispolitiks hærgen.
2. Vores behov for at overholde mere og mere presserende CO₂-reduktionsfrister fortsætter og bør opretholdes, hvilket er en sag af største vigtighed.

Vi må ikke vige tilbage for de såvel økonomiske som miljømæssige udfordringer, vi for øjeblikket står over for.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte imod hr. Reuls betænkning om udfordringerne i forbindelse med olieforsyningen. Jeg er uenig med ordføreren, når han siger, at det ifølge forskellige skøn vil være muligt at producere olie i tilstrækkeligt omfang til at dække den øgede efterspørgsel, men kun ved at få forbrugerne til at betale højere priser og forbedre investeringsvilkårene. Selv om jeg støtter Kommissionens initiativer med hensyn til at forhindre oliepriserne i at ryge i vejret i de kommende år, mener jeg ikke, at situationen som helhed er blevet analyseret korrekt.

Betænkning af Jarzembowski (A6-0055/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Den betænkning, som hr. Jarzembowski har forelagt, gør grønnere transport til en prioritet og er et vigtigt skridt i retning af en mere vidtfavnende tilgang til at gøre transport mere miljøvenlig. Et væsentligt led i bekæmpelsen af klimaændringerne er en ændring af vores transportmidler og -metoder, hvad enten det sker ved anvendelse af avancerede hybride køretøjer, øget grøn offentlig transport eller stigende effektivitet af andre transportformer.

Ordføreren har stillet forslag om at opkræve højere afgifter for den forurening, tunge godskøretøjer forårsager, og om at inddrage den støjforurening, der stammer fra jernbanetransport, under betænkningens bestemmelser. Det er vigtigt, at vi tager hensyn til behovene i de europæiske landes randområder, som står over for adskillige geografiske hindringer, og som er afhængige af et stærkt transportnet til at forsyne deres lande og til at sikre deres økonomiske vækst. Vi skal sørge for, at disse foranstaltninger gennemføres retfærdigt. Med disse forbehold glæder det mig at støtte betænkningen.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for hr. Jarzembowskis betænkning om en mere miljøvenlig transport og internalisering af eksterne omkostninger. Jeg understreger, og her er jeg enig med ordføreren – som har udarbejdet en fremragende betænkning – mobilitetens store nytte for borgernes livskvalitet, for vækst og beskæftigelse i EU, samfundsøkonomisk og territorial samhørighed, for handelen med tredjelande og for virksomheder og beskæftigede, som direkte og indirekte er aktive inden for transport- og logistiksektoren. Ud fra denne betragtning glæder jeg mig over, at Kommissionen i sin meddelelse giver en oversigt over EU's hidtidige foranstaltninger med sigte på en bæredygtig transportpolitik. Dette er et lille skridt i retning af at nå et vigtigt mål.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. – (NL) Kommissionen har offentliggjort en række meddelelser om grønnere transport, en strategi for indregning af de eksterne omkostninger og støjbegrænsningsforanstaltninger for den bestående jernbaneflåde. Det er efter min mening meget positivt – og det er noget, jeg opmuntrer til – at der indføres grønne foranstaltninger inden for transportområdet.

Jarzembowski-betænkningen ville imidlertid svække Kommissionens forslag. Derfor har Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance stillet en række positive ændringsforslag, herunder et krav om en større grad af samfinansiering mellem EU og medlemsstaterne, en kerosenafgift for lufttransport og adskillelse af tiltagende transport og økonomisk vækst. Vores ændringsforslag blev ikke accepteret, og derfor bibringer denne betænkning ikke Kommissionens forslag nogen merværdi. Jeg har således stemt imod betænkningen.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter foranstaltninger til fremme af grønnere transport. Det vil hjælpe os med at bekæmpe klimaændringerne. Der er imidlertid specifikke foranstaltninger, der har behov for at blive styrket, og jeg blev derfor nødt til at afholde mig fra at stemme.

Forslag til beslutning B6-0107/2009 (Lissabonstrategien)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg er helt enig i, at den tiltagende fattigdom i EU er den værste af den økonomiske krises konsekvenser. Det er vigtigt at få sat en stopper for den for øjeblikket stigende

arbejdsløshed i EU. Jeg mener, at den mest effektive måde at mindske og forebygge fattigdom på er gennem en strategi baseret på målene om fuld beskæftigelse, job af høj kvalitet, social integration, foranstaltninger til fremme af iværksætterånd og aktiviteter til stimulering af SMV'ernes rolle og investeringer. Dette er den vigtigste del af beslutningens indledning i en nøddeskal.

Hvis ikke vi er i stand til at dæmme op for fattigdommen i EU som følge af de eksisterende ekstraordinære omstændigheder, vil EU ikke have været i stand til at løse det største problem, som denne økonomiske og finansielle katastrofe har medført.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi har i EU oplevet en stigning i niveauerne for fattigdom, prekære job og uligheder, en situation, som kan blive værre i den aktuelle økonomiske og finansielle krise, da prognoserne peger mod en tendens til økonomisk afmatning og en stigning i antallet af arbejdsløse.

De politikker, der knæses i Lissabonstrategien og i den europæiske beskæftigelsesstrategi, har bidraget til denne situation, da de fremmer finansiell deregulering, markedsliberalisering og usikkerhed om arbejdsmarkedsforholdene. Det, der var brug for, var derfor et brud med disse politikker. Over for de forværrede sociale og økonomiske forhold afspejler EU's reaktion (eller mangel på samme) imidlertid dets klassevalg, idet det insisterer på at videreføre politikker, som fremmer akkumuleringen af enorme fortjenester i de store økonomiske og finansielle koncerner på bekostning af arbejdstagernes og den almindelige befolknings levevilkår.

Det, der er behov for, er en tilbagedrejning af de aktuelle makroøkonomiske politikker og beskyttelse af arbejdspladser og arbejdstagernes rettigheder. Vi har behov for en alternativ politik, der sikrer retfærdig indkomstfordeling, stimulerer den økonomiske aktivitet, skaber arbejdspladser, styrker statens rolle i økonomien, booster efterspørgslen, opmuntrer til vækst i mikrovirksomheder samt i små og mellemstore virksomheder og genopliver investeringerne, og som samtidig tager højde for de enkelte medlemsstaters behov og specifikke aspekter.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning på trods af min skuffelse over ændringsforslag 10 fra De Grønne, i hvilket der opfordres til indførelse af en afgift på finansielle transaktioner på EU-plan. Som formand for Parlamentets tværpolitiske gruppe om globalisering støtter jeg varmt indførelsen af en form for Tobinafgift både for at kontrollere den finansielle spekulation og indsamle milliarder af euro til at hjælpe med at afhjælpe den dybe fattigdom i verden blandt de over en mia. mennesker, der lever for under en euro om dagen. Hvem kan være imod en så enkel og effektiv foranstaltning?

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Lissabonstrategien blev udformet i en kontekst og til en økonomisk kontekst, der klart er forskellig fra den, vi for øjeblikket befinder os i. Denne kendsgerning betyder imidlertid ikke, at alle dens underliggende koncepter skal revideres. Der skal skelnes mellem de aktuelle forholds ekstraordinære karakter og de politikker, der skal føres for at fremme Europas udvikling og konkurrenceevne på lang sigt. Det er imidlertid vigtigt ikke ud fra denne skelnen at konkludere, at krisesituationen kræver foranstaltninger, som er i modstrid med gode politikker. Det er faktisk stik det modsatte, der er tilfældet. Selv om den kræver ekstraordinære foranstaltninger, skal reaktionen på den aktuelle situation styres af idéerne om gode politikker og om investering i innovation og Europas konkurrencedygtighed. Ellers vil vi hverken være i stand til at reagere på krisen eller til at forberede EU's medlemsstater til den næste fase i den globale økonomi.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Efter at have gennemgået forslaget til beslutning om Lissabonstrategien meget nøje, besluttede jeg mig i sidste ende for at afholde mig fra at stemme og således hverken stemme for eller imod beslutningen.

Eoin Ryan (UEN), skriftlig. – (EN) Den finansielle og deraf resulterende økonomiske krise har været et enormt hårdt slag for den europæiske vækst og stabiliteten på arbejdsmarkedet. I disse svære tider skal vores primære mål være, som det også fremgår af denne fælles beslutning, at beskytte EU's borgere, både arbejdstagerne, iværksætterne og husholdningerne, mod krisens konsekvenser. Den aktuelle krise er uden tvivl ødelæggende, men den indebærer også en række muligheder. En mulighed for at ændre vores tænkemåde, en mulighed for at etablere stærkere rammer for bæredygtig vækst, der kan modstå potentielle kriser, og en mulighed for at opføre et sundt økonomisk og socialt fundament for fremtiden.

Blandt de dele af beslutningen, der især er appellerende, er anerkendelsen af de små og mellemstore virksomheders afgørende rolle og af den støtte, det er nødvendigt at give dem. SMV'erne tilbyder ikke blot værdifulde arbejdspladser, idet de i de senere år har stået for 80 % af de nye job i EU, men de spiller også en afgørende social rolle med hensyn til at stimulere de lokale økonomier, diversificere beskæftigelsen og

fremme iværksætterånd. På samme måde glæder jeg mig meget over fokuseringen på innovation – især i miljøsektoren – som er en illustration af, at de to målsætninger om energieffektivitet og økonomisk stabilitet på ingen måde behøver at udelukke hinanden.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) EPLP mener, at Lissabonstrategien fortsat er en vigtig platform for vækst og jobskabelse i EU. Dette er fortsat et opnåeligt mål, selv om det aktuelle økonomiske klima skader det egentlige potentiale herfor. EPLP er imidlertid ikke enig i, at der er behov for en transaktionsafgift på EU-plan for at nå nogle af Lissabonstrategiens målsætninger, og støtter ikke denne foranstaltning.

EPLP kunne dog tilslutte sig det væsentligste indhold i den godkendte tekst og stemte derfor for betænkningen.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Ifølge Allianz Groups rapport, der blev offentliggjort i mandags, lægger den økonomiske afmatning en dæmper på EU med hensyn til at nå målet om at blive verdens førende videnbaserede økonomiske områder. For at kunne opfylde Lissabonmålsætningerne skal vi gøre alt, hvad vi kan, også i disse hårde tider, for at nå disse mål. Ved at nå disse mål vil vi være i stand til at klare os igennem den økonomiske afmatning og gøre EU endnu stærkere i fremtiden. Vi skal endvidere opfylde Barcelonamålsætningerne om barnepleje.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) De politiske kapitalmagters beslutninger skjuler kapitalistkrisens årsager og karakter. De flytter krisebyrden over på arbejdstagerne, som betalte for kapitalens overdrevne fortjenester og nu skal betale for krisen og beskytte og øge kapitalistfortjenesten. Forslagene opfordrer EU til at uddybe den arbejderfjendske Lissabonstrategi, til at gennemføre stabilitetspagten og den europæiske genopretningsplan samt til at gå videre med den fulde liberalisering af det indre marked. De foreslår foranstaltninger til støtte for monopolkoncerner ved at tildele dem en overvældende pengestrøm, der kommer fra arbejdstagernes lommer, sænke afgifterne på kapital og øge lånemulighederne for store monopolvirksomheder. De fremmer hurtigere kapitalistomstruktureringer baseret på flexicuritystrategien og direktivet om tilrettelæggelse af arbejdstiden, med andre ord på længere arbejdstider på op til 13 timer om dagen og 78 timer om ugen og på opdeling af arbejdstiden i aktiv tid og ubetalt, uaktiv tid.

Den grønne økonomis udvikling og liberaliseringen af forskning samt af energi og innovation baner vejen for rentable kapitalinvesteringer på bekostning af arbejdstagerne og græsrodsklasserne.

På det uformelle topmøde den 1. marts blev optrapningen af den imperialistiske magtkamp og monopolernes forenede front mod folket bekræftet.

Forslag til beslutning B6-0134/2009 (klimaændringer)

John Attard-Montalto (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg er enig i, at EU spiller en ledende rolle i den internationale klimapolitik. Det er imidlertid vigtigt, at EU taler med en stemme for at kunne fastholde sin troværdighed. EU som helhed synes at holde kursen med hensyn til målene vedrørende klimaændringer, men alle lande, herunder Malta, skal passe på med ikke at komme bagefter, da det vil ødelægge Unionens troværdighed.

Det er nødvendigt at begrænse stigninger i den globale gennemsnitstemperatur, ikke blot i den udviklede verden, men også i udviklingslandene. Sådanne foranstaltninger vil belaste de finansielle ressourcer. EU skal forelægge en plan over relevante finansieringsområder og -kilder.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Europa-Parlamentets beslutning om bekæmpelse af klimaændringer. EU skal holde fast ved sin ledende rolle i den internationale klimapolitik og arbejde aktivt for en aftale i København, som gør det muligt at sænke CO₂-emissionerne til atmosfæren og begrænse den globale temperaturstigning til højst 2 °C over de førindustrielle niveauer.

I lyset af den aktuelle finansielle og økonomiske krise er det afgørende at nå frem til en ny aftale i København om bekæmpelse af klimaændringer. Den økonomiske krise og klimakrisen kan kombineres med henblik på at tilvejebringe store økonomiske muligheder for at udvikle nye teknologier og skabe nye job.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Denne beslutning indeholder positive aspekter, som vi værdsætter. Vi vil gerne understrege opfordringen til, at EU i København aktivt arbejder for en aftale, som tager højde for de seneste videnskabelige rapporter om klimaændringer, forpligter sig på stabiliseringsniveauer og temperaturmål med stærk sandsynlighed for, at en farlig klimaændring kan undgås, og som muliggør regelmæssig revision for at sikre, at målene stemmer overens med den nyeste videnskab. Vi finder det ligeledes positivt, at der lægges vægt på, at der er behov for væsentligt øgede finansielle ressourcer, hvis det skal lykkes at gennemføre den nødvendige afbødningsindsats i udviklingslandene.

Vi er imidlertid ikke enige i EU's emissionshandelsordning, om end det kun er i betragtningerne, især ikke da det hævdes, at den kan anvendes som en model for udviklingen af emissionshandel i andre udviklede lande og regioner. Vi er derfor uenige i den økonomibaserede tilgang, som klart påvirker flere punkter i beslutningen.

Glyn Ford (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for denne beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed. På trods af den aktuelle finansielle krises intensitet og omfang, et resultat af deregulering, kujonmyndigheder og grådige banker, kan vi ikke få blikket væk fra behovet for at fortsætte vores indsats for at stoppe klimaændringerne. Vi skal se den aktuelle krise som en mulighed for at bruge penge til at opnå en omlægning af vores livsstil og fremme en ny grøn aftale på kontinentet og i verden. Vi kan ikke nå vores mål, hvis ikke vi arbejder sammen med USA og Japan, Kina og Indien.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg er enig i nogle af punkterne i beslutningen om bekæmpelse af klimaændringer. På den anden side er der flere punkter i betænkningen, som jeg ikke kan tilslutte mig. Jeg har derfor besluttet mig for at afholde mig fra at stemme i denne sag.

Catherine Stihler (PSE), *skriftlig*. – (EN) Vi skal bruge den grønne økonomi til at skabe job over hele EU. Dette skal være en prioritet under den finansielle krise.

Forslag til beslutning B6-0133/2009 (beskæftigelsespolitik)

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Denne beslutning indeholder mange prisværdige henstillinger. Det meste af det, beslutningen indeholder, henhører imidlertid under de nationale parlamenters politiske ansvarsområde.

Forslagene i beslutningen vil endvidere resultere i et krav om flere ressourcer til EU's Fond for Tilpasning til Globaliseringen. Dette vil medføre en stigning i medlemsstaternes afgifter til EU. Dette kommer på et tidspunkt, hvor medlemsstaterne har brug for at bruge deres reducerede økonomiske ressourcer til deres egne sociale og beskæftigelsespolitikker. Vi mener ikke, at EU's Fond for Tilpasning til Globaliseringen er den mest effektive måde at støtte de arbejdstagere på, der har mistet deres job. Medlemsstaterne står bedre rustet til at føre en effektiv politik på dette område. Derudover bruger samtlige medlemsstater lige så mange penge på stimulanspakker som deres samlede bidrag til EU's budget.

Vi har stemt imod denne beslutning, primært på grund af formuleringen omkring EU's Fond for Tilpasning til Globaliseringen.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte imod forslaget til beslutning om gennemførelsen af retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker. Da den globale finansielle og økonomiske krise kræver, at EU reagerer på en afgørende og koordineret måde for at forhindre tab af arbejdspladser, støtte passende indkomster for borgerne og undgå økonomisk afmatning samt vende de nuværende økonomiske og beskæftigelsesmæssige udfordringer til muligheder, mener jeg bestemt ikke, at de foranstaltninger, der iværksættes under eurokraternes ledelse, er nok til at bære den byrde, den aktuelle krise udgør, ikke mindst inden for et så følsomt område som beskæftigelse.

Betænkning af Ferreira (A6-0063/2009)

John Attard-Montalto (PSE), *skriftlig*. – (EN) Initiativet til at iværksætte genopretningsplanen er en reaktion på den alvorlige og vedvarende økonomiske afmatning. Genopretningsplanens vigtigste prioritering skal være at stimulere økonomien og konkurrenceevnen i EU og at undgå stigende ledighed. Medlemmerne insisterer på, at enhver økonomisk støtte skal være rettidig, målrettet og midlertidig. De nuværende exceptionelle omstændigheder skal ses i et bredere perspektiv med hensyn til at sikre et konsekvent engagement for at få den normale budgetdisciplin tilbage på sporet, så snart økonomien er i bedring.

Genopretningsplanen skal endvidere have til formål at sikre en retfærdig og ligelig international aftale, som giver fattigere lande mulighed for at undgå fattigdom uden at bidrage til den globale opvarmning ved at medvirke til massive investeringer.

Endelig skal samordningen mellem medlemsstaterne rettes mod at begrænse usikkerheden på kreditmarkederne og lette disse markeders funktion.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) På trods af vedtagelsen af visse positive og rettidige forslag, som vi støttede, navnlig forslaget om skatteparadiser, er de fleste af vores gruppes forslag desværre blevet forkastet,

og betænkningens primære kurs er at fortsætte de neoliberale politikker med et par rosenrøde tilsnit, som vælgerne kan se, i forbindelse med valgkampens forberedelse.

Blandt vores forkastede forslag finder man forslagene om en væsentlig stigning i de finansielle ressourcer og hurtigere anvendelse af de midler, der har til formål at støtte beskæftigelsen, samt en omlægning af støtteprogrammerne til fordel for de mest sårbare grupper, herunder programmer, som garanterer anstændige levevilkår og almindelig adgang til offentlige ydelser af høj kvalitet. Jeg beklager ligeledes forkastelsen af forslag som f.eks. dem, der henviste til, at beløbet til genopretningsplanen (1,5 % af EU's BNP) er utilstrækkeligt til at tackle den aktuelle krise, idet det skal bemærkes, at EU vil halte langt bagefter lande som USA og Kina. Derudover beklager jeg forkastelsen af vores kritik af Kommissionen, som har knyttet genopretningsplanen til udbredelsen af neoliberale strukturelle reformer og til streng overholdelse af stabilitets- og vækstpagtens bestemmelser, når det, der var brug for, var at bryde med disse og skifte kurs.

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg kan kun rose min kollega Elisa Ferreira for hendes betænkning om en europæisk økonomisk genopretningsplan. Jeg vil tilslutte mig Poul Rasmussens følelse af, at vi endnu ikke har gjort nok. Bankernes redning var nødvendig, men ikke tilstrækkelig. Vi skal også iværksætte foranstaltninger med henblik på at håndtere problemerne på arbejdsmarkedet. Der skal opmuntres til arbejdsdeling, og når der stilles krav om korttidsarbejde, bør vi opfordre til, at timerne på arbejdspladsen bibeholdes, og at tiden anvendes til uddannelse for at forbedre arbejdstagernes færdigheder.

Den egentlige krise finder vi ikke på subprime-lånemarkedet, men i den ti gange større casinoøkonomi i det afledte marked i stigende grad esoteriske fantasiverden, som skal bringes under kontrol. Jeg glæder mig derfor over de tiltag, der har til formål at kontrollere skatteparadiser og indføre en afgift på finansielle transaktioner i hele EU, med henblik på at overkomme krisens værste konsekvenser, mindske spekulationen og skaffe midler til at hjælpe os med at blive på sporet med hensyn til at nå millenniumudviklingsmålene.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), skriftlig. – (PL) Den betænkning om en europæisk økonomisk genopretningsplan, som vi har vedtaget i dag, støtter foranstaltninger, som Kommissionen har foreslået, og som har til formål at stimulere den europæiske økonomi.

Oplysningerne fra de seneste uger vækker ikke optimisme. Det vurderes, at Europas økonomiske vækst i 2009 vil ligge på et niveau under nul. Derudover stiger ledigheden i hele EU. Dette er den alvorligste økonomiske afmatning i Det Europæiske Fællesskabs historie og den første siden indførelsen af den fælles valuta.

Der er derfor behov for beslutsom handling, som kan sætte gang i jobskabelsen og en reel forbedring af den økonomiske situation. Et af nøglepunkterne er naturligvis den såkaldte bedring af det finansielle system, så virksomheder og borgere kan få adgang til kredit. Dette er i særdeleshed relevant for de små og mellemstore virksomheder, som uden tvivl er den europæiske økonomis fundament. Derfor skal en effektiv og hurtig reetablering af kreditstrømmene sikres snarest muligt. Støtte, som har til formål at bekæmpe krisen, må ikke kun rettes mod at redde udvalgte sektorer. En sådan støtte er uundgåelig, men den bør også omfatte en aktiv tilgang til den europæiske industris konkurrenceevne. Derudover må krisen ikke bruges som et påskud for at indføre nye og overdrevent tyngende lovbestemmelser.

Jeg håber, at den europæiske økonomiske genopretningsplan snart udviser resultater i form af de første tegn på økonomisk stimulering.

Astrid Lulling (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Exceptionelle situationer kræver exceptionelle foranstaltninger.

Den økonomiske situation har forværret sig så meget, at den berettiger samordnet handling fra medlemsstaternes side for at forsøge at relancere den økonomiske aktivitet. Situationen kræver imidlertid flere bemærkninger. Den exceptionelle situation, vi oplever, sætter ikke spørgsmålstejn ved de grundlæggende økonomiske regler. At låne i dag er ensbetydende med gæld i morgen, en gæld, som medlemsstaterne vil være tvunget til at betale tilbage på et senere tidspunkt. Underskud kan være nødvendige, men prisen bliver høj. Det skal vi være opmærksomme på. Man taler allerede om højere skatter i nær fremtid, så de offentlige finanser kan holde hovedet oven vande.

For det andet er genopretningsplanens forbrugsforpligtelser langt fra lige gode alle sammen. Investeringer i modernisering af produktionsudstyr og forskning har en helt anden værdi end penge, der bruges til at dække driftsomkostninger. Det ville derfor være en god idé, at medlemsstaterne gav sig selv de værktøjer, der skal til for at træffe de bedste valg.

Endelig skal vi – da ord rent faktisk har en mening – være klar over, at genopretningsplanen i virkeligheden ikke er en europæisk plan, men snarere en koordinering af nationale foranstaltninger iværksat af de forskellige medlemsstater. Skal vi gøre endnu mere? Spørgsmålet fortjener at blive stillet, men udarbejdelsen af en fælles EU-genopretningsplan ville forudsætte grundlæggende ændringer af de europæiske politikker og ressourcer.

Adrian Manole (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Den europæiske økonomiske genopretningsplan er især vigtig i kraft af dens to nøgleelementer. For det første kortsigtede skattemæssige stimulansforanstaltninger, som har til formål at øge efterspørgslen, bevare arbejdspladserne og genskabe forbrugernes tillid, og for det andet intelligente investeringer for at booste den økonomiske vækst.

EU's prioritet nr. et er at beskytte borgerne mod finanskrisens følgevirkninger. For så vidt angår Rumæniens økonomi, vil disse foranstaltninger bevise deres effektivitet, især for SMV'erne, idet de forenkler og fremskynder procedurerne og tildeler forskudsbetalinger fra struktur- og samhørighedsfondene samt fra fonden for udvikling af landdistrikter.

Den positive afstemning om denne betænkning betyder ligeledes, at Den Europæiske Socialfond vil skulle finansiere beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, navnlig til fordel for de mest sårbare befolkningsgrupper. Der skal endvidere opstilles rammebetingelser med henblik på at mindske konsekvenserne for erhvervslivet, da dette spiller en hovedrolle i forbindelse med den økonomiske genopretning, yder et afgørende bidrag til jobskabelsen og derfor skaber efterspørgsel på det indre marked.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for fru Ferreiras betænkning i fast overbevisning om, at den vil hjælpe med at overvinde den vanskelige økonomiske periode, som Europa gennemlever efter de seneste 10 års neoliberale politikker.

De rige europæiske lande skal udvise solidaritet med Østeuropa, og støtten til landene i dette område skal øges. Efter vores opfattelse som europæiske socialdemokrater skal vi arbejde for at nedbryde forskellene mellem de mere udviklede lande og udviklingslandene, især da sidstnævnte landes økonomier er tæt forbundet med den vestlige verdens banker. Det er derfor, vi har brug for en plan til at koordinere økonomierne i samtlige medlemsstater.

Vi støtter indførelsen af foranstaltninger mod finansielle offshoreaktiviteter, som giver personer med en meget høj indkomst mulighed for at overføre deres virksomheder til skatteparadiser uden at betale skat, mens størstedelen af EU's borgere betaler skat og mister deres job. Tallene er alarmerende. Inden udgangen af 2009 forventes antallet af arbejdsløse at nå op på 25 mio. for hele Europa (500 000 i Rumænien). Fjernelsen af skatteparadiser vil fjerne arbejdsløsheden.

Vi skal fremme og støtte den europæiske solidaritet mellem de gamle og de nye medlemsstater, hvilket sætter Europa-Parlamentet på en prøve i forbindelse med afstemningen om ændringsforslaget om dette emne.

John Purvis (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Den økonomiske situation i Europa og længere væk er den alvorligste, nogen af os kan huske, og det er absolut i orden, at EU og medlemsstaterne gør alt, hvad de kan for at sikre, at den økonomiske afmatning ikke bliver til en økonomisk nedtur, og at regeringerne får mulighed for at gribe ind, når handling fra deres side virkelig kan kickstarte den økonomiske aktivitet.

Betænkningen er ikke perfekt, og vi er ikke enige i alt i den, men den gentager de centrale punkter, herunder at økonomisk nedgang ikke er en undskyldning for protektionisme, overdreven gæld eller ophævelse af konkurrenceregler. Vi har modstået presset fra venstrefløjen, hvis ændringsforslag har været rettet mod at gøre en fornuftig betænkning til en liste over ubetalelige indkøb eller et angreb på kapitalismen og det finansielle system generelt.

Nu er det vigtigt, at vi alle sammen smøger ærmerne op og får gang i økonomierne igen. Denne betænkning anerkender, at det frie marked og Europas personer og virksomheder er afgørende for genopretningsprocessen, og det er på det grundlag, det britiske Konservative parti støtter den.

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Selv om den indeholder positive elementer, lider Elisa Ferreiras betænkning om den europæiske økonomiske genopretningsplan af de samme problemer som planen selv. Den afbilder situationen uden rigtig at give udtryk for nogen egentlig forståelse af årsagerne til den aktuelle krise. Den oplister de initiativer, der er nødvendige for at genskabe de økonomiske operatørers tillid, uden hidtil at have forelagt noget bevis for denne effekt, og den tilbyder meget lidt, når det kommer til europæisk mobilisering. Det bør i øvrigt med hensyn til dette punkt tilføjes, at når betænkningen konkret kun løser få problemer, er det fordi, Europa-Parlamentets evne til at gøre dette er meget begrænset. Det samme kan siges om Kommissionen.

Ud af planens budget vil kun 15 % af midlerne blive forvaltet på fællesskabsplan. Svaret skal derfor naturligvis findes på europæisk plan, men primært gennem medlemsstaternes politiske vilje til at koordinere deres reaktion på den aktuelle økonomiske situation. Drivkraften bag denne reaktion skal komme fra medlemsstaterne, hvis der overhovedet kommer nogen reaktion, nu hvor de aktuelle tegn på manglende europæisk vilje er bekymrende. Se f.eks. bare de modstridende holdninger, som de tyske og østrigske socialdemokrater udviser, både i Europa-Parlamentet og når de repræsenterer deres landes regeringer.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg er enig i nogle af punkterne i fru Ferreiras betænkning om en europæisk økonomisk genopretningsplan, men jeg kan ikke tilslutte mig den i dens helhed. Derfor har jeg besluttet mig for at afholde mig fra at stemme og for ikke at stemme for min kollegas betænkning.

José Albino Silva Penada (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Det største problem, som denne krise har medført, er den stigende ledighed, en situation, som kun kan afhjælpes med øgede investeringer.

Øgede investeringer kræver tilgængelige og billige kreditter, men alt peger på, at de vil være sparsomme og langt dyrere for de mest sårbare lande som f.eks. Portugal.

Disse lande står over for stigende finansielle vanskeligheder, og derfor støtter jeg klart muligheden for at få en enkelt central udsteder af europæiske offentlige gældsbeviser i euroområdet. Dette er i øvrigt det scenarie, som er mest foreneligt med euroens bæredygtighed på lang sigt.

Under de nuværende omstændigheder er det afgørende at få genoplivet det europæiske kreditmarked ved at yde ansvarlige lån til levedygtige virksomheder og til familier.

Den finansielle hjælp til banker og virksomheder skal endvidere være målrettet, midlertidig, gennemsigtig, garanteret med hensyn til cost-benefit-aspektet og underlagt streng kontrol.

Det er måske det europæiske projekts soliditet og solidaritet, der står på spil, og vi skal derfor handle koordineret og respektere reglerne på det indre marked uden at give plads til protektionisme.

Jeg støtter min kollega Elisa Ferreiras betænkning om en europæisk økonomisk genopretningsplan, da jeg er enig i dens overordnede linjer.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) Denne betænkning følger Kommissionens genopretningsplan, som forsøger at genoplive den europæiske økonomi. EPLP kan tilslutte sig det væsentligste indhold i ordføreren idéer og mener, at mange af de nævnte spørgsmål er afgørende for en egentlig genopretning.

Kommissionen har reageret svagt på den økonomiske krise, og Parlamentet mener, det kræver mere effektive værktøjer at genoprette økonomien. En miljømæssig tilgang kunne i virkeligheden skabe mere innovation og udløse en fornyet produktivitet og samtidig have en positiv indvirkning på vores miljø. Vi skal dog passe på ikke at skade specifikke industrielle sektorer eller indskrænke vores overordnede økonomiske muligheder, og det er derfor nødvendigt at overveje en målrettet tilgang. På samme måde er en ny tilgang til finansielt tilsyn, som nævnes i de Larosièrre-vismandsrapporten, ligeledes afgørende for at sikre os imod systemiske risici.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. – (NL) Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance er af den opfattelse, at det, vi oplever for øjeblikket, er kulminationen på tre indbyrdes sammenhængende kriser: en økonomisk krise, en miljømæssig krise og en social krise. Derfor er Verts/ALE-Gruppen imod at fremme en europæisk genopretningsplan i lyset af det umiddelbart forestående europæiske forårstopmøde, hvis eneste opgave er at bringe den gamle laissez faire-model til live igen.

At pumpe enorme summer ind i denne model er forbundet med en alvorlig risiko for at forværre den miljømæssige og den sociale krise. Det er modproduktivt blot at øge efterspørgslen for at få sat gang i produktionen igen. Det er lige netop det, der foreslås i Ferreira-betænkningen, og derfor stemte jeg imod den.

Den økonomiske genopretningsplan skal give adgang til nye finansielle instrumenter og på samme tid ved hjælp af forordninger give systemet stabilitet og pålidelighed. Incitamentet til at gå efter indtjening på kort sigt ved hjælp af et udvalg af bonusser skal fjernes og erstattes af regler om såkaldte løftestangsmidler og private equity-midler. Gennemsigtighed, åben regnskabsføring og tilsyn skal gøre skatteparadiserne umulige. Ved hjælp af en nøjagtig opgavebeskrivelse kan bankerne igen blive realøkonomiens tjenere, og Den Europæiske Centralbank kan fungere som vagthund.

Catherine Stihler (PSE), skriftlig. – (EN) Finanskrisen er globaliseringens første test. En krise næret af grådighed og nu fortæret af frygt burde få os til at sætte spørgsmålstegn ved vores grundlæggende værdier og spørge os selv, hvilken slags samfund vi gerne vil leve i. Tiden er ikke til snæver nationalisme. Et stærkt Europa har aldrig været så vigtigt som nu. Behovet for en koordineret tilgang, ikke blot i EU, men på verdensplan, gør G20-mødet i London utrolig vigtigt.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for Ferreira-betænkningen, som opfordrer Kommissionen til at udarbejde faste, klare retningslinjer, som er rettet mod bedre koordinering blandt medlemsstaterne med hensyn til forvaltningen af denne voldsomme økonomiske krise med henblik på at beskytte så mange arbejdspladser som muligt. Jeg opfordrer indtrængende Kommissionen til snarest muligt at iværksætte de relevante procedurer.

Med denne betænkning opfordrer EU Det Europæiske Råd til på dets møde i foråret at komme med et stærkt politisk incitament og udarbejde en køreplan for alle lovinitiativerne med henblik på sammen med Parlamentet at garantere, at de bliver vedtaget rettidigt.

I betænkningen understreges krisens ekstremt uheldige økonomiske og sociale konsekvenser i mange af de nye medlemsstater, som udgør en omfattende risiko for destabilisering og fattigdom. De afsmittende virkninger forventes at ville påvirke euroen og økonomierne i euroområdet. Vi opfordrer indtrængende til en koordineret tilgang på fællesskabsniveau i lyset af Fællesskabets solidaritet og vores kollektive ansvar i denne henseende. Vi opfordrer ligeledes Kommissionen til at revidere og konsolidere alle de instrumenter, der har til formål at stabilisere situationen i de ramte medlemsstater, herunder stabilisering af vekselkurserne, så der kan gennemføres sikkerhedsbestemmelser og hurtige og effektive reaktionspakker.

Marianne Thyssen (PPE-DE), skriftlig. – (NL) Jeg har lyttet meget opmærksomt til ordførernes og gruppeformændenes taler, herunder formanden for De Europæiske Socialdemokraters Gruppens angreb på Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater med hensyn til deres stemmeafgivelse vedrørende ændringsforslag 92. Vi er ikke enige i dette ændringsforslags følgevirkninger, og sammen med mine gruppekolleger stemte jeg imod det med eftertryk. Det kan da ikke være hensigten at iværksætte kortsigtede foranstaltninger, der underminerer de langsigtede målsætninger?

Det er således ikke hensigtsmæssigt at tvinge medlemsstaterne til at gøre en budgetmæssig indsats uanset deres ansvarsniveau, som er en væsentlig faktor med henblik på at fastslå, i hvilken udstrækning underbudgettering kan retfærdiggøres. Min gruppe gjorde ret i at holde fast i sin holdning, som den deler med Kommissionen, nemlig at vi også skal tage hensyn til de kommende generationer. Derfor er det berettiget at variere budgetincitamenterne i henhold til medlemsstaternes ansvarsniveau. Af denne grund er et krav om en ensartet indsats på 1,5 % af BNP hverken gennemførligt eller berettiget.

Georgios Toussas (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Den europæiske økonomiske genopretningsplan lægger kapitalistkrisens byrde over på arbejdstagernes skuldre, fremmer EU's mere generelle mål og beskytter plutokratiets fortjeneste og kollektive interesser.

Formålet med det ubetingede angreb på forsikrings- og arbejdstagernes rettigheder og på græsrodsfamiliernes indkomster og deres levestandard gør, at EU kan sikre de euro-ensrettede monopoler, at de vil stå i en fordelagtig situation, når økonomien bliver genoprettet, i forhold til den internationale konkurrence.

EU og regeringerne forsøger at få græsroddernes samtykke med diverse former for lokkemad med henblik på med mindst mulig modstand at gennemtvinge de kapitalistiske omstruktureringer, der fastsættes i Lissabonstrategien: skiftende beskæftigelse og arbejdsløshed, højere pensionsalder og drastiske nedskæringer i lønninger, pensioner og sociale ydelser.

Derudover understreger de beslutninger, der er blevet truffet på topmøderne, og finansieringen af foranstaltninger udelukkende fra medlemsstaternes side optrapningen af den imperialistiske magtkamp, som udmønter sig i en "enhver er sig selv nærmest"-politik.

Arbejdstagerne har kun et valg: modstand, ulydighed og modangreb sammen med Grækenlands Kommunistiske Parti, fordømmelse af den europæiske ensretningspolitik og af de kræfter, der støtter den, omorganisering af græsrodsbevægelserne og kamp for magt til græsrodderne og græsrodsøkonomien.

Betænkning af Kirilov (A6-0075/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for denne betænkning. Gennemsigtighed er ikke blot et symbol, men et princip, som alle institutionelle procedurer bør baseres på. Borgere og valgte organer

skal sikres størst mulig aktindsigt i de europæiske institutioners dokumenter for at give dem mulighed for at deltage effektivt i den politiske proces og stille de offentlige myndigheder til regnskab. Derfor argumenterede jeg tidligere kraftigt for offentliggørelsen af Parlamentets deltagerliste.

På trods af de europæiske institutioners fremskridt med hensyn til åbenhed og gennemsigtighed kan situationen ikke ligefrem beskrives som perfekt, og denne omarbejdning af forordning (EØF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i de europæiske institutioners dokumenter bør ses som endnu et skridt i retning af et administrativt miljø, hvor tilrådighedstilse og let adgang til oplysninger er reglen snarere end undtagelsen.

Afslutningsvis vil jeg gerne påpege det flotte resultat, vi for nylig har opnået. Europa-Parlamentet bruger nu ikke færre end 23 officielle sprog, og Fællesskabets dokumenter foreligger på alle disse sprog. Det er en garanti for demokrati.

Jean Marie Beaupuy (ALDE), skriftlig. – (FR) Denne initiativbetænkning bør ses i lyset af de igangværende lovgivningsmæssige forhandlinger med henblik på at ændre forordningerne om strukturfondene og især EFRU-forordningen (Angelakas-betænkningen) og ESF-forordningen (Jöns-betænkningen).

I håbet om at nå frem til en aftale under førstebehandlingen og komme med en hurtig reaktion på krisen, som direkte påvirker den europæiske befolkning, har Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa valgt ikke at ændre de lovgivningsmæssige forslag. Af konsekvensmæssige hensyn gælder denne tilgang også afstemningen.

Mine kolleger fra MoDem-partiet og jeg har de samme bekymringer med hensyn til bekæmpelsen af klimaændringer. Sidstnævnte vil skulle bekræftes som en prioritet inden for samhørighedspolitikken efter 2013.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) De skal ikke regne med os, når det gælder om at rose den hule europæiske økonomiske genopretningsplan, som for størstedelens vedkommende skal selvfinansieres af de enkelte medlemsstater (europæisk solidaritet, når den er bedst ...), og som ikke sætter spørgsmålstegn ved de neoliberale politikker, der ligger til grund for et overvældende flertal af befolkningens forringede arbejds- og levevilkår.

Som et resultat heraf har et flertal i Parlamentet, ikke overraskende, forkastet vores forslag, som:

- fordømte det forhold, at i en tid, hvor den samfundsøkonomiske krise i EU forværres, er Fællesskabets budget for 2009 det laveste nogensinde;
- insisterede på at styrke strukturfondene og Samhørighedsfonden;
- understregede, at yderligere forudbetalinger under disse fonde ville resultere i en nedgang i Fællesskabets finansiering i de kommende år;
- kritiserede den utilstrækkelige anvendelse af disse fonde, navnlig i lyset af de forværrede samfundsmæssige forhold i EU;
- anmodede om, at disse fonde blev opfattet som et udgiftsmål, og foreslog at øge Fællesskabets samfinansiering og ophæve N+2- og N+3-reglerne med hensyn til disse fonde;
- insisterede på, at disse fonde rent faktisk skal anvendes til at fremme egentlig konvergens, hvilket vil sige, at deres konstante underkastelse af Lissabonstrategiens neoliberale målsætninger skal indstilles;
- insisterede på at bekæmpe virksomhedsudflytninger.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter denne betænkning, som henstiller til hurtigere og mere fleksible betalinger i forbindelse med strukturfinansiering. Betænkningen vil sikre omfattende anvendelse af strukturfondene med henblik på at sikre og skabe flere arbejdspladser. Jeg glæder mig over denne betænkning, som opfordrer til, at der ydes finansiering til projekter på et tidligt tidspunkt, hvorved behovet for banklån nedbringes.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte imod hr. Kirilovs betænkning om samhørighedspolitik: realøkonomiske investeringer. Det er ganske rigtigt afgørende at forstå, at EU's samhørighedspolitik udgør et vigtigt bidrag til den europæiske økonomiske genopretningsplan og er Fællesskabets største kilde til investering i realøkonomien, der yder målrettet hjælp til prioriterede behov og områder med vækstpotentiale i både de offentlige og private sektorer. Dette burde imidlertid få os til at tænke på de fejl, der er blevet gjort

tidligere, og som har udmøntet sig i denne alvorlige økonomiske situation. Der er endvidere behov for en stram lovgivning på dette område, for ellers risikerer de samme fejl at blive begået igen og igen.

7. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 13.55 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Hans-Gert PÖTTERING

Formand

8. Erklæring fra formanden

Formanden. – Mine damer og herrer! Jeg vil allerførst gerne bede om Deres forståelse og undskyldte, at mødet starter så sent, men for blot to minutter siden fik jeg at vide, at jeg ville blive bedt om at afgive en erklæring om en meget tragisk begivenhed. Jeg vil gerne afgive denne erklæring nu, hvis De tillader.

Vi har i dag med stor sorg og vrede hørt om hændelserne i byen Winnenden i Baden-Württemberg i Tyskland, hvor 15 mennesker tragisk er blevet dræbt på Albertville overskole. Gerningsmanden, en 17-årig tidligere elev på skolen, begik efterfølgende selvmord. Under en skudveksling i et supermarked i byen blev to politimænd, som var på jagt efter gerningsmanden, såret.

Jeg vil gerne på Europa-Parlamentets vegne udtrykke min dybeste deltagelse og medfølelse med ofrenes familier og deres nærmeste. Ofrene var uskyldige unge elever og tre lærere fra skolen.

Denne tragedie finder sted blot seks måneder efter en lignende forfærdelig skudepisode på en skole i Kauhajokki i Finland. Som ansvarlige politikere i EU og i samtlige medlemsstater er det vores opgave at gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at sikre os, at hændelser som denne foregribes på et tidligt tidspunkt og forhindres i at finde sted, hvis det ellers er noget, vi kan indvirke på.

Vi er endvidere chokerede over endnu en tragisk begivenhed i staten Alabama i USA, hvor en bevæbnet mand gik amok og skød mindst 10 mennesker, før han vendte pistolen mod sig selv.

Jeg vil gerne endnu en gang på vegne af alle her i salen udtrykke vores dybeste deltagelse og vores medfølelse med ofrene og deres familier. Jeg vil gerne bede Dem om et øjeblik stilhed for at mindes dem, der er blevet dræbt.

(Parlamentet iagttog stående et minuts stilhed)

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

9. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

10. Parlamentets sammensætning: se protokollen

11. Status over SIS II (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandling under ét om:

– Mundtlig forespørgsel til Rådet om status over SIS II af Carlos Coelho for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, Martine Roure for De Europæiske Socialdemokraters Gruppe og Henrik Lax for Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa (O-0005/2009 – B6-0010/2009) og

– Mundtlig forespørgsel til Kommissionen om status over SIS II af Carlos Coelho for Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, Martine Roure for De Europæiske Socialdemokraters Gruppe og Henrik Lax for Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa (O-0006/2009 – B6-0011/2009).

Carlos Coelho, *spørger*. – (PT) Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. næstformand for Kommissionen, mine damer og herrer! Her i Europa-Parlamentet er vi klart for, at SIS II (Schengen Information System) kommer til at fungere hurtigst muligt, og det skulle være sket allerede i 2007. Anden generation af SIS er en fællesskabstilgang til behovet for at øge sikkerheden ved de ydre grænser og dele vigtige nyskabelser såsom biometriske data og koordination af varslinger. Vi accepterer, at dette system først kan komme til at fungere, når det er robust nok og kan køre hele tiden 24 timer i døgnet. Tiden er efter min mening inde til at finde ud af, hvem der har ansvaret for denne forsinkelse, til at foretage en tilbundsgående vurdering af situationen og til at finde løsninger, der kan gøre dette projekt teknisk levedygtigt og genopbygge dets allerede svækkede troværdighed.

Vi ved, at der blev foretaget en række test sidste år, og at slutresultatet var negativt, hovedsagelig testen af det operationelle system. Rådet og Kommissionen besluttede at afsætte en periode på fire måneder til at forsøge at løse de vedvarende problemer, om end uden stor succes, hvilket kan ses ud af de resultater, der blev opnået i december 2008, hvor testene blev genoptaget. Selv om der er sket visse forbedringer, er der, så vidt vi ved, fortsat store problemer med systemets ydeevne og robusthed, tab af meddelelser, oplysningernes kvalitet og den proces, hvor de nationale kopier synkroniseres med det centrale system. Det er klart, at SIS II ikke kan begynde at fungere, før disse problemer er blevet løst. Jeg vil gerne sige, at jeg er i tvivl om, hvorvidt den virksomhed, der har fået tildelt kontrakten, er i stand til på så kort tid at løse alle disse problemer, som ikke tidligere er blevet løst på meget længere tid. Jeg håber, der vil blive iværksat en uafhængig kontrol af projektet for at finde ud af, hvem der har ansvaret. Jeg har ingen indsigelser med hensyn til det alternative tekniske scenarie for udviklingen af "SIS I for alle" til SIS II, under forudsætning af at de juridiske rammer, der er blevet vedtaget for SIS II, overholdes fuldt ud. I slutningen af marts vil der blive offentliggjort en rapport, som vurderer og sammenligner de to scenarier. Parlamentet ønsker at få adgang til denne undersøgelse og at blive underrettet om den nye retning, projektet vil tage, både med hensyn til tilliden til det tekniske aspekt og de juridiske konsekvenser, den nye tidsplan og de budgetmæssige indvirkninger. Jeg vil gerne minde Rådet og Kommissionen om, at det er særdeles tilrådeligt at indføre en større grad af gennemsigtighed i hele denne proces, især i denne tid.

Martine Roure, *spørger*. – (FR) Hr. formand! SIS II er, som vi ved, et meget vigtigt værktøj til at opretholde sikkerheden i Schengenområdet, især efter udvidelsen med de 10 nye lande.

Vi har ikke en eneste gang, siden retsgrundlaget blev vedtaget i 2007, haft lejlighed til at se en detaljeret rapport om udviklingen eller de tekniske og politiske problemer, der siges at forhindre systemets opstart.

Det var gennem pressen, vi fandt ud af, at alle de test, der skulle gennemføres for at lancere det centrale system i fuld sikkerhed, havde givet et negativt resultat i december 2008.

Vi ved, at Kommissionen har forsøgt at udarbejde en oprydningsplan for at løse de væsentligste problemer, og vi ved, at flere medlemsstater inden for Rådets rammer allerede overvejer et alternativ, der består i en enkel opgradering til det SIS-system, der anvendes for øjeblikket.

Problemet er derfor ikke teknisk, men politisk. Parlamentet er blevet bedt om ved anvendelse af den fælles beslutningsprocedure at fastlægge en arkitektur for SIS II, som i sig selv ville garantere den sikkerhed, der er nødvendig for vores område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Den har vi har arbejdet på uden at miste sikkerheden og beskyttelsen af vores borgeres grundlæggende rettigheder af syne.

I dette tilfælde er det de europæiske institutioners – herunder Rådets og Kommissionens – politiske ansvar, der står på spil, for vi mener, at Parlamentet har klaret sig godt i forholdet til borgerne.

Vi afventer nu og i fremtiden de politiske årsager til denne radikale retningsændring. Den kan naturligvis få meget alvorlige konsekvenser for det budget, der er afsat til dette projekt, begyndende med at lægge de tilgængelige ressourcer til side, hvor det måtte være nødvendigt, indtil projektet og dets retsgrundlag er blevet behørigt fastlagt.

Henrik Lax, *spørger*. – (SV) Hr. formand, hr. formand for Rådet, hr. kommissær! Vi her i Europa-Parlamentet har brug for at vide, om Rådet og Kommissionen fortsat tror på, at SIS II kommer op at køre en gang. Vil Kommissionen blive ved med at lede efter en teknisk løsning på de aktuelle problemer? Hvad skal der gøres for at komme videre? Som nævnt i de to foregående taler ønsker vi i Europa-Parlamentet at blive holdt underrettet om problemerne, og det er vi ikke blevet hidtil.

Hvis ikke SIS II kan komme til at fungere i dets nuværende form, er der så en plan B, og vil en sådan plan B blive offentliggjort? Som fru Roure nævnte, er SIS II-spørgsmålet i sidste ende et spørgsmål om Unionens

troværdighed med hensyn til at garantere den indre sikkerhed i EU. Vi skal dog også huske, at den samme infrastruktur skal anvendes til visuminformationssystemet VIS. På længere sigt står således også troværdigheden af Unionens visumpolitik på spil og dermed EU's evne til at håndtere forbindelserne med den omgivende verden på en værdig måde.

Endelig vil jeg gerne spørge Kommissionen, om den stadig har medlemsstaternes fulde støtte til dette projekt? Er de villige til at afholde udgifterne til et projekt, der ser ud til aldrig at ville komme til at fungere?

Alexandr Vondra, *formand for Rådet*. – (EN) Hr. formand! Inden jeg tager fat på emnet for vores forhandling i dag, må det være mig tilladt at give udtryk for min dybe medfølelse med de pårørende til ofrene for de tragiske hændelser i Baden-Württemberg i dag.

Lad mig så tage fat på emnet for forhandlingen i dag. Vi er for det første taknemmelige for at få lejlighed til at føre denne forhandling. Det er, som vi alle ved, et vigtigt spørgsmål. En række operationelle vanskeligheder har medført specifikke problemer med idriftsættelsen af SIS II.

Formandskabet vil som anmodet gerne være fuldstændig åben over for Parlamentet om dette spørgsmåls historie og baggrund. På grund af de negative resultater af de oprindelige test af systemet blev der foretaget yderligere test i november og december 2008. De endelige resultater af disse test af det operationelle system forelå først i anden halvdel af januar 2009.

På det uformelle møde den 15. januar 2009 i Prag orienterede Kommissionen justits- og indenrigsministrene om, at resultatet af disse test ikke havde været tilfredsstillende. Ministrene blev straks enige om behovet for at iværksætte en ny global SIS II-forvaltningsstrategi, der inddrog medlemsstaterne i et samarbejde med Kommissionen. Den nye forvaltningsstrategi vil medføre et nøjere tilsyn med projektet og dermed gøre det muligt at advare om potentielle vanskeligheder i god tid. På et efterfølgende møde i Rådet for retlige og indre anliggender den 26. og 27. februar 2009 blev det også vedtaget at træffe visse foranstaltninger. Konklusionen fra mødet indeholdt en opfordring fra Rådet til Kommissionen om at holde Parlamentet og rådsformandskabet fuldt underrettet om problemerne med SIS II og om det videre forløb.

Europa-Parlamentet har spurgt, om de indtil nu identificerede problemer vil kræve en genopbygning af systemet. Ifølge de oplysninger, Rådet har modtaget om SIS II-projektets status, er der stadig en række problemer. Vi har dog forstået, at alle de udestående problemer kan løses uden at ændre SIS II-applikationens design i væsentlig grad.

På sit møde i februar bifaldt Rådet iværksættelsen af analysen og afhjælpningsplanen, der giver mulighed for at identificere alle spørgsmål og de umiddelbare løsninger, samt en evaluering af den tekniske arkitektur, så der sikres et stabilt og fejlfrit SIS II-system. Ikke desto mindre vedtog Rådet også at følge nødplanen, hvis der skulle dukke alvorlige problemer op, som ikke kunne løses. Hvad et alternativ til SIS II angår, så Rådet for retlige og indre anliggender i februar med tilfredshed på fuldførelsen af den forhåndsundersøgelse, der skal tjene som grundlag for opstilling af et brugbart alternativt teknisk scenario for udvikling af SIS II på basis af udviklingen af SIS I+ som led i nødplanen.

Rådet anmodede også om, at formandskabet og Kommissionen snarest muligt og senest i maj 2009 forelægger Rådet en rapport med en grundig vurdering og sammenligning af begge scenarier. Rådet vil på grundlag af denne rapport undersøge de fremskridt, der er gjort med udviklingen af SIS II og i forbindelse med det alternative scenario undersøge udsigten til at opfylde de SIS II-mål, der er fastlagt i de retlige rammer for oprettelse, drift og anvendelse af SIS II på basis af den tekniske udvikling i SIS I+. Denne undersøgelse vil blive gennemført så hurtigt som muligt og senest til rådsmødet den 4. og 5. juni 2009.

Med hensyn til de detaljer, som Parlamentet har udbedt sig om løsningen af de udestående problemer og specielt de finansielle aspekter, opfordrede Rådet Kommissionen til ikke blot at holde Europa-Parlamentet orienteret om problemerne i forbindelse med SIS II, men også til på regelmæssig basis at holde såvel Parlamentet som Rådet fuldt orienteret om udgifterne til det centrale SIS II-projekt og om de foranstaltninger, der træffes med henblik på fuldstændig finansiell gennemsigthed.

På basis af rapporten fra formandskabet og Kommissionen vil Rådet senest på mødet i juni 2009 drøfte tidsplanen for idriftsættelsen af SIS II. Planen vil tage højde for bestemmelserne om tidsplaner i Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 24. september 2008 om udkast til Rådets forordning om overgang fra Schengeninformationssystemet SIS I+ til anden generation af Schengeninformationssystemet – SIS II. De blev inkorporeret i artikel 19 i Rådets forordning af 24. oktober.

Jeg er sikker på, at Kommissionen vil kunne tilvejebringe yderligere oplysninger som svar på de stillede spørgsmål. Jeg vil blot forsikre medlemmerne af Parlamentet om, at formandskabet vil følge spørgsmålet på nært hold og sikre, at strategien for den videre udvikling, der blev aftalt i Rådet for retlige og indre anliggender i sidste måned, overholdes nøje.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne bekræfte det, hr. Vondra har sagt. Jeg må også tilføje, at vi sammen med hr. Langer som formand for Rådet for retlige og indre anliggender har gjort SIS II-spørgsmålet til en absolut prioritet.

Jeg vil herefter forsøge at kaste lys over tingene. Kommissionens hovedkontrahent for udvikling af SIS II har foretaget en række driftsmæssige test af det centrale system ved interaktiv kørsel med nogle nationale systemer. Mellem november og december 2008 fik resultaterne af disse test os til at konkludere, at det centrale system ikke havde opnået det niveau, der var fastlagt i kontrakten.

Midt i november tog Kommissionen initiativ til en detaljeret analyse af SIS II-løsningen, som er ved at blive udviklet af Hewlett-Packard/Steria i samarbejde med eksperter fra medlemsstaterne og med bistand fra to velkendte it-konsulentfirmaer.

Efter de driftsmæssige test var slået fejl, iværksatte vi en analyse- og afhjælpningsplan, som det skønsmæssigt vil tage fire måneder at fuldføre. Planen har til formål at få SIS II op på et stabilitets- og funktionsmæssigt tilfredsstillende niveau.

Hensigten med planen er for det første at afhjælpe kendte programfejl i forbindelse med det centrale system – visse af disse programfejl er allerede afhjulpet – og dernæst at verificere, at gennemførelsen af SIS II ikke lider af uovervindelige strukturelle svagheder.

Der foretages i øjeblikket målrettede test på en række prioriterede områder for at fjerne usikkerhederne om arkitekturen i den nuværende løsning. Denne aktivitet kører sideløbende med færdiggørelsen af den tekniske analyse af de bagvedliggende problemer.

Kommissionen har også indført en global tilgang til projektforvaltningen, så de centrale og nationale komponenter i SIS II kan blive integreret bedre i overensstemmelse med de beføjelser, der er fastlagt retligt af Kommissionen og medlemsstaterne.

Konkret står Kommissionen for koordineringen af en fælles forvaltningsstruktur for projektet. Denne fælles forvaltningsstruktur samler de nationale projektledere, de centrale projektledere og Kommissionens kontrahenter. Strukturen vil ledsage projektet gennem analyse- og afhjælpningsfasen, dernæst gennem kvalificeringstestene og så gennem migrationsfasen, indtil SIS II tages i drift.

Ved afslutningen af analyse- og afhjælpningsfasen vil vi have en præcis idé om, hvilke ressourcer der fortsat er behov for at implementere, inden SIS II kan sættes i drift, og om den tilsvarende tidsplan, som hr. Vondra lige nævnte. Selvfølgelig står det klart, at forsinkelser vil hindre os i at nå målsætningen om at få sat SIS II i drift i september 2009.

De nuværende vanskeligheder for SIS II blev drøftet på det uformelle ministerrådsmøde den 15. januar og på Rådet for retlige og indre anliggender den 26. og 27. februar. Her godkendte man det brede rids i tilgangen, som Kommissionen anbefalede for fortsættelsen af SIS II.

For det første støttede Rådet behovet for at fortsætte forhåndsundersøgelsen af en alternativ teknisk løsning på basis af det nuværende SIS I+. Vi kan derfor fortsætte denne forhåndsundersøgelse af en alternativ løsning.

Imidlertid vil enhver alternativ teknisk løsning naturligvis skulle overholde den retlige ramme for SIS II som vedtaget af Parlamentet og Rådet. Selvfølgelig skal opmærksomheden i høj grad være rettet mod at genbruge investeringerne maksimalt og mod situationen i de medlemsstater og associerede lande, der agter at blive en del af Schengenområdet i de kommende år.

Ministrene besluttede som nævnt at mødes igen senest i begyndelsen af juni for at vurdere de gjorte fremskridt og for i nødvendigt omfang at afstikke nye retninger og fastlægge en eventuel overgang til en alternativ løsning. I lyset heraf har Rådet bedt formandskabet og Kommissionen om i nært samarbejde med SIS II-taskforce og i samråd med de rigtige organer at fremlægge en rapport for Rådet med en detaljeret vurdering og sammenligning af de to scenarier. Denne rapport skal udarbejdes hurtigst muligt og senest til maj 2009.

Der er med henblik herpå aftalt fælles sammenligningskriterier, så man kan vurdere de respektive fordele og ulemper ved de enkelte løsninger. Det betyder altså, at der vil foreligge en rådsafgørelse i begyndelsen af juni.

Sidstnævnte vil blive truffet i lyset af de afsluttede test, som efter vores mening vil gøre det muligt enten at fortsætte med SIS II eller bevæge os i retning af en alternativ løsning, som naturligvis fortsat vil opfylde de målsætninger, I har opstillet.

Jeg er selvfølgelig i høj grad bevidst om det, hr. Coelho og fru Roure sagde om behovet for en udstrakt grad af gennemsigtighed. Lad mig nævne, at vi sender og fortsat vil sende referat fra SIS II-udvalget med regelmæssige mellemrum. Lad mig også tilføje, at jeg har skrevet til formanden for Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, hr. Deprez, for at give ham detaljerede oplysninger om situationen vedrørende SIS II. Der er også sendt en kopi af denne korrespondance til hr. Coelho.

Jeg vil også gerne sige til hr. Lax, at problemerne med SIS II ikke påvirker VIS. Problemerne med SIS II involverer ikke den infrastruktur, det deler med VIS. Man kan sige, at VIS i høj grad følger den plan, der blev aftalt med medlemsstaterne.

Jeg vil her gerne give udtryk for, at vi sammen med taskforcen og i Kommissionen har organiseret uhyre regelmæssige møder med kontrahenten og de to medkontrahenter, især Steria. Vi håber inderligt, at sagen vil blive bragt til afslutning i de kommende måneder med denne afgørelse om en slutdato, fastsat til begyndelsen af juni, hvor Rådet faktisk vil skulle træffe afgørelse.

Jeg lover her og nu at holde Parlamentet ajour om alle disse udviklinger.

Marian-Jean Marinescu, for PPE-DE-Gruppen. – (RO) Hr. formand! Det driftsmæssige problem med Schengeninformationssystemet SIS II blev drøftet for nylig på rådsmødet i februar 2009. Det blev endnu en gang fremhævet, at der er behov for at finde en øjeblikkelig løsning på det dødvande, SIS II befinder sig i i dag.

Imidlertid er det mit indtryk, at der i stedet for svar stilles endnu flere spørgsmål efter drøftelserne om SIS II. Rådet støtter iværksættelsen af en analyse- og afhjælpningsplan for at identificere problemerne med SIS II's tekniske arkitektur med henblik på at gøre det stabilt og pålideligt. På den anden side udelukker Rådet ikke muligheden for at beslutte at vælge en alternativ teknisk løsning, som kan opfylde de målsætninger, der foreslås under SIS II.

Uanset hvilken løsning, man vælger, må det ikke få følger for tidsplanen for inddragelse af de lande, som fortsat ikke er med i Schengenområdet. Jeg vil gerne vide, hvilke foranstaltninger Kommissionen vil træffe for at undgå enhver forsinkelse, og hvordan de yderligere omkostninger som følge af disse ændringer vil blive dækket. Eksemplet med Rumænien taler for sig selv. Rumæniens eksterne grænse er 2 000 km lang. Landets planmæssige integration i Schengen til marts 2011 prioriteres meget højt. Al denne ubeslutsomhed kan få følger for overholdelsen af den tidsfrist.

Jeg vil gerne nævne endnu en ting. På et tidspunkt, hvor Kommissionen forbereder et nyt lovforslag om de næste trin i forvaltningen af grænserne, vil jeg bede Kommissionen om først at evaluere effektiviteten af de systemer, der i dag bruges til grænseforvaltningen med henblik på at optimere synergien mellem disse systemer, og derefter at fastslå mulighederne for investering i grænselogistik.

For at opfylde EU's strategiske målsætninger bør Kommissionen ikke påbegynde udviklingen af nye redskaber helt forfra, før de eksisterende såsom SIS II eller VIS er fuldt operationelle og pålidelige.

Genowefa Grabowska, for PSE-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Den situation, vi drøfter, er et sigende eksempel, som viser, at det undertiden er lettere at nå til enighed og få en politisk aftale om åbning af grænserne end at overvinde tekniske problemer.

Indlemmelsen af nye medlemslande i Schengen den 23. december 2007 var en stor begivenhed for borgerne i disse lande. Det ved jeg, for jeg er fra Polen. Mit land benyttede sig af denne velsignelse og sætter i høj grad pris på åbningen af grænserne, fordi det betød bortfald af den sidste diskriminerende omstændighed, som skilte os fra medlemsstaterne i det gamle EU.

Desuden har Frontexagenturet hjemsted i mit land. Jeg ved, at hr. Barrot har været i Polen, hvor han førte drøftelser i Frontex og også besøgte den del af EU's ydre grænse, som Polen har ansvaret for. Jeg ved, at der i praksis ikke er alvorlige problemer med bevogtningen af denne grænse, og at den er sikker. Imidlertid har vi problemer med tekniske forhold, og løsningen heraf er ved at blive et politisk problem, som min kollega fru Roure sagde. Jeg er helt enig med hende.

Hvis der imidlertid er tekniske problemer og vanskeligheder, så formoder jeg, at hver eneste EU-institution har et ansvar for at henvende sig til det organ, der tog så lang tid om at iværksætte SIS II. Det er en skam, at det ikke er sket, og at gennemsigtheden desangående har været en smule forceret.

Jeg mener, at overalt, hvor det drejer sig om at få løst problemer af betydning for borgerne, kan Europa-Parlamentet ikke acceptere, at der handles uafhængigt af det, eller at man bør ignorere det, især når det drejer sig om sikkerhed.

Jeg vil gerne slutte med en meget kort bemærkning. Hvis der var problemer, hvis Hewlett-Packard ikke formåede at overvinde de tekniske problemer, bør man huske på, at vi har glimrende specialister i Polen, unge mennesker, som er storartede it-ingeniører, og som er navnkundige overalt i verden. De kunne efter min mening være nyttige og opnå det ønskede resultat betydeligt billigere, hurtigere og bedre.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, hr. rådsformand, hr. kommissær! Schengen er og har altid været synonymt med forbindelsen mellem på den ene side sikkerhed og på den anden frihed og fri bevægelighed. For Europas borgere og for os alle har den været en del af den merværdi, EU giver. Den har altid fungeret meget godt og har foreløbig været anvendt effektivt på basis af "én for alle".

Det er ærgerligt, hvad der sker nu. Det er imidlertid også ærgerligt, at Parlamentet, som altid har været meget samarbejdsvilligt, ikke har fået de nødvendige oplysninger. Vi har altid holdt Europas borgere informeret. Schengeninformationssystemet SIS II vil som planlagt fungere perfekt til tiden, og nu hørte vi så, at der er opstået problemer, og at der ikke ser ud til at være nogen ende på dilemmaet.

Jeg vil gerne vide, om de tal, der verserer i medierne, og som antyder, at der indtil nu er brugt 100 mio. EUR på at udvikle Schengeninformationssystemet SIS II, er rigtige. Får det følger for firmaet? Hvorfor har Kommissionen, Rådet eller en tredje instans ikke indført et kontrolsystem i tide?

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Hr. formand! Faktisk er det besynderligt, at der gang på gang dukker spørgsmål op om systemets driftsmæssige sider, når vi tackler den slags store og vægtige tekniske spørgsmål. Vi har på dette tidspunkt allerede behandlet de tekniske spørgsmål i forbindelse med databehandling. Det er grunden til, at offentligheden med rette spørger, hvorfor vi ikke har professionelle institutioner på EU-plan, som er tilstrækkelig kompetente til at behandle eventuelle tekniske problemer forårsaget af driften af usædvanlig store og omfattende databaser.

Jeg har deltaget i disse forhandlinger lige fra starten. Jeg har også arbejdet sammen med ordføreren, hr. Coelho, og er klar over, at der fortsat er visse tekniske vanskeligheder og mangler, herunder i forbindelse med niveauet for den disponible ekspertise. Efter min mening bliver vi her nødt til at foretage en virkelig teknisk og finansiell gennemgang af systemet og gå i rette med de projektførvarende personer. Det er ikke blot min opfattelse, men opfattelsen i den brede befolkning.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg nærer personlig stor agtelse for Dem, men det, vi oplever her, er virkelig noget utåleligt roderi med en uacceptabel grad af spild og inkompetence. Derfor opfordrer jeg ikke blot Kommissionen, men også Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Budgetkontroludvalget til at se meget nøje på sagen.

Det glæder mig, at vi har Den Tjekkiske Republik på rådsformandsposten, for Bayern og Den Tjekkiske Republik har præcis samme interesser på sikkerhedsområdet. Vi ved, at på trods af angsten for åbningen af grænserne er sikkerhedssituationen blevet forbedret betydeligt og fundamentalt, siden grænserne blev åbnet, takket være et perfekt politimæssigt samarbejde. Det kunne tjene som model for andre dele af Europa, og det jeg vil på Bayerns vegne gerne takke Den Tjekkiske Republik for. Vi forventer, at Schengeninformationssystemet til sidst vil dække alle områder, og at det ikke vil være begrænset til individuelle, forbilledlige, bilaterale ordninger.

Alexandr Vondra, formand for Rådet. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke Dem for denne forhandling. Den påviser efter min mening et problem, der kræver en løsning. Rådet gjorde sit bedste under vores ledelse i januar. Det tog initiativet til at opbygge en nødplan eller alternativ plan alvorligt og til at forcere en løsning ved at fastsætte tidsfrister.

Det er, hvad vi kan gøre. De finansielle spørgsmål vil jeg lade Kommissionen svare på. Vi har nu et glimrende samarbejde mellem minister Langer og kommissær Barrot, så efter vores mening vil vi kunne håndtere den sag.

Med hensyn til spørgsmålet, om det er et politisk eller teknisk problem, så mener vi, at det blot er et teknisk problem. Det er ikke som antydte et røgslør for at dække over visse politiske problemer. Nej, systemet skal være i drift hurtigst muligt.

Med hensyn til fru Grabowskas kommentarer så husker vi bestemt, hvad det betyder at sidde i venteværelset. Det drøftede vi for et år siden. Alle lande med interesse i at se fremskridt her oplever pludselig det samme som os. Vi har forpligtet os til at afstikke en teknisk løsning, som vil gøre det muligt for brancher i flere lande at deltage i overensstemmelse med den særlige tidsplan.

Jeg vil begrænse mit indlæg til disse få afsluttende bemærkninger. Jeg sagde en masse i starten. Nu skal vi videre.

Jacques Barrot, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand, hr. Vondra! Tak for det tjekkiske formandskabs engagement i denne sag. Vi påskønner i høj grad Deres støtte.

Jeg vil først gerne svare hr. Marinescu ved at sige, at der ikke er noget specielt problem, da de medlemsstater, der endnu ikke er med i Schengen, også vil kunne komme med i SIS II. Der vil komme flere åbninger eller tidspunkter, hvor nye medlemsstater, som ikke er med i Schengen, vil kunne komme med i SIS II, hvorfor der, om alt går vel, ikke skulle være særlige problemer.

Jeg vil også takke fru Grabowska for alt det, Polen gør for at bevogte de ydre grænser. Jeg har faktisk haft lejlighed til at observere kvaliteten af det arbejde, Frontex udfører sammen med de polske team ved den ukrainske grænse.

Jeg vil blot sige som svar på fru Roures og fru Grabowskas indlæg, at problemet grundlæggende er af teknisk art. Det er ikke, som hr. Vondra sagde, et politisk problem. Sandheden er ganske enkelt, at medlemsstaterne, eller visse medlemsstater, har stillet stadig større krav. Man må derfor konstatere, at SIS II har måttet opfylde nogle stadig mere sofistikerede mål. Som følge heraf er systemet blevet mere og mere kompliceret og på trods af al den anerkendelse, De har givet udtryk for med hensyn til informationsteknologi, har gennemførelsen vist sig vanskeligere end forventet. Ikke desto mindre er problemet reelt fortsat hovedsagelig af teknisk art, og det burde derfor kunne løses.

Til hr. Pirker vil jeg gerne sige, at Parlamentet vil blive holdt ordentligt orienteret. Det lover jeg hermed. Jeg har personlig påtaget mig dette i løbet af projektet, og jeg kan vist roligt sige, at jeg anser det for at være en absolut prioritet. Jeg vil også forsikre hr. Brejc om, at vi klart har identificeret de ledende personer. Vi har i samarbejde med Kommissionen oprettet denne taskforce, som medlemsstaterne er tæt involveret i. Efter min mening har vi nu en klart defineret styregruppe, men vores medkontrahent har også kunnet opfylde de krav, vi har fastsat.

Jeg vil også gerne svare på spørgsmålet om det finansielle, som hr. Pirker og hr. Posselt lige har stillet. Kommissionens samlede budgetmæssige engagement i SIS II-projektet beløber sig til ca. 68 mia. EUR. De hertil svarende kontrakter inkluderer forhåndsundersøgelser, udvikling af det egentlige centrale system, støtte og kvalitetskontrol, s-Testa-netværket, forberedelse af den operationelle styring i Strasbourg, sikkerhed, forberedelser i biometrisk sammenhæng samt kommunikation. Engagementet er altså på 68 mio. EUR.

Hvad betalingerne angår, er der til dato brugt 27 mio. EUR på teknisk udvikling, heraf 20 mio. EUR på systemudvikling, 7 mio. EUR på tilvejebringelse af et netværk, som er på forkant med den tekniske udvikling, og 4 500 000 EUR på kvalitetssikring.

Det skal siges, at hvis Rådet efter at have fået klart overblik over SIS II's pålidelighed eller mangel på samme beslutter at gå over til SIS I+R-formlen, kunne vi på det tidspunkt overveje at genbruge det kommunikationsnetværk, der er oprettet til SIS II og dermed bevare hovedparten af de tilsvarende investeringer.

Det reelle problem for os er at udstyre Schengen og det tilhørende område med fri bevægelighed med et virkelig effektivt redskab. Hvis vi får Schengen II til at lykkes, vil det i sandhed være det mest effektive system i verden i lyset af de resultater, det sætter os i stand til at opnå. Imidlertid skal informationsteknologien være på plads.

Det jeg så gerne vil nævne, efter det tjekkiske formandskab - og her vil jeg endnu en gang takke hr. Vondra for det tjekkiske formandskabs engagement i denne vanskelige sag - er min faste overbevisning om, at vi sammen med det nuværende formandskab har gjort alt, hvad vi overhovedet kan, for at undgå yderligere forsinkelse og for reelt at sætte vores medkontrahent i stand til at leve op til vores forventninger. Under alle

omstændigheder har vi fastsat en bestemt dato, så Rådet kan træffe de nødvendige afgørelser. Jeg gentager, at Parlamentet naturligvis vil blive holdt ordentligt orienteret.

Formanden. Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Alin Lucian Antochi (PSE), skriftlig. – (RO) Jeg mener ikke, dette projekt, som tilsigter at forbedre mekanismen til forvaltning af EU's ydre grænser, skal anses for et forsøg på at standse migrationsprocessen. Det reelle formål med foranstaltningerne til bedre sikring af EU's grænser har overhovedet intet at gøre med at dæmme op for strømmen af immigranter, men med en stram styring af dem. En ordentlig migrationsstyring gavner samfundene og økonomierne i EU's medlemsstater.

Jeg må understrege, at EU i højere grad bør fokusere på forvaltningen af sine ydre grænser til konfliktzoner. Eksempelvis fortjener de aktiviteter, som indtil nu er gennemført af EU-grænsebistandsmissionen til Moldova og Ukraine (EUBAM), særlig anerkendelse. De omfatter etablering af en enkelt toldprocedure ved grænsen, iværksættelse af hindringer for smugling og reduktion i kriminelle gruppers aktiviteter.

På den anden side gør den fortsat uløste Transdnestrienkonflikt det temmelig vanskeligt for de moldoviske myndigheder at forvalte denne del af grænsen, hvor der fortsat er en kraftig strøm af ulovlige migranter.

Jeg vil gerne give udtryk for min faste overbevisning om, at EU har tilstrækkelig politisk, økonomisk og sikkerhedsmæssig indflydelse til at standse de ovennævnte ulovlige aktioner, hvilket også indebærer et mere aktivt engagement i afklaringen af de uløste konflikter ved Unionens ydre grænser mod øst.

12. Kroatien: Opfølgingsrapport 2008 – Tyrkiet: Opfølgingsrapport 2008 – Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien: Opfølgingsrapport 2008 (forhandling)

Formanden. – Det næste punkt på dagsordenen er redegørelser fra Rådet og Kommissionen om:

– Kroatien: Opfølgingsrapport 2008

– Tyrkiet: Opfølgingsrapport 2008 og

– Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (FYROM): Opfølgingsrapport 2008

Alexandr Vondra, formand for Rådet. – (EN) Hr. formand! Lad mig indlede forhandlingen om opfølgingsrapporterne om de tre lande Kroatien, Tyrkiet og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (FYROM).

Lad mig starte med Kroatien. Rapporten fastslår med rette, at Kroatien har gjort pæne fremskridt i det forløbne år. Siden starten på forhandlingerne er 22 kapitler ud af 35 blevet åbnet, hvoraf syv er afsluttet foreløbigt. Formandskabet vil fortsætte udviklingen i forhandlingsforløbet. Der er forberedt to særlige tiltrædelseskonferencer, nemlig med deltagelse af stedfortrædere i de kommende uger og på ministerplan i juni.

Parlamentets betænkning fremhæver med rette betydningen af at få løst den udestående grænsestrid med Slovenien. Jeg vil gerne forsikre Parlamentet om, at formandskabet fortsat vil gøre alt i sin magt for at bidrage til en løsning på problemet. I den forbindelse støtter vi fuldt ud kommissær Rehns igangværende bestræbelser på at finde en løsning, som muliggør en fortsættelse af tiltrædelsesforhandlingerne. Vi drøftede dette indgående over frokosten lige før mødet. Med hensyn til den seneste udvikling sætter vi pris på Kroatiens afgørelse fra i mandags om, at landet accepterer den af Olli Rehn foreslåede ekspertgruppes forslag. Vi tilskynder både Slovenien og Kroatien til at arbejde konstruktivt på at finde en varig og gensidigt acceptabel løsning hurtigst muligt, fordi forholdet ikke bør være et påskud for yderligere forsinkelser.

Bortset fra dette vigtige spørgsmål afhænger yderligere fremskridt i de bredere forhandlinger frem for alt af Kroatien selv. De nødvendige politiske, økonomiske, lovgivningsmæssige og administrative reformer skal fuldføres, og landet skal opfylde forpligtelserne i henhold til stabiliserings- og associeringsaftalen. Gennemførelsen af det reviderede tiltrædelsesparkerskab er også vigtigt for forberedelsen af yderligere integration i EU. Efter Rådets opfattelse er den vejledende og betingede køreplan udarbejdet af Kommissionen i opfølgingsrapporten for 2008 et nyttigt redskab. Den vil hjælpe Kroatien til at tage de nødvendige skridt for at nå det afsluttende trin i forhandlingerne. Når det er sagt, er der på trods af gode fremskridt stadig meget at gøre.

Lad mig fremhæve nogle centrale områder med behov for yderligere fremskridt og her starte med reform af retsvæsenet. EU har gjort det helt klart, at det er afgørende at få etableret et uafhængigt, upartisk, pålideligt, gennemsigtigt og effektivt retsvæsen. Det er en betingelse for at styrke retsstatsprincippet og for en ordentlig gennemførelse af fællesskabsretten. En professionel, ansvarlig, gennemsigtig og uafhængig offentlig forvaltning spiller også en central rolle. Der er gennemført væsentlige lovgivningsmæssige reformer på disse to områder, men det er nødvendigt at se, hvordan de fungerer i praksis.

Det samme gælder for bekæmpelsen af korruption og organiseret kriminalitet som afstukket i betænkningen. Man har styrket beføjelserne og ressourcerne hos kontoret for forebyggelse af korruption og organiseret kriminalitet. Det gælder også for de strafferetlige domstole, der efterforsker sager på dette område. Det væsentligste problem nu er at sikre, at de forventede resultater opnås. Det er afgørende at få gennemført programmet og handlingsplanen til bekæmpelse af korruption fuldstændig for at behandle dette alvorlige problem.

EU har også understreget nødvendigheden af fuldt samarbejde med Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien (ICTY), herunder adgang til dokumenter. Vi følger udviklingen på dette område meget nøje og opfordrer de kroatiske myndigheder til at sikre fortsat fuldt samarbejde med ICTY. Vi hilser den nylige aftale om de manglende dokumenter velkommen og opfordrer indtrængende Kroatien til at overholde den.

Hvad flygtninges tilbagevenden angår, tager vi til efterretning, at man har påbegyndt gennemførelsen af beslutningen om validering af pensionsrettigheder, og at man har stillet information om ændringerne i reglerne til rådighed for de tilbagevendende samfund.

Hvad bolighjælpsprogrammer angår, er sagerne fra 2007 blevet løst, men referenceniveauet for 2008 er ikke nået endnu. Arbejdet med at sikre bæredygtigheden af flygtningenes tilbagevenden skal fortsættes. Det gælder også for lovgivning til forbedring af mindretals rettigheder.

Parlamentet har i sin betænkning med rette fremhævet spørgsmålet om regionalt samarbejde. Bestræbelserne på at forbedre relationerne til nabolandene skal fortsætte.

Lad mig nu tage fat på spørgsmålet om Tyrkiet. Forhandlingerne med Tyrkiet fortsatte i 2008, og der blev nærmest traditionen tro åbnet i alt fire kapitler i årets løb.

På trods af at EU tilskyndede Tyrkiet til at øge sine reformbestræbelser, nåede reformerne i 2008 ikke det forventede niveau. Det er fortsat afgørende med yderligere arbejde på de politiske kriterier. Der vil være behov for en betydelig indsats på en række områder som fremhævet af Rådet i dets konklusioner fra 8. december 2008 og i Kommissionens opfølgingsrapport for 2008. Det er et spørgsmål, som betænkningen også henleder opmærksomheden på.

Samtidig hilser formandskabet Tyrkiets seneste positive skridt velkommen, herunder det nyligt vedtagne nationale program for overtagelse af fællesskabsretten og udnævnelse af den nye chefforhandler. Det er vigtigt, at disse forpligtelser nu omsættes til reelle og konkrete handlinger.

Vi vil gerne benytte denne lejlighed til at understrege Tyrkiets strategiske betydning. Formandskabet er enig med Parlamentet i, at Tyrkiet skal have ros for de fremskridt, man har gjort på energiområdet. Vi vurderer løbende nye løsningsmuligheder på dette afgørende område, især med hensyn til fuld opbakning til Nabucco-rørledningsprojektet.

Hvad Tyrkiets fremskridt hen imod tiltrædelse angår, vil vi gerne fremhæve, at øget udtryksfrihed er afgørende for de overordnede fremskridt i forhandlingerne. Ud over de positive ændringer af straffelovens paragraf 301, som har fået positiv virkning, eksisterer der fortsat en række lovbestemmelser, som kunne medføre restriktioner på området. Forbud mod hjemmesider, ofte af uforholdsmæssigt omfang og varighed, er fortsat urovækkende. Der er også behov for passende retlige løsninger til sikring af, at den religiøse pluralisme bringes på linje med europæiske standarder.

Der er behov for at udvikle en omfattende strategi til bekæmpelse af korruption. Vi er også bekymrede over det stigende antal indberettede tilfælde af tortur og mishandling, specielt uden for offentlige tilbageholdelsessteder. Loven om politiets pligter og retlige beføjelser, som blev ændret i 2007, skal følges nøje for at forebygge overtrædelser af menneskerettighederne. Det er helt afgørende at få protokollen under konventionen mod tortur ratificeret.

Hvad den sydøstlige del af landet angår, glæder vi os over bebudelsen af retningslinjerne for og det generelle indhold i projektet for det sydøstlige Anatolien. Vi afventer nu konkrete skridt i retning af en økonomisk, social og kulturel udvikling af regionen. I den forbindelse skal man tage fat på mangeårige spørgsmål såsom internt tvangsforflyttede personers tilbagevenden eller spørgsmålet om landsbyvagter.

Hvad forbindelserne mellem EU og Tyrkiet angår, står det klart, at Tyrkiet skal opfylde sin forpligtelse til en fuldstændig, ikkediskriminerende gennemførelse af tillægsprotokollen. Det er som fremhævet i rapporten et vigtigt spørgsmål, som skal behandles snarest muligt, da det tydeligvis påvirker tiltrædelsesforhandlingernes tempo. Spørgsmål omfattet af erklæringen af 21. september 2005 vil fortsat blive fulgt op, og det haster med at gøre fremskridt.

Tyrkiet skal desuden også utvetydigt forpligte sig til gode relationer med sine naboer og til en fredelig løsning af konflikter.

På trods af alle disse vanskeligheder gøres der fortsat fremskridt på en række områder. Der arbejdes i øjeblikket på kapitel 16 om beskatning og kapitel 19 om socialpolitik og beskæftigelse. På trods af at forhandlingerne bliver mere komplicerede hen ad vejen, har det tjekiske formandskab forpligtet sig til at gøre fremskridt inden for de kapitler, hvor der er reel mulighed for det. Desuden lægger formandskabet vægt på fremskridt inden for kapitel 15 om energi i overensstemmelse med energispørgsmålene, fordi det er en af vores prioriteter.

Lad mig til slut tage fat på Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Det er et dynamisk land med betydeligt potentiale. Samtidig står det over for en række betydelige udfordringer. Begge disse punkter kommer til udtryk på beundringsværdig vis i betænkningen. Der er faktisk meget i betænkningen, som Rådet er enig i.

Betænkningen lægger betydelig vægt på spørgsmålet om en dato for åbningen af tiltrædelsesforhandlinger. Der peges også med rette på alle parterens ønske om at finde en snarlig og gensidigt acceptabel løsning på spørgsmålet om navnet.

Hvad den seneste udvikling angår, blev de tidlige valg i juni 2008 afholdt i flere runder efter betydelige problemer både i tidsrummet op til og på selve valgdagen den 1. juni. OSCE/ODIHR/Europarådet bemærkede en "manglende forebyggelse af voldshandlinger" i tidsrummet op til valget, og at valget ikke levede op til en række afgørende internationale standarder.

Som følge heraf understregede vi over for regeringen og alle de politiske aktører vigtigheden af at behandle disse centrale punkter i tidsrummet op til præsident- og lokalvalgene, som finder sted om få dage. Det er vores indtryk, at dette budskab er blevet hørt, og at der gøres betydelige anstrengelser for at forhindre enhver forstyrrelse. Vi får se, om disse anstrengelser bærer frugt.

Kommissionens opfølgingsrapport for 2008 er nyttig. Vi har bemærket den plan, som regeringen i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har udarbejdet. Det er en detaljeret tekst og et seriøst forsøg på at efterleve Kommissionens anbefalinger. På baggrund af regionen som helhed bør dokumentet og det arbejde, der er lagt i det, opfattes positivt.

Den interne sammenhængskraft i denne multietniske stat er selvfølgelig afgørende for landets fremtidige udvikling. Jeg vil derfor gerne give udtryk for enighed i den betydning, som Parlamentet tillægger Ohrid-rammeaftalen. Den har været afgørende for at få halet landet ud af en konfliktsituation og været med til at berede vejen til større europæisk integration.

Hvad visumliberalisering angår, befinder vi os i dag på et evalueringstrin, hvor jeg ikke ønsker at foruddiskontere resultatet. Rent personlig vil jeg blot sige, at jeg har stor sympati for de aspirationer, de almindelige borgere i det tidligere Jugoslavien nærer om igen at kunne rejse frit. Men den afgørende forudsætning er fortsat landets villighed til at opfylde de specifikke kriterier i køreplanen for visumliberalisering. Personlig håber jeg, man snart opnår positive udviklinger.

Det fører mig frem til et af de centrale punkter i betænkningen og beslutningen. Det tjekiske formandskab giver sin fulde støtte til de europæiske perspektiver for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Der kan opnås yderligere fremskridt i denne retning. Men associeringspartnerskabets centrale mål skal opfyldes, og vi skal have bevis for ordentligt gennemførte valg i modsætning til det, der skete i 2008. Disse punkter vil Kommissionen vurdere i sin næste opfølgingsrapport. Vi glæder os til denne betænkning og til yderligere udviklinger i Skopje.

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ*Næstformand*

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Forhandlingen i dag byder på en glimrende lejlighed til gennemgå tiltrædelsesprocessen i de tre kandidatlande.

Lad mig starte med Kroatien. Hr. Swobodas beslutningsforslag behandler de væsentligste udfordringer, som Kroatien står over for i dag. Jeg er helt enig med vicepremierminister Vondra i, at tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien generelt er forløbet godt siden starten i oktober 2005. Det er grunden til, at Kommissionen i november 2008 foreslog en vejledende køreplan for vejen frem til det afsluttende trin i tiltrædelsesforhandlingerne ved udgangen af 2009, forudsat Kroatien opfylder de nødvendige betingelser.

Her er jeg også enig i ordførerens og hr. Vondras analyse af de fremtidige udfordringer såsom bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og korruption og reformen af skibsværftssektoren, så den bringes på linje med vores statsstøtteordning og konkurrencepolitik.

Desværre er tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien i øjeblikket kørt fast på grund af grænsespørgsmålet. Vi har arbejdet sammen med det tjekkiske formandskab om denne sag, og jeg sætter stor pris på formandskabets støtte i vores bestræbelser på at finde en mulig udvej.

Selv om det er et bilateralt spørgsmål, er det blevet et europæisk problem, og Kommissionen tog derfor initiativ til at tilbyde europæisk mægling for at løse grænsespørgsmålet og gøre det muligt at fortsætte Kroatiens tiltrædelsesforhandlinger ud fra den antagelse, at begge parter ville finde en sådan mellemkomst nyttig.

Det var det budskab, jeg fremsatte både i Ljubljana og Zagreb i januar. Jeg har siden da drøftet betingelserne for en sådan mellemkomst med begge udenrigsministre, senest på et treparts-møde i går aftes, efter begge regeringer havde truffet afgørelse om vores initiativ.

Jeg er glad for den principielle støtte fra begge landes side til en sådan europæisk mellemkomst, som ville blive ydet af en højtstående ekspertgruppe under præsident Martti Ahtisaaris forside. Under vores drøftelser i går undersøgte vi mulighederne for at nå til enighed om de særlige betingelser for mellemkomsten. Vi enedes om at fortsætte drøftelserne i den nærmeste fremtid. Arbejdet er derfor ikke afsluttet endnu.

Lad mig påpege, at Kommissionens indsats har bygget på den forhandlingsramme, som er det egentlige grundlag for EU-tiltrædelsesprocessen for Kroatien som aftalt mellem Kroatien og alle EU's medlemsstater, herunder Slovenien.

Ved at vedtage og acceptere forhandlingsrammen erklærede Kroatien og Slovenien sig enige i at løse alle grænsekonflikter i overensstemmelse med principperne om fredelig konfliktløsning i henhold til FN's pagt. FN's pagt fastslår, og jeg citerer, fordi det er af speciel betydning: "Parterne i enhver tvist [...] skal [...] søge en løsning ved forhandling, undersøgelse, mægling, forlig, voldgift, domsafgørelse, benyttelse af regionale institutioner eller aftaler, eller ved andre fredelige midler efter eget valg".

Der kan drages to lige betydningsfulde konklusioner af denne erklæring i FN's pagt. For det første kan parterne vælge enhver af de i pagten skitserede metoder. Kommissionens initiativ er uden tvivl blandt disse metoder.

For det andet skal de to parter nå til indbyrdes enighed, uanset hvilken metode i FN's pagt de bliver enige om at vælge. Jeg håber oprigtigt, at det kommer til at ske snarest muligt. Kommissionens initiativ tilvejebringer et meget solidt grundlag herfor og en anvendelig løsningsmulighed.

Sammenfattende er Kommissionens mål reelt at løse grænsespørgsmålet og sideløbende hermed at få låst op for Kroatiens forhandlinger om tiltrædelse til EU, så landet kan overholde den satte tidsfrist for afslutning af de tekniske forhandlinger med udgangen af 2009.

Jeg er glad for fru Oomen-Ruijts omhyggeligt afbalancerede beslutning om Tyrkiet og støtter formandskabets bestræbelser på at åbne kapitler, som teknisk er klar til at åbne. Vi har desværre været vidne til en vis opbremsning i de politiske reformer i Tyrkiet i de senere år. Jeg er dog enig med ordføreren i, at der siden sidst i 2008 og begyndelsen af i år har været visse positive udviklinger såsom lanceringen af en ny fjernsynskanal, der sender på kurdisk, og nedsættelse af et ligestillingsudvalg i parlamentet. Desuden udgør det nye nationale program for overtagelse af fællesskabsretten og udnævnelsen af en ny chefforhandler på fuld tid også fremskridt

Jeg finder det også opmuntrende, at premierminister Erdogan og lederen af det største oppositionsparti, Deniz Baykal, tilkendegav deres engagement i Tyrkiets EU-tiltrædelsesproces under deres nylige besøg i Bruxelles. Jeg håber, disse udviklinger vil medføre en stærk politisk og samfundsmæssig konsensus om at tilstræbe EU-reformer med fornyet kraft og energi.

Det hænger sammen med ytringsfrihed, som er en central europæisk værdi. Et åbent og gennemsigtigt forhold mellem pressen og de offentlige myndigheder er helt grundlæggende for kvaliteten af den demokratiske debat i alle lande. Det gælder helt specielt for et land som Tyrkiet, som gennemlever en vanskelig omstillings- og reformproces. Kommissionen følger derfor meget nøje, at pressefriheden fortsat garanteres i Tyrkiet. Den skal ubetinget respekteres, da den er selve grundlaget for ethvert åbent samfund og dermed for den fortsatte demokratiske forvandling af Tyrkiet.

Jeg vil så sige et par ord om Cypern. Der er i år en enestående chance for at genforene øen og bringe denne langvarige konflikt på europæisk grund til ophør. Det er afgørende, at Tyrkiet yder proaktiv støtte til de igangværende forhandlinger om en løsning mellem lederne af de to samfund på Cypern.

Hvad Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien angår, siger jeg tak til hr. Meijer og skyggeordførerne for en velafbalanceret beslutning. Jeg deler deres beklagelse af, at tiltrædelsesforhandlingerne tre år efter, at landet opnåede kandidatstatus, endnu ikke er påbegyndt.

Den væsentligste uopfyldte betingelse er evnen til at opfylde internationale standarder for afholdelse af frie og retfærdige valg. Det er et centralt krav i overholdelsen af de politiske Københavnskriterier, og præsident- og kommunalvalgene i marts og april vil derfor være et sandhedens øjeblik.

Jeg deler den positive vurdering i beslutningsforslaget om de fremskridt, Skopje har gjort med gennemførelsen af køreplanen for visumliberalisering. Kommissionen er fortsat forpligtet til at fremsætte et forslag for Rådet om visumfrie rejser i 2009, når først hvert land i regionen har opfyldt betingelserne. Jeg ved, hvor vigtigt det er for de almindelige borgere i det vestlige Balkan.

Lad mig sammenfattende sige, at for stabilitetens og fredens, frihedens og demokratiets skyld vil vi fortsat arbejde for en gradvis, styret tiltrædelse for de tre kandidatlande på trods af de stærke udfordringer i disse økonomiske tider. Jeg stoler på, at Parlamentet også vil fortsætte med at støtte dette meget værdifulde fælles mål.

Hannes Swoboda, forslagsstiller. – (DE) Hr. formand, hr. rådsformand, hr. kommissær! Jeg vil gerne først og fremmest tale om Kroatien. Kroatien har gjort fremskridt på en række områder. Jeg er meget taknemlig for de bestræbelser, man selv har gjort i Kroatien, specielt med hensyn til reform af retsvæsenet. Der var behov for en række skridt, og som følge af udnævnelsen af to nye ministre er der kommet gang i visse ting. Jeg ved, at ministre ikke formår alt, men der er sket betydelige fremskridt i bekæmpelsen af korruption og grænseoverskridende kriminalitet.

For det andet vil jeg i forbindelse med spørgsmålet om Det Internationale Krigsforbrydertribunal gerne klart give udtryk for, at jeg forventer, at Kroatien tager alle de nødvendige skridt i den henseende. Der har været uoverensstemmelser om forskellige kommandoveje og de tilsvarende dokumenter. Jeg håber, at disse problemer vil blive løst i den nærmeste fremtid, så de ikke forårsager afbrydelser eller forsinkelser i forhandlingerne.

For det tredje har Kroatien også indledt visse skridt i retning af økonomisk reformer. Jeg glæder mig i høj grad over disse planer, specielt hvad skibsværftssektoren angår. Det har ikke været let, men man har dog fået skabt et væsentligt grundlag. Det glæder mig også, at det lykkedes at indgå aftaler med arbejdstagerne inden for skibsværftssektoren. Disse reformer kommer til at gøre ondt, men de er nødvendige, og de kan gennemføres i en fornuftig form.

Jeg kommer nu til det store spørgsmål, som altid er kontroversielt, nemlig spørgsmålet om grænsekonflikter. Her må jeg desværre sige til Dem, hr. kommissær, at jeg er temmelig skuffet over, at De har behandlet dette spørgsmål uden at kontakte Parlamentet. Jeg har sendt Dem dokumenterne, men De har ikke svaret. Vi ville sandsynligvis have gjort større fremskridt, hvis De havde håndteret disse spørgsmål med større følsomhed. For at undgå misforståelser vil jeg sige, at jeg støtter Deres forslag om mægling fuldt ud. Imidlertid kunne vi være kommet et stykke videre, hvis der på forhånd var kommet en klar udtalelse om spørgsmålet om betydningen af international ret snarere end bagefter.

Vi er i en vanskelig situation. Der er tydeligvis behov for, at man bevæger sig på begge sider. Ordlyden i Deres oprindelige forslag var ikke ideel. Jeg ville have foretrukket, at De havde holdt tættere kontakt til Parlamentet

og ordføreren. Så havde vi måske i fællesskab opnået mere. Sådan gik det desværre ikke, men det er ikke kernen i denne forhandling. Det afgørende er, hvordan vi gør fremskridt.

Vi vil gøre fremskridt. Det bliver sandsynligvis ordlyden i mit forslag til Parlamentet i morgen. Vi vil sige, at denne mægling, som De har foreslået – og sådan er det nu engang, og mæglingen får min fulde støtte – bør baseres på international ret, herunder billighedsrettens principper. Begge parter skal være enige om at gå i denne retning. Både Kroatien og Slovenien skal anerkende, at international ret er nødvendig, men selvfølgelig også, at principperne om billighed, uvildighed og en retfærdig løsning, en politisk løsning, om man vil, er uomgængelige. Det skal begge parter anerkende, og det er faktisk trist, at vi befinder os i en situation, hvor vi ikke kan komme videre. I lyset af de andre problemer i verden og specielt i Europa burde det være muligt at løse disse problemer ved indbyrdes aftale. På trods af al kritikken ønsker jeg Dem selvfølgelig lykke og held med bestræbelserne på at overbevise begge sider. Desværre var gårsdagens forhandling ikke så positiv, som den burde have været, men jeg håber, det snart vil ændre sig.

Jeg vil gerne komme med endnu en generel bemærkning, som også gælder for Makedonien. Der er bilaterale problemer, men de bør ikke få lov til at blokere for forhandlingerne om udvidelse. Hvad vores undertiden misforståede ændringsforslag angår, så bør bilaterale problemer selvfølgelig ikke indgå i forhandlingsrammen. De skal holdes uden for denne ramme. Det her drejer sig om forhandlingerne mellem EU og de enkelte lande. De bilaterale problemer skal løses sideløbende, hvis begge parter, i dette tilfælde Makedonien og Grækenland, er indstillede på at behandle spørgsmålene. Parlamentet skal udsende et klart signal om, at begge parter i alle disse konflikter skal være parate til at bevæge sig. Det er ikke muligt for én part at gå på kompromis og for den anden ikke at bevæge sig ud af stedet. Vi skal gøre det klart i alle disse tilfælde, at de bilaterale problemer ikke må få lov til at blokere for tiltrædelsesforhandlingerne. De kan løses sideløbende med forhandlingerne, og Parlamentet vil bidrage til at sikre, at begge sider bevæger sig i de to konflikter, som vi drøfter her. Jeg håber, at vi så når frem til et positivt resultat.

Ria Oomen-Ruijten, forslagsstiller. – (NL) Hr. formand! Jeg vil begynde med at sige hjertelig tak til alle, der har bidraget til denne betænkning. Jeg har forelagt en kritisk, men fair vurdering af de fremskridt, Tyrkiet gjorde i 2008. Det er en betænkning, der indeholder mange punkter, holder et spejl op foran Tyrkiet og udsender ét klart budskab, nemlig om, at der for tredje år i træk er sket for lidt med hensyn til politisk reform.

Politisk reform og opfyldelse af Københavnskriterierne er absolutte prioriteter. Det drejer sig ikke om at åbne kapitler. Det drejer sig om, hvad der forener Europas borgere, retsstatsprincippet, uafhængige og upartiske domstole, ytringsfrihed, en velfungerende presse og samfundsrettigheder for den enkelte borger. Der skal gøres mere på disse områder, hr. formand! Først da kan de politiske kapitler åbnes.

Tyrkiet skal ikke foreskrive de politiske kriterier på vores vegne. Den tyrkiske regering fortalte ved tiltrædelsen sine egne borgere, at det er nødvendigt at modernisere Tyrkiet. Med det for øje bliver det nødvendigt at reformere de politiske kriterier, fordi etableringen af en social markedsøkonomi kræver, at folk får lejlighed til at opleve deres kreativitet, og at alle borgere kommer til at nyde samme rettigheder. Derfor indtager de politiske kriterier nu en central rolle i vores betænkning.

Da jeg sammen med Udenrigsudvalget, Det Fælles Parlamentariske Udvalg og alle de andre besøgte Tyrkiet, fik jeg indtryk af, at tingene var i bevægelse, og jeg kunne se lidt lys for enden af tunnelen, som kommissær Rehn sagde det tidligere. For 10 år siden ville jeg ikke have kunnet forestille mig, at der ville komme fjernsynsprogrammer på kurdisk. Det er også taget med i betænkningen. Desuden sætter jeg stor pris på Tyrkiets positive rolle i Kaukasus. Jeg har givet udtryk for min påskønnelse af de første skridt hen imod at åbne grænserne til Armenien, fordi armenierne også trænger til at blive frigjort af den isolation, de i dag befinder sig i.

Hr. formand! Man har vedtaget et nationalt program for gennemførelsen af disse reformer. Det er alt sammen positive elementer, og jeg håber oprigtigt, at Tyrkiet nu vil give sig i kast med at behandle disse reformer med den nye forhandler. Et moderne og blomstrende Tyrkiet er af allerstørste betydning for det tyrkiske folk, men, og det siger jeg i alle medlemsstater, bestemt også af stor betydning for alle os i EU.

Jeg vil gerne nævne et par punkter til. Vi modtager hyppigt rapporter om, at medie- og pressefriheden lader noget tilbage at ønske, og at pressen, når den udøver sin frihed, efterfølgende konfronteres med skatteundersøgelser eller andre foranstaltninger. Det skal ubetinget ændres.

Endelig vil jeg med hensyn til de stillede ændringsforslag gerne råde De Europæiske Socialdemokraters Gruppe til at glemme dem og acceptere betænkningen, som den foreligger. Vi anerkender behovet for

forbedringer, men vi bør ikke stille yderligere krav, da de er unødvendige og blot vil føre til polarisering her i Parlamentet.

Erik Meijer, forslagsstiller. – (NL) Hr. formand! Udvidelsen af EU har meget lavere prioritet end i årene op til de store udvidelsesbølger i 2004 og 2007. Den offentlige opinion i de nuværende medlemsstater er nu langt mindre positiv med hensyn til udvidelsen. Dette skyldes i høj grad forskellene i velstand og lønniveau, som kan medføre en øget vandringskraft fra fattige til rige medlemsstater.

På samme måde er problemet med visumkrav i staterne i det tidligere Jugoslavien i særdeleshed forbundet hermed. Som følge heraf anser mange indbyggere i de lande, der let kunne komme ind i de nuværende EU-medlemsstater indtil 1992, det for at være vanskeligt at besøge disse lande. Det skal der laves om på.

Når ansøgerlandene gør deres yderste for at blive fuldgældige medlemmer af EU så hurtigt som muligt, kan de komme til at begå fejl i denne proces. Et konkret eksempel herpå er Makedonien, der vedtog ny lovgivning i 2008 i et halsbrækkende tempo, som nu viser sig at være i strid med EU's gennemgående princip om en omhyggelig, demokratisk beslutningstagning.

Oppositionen samt flere ngo'er og uafhængige borgere har klaget over en skødesløs regeringsførelse i forskellige situationer. Efter deres mening tager det største regeringsparti sig flere friheder, end det sømmer sig for et flerpartisamfund, hvor demokrati handler om mere end blot at afholde valg. Politiet er blevet kritiseret for at undlade at registrere klager, der er indgivet af offentligheden. Den demonstrative anholdelse af byen Strumitsas borgmester og af andre politikere har fremkaldt harme.

Efter min mening skal vi ikke feje disse kritikpunkter ind under gulvtæppet ved vedtagelsen af beslutningen i morgen. Der er al mulig grund til at være åben omkring det forhold, at der stadig er et stykke vej – et langt stykke vej, vel at mærke. Vi skal imidlertid anerkende, at Makedonien ikke er ringere stillet end andre stater har været eller er i deres tiltrædelsesforhandlinger og i visse tilfælde sågar også efter deres tiltrædelse. Hvis der sættes skub i tiltrædelsesforhandlingerne med Makedonien nu, kan landet tidligst blive medlem i 2017.

For et år siden vedtog Parlamentet mit forslag om at indlede disse forhandlinger hurtigst muligt. Efterfølgende blev afbrydelsen af parlamentsvalget brugt som argument for at vente til efter præsident- og byrådsvalget, der afholdes om kort tid. En yderligere forsinkelse af processen indebærer to væsentlige ulemper: Den makedonske befolknings store opbakning til EU-medlemskab vil smuldre bort, og status som ansøgerland vil således miste sin betydning fremover.

Alle ved, at brugen af navnet Makedonien uden tilføjelser af nogen art vil blive mødt med en byge af indsigelser fra Grækenland. For Grækenland er denne nabostat Nordmakedonien, Højmakedonien, Vardar-Makedonien eller Skopje-Makedonien. Dette er en langt mere positiv attitude end den, der blev udvist før 2006, hvor Grækenland ønskede at undgå enhver brug af navnet Makedonien om sine naboer mod nord.

Det er netop i Grækenlands interesse – meget mere end i de øvrige medlemsstaters interesse – at denne nordlige nabo bliver medlem af EU så hurtigt som muligt. Begge stater skal derfor snarest nå til enighed om en løsning. Alternativet er, at begge stater fortsat venter, indtil den anden stat gør den første store indrømmelse, men det kan ikke passe, at denne anden stat skal være den eneste, der går diametralt mod den offentlige mening i hjemlandet.

Vi skal undgå en situation, hvor folkeafstemninger afgør, at der ikke kan indgås kompromisser med naboer. Så længe der ikke er indgået et kompromis, vil mine efterfølgere hvert år i de kommende mange, mange år melde tilbage, at det ikke er muligt at opnå fremskridt.

Endelig bør der også findes en løsning på den anden bilaterale uenighed mellem Slovenien og Kroatien. I 2011 skal Kroatien være i stand til at blive fuldgældigt medlem. Statsstøtte til skibsbygningssektoren bør ikke være en hindring, hvis andre medlemsstater har lov til at give statsstøtte til deres banker eller deres bilindustrier. Det bør være muligt at opretholde beskæftigelsen i Pula, Rijeka og Split.

Bernd Posselt, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! I disse drøftelser om udvidelsen skal vi rette tre væsentlige fejl. For det første er Tyrkiet ikke et europæisk land, men udgør en del af Lilleasien. Som formanden for Rådet så korrekt har udtrykt det, er Tyrkiet en strategisk væsentlig partner, og vi har derfor brug for et strategisk partnerskab med Tyrkiet, og ikke at Tyrkiet tiltræder EU.

For det andet har problemerne med hensyn til Makedonien intet at gøre med, at det demokratiske system i Makedonien tilsyneladende ikke fungerer. Jeg var til stede ved valget, og det forløb på forbilledlig vis. Der

opstod vanskeligheder med et lille mindretal i mindretallet. Faktisk vedrører problemerne den forfærdelige navnetvist, der misbruges af begge sider til afpresning.

For det tredje har Kroatien længe været parat til at blive medlem af EU. Vi kunne forholdsvis let have afsluttet forhandlingerne i år, hvilket Europa-Parlamentet har krævet ved adskillige lejligheder og sandsynligvis vil kræve igen i morgen. Det, at vi endnu ikke er nået dertil, skyldes helt og aldeles en blokade fra Sloveniens side i Rådet. Jeg anmoder Rådets formand og kommissæren om at finde en rimelig løsning, så der kan blive sat et endeligt punktum for denne blokade. Grænseproblemet er nøjagtigt det samme, som ved Sloveniens tiltrædelse. Vi kan ikke give ét land og ikke et andet mulighed for at blive medlem på trods af et uløst problem.

Vi bliver derfor nødt til at støtte slovenerne og kroaterne i deres søgning efter en fornuftig løsning på grænseproblemet, men vi bliver samtidig nødt til at åbne alle kapitler i forhandlingerne. De to problemer har intet med hinanden at gøre, og en åbning af kapitlerne i forhandlingerne er en forudsætning for at opnå et positivt resultat i år med en fremragende og forbilledlig tiltrædelseskandidat.

For så vidt angår løsningen på det bilaterale spørgsmål, hvor vi har tilbudt vores hjælp, anmoder jeg kommissæren om at arbejde i retning af en objektiv voldgiftssag. Talskvinden sagde mandag, at en sådan sag ville kunne gennemføres på grundlag af international ret og retspraksis. Jeg anmoder Dem om at tage stilling til, hvorvidt denne ordlyd er passende og kan bane vej for et kompromis mellem de to parter.

Under alle omstændigheder ønsker jeg, at ordlyden ...

(Formanden afbrød taleren)

Jan Marinus Wiersma, for PSE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Jeg ønsker at fremsætte et par bemærkninger vedrørende Ria Oomen-Ruijts betænkning om Tyrkiet. Min gruppe tilslutter sig rapportens hovedkonklusion om, at der er blevet gjort alt for få fremskridt på det seneste.

Jeg skal være den første til at indrømme, at 2008 var et turbulent år i tyrkisk politik, og denne turbulens har sandsynligvis hindret gennemførelsen af enkelte reformer, således at processen er gået delvis i stå. Nu, hvor disse problemer i Tyrkiet til en vis grad er blevet afhjulpet, håber vi, at regeringen på grundlag af de planer, den har fremlagt, hurtigst muligt vil gøre det, der er nødvendigt for opretholde troværdigheden for så vidt angår forhandlingsprocessen med EU. Jeg henleder opmærksomheden på det nationale reformprogram, som den nuværende regering har udarbejdet.

I realiteten burde det ikke være nødvendigt at sige det, men jeg gentager alligevel, at vores gruppe fortsat støtter forhandlingerne med Tyrkiet, og disse forhandlinger handler i vores optik om EU-medlemskab, selv om vi ikke gør os illusioner om processen og den eventuelle varighed heraf. Det er imidlertid uacceptabelt, hvis initiativet alene skal komme fra Tyrkiet. I EU bør vi også fremstå som troværdige partnere i denne proces.

Tyrkiet er af strategisk betydning for EU, ikke mindst i lyset af EU's energiforsyning og alt, der vedrører denne, og De Europæiske Socialdemokraters Gruppe tilslutter sig åbningen forhandlingsprocessens energikapitel. Når alt kommer til alt, bliver det imidlertid Tyrkiet, der skal gøre det meste af foderarbejdet, og betænkningen af Ria Oomen-Ruijten indeholder mange punkter, som vi har læst – og fortsat skal læse med de kritiske briller på.

Jeg vil gerne fremhæve et par punkter fra denne fremragende betænkning. Ytringsfriheden skal garanteres. Vi er stadig ikke tilfredse med det, der sker i Tyrkiet. For nylig var der en internetkampagne om Armenien og folkedrabet. Den måde, hvorpå myndighederne reagerede på denne, underminerer i den grad ytringsfriheden.

Noget, der er af afgørende betydning, og som vi også vil blive ved med at gentage, og som Europa-Parlamentet ikke bør efterlade nogen som helst tvivl om, er at vi aldrig vil acceptere en islamisering af Tyrkiet, og at vi i sidste ende kun vil lade Tyrkiet blive medlem, såfremt det er sekulært, hvilket fremgår af den nuværende forfatning, at landet er.

Jeg har én sidste bemærkning. Kommissær Rehn har talt rimelig optimistisk om forhandlingerne på Cypern. Efter min mening skal vi ikke foretage os noget, men vi bør heller ikke lade være med at gøre noget for at sikre et positivt udfald af disse forhandlinger, og vi bliver også nødt til at appellere til Tyrkiet om ikke at gøre noget, der kan forpurre disse forhandlinger, da det er nødvendigt, at parterne får lov til at forhandle frit om, hvordan de ønsker at forme deres fælles fremtid. Jeg kan kun sige, at jeg håber, at kommissær Rehns optimisme er begrundet.

István Szent-Iványi, for ALDE-Gruppen. – (HU) Ved udgangen af sidste år var der to væsentlige faktorer, der fik indvirkning på fremskridtet i Kroatiens tiltrædelsesproces. På den ene side tog den kroatiske regering vigtige skridt mod en reform af retssystemet, idet den iværksatte afgørende tiltag mod organiseret kriminalitet og fremviste resultater i bekæmpelsen af korruption. Samtidig blev tiltrædelsesforhandlingerne bremset som følge af den bilaterale grænsestrid. Dette påvirker ikke blot Kroatien, men også udvidelsesprocessens troværdighed som noget mere grundlæggende. En sådan adfærd udgør en trussel mod denne troværdighed, og det er derfor meget vigtigt, at hindringerne fjernes hurtigst muligt. En blokering af disse forhandlinger sender et meget farligt budskab om, at tiltrædelse ikke afhænger af opfyldelse af betingelserne, men derimod af bilæggelse af bilaterale tvister, hvor den ene part, der befinder sig i en styrkeposition, forsøger at gennemtvinge sin vilje over for den anden.

Vi glæder os over kommissær Rehns henstilling om mægling, og det er meget opmuntrende, at Slovenien og Kroatien har reageret positivt herpå. Vi håber, at der fremover ikke længere vil være grund til at hindre de senere tiltrædelsesforhandlinger. Vi mener stadig, at det vil være muligt at afslutte forhandlingerne inden årets udgang i overensstemmelse med den oprindelige tidsplan. Hvis dette mål skal nås, er det imidlertid nødvendigt at yde en ekstra indsats. Vi forventer, at Kroatien fralægger sig sine bekymringer om samarbejdet med Den Internationale Straffedomstol i Haag og overdrager alle de dokumenter, som domstolen anmoder om. Dette er meget vigtigt. Vi anser det ligeledes for at være vigtigt at bistå med tilbagesendelse af flygtninge, at integrere romamindretallet og at gennemføre desegregeringsprogrammet samt at anvende EU-midlerne effektivt, da der er konstateret væsentlige mangler på dette område. Det er stadig muligt, at vi kan holde fast i den oprindelige tidsplan. Det er vores fælles ansvar. Vi forventer, at både Kroatien og EU yder en konstruktiv indsats, for dette drejer sig ikke blot om en fælles indsats fra de to parter side, men om hele udvidelsesprocessens troværdighed.

Konrad Szymański, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Jeg vil først og fremmest lykønske Ria Oomen-Ruijten, Hannes Swoboda og Erik Meijer med deres meget omhyggeligt udarbejdede beslutningsforslag.

For så vidt angår Tyrkiet er det billede af vores forbindelser, der er tegnet i dette dokument, ikke optimistisk, men det er så afgjort et sandt billede. Det glæder mig, at vores forventninger med hensyn til religionsfrihed for kristne trossamfund i Tyrkiet er blevet opretholdt i beslutningsforslaget, herunder retten til at undervise, retten til at uddanne gejstlige og ligeledes beskyttelse af disse trossamfunds ejendom. Som det er tilfældet inden for andre områder, oplever vi vedvarende og i stigende grad irriterende forsinkelser fra tyrkisk side i forbindelse med disse spørgsmål.

Når man ser bort fra tiltrædelsesprocessen, er Tyrkiet en meget lovende og betydningsfuld partner for Europa inden for sikkerheds- og energiområdet. Den indsats, som regeringen under premierminister Erdogans og præsident Güls ledelse har ydet med henblik på at forbedre forholdet til Tyrkiets naboer, har været det væsentligste aspekt i tyrkisk politik i nyere tid. Det er en skam, at denne indsats blev undermineret af ubesindige foranstaltninger i forhold til Israel. Forsøgene på at knytte udviklingen af et strategisk samarbejde mellem EU og Tyrkiet, der er af umiddelbar betydning, sammen med forhandlingsprocessen, hvis dynamik af objektive årsager er gået ned i gear, er ligeledes forstyrrende. Således tolker jeg den tyrkiske erklæring om Nabucco. Her er der behov for en mere pragmatisk tilgang. Afpresning er en dårlig rådgiver.

Med hensyn til Kroatien bør vi gøre alt for at opretholde tiltrædelsesprocessens tempo, således at Kroatien i henhold til planen kan tiltræde EU i 2009. Stabiliteten i denne region er stadig skrøbelig. Hverken grænsetvister eller tvister vedrørende ejendomsret kan stilles som supplerende betingelser for udvidelse på Balkanhalvøen. For at øge stabiliteten i denne region bør vi hurtigst muligt inddrage Kroatien i integrationsprocessen og herefter Serbien, Makedonien og Montenegro og måske Kosovo og Albanien.

Joost Lagendijk, for Verts/ALE-Gruppen. – (NL) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil fatte mig i korthed om betænkningen af Ria Oomen-Ruijten. Det er alt i alt en fin betænkning, der indeholder en præcis redegørelse for de resterende problemer og en angivelse af eventuelle fremskridt. Al ære til ordføreren herfor.

Jeg vil faktisk benytte denne lejlighed til at gøre status over fem års forbindelser mellem EU og Tyrkiet i denne valgperiode. Hvis vi ser fem år tilbage, endte 2004 med at blive det gyldne år for reformer, der virkelig bragte Tyrkiet tættere på EU. Det er mærkeligt, og hvis jeg skal være helt ærlig, også lidt sørgeligt, at reformhastigheden siden 2004 har været for langsom, at det faktisk forholder sig sådan, at EU nu er mindre villig til at give Tyrkiet en rimelig chance, og at entusiasmen i Tyrkiet med hensyn til medlemskab er aftaget.

Alle de parlamentariske betænkninger, der er offentliggjort gennem alle disse år, indeholder en tydelig angivelse af Parlamentets prioriteringer med hensyn til afgørende reformer. Først og fremmest er situationen

stadig utilfredsstillende for så vidt angår ytrings- og meningsfrihed, selv om den notoriske artikel 301 er blevet ændret. Det er meget uheldigt, at der stadig ikke er adgang til websteder, herunder YouTube, og at regeringen lægger et uacceptabelt pres på dele af medierne.

Med hensyn til det kurdiske problem var der i 2007 store forhåbninger om, at der i kølvandet på det kurdiske nationalistpartis (DTP) indtræden ville blive fundet en løsning mellem DTP og AKP. Dette var desværre ikke tilfældet.

Når det drejer sig om religiøse mindretal, er der, selv om der er en lov om organisationer, som løser problemet for nogle af mindretallene, ikke desto mindre stadig ikke fundet en løsning for et stort muslimsk mindretal, nemlig alawierne. På trods af denne træge proces er der stadig et flertal her i Parlamentet, der støtter op om et medlemskab.

Efter min mening bør budskabet til den tyrkiske regering fra denne forhandling og fra de forgangne fem års forhandlinger være, at denne støtte trods de utilstrækkelige reformer kun vil blive opretholdt, hvis der omgående fremsættes nye reformforslag inden for alle tre områder.

I denne forbindelse deler jeg et stykke ad vejen kommissærens optimisme om kurdiske fjernsyn og om åbningen i forholdet mellem Tyrkiet og Armenien. Reformviljen fra 2004 skal vende tilbage. Hvis dette sker, er jeg overbevist om, at vores drøftelser og drøftelserne i Tyrkiet igen vil blive fyldt med optimisme.

Adamos Adamou, for GUE/NGL-Gruppen. – (EL) Hr. formand, hr. kommissær! Situationsrapporten om Tyrkiet og evalueringen heraf i december handler om, hvorvidt Tyrkiet har opfyldt Københavnskriterierne og sine forpligtelser i henhold til associeringsaftalen og tillægsprotokollen til Ankaraaftalen.

Målsætningen om fuldstændig integration, der er vigtig for både Tyrkiet og EU, er stadig drivkraften bag en række reformer og ændringer i Tyrkiets politik for at sikre alle mindretals rettigheder, finde en politisk løsning på det kurdiske spørgsmål og anerkende det armenske folkedrab samt åbne grænsen til Armenien.

Tyrkiet skal i lighed med alle tidligere ansøgerlande opfylde alle sine kontraktlige forpligtelser i forhold til EU. Tyrkiet har i stedet misligholdt sine kontraktlige forpligtelser i forhold til EU for så vidt angår Republikken Cypern som medlemsstat. Landet afviser at åbne sine havne og lufthavne for Republikken Cyperns skibe og fly og at ophæve sit veto mod Cyperns deltagelse i internationale organisationer og krænker fortsat international ret ved at besætte Cypern for at søge at spille en rolle som en styrende faktor i området.

I dag står vi midt i forhandlingerne om at løse Cypernsproblemet ved at danne et tozoners, tosidet forbund med politisk ligestilling som formuleret i FN-resolutionerne i medfør af international og europæisk ret. EU må derfor rette sig efter sin oprindelige holdning og øge presset, således at Tyrkiet muliggør væsentlige fremskridt inden for rammerne af forhandlingerne, ophæver besættelsen og iværksætter de nødvendige tiltag for at afklare de savnede personers skæbne. Vi har genfremsat dette forslag med ændringsforslag, selv om der foreligger et andet beslutningsforslag om de savnede personer efter de nylige udtalelser fra den tyrkiske soldat Olgats om henrettelsen i 1974 af 10 græskcypriotiske fanger, der stadig er meldt savnede. Dette er et rent humanitært spørgsmål og bliver ikke mindre væsentligt, uanset hvor mange gange vi gentager det.

For så vidt angår energikapitlet kan dette ikke åbnes, medmindre Tyrkiet opgiver at forhindre Republikken Cypern i at udøve sine suveræne rettigheder i sin eksklusive økonomiske zone. Hr. kommissær! I Deres egen rapport ser jeg, at Kommissionen er bekymret over tyrkiske krigsskibes chikane af fartøjer, der søger efter kulbrinter i Cyperns eksklusive territoriale zone, og at Rådet i sine konklusioner af 8. december 2008 kraftigt opfordrede til at undgå enhver form for trussel, kilder til konflikter eller tiltag, der kunne skade et godt naboskab og en fredelig bilæggelse af tvister.

Det ville være et godt træk, hvis De gav Tyrkiet et skub i den rigtige retning, nøjagtig i overensstemmelse med Deres erklæringer. Vi har stillet et ændringsforslag om dette emne, og indholdet heri er fuldt ud i overensstemmelse med Deres erklæringer, der derfor kan betragtes som Kommissionens erklæringer.

Bastiaan Belder, for IND/DEM-Gruppen. – (NL) Hr. formand! I punkt 17 opfordrer ordføreren, Ria Oomen-Ruijten, hele det tyrkiske samfund til at udøve religionsfrihed i vid udstrækning. Jeg tilslutter mig fuldt og helt denne opfordring, da den berører en af Tyrkiets og EU's grundlæggende tiltrædelseskriterier.

Imidlertid konkurrerer den tyrkiske uddannelsessektor og de tyrkiske medier om at fremstille en stereotypisk karikatur af indfødte kristne, kristne tyrkere, som fjender af Tyrkiet, som de vestlige magters medsamsvorne, der har til hensigt på ny at kolonisere deres hjemland og dele det mellem sig. Hr.

kommissær! Jeg anmoder Dem om at stille den passive tyrkiske regering, der også bærer et ansvar for denne kampagne til regnskab for denne hindring for medlemskab.

Det forholder sig desuden således, at alle tyrkiske identitetsdokumenter afslører ihændehaverens religiøse tilhørsforhold, som er selve årsagen til mange former for social forskelsbehandling mod kristne tyrkere. Dette er tilstrækkelig begrundelse til, at De over for Deres tyrkiske samarbejdspartner insisterer på, at denne oplysning øjeblikkeligt slettes i officielle dokumenter.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Selv om Kroatien tilsyneladende har gjort tilfredsstillende fremskridt med hensyn til vedtagelsen af lovgivning om bekæmpelse af forskelsbehandling, foreslår jeg, at vi kontrollerer, hvordan disse love anvendes i praksis, før vi roser beslutningsforslagets erklæringer. F.eks. med hensyn til adgangen til fast ejendom, især for så vidt angår italienske investorers muligheder, synes jeg, at der er blevet gjort et meget lille fremskridt i praksis. Jeg støtter ikke beslutningsforslaget, da der heri på trods af det åbenlyse manglende fremskridt og uoverensstemmelserne med Fællesskabets regelsæt ses frem til et medlemskab, som efter min mening kan blive en realitet for tidligt. Lad Tyrkiet give det tilbage, som landet har stjålet fra vores istryske og dalmatiske flygtninge siden 1947. Først herefter kan vi drøfte et eventuelt medlemskab.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – (SV) Hr. formand! Beslutningsforslaget om Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien er, efter min mening, en afbalanceret tekst, og jeg takker Erik Meijer for i sit arbejde at have fokuseret på såvel reformerne og de mål, der er nået, som de problemstillinger, der stadig kræver en ekstra indsats. Jeg er især tilfreds med, at der i beslutningsforslaget sendes et klart budskab om, at den aktuelle situation efter tre års ventetid for at indlede forhandlingerne er meget bekymrende og uacceptabel. Der står fuldstændig klart, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien er en europæisk stat, der hører til i EU.

Under vores drøftelser om dette emne i Parlamentet undgår jeg almindeligvis at nævne navnetvisten mellem Grækenland og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Jeg er af den opfattelse, at der er mange andre spørgsmål, der bør drøftes grundigere, men som vi aldrig drøfter, da navnetvisten tager uforholdsmæssig meget tid. Efter at have gennemlæst en række af ændringsforslagene føler jeg dog i dag et behov for meget klart at understrege, at det er uacceptabelt at udnytte en eventuel bilateral konflikt til at gøre det vanskeligere for et land at bevæge sig hurtigere i retning af europæisk integration eller at forhindre et lands deltagelse internationale organisationer.

Mange lande har haft og har stadig bilaterale konflikter, og vi ønsker alle, at disse konflikter skal løses så hurtigt som muligt på en måde, der er acceptabel for begge parter, men efter min mening bør disse lande i mellemtiden ikke blokere den europæiske integrationsproces for hinanden, især ikke i de tilfælde, hvor de pågældende lande befinder sig i en følsom position, såvel geografisk som politisk.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Hr. formand! For tredje år i træk er jeg ordfører for Den Socialdemokratiske Gruppe i forbindelse med opfølgingsrapporten for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Jeg må sige, at situationen for så vidt angår Makedonien minder om en scene i en gammel græsk tragedie. Selv om det er sandt, at alle parterne har erklæret deres gode vilje, er der ikke sket mere end det. For tre år siden var jeg sikker på, at vi mod den nuværende valgperiodes slutning ville kunne tale om vellykkede forhandlinger med Makedonien om tiltrædelsen af EU. Dette er ikke tilfældet. Det største problem er navnet. Uanset at dette er et bilateralt spørgsmål, der ikke vedrører Københavnskriterierne, påvirker det den politiske situation under forhandlingerne med Makedonien om medlemskab. Grækenland har vist sin velvilje, Makedonien selv har vist sin velvilje, men det har nu i flere år været umuligt at finde fælles fodslag med hensyn til dette spørgsmål. Som ordfører for Den Socialdemokratiske Gruppe i forbindelse med denne rapport kan jeg kun udtrykke håb om, at der findes en løsning på dette spørgsmål, der tager højde for EU's, Makedoniens og Grækenlands interesser.

Der er et problem med hensyn til de politiske institutioners stabilitet i Makedonien. Dette er meget tydeligt. Samfundets, myndighedernes og de politiske gruppers politiske vilje er også meget tydelig i et land, der er på vej mod en tættere tilknytning til EU. Rådet skal inden udgangen af 2009 beslutte, hvorvidt det vil indlede tiltrædelsesforhandlinger, men dette bør betinges af en fuldstændig gennemførelse af de væsentligste prioriteringer i henhold til tidligere aftaler. I denne forbindelse er de kommende præsident- og byrådsvalg i Makedonien af meget stor betydning. Parlamentet vil overvåge disse valg meget nøje.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Tak for Deres præcisering. Grækenland tiltrådte EU i 1981, og medlemskabet har medført mange fordele for Grækenland, som jeg holder utrolig meget af. Næsten 30 år senere ønsker Makedonien imidlertid som et naturligt skridt at blive medlem af EU og nyde de samme

fordele. Det er derfor kun rigtigt af Grækenland som nabostat på Balkanhalvøen at erklære sin helhjertede solidaritet og arbejde for at hjælpe et lille land som Makedonien med at nå sit mål.

Fordi Grækenland selv har en provins med navnet Makedonien, gør landet indsigelse mod navnet "Republikken Makedonien" uden tilføjelser og insisterer i stedet på at kalde landet "Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien". Jeg vil gerne vide, hvorfor Grækenland for at sikre konsekvens ikke også derfor insisterer på, at Estlands formelle benævnelse bør være "Den Tidligere Sovjetrepublik Estland"?

Jeg beklager således, at Grækenland nu overvejer at nedlægge veto mod Makedoniens medlemskab som følge af dette spørgsmål. Jeg frygter, at Grækenland risikerer at latterliggøre sig selv, og jeg opfordrer kraftigt den græske regering til at opbløde sin holdning. Jeg er her i Parlamentet og i min valgkreds kendt som en dybfølt ven af Grækenland og som en ven af såvel græske som cypriotiske parlamentsmedlemmer, men jeg er også medlem af Parlamentets nystiftede sammenslutning "Makedoniens venner". Lad os hurtigt og fornuftigt løse dette sidst tilbageblevne spørgsmål. Jeg opfordrer ligeledes Parlamentet til at sende en delegation af parlamentsmedlemmer som observatører til Makedoniens kommende præsidentvalg for at bidrage til et lovligt resultat.

For så vidt angår Kroatiens forestående tiltrædelse af EU er det beklageligt, at der stadig er grænsetvister med Slovenien. Som det er tilfældet med Grækenland og Makedonien, skal disse vanskeligheder løses bilateralt i stedet for at blive trukket ind i EU-tiltrædelsesprocessen.

Slovenien blev medlem af EU, mens landet stadig havde uafklarede stridspunkter med Italien, der ikke stod i vejen for landet og forsøgte at blokere for medlemskabet, så jeg kan ikke se, hvorfor Kroatien skulle holdes tilbage af den grund. I samme dur og i fremtiden vil jeg aldrig tolerere, hvis Kroatien nedlægger veto mod Serbiens eventuelle medlemskab som følge af territoriale tvister.

Af mere umiddelbar interesse for mine vælgere, der efterhånden er trætte af at høre om udvidelser, er omfanget af organiseret kriminalitet og korruption i Kroatien, som regeringen virkelig skal gøre til en national prioritering at udrydde.

FORSÆDE: Martine ROURE

Næstformand

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Fru formand! Jeg ønsker først og fremmest at præcisere, at jeg udtaler mig om Tyrkiet på vegne af min gruppe og ikke på egne vegne. Udviklingen i Tyrkiet vækker bekymring hos liberale og demokrater. I de sidste tre år har der ikke blot været for lidt fremskridt med hensyn til reformhastigheden. Der har også været nogle tilbageskridt. Som kommissær Rehn helt rigtigt formulerede det, er pressefriheden en af EU's kerneværdier. I et land, der ønsker at blive medlem af EU, skal der ikke herske nogen som helst tvivl om, at pressefriheden respekteres.

Det er imidlertid ikke det, vi ser. Kritiske journalister har besvær med at blive akkrediteret. Den nye ejer af ATV mangler stadig at besvare en lang række spørgsmål, fra højeste sted opfordres der til boykot af visse medier, og Dohan-koncernen har fået et vilkårligt skattesmæk på 400 mio. EUR Denne foranstaltning er vilkårlig og får os til at stille spørgsmålstejn ved retsstatsprincipperne, som er lige så vigtige for liberale som pressefriheden. Retsstatsprincipperne skal ligeledes garanteres. Rapporterne om et stigende antal tilfælde af tortur og mishandling i politiets varetægt forekommer os at være dybt foruroligende, især når de finder sted uden for de officielle fængsler eller politistationer, men selvfølgelig bekymrer det os også, hvis de finder sted der.

Symbolske eller rent pragmatiske foranstaltninger såsom godkendelse af en ny plan eller udpegning af en ny chefforhandler er velkommen, hvis man anskuer det fra en rent praktisk synsvinkel. Disse foranstaltninger alene er dog ikke tilstrækkelige til igen at øge reformhastigheden. Vi liberale og demokrater er af den opfattelse, at Tyrkiet i sin egen interesse og i sin befolknings interesse skal reformere sin økonomi og sit samfund, sin politik og sin forfatning uanset landets udsigter til medlemskab.

Jeg vil gerne sige noget andet om denne debat. Denne debat minder mig om en tivolikarrusel, hvor nogle gange en tyrkisk, nogle gange en kroatisk og nogle gange en makedonsk hest rider forbi. Jeg synes, at vi skal omstrukturere denne debat, og at det skal ske snart. Jeg ville desuden sætte pris på, at vi holdt den i Bruxelles og ikke i Strasbourg.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Dem, der taler på vegne af og er valgt af den italienske befolkning har en pligt til at påpege deres retmæssige krav. Der er gået mere end 60 år siden

det historiske tyveri af vores ejendom i Istrien og Dalmatien. Kroatien er moralsk forpligtet til at fremvise resultater, og kommissionsformand Barroso ligger inde med materiale om dette ømtålelige og injurierende spørgsmål, som befolkningen skal gøres opmærksom på. Der er først og fremmest tale om et moralsk spørgsmål mere end et politisk spørgsmål om at tilbagelevere ejendom til den retmæssige ejer: 1 411 ejendomme var oprindeligt ejet af italienere.

Hvad angår Tyrkiet kunne jeg godt tænke mig at vide, hvordan vi overhovedet kan overveje med ro i sindet at tilbyde medlemskab til et land, der for tiden nedlægger et islamisk veto i NATO mod udpegningen af en generalsekretær, udelukkende fordi denne repræsenterer et land, nemlig Danmark, hvori sagen om tegningerne fandt sted. Tyrkiet, der er et islamisk land, har sat en islamisk stopper for udpegningen af en statsminister til generalsekretærposten i Den Atlantiske Alliance, af den ene årsag, at han er statsminister i et land, hvor der blev trykt islamiske tegninger – et liberalt land, hvor det åbenbart, i modsætning til i Tyrkiet, er muligt at trykke ironiske tegninger af Muhammed. I Tyrkiet er der en lov, som kommissæren bør være opmærksom på, idet der i medfør heraf er forbud mod opførelse af ethvert ikkeislamisk sted for gudsdyrkelse på en gade, hvor der ligger en moské. Med andre ord må der ikke ligge andre religiøse bygninger på en gade, hvor der i forvejen ligger en moské. Vores ordfører, der efter min mening har et par pæne bukser på, ville i dag ikke få lov til at komme ind i det tyrkiske parlament iført bukser. Dette viser, hvor langt der er igen, før vi når målet. Tyrkiet er en del af Asien, ikke Europa.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil først og fremmest gerne byde velkommen til Makedoniens vicepremierminister på vegne af Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance.

For det andet ønsker jeg at takke den tjekkiske formand for Rådet og premierminister Topolánek for hans erklæring i går, hvori han for det første påpegede, at tvisten mellem Makedonien og Grækenland over navne er en bilateral tvist, som ikke bør få følger, og for det andet slog til lyd for, at Makedonien blev tilbudt NATO-medlemskab så hurtigt som muligt, og at Grækenland således skulle annullere sit veto – alt i alt to meget væsentlige punkter.

Nogle gange er vi måske lidt arrogante, når vi drøfter ansøgerlandene, og jeg ønsker derfor at bringe det personlige ansvar på bane, for vi drøfter ansøgerlandenes fremtidsudsigter og mangler her, men vi har på den anden side meget principfaste politiske grupperinger såsom de tyske konservative, der ønsker at bane vej for et kroatisk medlemskab, men som ikke ønsker, at andre stater overhovedet skal følge trop.

Hvis denne mening bliver et udtryk for flertallets holdning i EU i den næste valgperiode, vil dette ødelægge den økonomisk tunge fredsplan, som blev udarbejdet efter krigene på Balkan. Vi ville miste troværdighed, og Europas troværdighed ville blive forringet. Jeg anmoder alle de tilstedeværende om ikke at lade dette ske.

Med hensyn til Kroatien og Slovenien formoder vi, at det uden dobbeltmoral og nedlæggelse af veto vil gå godt, og at der kan ses bort fra grænsetvisterne, og vi håber, at der vil blive indledt forhandlinger med Makedonien så hurtigt som muligt.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Fru formand! Hvis Tyrkiet bliver medlem af EU, vil landet være den fattigste og økonomisk mest tilbagestående medlemsstat med et indbyggertal på over 72 mio. mennesker. Hundre tusindvis, hvis ikke millioner, af mennesker vil udvandre til lande som f.eks. Det Forenede Kongerige.

EU vil grænse op til lande såsom Syrien, Irak og Iran, hvilket vil skabe et enormt potentiale for fremtidige konflikter og konfrontationer.

De personer, der imidlertid bør være oprigtigt bekymrede over udsigten til et tyrkisk medlemskab, er græskycypriterne. Hvis Tyrkiet bliver medlem af EU, vil tyrkerne have ret til at rejse frit inden for hele EU. Tusinder af tyrkere vil lovligt kunne rejse til det sydlige Cypern og faktisk besætte denne del helt lovligt, hvis de måtte ønske dette.

Ved valget til Europa-Parlamentet den 4. juni bør vælgere af græsk oprindelse i London huske på, at Det Konservative Parti, Labour-Partiet, Det Liberale Demokratiske Parti og Det Grønne Parti alle entusiastisk bakker op om et tyrkisk medlemskab. Det eneste britiske parti i Europa-Parlamentet, der er imod medlemskab til Tyrkiet, er Det Forenede Kongeriges Uafhængighedsparti.

Philip Claeys (NI). – (NL) Fru formand! Om ikke andet har forhandlingerne med Tyrkiet givet Kommissionen og Rådet træning udi eufemismer. Den måde, hvorpå problemerne i Tyrkiet bagatelliseres, begynder at være imponerende. Lejlighedsvis er den sågar blevet latterliggjort i Tyrkiet.

Listen over problemer er så lang, at det er mig en gåde, hvorfor forhandlingerne fortsætter. Det er korrekt, at Kommissionen havde lovet, at forhandlingsprocessen ville gå i takt med reformprocessen i Tyrkiet. Dette løfte er blevet godt og grundigt brudt nu, da man hele tiden tager hul på nye kapitler.

Hvis man skal udtrykke det positivt, er statusopgørelsen over mere end tre års forhandlinger beklagelig. Lad os derfor trække stikket ud. Tyrkiet er ikke et europæisk land og hører derfor ikke til i EU, så lad os i stedet arbejde hen imod et privilegeret partnerskab.

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Fru formand, hr. formand for Rådet, hr. kommissær! Kroatien er det første land, der i forbindelse med tiltrædelsen af EU efter erfaringerne fra de seneste to udvidelser med Rumænien og Bulgarien klogt nok skal opfylde meget høje krav, hvorfor referencepunkterne og det fremskridt, som Kroatien har gjort, er særlig prisværdigt. Der tages hånd om de allerede nævnte resterende reformer på retsområdet. Det fuldstændige samarbejde med Den Internationale Straffedomstol i Haag, der igen blev anmodet om, er på rette vej.

I forhold til Slovenien er der spørgsmålet om den bilaterale grænsetvist. Kommissæren henviste pludselig til "europæiske grænsetvister". Før 2004 var der ikke tale om europæiske grænsetvister, de var blot grænsetvister, der ikke var anerkendt. På daværende tidspunkt var der heller ingen, der henvendte sig til FN med henblik på en bilæggelse af denne tvist – det er der nu. Hvis Slovenien således undlod at hindre åbningen af det nødvendige forhandlingskapitel om årsagerne til disse bilaterale grænsetvister, der ikke udgjorde en hindring for Sloveniens tiltræden af EU, kunne tiltrædelsesforhandlingerne mellem Kroatien og EU afsluttes ved udgangen af dette år.

Ansøgerlandet Makedonien har også gjort enorme fremskridt. Hvis det valg, der skal afholdes i slutningen af marts, overholder de internationale standarder, vil EU endelig skulle fastsætte en dato for indledningen af tiltrædelsesforhandlinger. Den rent bilaterale tvist mellem Makedonien og Grækenland om navne bør ikke anspore Grækenland til at nedlægge veto.

Det eneste, der mangler, er at håbe, at de to EU-medlemsstater Grækenland og Slovenien husker deres egen situation før deres tiltræden af EU og konkluderer, at de bør opføre sig rimeligt og europæisk i forhold til deres nabostater.

Hvis Kroatien og Makedonien med støtte fra deres naboer når de mål, jeg har nævnt, i år, ville der blive sendt et positivt signal til de øvrige stater på den vestlige del af Balkan om, at det var alvorlig ment, da EU i Thessaloniki lovede at tilbyde medlemskab til alle staterne på det vestlige Balkan, hvilket CDU ligeledes støtter, fru Beer!

Libor Rouček (PSE). – (CS) Fru Formand! Jeg har et par kommentarer. Det er for det første positivt, at denne forhandling om EU's udvidelse finder sted, for det er vigtigt, at Europa i en periode med en voldsom finanskriser ikke glemmer en af sine vellykkede prioriteter, nemlig den yderligere udvidelse. Vi skal fastholde fokus på denne prioritet. For det andet er jeg med hensyn til Kroatien af den faste overbevisning, at tiltrædelsesforhandlingerne kan afsluttes i år. Jeg ønsker derfor at opfordre Rådet til at handle nu og nedsætte den tekniske arbejdsgruppe, der skal udarbejde tiltrædelsestraktaten. Hvad angår Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, er det uheldigt og demoraliserende for Makedonien, at der endnu ikke er indledt tiltrædelsesforhandlinger i Skopje til trods for, at Makedonien opnåede kandidatstatus for tre år siden. Jeg ønsker derfor at opfordre Rådet til at fremskynde processen. Og med hensyn til Tyrkiet er jeg enig i, at de politiske reformer skal fremskyndes, inden de såkaldte politiske kapitler kan åbnes. Jeg kan dog ikke forstå, hvorfor det ikke er muligt at forhandle med Tyrkiet om f.eks. "energikapitlet", som er af afgørende betydning for både EU og Tyrkiet.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Fru formand! ALDE-Gruppen støtter hr. Meyers beslutningsforslag. Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien fortjener en chance og en bedre fremtid. Makedonien har imidlertid også brug for en smule international respekt, herunder retten til egen identitet og anerkendelse af eget sprog og egen kultur.

Spørgsmålet om landets navn har været uafklaret alt for længe, og atmosfæren i landet er forværret i den senere tid. Der er tiltagende populisme og nationalisme, der er for megen politisk forskansning, og der rettes verbale angreb imod andre lande. Opmærksomhed af infrastrukturinstallationer efter skikkelser fra perioder i Grækenlands historie, der går tilbage til før den slaviske befolkning ankom til de pågældende regioner, er ikke befordrende for gode naboskabsforbindelser. Det er ikke nødvendigt at opføre flere 10 meter høje monumenter.

Hvis vi ønsker at forhindre ustabilitet, skal vi hjælpe staten, politikerne og borgerne i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Annullering af visa er ikke tilstrækkelig vidtrækkende. Det, som landet har brug for, er en dato for indledningen af forhandlinger. De fortjener muligheden for at vise deres berettigelse under tiltrædelsesprocessen. Vi skal hjælpe dem nu og vise, at vi har tillid til dem. Det vil gøre det muligt for os at bidrage til stabiliteten i regionen og en positiv udvikling. Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien har brug for et positivt svar nu, da tiden er kostbar. Man kunne endda sige, at tid er penge.

Tillad mig også at sige et par ord om Kroatien. Henholdsvis to forhenværende premierministre i Slovenien og Kroatien, hr. Drnovšek og hr. Račan, opnåede store resultater, da de indgik en grænseaftale. Desværre er de her ikke længere, men de havde modet til at se fremad, investere i fremtiden og opnå resultater. Efter min opfattelse skal begge regeringer opfordres til at følge i deres fodspor og indgå en ny grænseaftale hurtigst muligt. Det vil være et positivt skridt for Slovenien, Kroatien, EU og det vestlige Balkan.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Fru formand! Forhandlingerne med Tyrkiet om tiltrædelse af EU er stadig i gang, selv om de skulle have været afsluttet for længe siden. Den tyrkiske regering har ikke fremlagt et sammenhængende og omfattende program for politiske reformer. Tyrkiet har ikke taget initiativ til en ny sekulær forfatning, hvoraf et vigtigt element skulle være beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som den tyrkiske regering skulle sikre.

Forskelsbehandlingen af etniske og religiøse mindretal fortsætter. Tyrkiet har heller ikke truffet foranstaltninger til at fremme retsinstansernes upartiskhed. Ytringsfrihed og pressefrihed er stadig ikke beskyttet i Tyrkiet, tværtimod krænkes disse frihedsrettigheder åbenlyst. Vold i hjemmet og tvangsægteskaber er fortsat almindeligt forekommende.

Tyrkiets modstand imod strategisk samarbejde mellem EU og NATO er klart i strid med EU's interesser. Tyrkiet anerkender derudover ikke uafhængigheden af en af EU's medlemsstater, nemlig Cypern. Det er en skandale. Tyrkiet er et land, som er antidemokratisk, krænker menneskerettighederne og er styret af et værdisystem, som er fremmed for os. Det vil være langt bedre for Europa, hvis Tyrkiet ikke tiltræder EU.

Sepp Kusstatscher (Verts/ALE). – (DE) Fru formand! Mange tak. Jeg ønsker i denne meget vidtrækkende forhandling at sætte fokus på et problem, og det er spørgsmålet om flersprogethed i Makedonien.

Der opstod en konflikt for nylig i skolerne i Struga mellem forældre, der taler albansk, og forældre, der taler makedonsk. Under pres fra disse nationalistiske forældre opdelte skoleledelsen undervisningen i etniske grupper, og det er et skridt i den forkerte retning. Sprogundervisningen fremmes ikke ved at opdele elever i sproggrupper, men gennem en uformel samling af mennesker, der taler forskellige sprog, i skoler, på arbejdspladser og i fritiden. Engelskundervisningen, der allerede nu er obligatorisk overalt fra første år, hilses naturligvis velkommen, men makedonerne skal ikke bruge dette som undskyldning for ikke at lære det albanske sprog, og det samme gælder albanerne med hensyn til at lære makedonsk. Skolerne i flersprogede regioner har en særlig forpligtelse. De skal både lære eleverne deres modersmål og deres nabolandes sprog.

Forenet i mangfoldighed er EU's motto, og det bør også gælde for Makedonien.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Fru formand! Jeg mener, at Tyrkiet skal være medlem af EU. Kritikken af Tyrkiet er berettiget på mange punkter, men lurepasseriet og undskyldningerne må stoppe, og der bør laves en seriøs plan for at få Tyrkiet med i EU. Det vil tage tid, men landet skal med, og det bør vi sige klart og forpligtende. I stedet for en pseudodebat om demokratiet i Tyrkiet, er der brug for en reel og åben debat om, hvilken plads religionen kan og skal spille i samfundsdebatten. Vi er nødt til at skabe et europæisk samarbejde, der er i stand til at tage den udfordring op, som et Europa, der er sammensat af forskellige religioner, er. Dette vel at mærke uden at vi mister de centrale værdier og menneskets ukrænkelighed, der udspringer af de europæiske værdier, som skabtes i smeltediglen af jødisk, kristen og hellenistisk kultur i århundrederne før og efter Kristi fødsel.

Carl Lang (NI). – (FR) Fru formand! Jeg har et minut til at understrege det, der burde være oplagt for alle trods de europæiske institutioners beslutsomhed og manglende klarsyn, nemlig at det er på tide at afslutte Tyrkiets tiltrædelsesproces.

Forhandlingerne er kørt fast, der er gensidig mangel på forståelse og en permanent tilstand af dobbelttydighed. Situationen er ødelæggende for alle – både for EU og Tyrkiet. Vi skal sætte en stopper for hykleriet og forstillelsen.

Vi skal være opmærksomme på det uomtvistelige faktum, at Tyrkiet er et land i Lilleasien. Tyrkiet er ikke et europæisk land, hverken geografisk eller kulturelt. Tyrkiet er et land, der har besat en del af en EU-medlemsstat.

Vi har indtil nu kun åbnet 10 forhandlingskapitler ud af 35 og kun lukket et. Det er på tide, at alle genvinder deres frihed, uafhængighed og suverænitet, og det skal starte med Cypern.

De europæiske borgere ønsker ikke Tyrkiet i Europa. Vi skal respektere vores borgere og vise respekt for Europa!

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Fru formand! Som formand for det blandede parlamentariske udvalg for EU-Kroatien ønsker jeg at henlede Deres opmærksomhed på en meget betydningsfuld udvikling. I mandags accepterede den kroatisk premierminister – og ikke blot premierministeren, men også præsidenten og alle Parlamentets oppositionspartier – at EU skal mægle i forsøget på at finde en løsning på tvisten om grænsedragning mellem Kroatien og Slovenien, der er baseret på international ret. Jeg betragter det som helt uhørt i EU's historie, at en enkelt medlemsstat blokerer for udvidelsen af EU og i øjeblikket forhindrer 12 forhandlingskapitler i at blive åbnet, eftersom medlemsstaten i 2001 på tidspunktet for sine egne tiltrædelsesforhandlinger erklærede, at den ikke havde tvister om grænsedragning med sine naboer.

Siden indledningen af tiltrædelsesforhandlingerne i 2005 er der opnået mange resultater på områder som reformering af retssystemet og den offentlige forvaltning, antikorrupsionsforanstaltninger, mindretalsrettigheder, flygtninges ret til at vende hjem og regionalt samarbejde. Dette involverede i forbindelse med Kroatien for første gang gennemførelsen af en række benchmarks. Der blev gennemført ca. 100 benchmarks. Gennem denne store indsats kan den kroatisk befolkning nu endelig se frem til to positive budskaber fra EU. Den følsomme og selvbevidste befolkning blev skuffet, da et venligt naboland helt alene blokerede for fortsættelsen af tiltrædelsesforhandlingerne. Den langsigtede betryggende stabilisering af Balkanlandene er udelukkende mulig med europæisk integration. EU begår en fejl, hvis Slovenien får lov til at obstruere Kroatiens forhandlinger på grund af den bilaterale disput, selv om Kroatien har gjort alt, hvad der er muligt, for at forsvare grundlæggende europæiske værdier og vedtage EU's *acquis*. Jeg ønsker at pointere, at det er uheldigt – måske også for de personer, der lytter til os – at vi drøfter tre betydningsfulde historiske landes skæbne samtidig, som om de var et og samme land. Det ville måske have været mere hensigtsmæssigt at drøfte de tre lande et ad gangen.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Fru formand! Jeg ønsker at rejse et spørgsmål, som fru Oomen-Ruijten også nævnte, nemlig spørgsmålet om politiske kriterier. I forhandlingsprocessen med Tyrkiet var borgerlige rettigheder sat klart og tydeligt på dagsordenen. Det afspejles også i opfølgingsrapporten.

Der er på en række områder sket store forbedringer, f.eks. med hensyn til kurdisk tv og nedsættelsen af et kvindeudvalg i det tyrkiske parlament, som jeg som ordfører for kvinders rettigheder i Tyrkiet har arbejdet meget hårdt for i de senere år. Der er tale om store reformer.

En anden tydelig forbedring er det stigende antal centre for voldsramte kvinder. Men hvad sker der med disse kvinder, når de forlader centrene? Hvordan følger man op på disse kvinder og børn? Tyrkiet skal tage hånd om dette problem. I forbindelse med lokalvalget, der skal afholdes i slutningen af måneden, bør der indgå flere kvinder i de lokale myndigheder.

Jeg ønsker endvidere at henlede opmærksomheden på bekæmpelsen af svig. Tyrkiet skal have et mere effektivt samarbejde med EU om bekæmpelse af svig og handel med kvinder, da alt for mange mennesker er ofre for svindelnumre, der involverer grønne fonde, eller svindel med hjælpeorganisationer.

Jim Allister (NI). – (EN) Fru formand! Jeg har aldrig støttet tiltrædelsen i EU af et ikkeeuropæisk land som Tyrkiet, men i lyset af den nuværende finanskriser er jeg endnu mere sikker i min sag.

Som en vigtig nettobidragyder bærer Det Forenede Kongerige en uforholdsmæssigt stor byrde med hensyn til finansieringen af EU, og vi vil således komme til at bære en alt for stor byrde i forhold til de yderligere udgifter til en udvidelse, der omfatter Tyrkiet. Med et reduceret beskatningsgrundlag, faldende indtægter og stigende velfærdsudgifter og en invaliderende gæld i de kommende årtier på grund af dårlig ledelse af Labour-regeringen kan vi ikke blive ved med at bruge af vores svindende midler til at betale for udvidelsen med Tyrkiet.

Betragt blot dette som snæversynet og beregnende national interesse, men for mig er det særdeles sund økonomisk fornuft.

Antonios Trakatellis (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Som det ældste medlem i regionen i både EU og NATO var og er Grækenland fortsat blandt de førende i bestræbelserne på at integrere alle Balkanlandene i de europæisk-atlantiske strukturer, da Grækenland er af den faste overbevisning, at udviklingen af landene i området vil være til gavn for alle.

Grækenland har investeret over en mia. USD i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og har skabt 20.000 arbejdspladser, hvilket er helt uhørt i forbindelse med udenlandske investeringer i en lokal økonomi. Hvad angår Grækenland, er spørgsmålet om navnet ikke blot et problem af historiske, psykologiske eller sentimentale dimensioner. Det er et eviggyldigt politisk spørgsmål, der vedrører alle græske statsborgere og de europæiske værdier om godt naboskab og regionalt samarbejde.

Jeg ønsker at minde Parlamentet om, at Grækenland accepterede, at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien fik tildelt kandidatstatus med henblik på tiltrædelse af EU i meddelelse KOM(2007)0663 med en udtrykkelig forpligtelse til at forhandle en gensidigt acceptabel løsning under FN's auspicer vedrørende spørgsmålet om navnet, som vil fremme det regionale samarbejde og gode naboskabsforbindelser. Man kan ikke opbygge et venskab uden en løsning, og uden venskab kan man ikke skabe alliancer eller partnerskaber.

Vores repræsentation er ikke imod alle formuleringerne i beslutningsforslaget, der stærkt støtter en løsning under FN's auspicer. Desværre er der imidlertid ud over denne klare indstilling yderligere formuleringer i punkt 12 og 13, hvor bestræbelserne på at løse problemet undermineres, og uforsonligheden fremmes, og de er derfor helt uacceptable. Dog genoprettes den korrekte formulering af punkt 12 og 13 i henhold til ændringsforslag 1 og 2.

Men ud over dette indeholder beslutningsforslaget mange elementer, som vil hjælpe Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien i bestræbelserne på at tiltræde EU.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Fru formand! Udvidelsespolitikken er det mest vellykkede udtryk for EU's udenrigspolitik. Hvad angår Tyrkiet skal budskabet være klart og tydeligt. Målet er integration, men dette skal opnås gennem opfyldelse af forpligtelser, konsolidering af demokrati, respekt for menneskerettigheder og opretholdelse af gode naboskabsforbindelser.

Tyrkiet befinder sig på et afgørende stadie, både internt og med hensyn til at definere sin geostrategiske rolle. Det er i denne sammenhæng uhyre vigtigt, at Tyrkiet fortsætter gennemførelsen af reformerne og yder en løbende indsats for at opfylde kravene med henblik på tiltrædelse af EU. Jeg ønsker imidlertid at pointere, at den anspændte situation, som Tyrkiet for nylig har skabt i Det Græske Øhav, har medført nye problemer.

Hvad angår Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien understregede Kommissionen klart og tydeligt, at landet ikke opfylder de grundlæggende krav til indledning af forhandlinger på grund af landets betydelige demokratiske underskud. Med hensyn til konflikten om navnet har regeringen i Skopje ikke reageret, selv om Grækenland har vist samarbejdsvilje og en realistisk indstilling.

Desværre fremlægges Grækenland i Europa-Parlamentets betænkning imidlertid som det eneste land, der er ansvarlig for den forsinkede indledning af forhandlinger. Det er ikke retfærdigt over for Grækenland og bidrager ikke til løsningen af et problem, som har plaget begge lande i over 15 år.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Fru formand! Jeg har indtil nu kunnet tilslutte mig alle Europa-Parlamentets betænkninger om Kroatiens fremskridt i retning af opnåelse af fuldgældigt EU-medlemskab. Jeg ønsker også at benytte lejligheden til at nævne, at jeg bifalder Kroatiens mange nye resultater. Jeg vil også med glæde undertegne denne vigtige betænkning, som er grundigt udarbejdet af min kollega, hr. Swoboda, såfremt kompromisændringerne afspejler en afbalanceret og realistisk tilgang. Det er den eneste form for tilgang, som kan fjerne årsagerne til problemerne og fremskynde tiltrædelsesprocessen for Kroatien.

Jeg er helt enig med formanden, hr. Vondra, når han udtaler, at vi har brug for en konstruktiv og dynamisk tilgang. I denne sammenhæng er det vigtigt, at Europa-Kommissionen efter en række mislykkede bilaterale forsøg i sit mæglingsinitiativ har skabt mulighed for at gøre et nyt og troværdigt forsøg på at finde en endelig løsning på problemet med grænsen mellem Slovenien og Kroatien og samtidig opnå hurtige fremskridt i tiltrædelsesforhandlingerne med Kroatien.

Det glæder mig at se, at begge lande har været positivt indstillet over for initiativet, og at der er indledt drøftelser på højt plan. Jeg håber, at initiativet vil bringe os tættere på en tredobbelt sejr. En sejr for Kroatien, Slovenien og EU. Vi kan ikke acceptere, at der kun er én vinder eller ét synspunkt. Det vil kun lykkes, hvis vi yder en indsats på grundlag af fælles målsætninger og vilje.

Ligeledes er jeg enig med ordføreren, hr. Swoboda, når han udtaler, at vi skal følge billighedsprincippet, der er en del af international ret. Jeg er helt enig med kommissæren, hr. Rehn, i, at et fornuftigt udgangspunkt for afgørelsen af tvisten om grænsedragning vil være FN's charter, og at Kommissionens initiativ afspejler chartrets bestemmelser.

Det er på tide, at forhandlingerne prioriteres uden retorik eller pres, der kan skade en af parternes værdighed eller Kroatiens tiltrædelsesstatus. Der skal være en positiv atmosfære. Jeg er af den faste overbevisning, at vi kun har udsigt til en enkelt positiv løsning, en løsning som både Slovenien og Kroatien kan acceptere, med mægling fra en tredjepart, dvs. Europa-Kommissionen. Jeg håber, at der vil blive taget skridt i denne retning hurtigst muligt.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Fru formand! Jeg kan tilslutte mig og anerkende Tyrkiets europæiske perspektiver, men hvis disse perspektiver skal munde ud i et gunstigt resultat, kræver det følgende af Tyrkiet:

Tyrkiet skal for det første respektere mindretalsrettighederne og undgå politikker, som den politik, Tyrkiet fører i forbindelse med f.eks. Imvros og Tenedos.

For det andet skal Tyrkiet forbedre sine relationer til Grækenland, en medlemsstat som støtter de europæiske perspektiver, ved f.eks. at fjerne casus belli og sætte en stopper for overtrædelserne i Det Græske Øhav én gang for alle.

For det tredje skal der opnås fremskridt med hensyn til Cypern-spørgsmålet. Disse fremskridt skal på den ene side være kendetegnet af tilbagetrækningen af de tyrkiske besættelsestropper og på den anden side med en konstruktiv tilgang til alle aspekter for at løse problemet. Jeg ønsker at minde Parlamentet om, at jeg tilhører den generation, som voksede op med bevidstheden om, at vores grænser var i Kyrenia.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Fru formand! Processen, der skal føre til Tyrkiets tiltrædelse af EU, skrider langsomt frem. På dette tidspunkt er det ikke den langsomme gennemførelse af reformerne i Tyrkiet, der bremser processen, men Rådets og Europa-Kommissionens langsommelighed. Den økonomiske, sociale og politiske indvirkning på den fremtidige tiltrædelse blev drøftet indgående i december i den polske by, Sopot, på en conference, hvor jeg havde fornøjelsen og æren af at tale.

Hvad angår den tyrkiske regerings prioriteter er det relevant at nævne morgenmødet, der blev afholdt med premierminister, hr. Erdogan, i januar i Bruxelles. Mødet resulterede i en relevant klarlæggelse, der blev suppleret med de kontakter, nogle af os opbyggede med den republikanske side, og med en varieret gruppe mennesker og organisationer fra Tyrkiet, ud over den kontinuerlige indsats, som vi har ydet i Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Tyrkiet.

Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer, jeg vil slutte af med at sige, at processen er afgørende for opnåelsen af et reelt udvidet Europa, der er stærkt og åbent over for verden, sekulært og demokratisk, og hvori den demokratisk forenede republik Cypern har den plads, som landet fortjener.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Fru formand! Mange tak. Tyrkiet spiller en vigtig rolle i Europas geostrategiske og energimæssige sikkerhed og vil fortsat også være en stabiliserende faktor under krisen. Det er korrekt, at begivenheder som tiltaget til at nedlægge AK-partiet, "Ergenekon-sagen" og lokalvalget har medvirket til en forsinkelse af reformerne i landet, men udpegelsen af en ny chefforhandler vil være en god lejlighed for den tyrkiske regering til at fremskynde foranstaltningerne til harmonisering af lovgivningen med europæiske standarder og opnå fremskridt med hensyn til opfyldelsen af de politiske kriterier i forhandlingskapitlerne.

Efter min opfattelse bør Tyrkiet fastlægge tre prioriteter, hvis landet ønsker at opnå seriøse fremskridt i retning af EU-medlemskab. Tyrkiet skal for det første fortsat yde en konstruktiv indsats for at opnå et positivt resultat i drøftelserne om Cypern-spørgsmålet, men dette engagement skal deles af alle lande i processen og ikke anvendes som påskud til at blokere for forhandlingerne. For det andet skal Tyrkiet respektere ytrings- og tankefrihed. For det tredje skal Tyrkiet garantere, at mindretalssamfundene beskyttes, især med hensyn til deres kulturelle og uddannelsesmæssige rettigheder. I takt med at Tyrkiet løbende moderniseres, skal landet vinde sine proeuropæiske støtter tilbage.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Fru formand! Jeg var et af de parlamentsmedlemmer, der stemte for Tyrkiet inden indledningen af forhandlingerne, og disse forhandlinger er efter min opfattelse i virkeligheden en øvelse i konfliktforebyggelse. Jeg er overbevist om, at forhandlingerne vil have stor indvirkning på mange politiske områder. Formålet med forhandlingerne er at skabe et bedre socialt klima i Tyrkiet, bedre miljø- og sundhedslovgivning og bedre arbejdsmarkedsforhold for de tyrkiske borgere.

Med tiden vil forhandlingerne også medføre bedre levevilkår for de mange befolkningsgrupper: kvinder, religiøse mindretalsgrupper, kurdere og alevitter. Det går dog for langsomt. Der er ikke sket noget de sidste fire år, og der er mange problematiske områder, som skal håndteres. Forskelsbehandling af parter som det

kurdiske demokratiske samfundsparti (DTP) er uacceptabelt. Der er ikke tilstrækkelig civil og politisk overvågning af militæret, og det er helt klart uacceptabelt.

Ytringsfrihed og pressefrihed er uhyre vigtigt, og tortur og misbrug i fængslerne kan ikke tolereres. Det er helt nødvendigt, at der findes en politisk løsning på det kurdiske problem. Under disse omstændigheder er jeg helt overbevist om, at vi skal fortsætte forhandlingerne.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Fru formand! Jeg ønsker at takke kommissær Rehn for hans holdning til beslutningsforslaget fra Ria Oomen-Ruijten om, at det er af afgørende betydning for Tyrkiet proaktivt at støtte de igangværende drøftelser mellem lederne af de to samfund i Cypern. Derfor er vi helt enige med ordføreren, når hun i punkt 40 i beslutningsforslaget opfordrer Tyrkiet til "at fremme et passende forhandlingsklima ved at trække de tyrkiske styrker tilbage fra Cypern og tillade de to ledere at forhandle frit om deres lands fremtid".

Jeg mener, at det på dette tidspunkt i de direkte drøftelser ikke er tilrådeligt for Europa-Parlamentet at inkludere forslag i beslutningsforslaget om undtagelser i forhold til EU's *acquis*.

Som supplement til ordførerens holdning ønsker vi endvidere at opfordre Tyrkiet til at opfylde sine forpligtelser med hensyn til at undersøge de forsvundne personers skæbne og trække tropperne tilbage fra Cyperns eksklusive økonomiske zone. Tyrkiet vil med opfyldelsen af sine forpligtelser lette tiltrædelsesprocessen.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (FR) Fru formand! Jeg fremlagde i går en mundtlig forespørgsel til Kommissionen og modtog en meddelelse fra Parlamentets sekretariat med oplysningen om, at kommissæren ville svare på min forespørgsel i eftermiddag.

Jeg minder om, at mit navn er Panayotopoulos, og at jeg stillede et spørgsmål om punkt 6 vedrørende rammerne for forhandlingerne med Tyrkiet.

Formanden. – Fru Panayotopoulos-Cassiotou, Jeg tror bestemt, at kommissæren har hørt Dem.

Alexandr Vondra, formand for Rådet. – (EN) Fru formand! Vi har været igennem en meget lang, men vigtig forhandling i Parlamentet i dag. Det er et uhyre vigtigt år i forbindelse med tiltrædelsesprocessen for Kroatien og det vestlige Balkan, og vi lægger meget stor vægt på og bifalder Parlamentets kontinuerlige støtte til at bringe Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien og Vestbalkan nærmere EU.

Der er talt meget om manglende fremskridt i Tyrkiet med hensyn til gennemførelsen af reformer. Vi bifalder derfor, at Tyrkiet endnu en gang bekræfter målsætningen om at nærme sig EU, som hr. Erdogan nævnte, og opfordrer hermed landet til at opfylde denne forpligtelse i 2009 og opnå yderligere fremskridt i processen med tiltrædelse af EU.

Tyrkiet skal vise resultater i gennemførelsen af de længe ventede reformer. Europa-Parlamentets kontinuerlige støtte af processen er vigtig, især med tanke på de kommende udfordringer. Jeg har i morgen lejlighed til at møde den tyrkiske mægler i Prag.

Samtidig skal vi ikke ignorere den strategiske betydning af Tyrkiet, især i disse turbulente tider, og heller ikke vores tidligere indgåede forpligtelser. Så vidt jeg er orienteret, vil præsident Obama under sit besøg i Europa muligvis besøge Tyrkiet som en slags model for et muslimsk land. Det er efter min opfattelse ikke nu, at Europa skal give op over for Tyrkiet. Jeg tror, at det var Joost Lagendijk, som helt korrekt fremhævede dette.

Med hensyn til Kroatiens og Sloveniens tvist om grænsedragning lyttede jeg opmærksomt til ordene fra Hannes Swoboda, István Szent-Iványi og mange andre, så lad mig blot gentage, at vi som formandskab bifalder, at både Slovenien og Kroatien nu er enige om at arbejde videre med kommissær Rehns initiativ om tvisten. Vi støtter fuldt ud initiativet, og det er bekymrende, at der endnu ikke er opnået resultater om de specifikke afhjælpningsforanstaltninger. Vi noterer os, at tiden er knap, og formandskabet er stærkt interesseret i at sikre konkrete fremskridt i forhandlingerne baseret på det arbejde, der allerede er udført. Vi overvejer derfor mulighederne for at øge støtten til kommissærens initiativ i den nærmeste fremtid. Vi drøftede netop dette spørgsmål i frokostpausen.

Angående Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien udtalte Bernd Posselt blandt andre, at vi skal støtte indsatsen fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, og det er jeg enig i. Jeg ønsker blot at nævne, at den tjekkiske premierminister, hr. Topolánek, besøgte Skopje i går og endnu en gang bekræftede vores forpligtelse til at tage yderligere skridt i retning af landets tiltrædelse af EU.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg ønsker at takke medlemmerne for en meget konstruktiv, omfattende og ansvarlig forhandling, og jeg ønsker blot at kommentere et par punkter i forbindelse med Deres indlæg.

For det første er det klart, at fastlæggelsen af politikker i Europa og globalt overskygges af tidens store udfordringer på grund af finanskrisen og den økonomiske nedgang, som EU's borgere oplever, og det ligger naturligvis vores regeringschefer i EU meget på sinde.

Det er alligevel uhyre vigtigt, at EU fastholder sin forpligtelse med henblik på EU-perspektiverne vedrørende Sydøsteuropa, og jeg bifalder og glæder mig over, at det har været den udtrykte politiske vilje i dag i Parlamentet.

For det andet nævnte min ven, hr. Wiersma, i forbindelse med Cypren, at jeg måtte være optimist. Jeg tror, at der gik noget tabt i oversættelsen, selv om jeg troede, at jeg talte engelsk - måske med en noget etnisk accent fra den østlige del af Finland! Jeg betragter imidlertid hverken mig selv som optimist eller pessimist, men snarere som realist med hensyn til vurderingen af situationer, og som værende meget målrettet i forhold til spørgsmål, jeg virkelig kan have indflydelse på. I denne sammenhæng er det absolut nødvendigt, at vi støtter de igangværende drøftelser mellem de to ledere og de to samfund, således at vi kan udnytte muligheden i 2009 til at yde en indsats for at finde en omfattende løsning, og vi forventer naturligvis, at Tyrkiet bidrager til et positivt politisk klima i opnåelsen af en sådan løsning.

Ud fra EU's synspunkt er det vigtigt at sikre, at enhver løsning er i tråd med EU's grundlæggende principper om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet. EU kan med andre ord støtte enhver løsning, som medfører et forenet Cypren med respekt for de principper, hvorpå EU bygger, som kan opfylde forpligtelserne til et EU-medlemskab. Det vil helt klart indebære en føderation, der består af to samfund og to zoner med politisk ligestilling som defineret i de relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd.

Endelig ønsker jeg i forbindelse med Kroatien at takke talerne for deres støtte til Kommissionens initiativ om mægling – et initiativ, der er baseret på international ret, og her henviser jeg både til FN's charter og forhandlingsrammen for EU og Kroatien. Jeg kan blot understrege, at det – uanset hvilken metode, der vælges – skal resultere i en bilateral aftale mellem de to lande, Slovenien og Kroatien. Det er dette, vi arbejder på for at opnå en sådan aftale.

Jeg håber inderligt, at De vil støtte Kommissionens initiativ i Deres beslutning, således at der ikke skabes en situation, hvor vi skal vende tilbage til udgangspunktet, for denne løsning er den eneste realistiske og bæredygtige vej frem.

Jeg vil slutte af med at understrege, at jeg er af den faste overbevisning, at det stadig er muligt for Kroatien at opfylde den ambitiøse målsætning om at afslutte tiltrædelsesforhandlingerne inden udgangen af 2009, forudsat at der snart opnås fremskridt i forhandlingerne. Derfor ønsker jeg at opfordre begge lande til at indgå en aftale hurtigst muligt om grænsespørgsmålet og straks åbne op for Kroatiens EU-tiltrædelsesforhandlinger. Jeg ønsker at takke for støtten til initiativet.

Formanden. – Jeg har modtaget tre beslutningsforslag⁽²⁾ jf. forretningsordenens artikel 103, stk. 2.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen den 12. marts 2009.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Jeg har et specifikt spørgsmål til kommissæren, nemlig om han er enig i eller vil foreslå, at formuleringen "princippet om lighed" i redegørelsen fra Kommissionen erstattes af formuleringen "international ret og retspraksis".

(Formanden afbrød taleren)

Formanden. – Hr. Posselt, forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

⁽²⁾ Se protokollen.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg ønsker at takke fru Oomen-Ruijten for dette fremragende beslutningsforslag.

Jeg ønsker at fremhæve to punkter:

1) For det første mener jeg, at EU fortsat skal fremme udviklingen i Tyrkiet med hensyn til proeuropæiske, moderne og sekulære eliter samt udbrede europæiske værdier og relevant viden om europæisk integration. EU skal i denne sammenhæng intensivere støtten til uddannelsesreformen i Tyrkiet, garantien for universiteternes selvstyre, udviklingen af europæiske integrationsstudier og Erasmus-programmet. Studerende, forskere og lærere, der ønsker at studere EU's institutioner og politikker mere detaljeret, skal støttes og opfordres dertil.

2) For det andet skal EU samtidig med ydelse af støtte til de nationale mindretals rettigheder klart og tydeligt fordømme etniske separatisters aktioner. Jeg henviser til den kurdiske separatisme i Tyrkiet og den tyrkiske separatisme i Cypern, men der er også andre eksempler. EU skal støtte fuld overholdelse af principperne for territorial integritet og gode naboskabsforbindelser med hensyn til Tyrkiet, Irak, Cypern og de andre lande i regionen.

Richard Corbett (PSE), skriftlig. – (EN) Det glæder mig, at Udenrigsudvalget og Kommissionen tror på, at forhandlingerne om Kroatiens tiltrædelse af EU kan afsluttes i år. Kroatien har opnået gode fremskridt i relation til vedtagelse af EU's *acquis*, bl.a. har kontoret for forebyggelse af korruption og organiseret kriminalitet (USKOK) intensiveret sin indsats, og der er indført lovgivning med henblik på at reformere det kroatisk retssystem.

Disse fremskridt begrænses dog lidt af oplysningerne om, at situationen stadig er den, at Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende Det Tidligere Jugoslavien ikke har kunnet få adgang til visse dokumenter, som er relateret til påståede krigsforbrydelser, og der skal derudover fokuseres mere på mindretalsrettigheder som status for serberne i Krajina og flygtningenes tilbagevenden.

Udvidelsen er en af de største succeser i det moderne EU. Efter at have integreret mange europæiske nationer, der blev ødelagt i Den Kolde Krig, er det nødvendigt at gøre det samme for det vestlige Balkan. Kroatiens tiltrædelse er det første afgørende skridt.

Alexandra Dobolyi (PSE), skriftlig. – (HU) Spørgsmålet om Tyrkiet har altid været omgivet af tvivl og mistro. Der var altid problemer, som var langt mere vidtrækkende end opfyldelsen af de strenge kriterier for tiltrædelse.

Det er i denne sammenhæng ikke tilstrækkeligt at vurdere de naboskabsforbindelser, som Tyrkiet opretholder med andre EU-medlemsstater som f.eks. Grækenland, Cypern eller andre lande uden for EU som f.eks. Armenien. Hvis vi derudover tager med i betragtning, at Tyrkiet er den eneste stat, der mener at EU kun består af 26 medlemsstater, er det mærkeligt, at Tyrkiet ønsker at tiltræde og tilhøre dette fællesskab i fremtiden.

Min holdning er, at Tyrkiets EU-tiltrædelsesproces vil blive afbrudt i fremtiden, hvis landet ikke ændrer adfærd i væsentlig grad i forhold til de grundlæggende spørgsmål. Da EU besluttede at indlede tiltrædelsesforhandlinger, blev beslutningen truffet på grundlag af håbet og forventningen om, at Tyrkiet rent faktisk har en plads i Den Europæiske Union. Jeg ønsker at stille følgende spørgsmål: Er det overhovedet sikkert, at Tyrkiet tænker i samme baner i dag?

Når og hvis Tyrkiet yder en målrettet indsats for at oprette gode naboskabsforbindelser og finde fredelige løsninger på udestående problemer i overensstemmelse med FN's charter og andre europæiske dokumenter, så er der håb.

Hvis Tyrkiet opfylder disse kriterier uden forbehold, er der en chance for, at landet vil få støtte fra os alle og genopbygge de europæiske borgeres tillid.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), skriftlig. – (PL) Vi har i det seneste år været vidne til betydelige fremskridt og en intensiv indsats fra Kroatiens side i tiltrædelsesforhandlingerne. Forhandlingerne om EU-medlemskab skrider frem, selv om landet skal målrette yderligere reformer imod områder som forvaltning, retssystemer, økonomi, bekæmpelse af korruption og organiseret kriminalitet, respekt for og beskyttelse af mindretal og efterforskning af krigsforbrydelser.

Det er helt afgørende med en yderligere indsats for effektivt og fuldt ud at omsætte og gennemføre EU's *acquis*. Det er endvidere uhyre vigtigt, at Kroatien skaber bedre relationer til sine naboer, især med Slovenien, og finder en definitiv løsning på grænsespørgsmålet med de øvrige nabolande.

Kroatien skal også inkludere de målsætninger i udviklingspolitikken, som EU på nuværende tidspunkt har fastsat for sig selv på området for klimapakken og vedvarende energikilder.

Kroatiens yderligere fremskridt i tiltrædelsesforhandlingerne afhænger især af gennemførelsen af vigtige politiske, økonomiske, retlige og administrative reformer. Det bør i denne sammenhæng gentages, at Kommissionens køreplan er et meget nyttigt og godt værktøj, der støtter Kroatien i bestræbelserne på at lukke de enkelte kapitler i forhandlingerne. Jeg håber, at det vil være muligt at nå frem til den afsluttende fase i forhandlingerne, måske endda i år.

András Gyürk (PPE-DE), skriftlig. – (HU) Energisamarbejdet er opstået som et af de store spørgsmål i forholdet mellem EU og Tyrkiet. Den væsentligste årsag hertil er, at Tyrkiet som transitland kan bidrage betydeligt til at mindske EU's afhængighed af energikilder og diversificere energiforsyningen. Et øget samarbejde med Tyrkiet kan samtidig være et vigtigt skridt i retning af at udvide det indre marked for energi.

Jeg er overbevist om, at Tyrkiets og EU's grundlæggende målsætninger peger i samme retning. Vi ønsker at imødegå den stigende efterspørgsel efter energiforbrug fra så mange kilder som muligt. Fremme af diversificering er meget presserende på området for gasforsyning. I denne sammenhæng er det uhyre vigtigt at opføre Nabucco-rørledningen. Gaskrisen i januar har mere end nogensinde tidligere vist behovet for fornævnte infrastruktur. Det er derfor en velkommen udvikling, at der i den europæiske plan for fremme af økonomien skal afsættes midler til opførelsen af gasrørledningen.

Med hensyn til Nabucco skal vi inden det første spadestik hurtigst muligt indgå bilaterale regeringsaftaler, der involverer Tyrkiet. Det er beklageligt, at der har været kommentarer, som direkte har sammenkædet Ankars indstilling til Nabucco med landets tiltrædelse af EU. Jeg er overbevist om, at et samarbejde om energipolitiske anliggender ikke kan bruges som et udenrigspolitisk våben. Derfor er der behov for en mere intensiv dialog om energispørgsmål mellem EU og Tyrkiet. Et eventuelt skridt i denne retning kunne være åbningen af kapitlet om energi.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Kommissionens årlige rapport om Tyrkiets fremskridt i 2008 som kandidatland er afbalanceret. Selv om reformprocessen skal have et skub, og selv om der stadig er otte kapitler, som er blokeret, bifalder Kommissionen især Tyrkiets nylige diplomatiske aktiviteter og landets rolle med hensyn til fremme af stabiliteten i regionen. Begivenhederne i sommeren 2008 fremhævede Tyrkiets strategiske rolle, herunder i energisektoren.

Med hensyn til det regionale samarbejde kunne man notere sig den konstruktive rolle, som Tyrkiet spillede i forbindelse med relationerne til nabolandene og i Mellemøsten, gennem aktivt diplomati. Udviklingen i Kaukasus fremhævede Tyrkiets strategiske betydning for EU's energiforsynings sikkerhed, især gennem diversificeringen af transportruter. Med dokumentet understreges betydningen af et tæt samarbejde i energisektoren mellem EU og Tyrkiet, hvor Nabucco-projektet er et vigtigt element i denne sammenhæng. Efter indledningen af forhandlinger mellem de græske og tyrkiskcypriske ledere for at opnå en fælles forståelse af Cypern-spørgsmålet er det af afgørende betydning, at Ankara fortsat støtter indsatsen for at finde en løsning ud over den indsats, som FN yder i denne sammenhæng.

Udvidelsen af EU og den kontinuerlige integration af landene i det vestlige Balkan i EU er prioriteter for Rumænien. Rumænien støtter de betydelige fremskridt i forhandlingerne med Tyrkiet, en proces der er dynamisk nok til at fremme interne reformer.

Toomas Savi (ALDE), skriftlig. – (ET) De nye medlemsstater har i løbet af de sidste fem år været vidne til mange positive konsekvenser af EU-medlemskabet. Denne erfaring må ikke monopoliseres, og jeg støtter derfor stærkt den fortsatte udvidelse af EU. Men selv om jeg meget gerne så Tyrkiet tiltræde EU i den nærmeste fremtid, viser opfølgingsrapporten desværre det modsatte.

Jeg har rejst spørgsmålet flere gang i Parlamentet og fremhævet det armenske folkemord, bekymringen for kurderne og bekymringen over besættelsen af Cypern.

Når man derudover vurderer Tyrkiets fremskridt i retning af afslutning af forhandlingerne om 35 kapitler vedrørende EU's *acquis* siden oktober 2005, må man erkende, at der kun er åbnet 12 kapitler, og at der indtil nu kun er lukket ét – kapitlet om videnskab og forskning.

Jeg ønsker at anmode Rådet og Kommissionen om at klarlægge, hvordan de vil fremskynde forhandlingerne og løse konflikten om Cypern.

Csaba Sógor (PPE-DE), skriftlig. – (HU) EU-medlemsstaterne skal vise større solidaritet og tolerance over for tiltrædelseslandene. Rumænien var ikke forberedt på tiltrædelse, og der er stadig problemer på området for mindretalsrettigheder. Ungarn forhindrede ikke Rumænien i at tiltræde, da Ungarn lagde større vægt på europæisk solidaritet og tolerance. Tiltrædelseslandene skal naturligvis tage større skridt for at sikre menneske- og mindretalsrettighederne, men de nuværende EU-medlemsstater skal foregå med et godt eksempel. Derfor er det efter min opfattelse vigtigt først og fremmest at rette opmærksomheden på EU-medlemsstaterne med henblik på at

- undertegne og ratificere det europæiske charter for mindretals- og regionalsprog,
- ophæve lovgivningen i en af EU-medlemsstaterne, der inddrager idéen om kollektiv skyld,
- lære af Kosovos eksempel, garantere det kulturelle og regionale selvstyre i traditionelle mindretal, der er bosat i de nuværende EU-medlemsstater.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), skriftlig. – (HU) Stabiliseringen af det vestlige Balkan og styrkelsen af båndet til Europa er en vigtig opgave, da regionen er af geostrategisk betydning for Europa. Samtidig er det vestlige Balkan ud fra mange forskellige perspektiver, herunder på det økonomiske og energimæssige område, fortsat en meget sårbar og afhængig region.

Vi håber, at Kroatien vil kunne tiltræde EU i 2011 under det ungarske formandskab, men det afhænger af en vellykket afslutning af de for nyligt indledte bilaterale forhandlinger med Slovenien – med international mægling – om opdelingen af Piran-bugten. En yderligere betingelse er, at Kroatien skal samarbejde fuldt ud med Krigsforbryderdomstolen i Haag for at finde og udlevere krigsforbrydere. Vi skal derudover sende et positivt budskab til de lande i regionen, hvor tidshorisonten for tiltrædelse stadig er usikker på grund af forskellige eksterne og interne faktorer. Vi skal hurtigst muligt ratificere stabiliserings- og associeringsaftalen med Serbien og Bosnien-Hercegovina, tildele fuld kandidatstatus til alle landene i regionen og fastlægge en nøjagtig tidsplan for den tidligst mulige aftale om liberalisering af visa. Finanskrisen er et stort slag for Balkan, og EU-medlemsstaterne skal om nødvendigt spille en rolle i stabiliseringen af regionen, og vi skal yde støtte til lande i vanskeligheder. EU skal nøje følge forholdet mellem de etniske grupper i regionen og især lægge vægt på den følsomme interne situation i Makedonien, hvor der i øjeblikket er størst risiko for en alvorlig konflikt i regionen.

13. Mandat til Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0112/2009) af Annemie Neyts-Uyttebroeck for Udenrigsudvalget om forslag til Europa-Parlamentets henstilling til Rådet om mandatet til Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien (2008/2290(INI)).

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ordfører. – (NL) Fru formand, hr. kommissær, hr. formand for Rådet, mine damer og herrer! Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien har siden oprettelsen i 1993 retsforfulgt 161 personer. Retssagerne er afsluttet for 116 af disse personer, hvorimod der stadig er igangværende retssager for en række andre tiltalte personer.

To personer er endnu ikke retsforfulgt, da de vigtigste anklagede, Ratko Mladić og Goran Hadžić, stadig er på flugt. Selv om FN's Sikkerhedsråd har anmodet Krigsforbryderdomstolen om senest at afslutte sagerne inden udgangen af 2010, er der stadig mulighed for nogen fleksibilitet.

Efter en helt forståelig vanskelig start – alt var trods alt nyt, og man måtte tackle problemerne efterhånden som de opstod – har Krigsforbryderdomstolen vist sig at være et meget seriøst og dygtigt organ, der ikke begrænser sine aktiviteter til at gennemføre retlige procedurer, som Krigsforbryderdomstolen i øvrigt gør med største omhu, et forhold der har understreget dens legitimitet. Derudover har Krigsforbryderdomstolen oprettet relevante programmer for at bidrage til assimilering- og forligsprocessen i de lande, der blev oprettet efter Det tidligere Jugoslaviens kollaps.

Krigsforbryderdomstolen yder endvidere støtte til uddannelsen af nationale retlige organer, der trods alt skal håndtere størstedelen af sager om krigsforbrydelser og forbrydelser imod menneskeheden. Det var faktisk

aldrig hensigten, at Krigsforbryderdomstolen skulle træde i de nationale domstoles fodspor permanent i forhold til Det Tidligere Jugoslavien.

Det var faktisk det modsatte, der var hensigten. Det er de pågældende lande, der skal sikre, at krigsforbrydelser og forbrydelser imod menneskeheden retsforfølges. I betragtning heraf har Krigsforbryderdomstolen videregivet en række sager til de nationale domstole og fokuseret på de vigtigste sager.

Krigsforbryderdomstolen har endvidere fastlagt en relevant strategi i tre trin for at opfylde Sikkerhedsrådets krav. I henhold til planen skal alle retlige procedurer være fuldt ud afviklet inden udgangen af 2011 med en eventuel forlængelse til 2012. For at tage højde for alle eventualiteter, men hovedsageligt for at sikre, at Ratko Mladić og Goran Hadžić under alle omstændigheder vil blive retsforfulgt, skal der oprettes en effektiv, kvalificeret og tilstrækkelig omfattende mekanisme, som kan håndtere de øvrige opgaver, også når Krigsforbryderdomstolens mandat er afsluttet.

Vi ønsker af alle disse årsager at anmode Rådet om indtrængende at opfordre FN og især FN's Sikkerhedsråd til at forlænge Krigsforbryderdomstolens mandat i mindst to år for at sikre, at der efter denne periode er oprettet en modtagelsesmekanisme, og at Krigsforbryderdomstolens arkiver opretholdes og er tilgængelige.

I en lidt bredere sammenhæng vil vi anmode om, at et godt samarbejde med Krigsforbryderdomstolen og udvikling af et effektivt retssystem, der også tager sig af forbrydelser imod menneskeheden, fortsat er vurderingskriterierne for vores relationer med landene i det vestlige Balkan. Vi opfordrer indtrængende de pågældende lande til at fortsætte samarbejdet med Krigsforbryderdomstolen og give fornuftige svar på chefanklagerens spørgsmål.

Endelig ønsker vi at bede Kommissionen om fortsat at være opmærksom på uddannelsesprogrammerne og de øvrige initiativer, der har til formål at fremme gensidig dialog, fælles afdækning af sandheden og forsoning. Trods alt fører forvaltningen af retfærdighed – uanset hvor god den er – ikke til forsoning, og der er et desperat behov for forsoning, således at mænd og kvinder i det vestlige Balkan endelig kan bygge videre på deres fremtid.

Alexandr Vondra, formand for Rådet. – (EN) Fru formand! Denne forhandling kommer på det helt rigtige tidspunkt, og fru Neyts-Uyttebroecks betænkning indeholder en række vigtige henstillinger. Jeg vil benytte lejligheden til at rejse et spørgsmål, der er centralt for vores politik i forhold til det vestlige Balkan.

Det arbejde, som Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien **har udført, er et vigtigt element i forvaltningen af retfærdighed og i forbindelse med at acceptere fortiden og komme videre.** Det er også vigtigt for at fremme retsstatsprincippet i regionen. Dette kan være en langtrukket og sommetider vanskelig proces, men Krigsforbryderdomstolen har opnået betydelige fremskridt. Den har indtil nu retsforfulgt 116 anklagede personer, der har modtaget meget forskellige domme. Kun to ud af 161 anklagede personer er stadig på fri fod.

Da Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien blev oprettet i 1993, havde retssystemerne i Det tidligere Jugoslavien ikke kapacitet til at håndtere forbrydelser af dette omfang. Det stod dog klart, at forbrydelserne skulle behandles. Hverken kontrakter eller aftaler eller samfund kan være bæredygtige uden retfærdighed. Vores strategi for regionen er at yde bistand til stabilisering af landene i det vestlige Balkan og hjælpe dem med at realisere deres EU-perspektiver. Et vigtigt element i denne politik er samarbejdet med Krigsforbryderdomstolen. Vi støtter Krigsforbryderdomstolens mandat på flere forskellige måder.

Først og fremmest er landene i det vestlige Balkan en del af stabiliserings- og associeringsprocessen. Denne proces afhænger af respekt for de demokratiske principper, retsstatsprincippet, menneskerettigheder og mindretalsrettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder og principperne for international ret og regionalt samarbejde. **Den afhænger også af fuldt samarbejde med Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien.** Stabiliserings- og associeringsprocessens konditionalitet overvåges gennem de årlige opfølgingsrapporter udarbejdet af Kommissionen. De næste opfølgingsrapporter offentliggøres i oktober 2009.

Derudover er spørgsmål om menneskerettigheder og retsstatsprincippet, herunder styrkelse af retssystemernes funktion, upartiskhed og ansvarlighed, og kampen imod korruption og organiseret kriminalitet vigtige prioriteter i EU's europæiske partnerskab med landene i det vestlige Balkan. Disse prioriteter opdateres jævnligt.

Rådet har endvidere vedtaget to fælles holdninger med det formål at støtte gennemførelsen af mandatet for Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien ved at pålægge krav om fastfrysning af anklagede flygtninges konti og rejseforbud for personer, der hjælper andre personer til fortsat at unddrage sig retsforfølgning for forbrydelser, for hvilke Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien har rejst tiltale over for disse personer. Disse fælles holdninger udvides og opdateres jævnligt.

EU vil støtte Den Internationale Krigsforbryderdomstols indsats vedrørende Det tidligere Jugoslavien, indtil alle sager er afsluttet. Jeg er helt enig i, at arven fra Krigsforbryderdomstolen skal bevares. Når dette sker – og det er ikke noget, som EU skal beslutte – skal de nationale retssystemer være klar til at overtage Krigsforbryderdomstolens sager. Det er en af årsagerne til, at vi har lagt så stor vægt på retlige reformer og god regeringsførelse i stabiliserings- og associeringsaftalerne.

Indsatsen fra ngo'er og enkeltpersoner, f.eks. Humanitarian Law Centre i Beograd og Research and Documentation Centre i Sarajevo, som forsøger at afdække sandheden, fortjener også vores fulde støtte.

Jeg vil slutte af med at takke Parlamentet for støtten på dette område og især for denne nyttige og konstruktive betænkning.

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

Olli Rehn, *medlem af Kommissionen*. – (EN) Fru formand! Jeg bifalder fru Neyts-Uyttebroecks initiativ og betænkning. Med initiativet og betænkningen sendes et meget velkomment signal om Europa-Parlamentets forpligtelse til at støtte Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien.

For Kommissionen er det tydeligt, at det internationale samfund skal opretholde sin fulde støtte til Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien, således at Krigsforbryderdomstolen kan afslutte sine sager. Der kan ikke være tale om straffrihed i forbindelse med krigsforbrydelser, og som alle er klar over, er et fuldt samarbejde med Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien en forudsætning for at gøre med europæisk integration. Denne nødvendige forudsætning påvirker Serbiens EU-tiltrædelsesproces i dag og har påvirket Kroatien. Jeg håber ikke, at det vil få betydning for Kroatien endnu en gang, idet Kroatien fuldt ud samarbejder med Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien.

Princippet omfatter også behandlingen af sager om krigsforbrydelser, som Den Internationale Krigsforbryderdomstol har overført til de nationale retssystemer igen. Vi har ydet økonomisk støtte, og vi intensiverer vores støtte til og bestræbelser på at opbygge kapacitet på dette vigtige område, især i Bosnien-Hercegovina, som har langt de fleste sager.

Kommissionen har for nylig godkendt støtte til et projekt, som er iværksat af chefanklager, Serge Brammertz, om kandidatstillinger i sit kontor for at uddanne besøgende anklagere og unge kandidater fra Sydøsteuropa, der er beskæftiget med krigsforbrydelsessager.

Vi arbejder også sammen med chefanklageren, hr. Brammertz, om andre projekter, herunder en regional konference for anklagere fra det vestlige Balkan, der er beskæftiget med krigsforbrydelsessager. Konferencen vil finde sted i Bruxelles i starten af april.

Kommissionen er fortsat fuldt ud engageret i Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien og støtter stadig hr. Brammertz og hans engagerede kolleger i bestræbelserne på at retsforfølge de personer, som er ansvarlige for alvorlige overtrædelser af den internationale humanitære folkeret, og vi ønsker derfor at støtte denne vigtige indsats for at opnå forsoning og opretholde freden i det vestlige Balkan.

Jeg ser frem til fortsat at arbejde sammen med Parlamentet i denne sammenhæng.

Ria Oomen-Ruijten, *for PPE-DE-Gruppen*. – (NL) Fru formand! Jeg ønsker at takke fru Neyts-Uyttebroecks for den omfattende betænkning. Hun har ret, når hun erklærer, at Parlamentet skal fastlægge meget klare prioriteter. Krigsforbrydere skal ikke slippe for straf. Alle landene i regionen skal være indstillet på fuldt samarbejde, og Krigsforbryderdomstolen skal have mulighed for at afslutte sine aktiviteter uden tidspres.

Krigsforbryderdomstolen i Haag kan med 116 afsluttede sager og en stor indsats i regionen fremlægge et meget fint resultat. Ingen kan længere hævde, at de skyldige ikke drages til ansvar. Det glæder mig endvidere,

at der lægges så stor vægt på samarbejde i forhold til Krigsforbryderdomstolen. Dette gælder alle lande, hvor de anklagede kommer fra. De personer, der stadig er på flugt, skal drages til ansvar, og alle landene i regionen har givet deres ord til EU i denne sammenhæng. Vi vil ikke virke troværdige, hvis vi ikke holder dette løfte. Faktisk vil jeg med ordførerens samtykke stille et mundtligt ændringsforslag i morgen.

Fru formand, Krigsforbryderdomstolens har stor betydning, ikke mindst fordi der stadig er meget at gøre i relation til retssystemet i Balkan. Derfor er det også positivt, at betydningen af et velfungerende, uafhængigt og upartisk retssystem fremhæves i betænkningen. Dette er trods alt et af Københavnskriterierne.

Jeg ønsker at fremhæve to punkter. Med hensyn til tidsfristen i 2010 eller 2011 skal denne efter min opfattelse være knap så stram. Det er trods alt langt vigtigere, at Krigsforbryderdomstolen kan fortsætte efter denne tidsfrist, hvis det er nødvendigt for at afslutte visse aspekter af sagerne.

Dernæst vil Krigsforbryderdomstolens arbejde vedrørende afvikling, selv med anholdelsen af Ratko Mladić og Goran Hadžić, ikke være afsluttet. Opfølgningsmekanismen og Den Internationale Straffedomstol kan tage over, men gode og mindre gode erfaringer skal efter min opfattelse aldrig gå tabt.

Richard Howitt, for PSE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien har siden oprettelsen i 1993 grundlæggende genskabt rollen for den internationale humanitære folkeret og givet ofrene for de tragiske konflikter i Balkan, som ellers ikke ville være blevet hørt, mulighed for at fortælle om de rædsler, som de og deres familier har oplevet, og drage de skyldige til ansvar.

Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien har vist, at ingen er immun over for retfærdighed, uanset stilling eller status på tidspunktet for konflikten – et forhold, der nu har resulteret i, at Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien fremmer respekten for menneskerettighederne i hele verden.

Vi gentager i dag, at der i Det tidligere Jugoslavien ikke skal være straffrihed for de anklagede personer, der stadig eftersøges. Ratko Mladić og Goran Hadžić er fortsat anklagede, der har unddraget sig straf, og skal udleveres.

Vi bør endvidere give vores fulde støtte til anmodningen fra chefanklageren, hr. Brammertz, om at fremlægge den nødvendige dokumentation, der er af afgørende betydning for sagen imod den tidligere general, Ante Gotovina, og andre, for Krigsforbryderdomstolen – et tiltag, som vores kroatiske venner godt ved er relevant for EU-tiltrædelsesprocessen.

Den Socialdemokratiske Gruppe har stillet to ændringsforslag på plenarmødet. For det første skal det understreges, at ethvert forslag om en eventuel forlængelse af mandatet ikke må fjerne opmærksomheden fra den vigtige opgave det er at afslutte retssagerne og arbejde hen imod den tidligst mulige afvikling. For det andet appellerer vi til, at der er fri adgang til Krigsforbryderdomstolens arkiver for anklagemyndigheder, forsvarsmyndigheder og efterfølgende historikere og forskere.

Jeg ønsker at takke ordføreren, og jeg anbefaler ændringsforslagene til Parlamentet.

Sarah Ludford, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Indtil Krigsforbryderdomstolens arbejde er afviklet, skal vi støtte den imponerende indsats, som Krigsforbryderdomstolen har ydet for at drage de personer, der har begået frygtelige forbrydelser, til ansvar, og ikke fastsætte en forceret tidsfrist for afvikling, da et tidspres vil berøre de tiltaltes ret til en retfærdig rettergang, og da genveje vil true vidnernes sikkerhed. Selv om mange af de mindre sager er overført til de nationale domstole med positivt resultat, er nogle af domstolene ude af stand eller uvillige til at føre retssager i overensstemmelse med internationale standarder, og det betyder, at ofrene og vidnerne sommetider modsætter sig overførslen af sager.

For at gøre det muligt at forlænge Den Internationale Krigsforbryderdomstols mandat ønsker vi indtrængende at opfordre Sikkerhedsrådet til at afsætte tilstrækkelige midler fra det almindelige budget, ikke mindst for at kunne beholde vigtige specialister og højt kvalificeret personale. Krigsforbryderdomstolen skal efterlade en fornuftig arv, både som model for andre potentielle ad hoc-domstole og for at bidrage til styrkelsen af retssystemerne i Balkanlandene.

Der er behov for øget EU-støtte til nationale undersøgelser af krigsforbrydelser og retssager, og Københavnskriterierne skal endvidere omfatte endnu mere støtte til et kvalificeret og velfungerende retssystem, men i arven indgår også, at domstolen skal bidrage til forsoning og forståelse mellem de etniske grupper, og derudover kræver ngo'ernes indsats flere midler.

Kommissær Rehn minder om, at fuldt samarbejde med Den Internationale Krigsforbryderdomstol er en forudsætning for EU-tiltrædelse, men sandheden er - som kommissær Orban helt ærligt fortalte mig i aftes som stedfortræder for kommissær Rehn - at der ikke er uenighed i Rådet om betydningen deraf. Det har ført til forvirring og kontinuerlig forsinkelse af tidsfrister. Selv om vi alle ønsker, at Serbien og Kroatien tiltræder EU, skal Rådet, Kommissionen og Parlamentet stå sammen og slå fast, at anklagede personer som Ratko Mladić og Goran Hadžić skal udleveres, og at der med hensyn til Kroatien skal fremlægges beviser og vidner. Vi kan ikke slække på disse krav.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Fru formand! Jeg ønsker at rejse et par spørgsmål i denne korte forhandling. Indsatsen fra Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien er af afgørende betydning, ikke blot fordi den er en garant for, at de personer, som er ansvarlige for krigsforbrydelser i Balkan, drages til ansvar, men også fordi Krigsforbryderdomstolen tjener offentlighedens retfærdighedssans. Krigsforbryderdomstolen spiller endvidere en vigtig rolle i europæisk politik med hensyn til det vestlige Balkan. Dette understreges også i fru Neyts-Uyttebroecks betænkning.

Nu, hvor vi nærmer os afslutningen på Den Internationale Krigsforbryderdomstols mandat, skal vi overveje at få afviklet Krigsforbryderdomstolens arbejde. PSE-Gruppen mener, at det vigtigste er at opretholde kapaciteten på samme niveau under afviklingen af de igangværende sager og at bringe de to anklagede, Ratko Mladić og Goran Hadžić, som stadig er på flugt, for en domstol.

Vi ønsker ikke på nogen måde, at man skal få det indtryk, at mandatets varighed og afslutning kan betyde, at disse personer får lov til at gå fri. Om dette sker ved at forlænge mandatet og ved at oprette en mekanisme for det resterende arbejde, er ikke afgørende for os, og efter vores opfattelse kan vi måske også finde en måde, hvorpå dommerne, advokaterne og sekretariatet kan være på en form for standby.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Fru formand! EU følger samme princip for ligestilling i forbindelse med alle Balkanlandene.

Men hvis vi insisterer på, at Beograd skal udlevere hr. Mladić inden gennemførelsen af interimsaftalen om handel inden for rammerne af stabiliserings- og associeringsaftalen, er det klart, at vi også beder om Kroatiens fulde samarbejde med Krigsforbryderdomstolen.

Dette samarbejde lever dog langt fra op til forventningerne. Under det besøg til Zagreb, som chefanklageren, hr. Brammertz, foretog i februar, hvor han anmodede om de manglende dokumenter om anvendelse af artilleri i "Operation Storm", der i øvrigt resulterede i 200.000 serberes masseflugt og 250 civile tab, krævede anklageren Kroatiens fulde samarbejde, og selv om Kommissionen har givet grønt lys til åbning af kapitel 23 om retsvæsen og grundlæggende rettigheder, er der nogle af de europæiske regeringer, som ikke vil acceptere dette, og det samme gælder Europa-Parlamentet.

Der vil faktisk ikke være nogen støtte for os i Balkan uden en garanti for fred, og den bedste garanti er sandhed og ansvar for de forbrydelser, der er begået tidligere.

Jeg ønsker at takke fru Neyts-Uyttebroeck for hendes betænkning, som har fået enstemmig støtte fra Udenrigsudvalget.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Fru formand! Jeg ønsker at takke ordføreren, fru Neyts-Uyttebroeck, og jeg bifalder betænkningen om mandatet til Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien, en betænkning, som jeg også har bidraget til med et par ændringsforslag, og som har rejst en række reelle spørgsmål, som vi har pligt til at overveje.

Vi skal sikre den effektive udnyttelse af de resultater, som Krigsforbryderdomstolen har opnået indtil nu i forbindelse med gennemførelse af krigsforbrydelsessager og fremme af forsoning i det vestlige Balkan. Krigsforbryderdomstolens arbejde skal afsluttes fuldt ud. Det er endvidere nødvendigt at vurdere de resultater, der er opnået indtil nu, især de målsætninger, som endnu ikke er opfyldt. Rådet bør på denne baggrund overveje at forlænge mandatet i den nødvendige periode.

Krigsforbryderdomstolen vil naturligvis ikke fortsætte sit arbejde i al fremtid. Vi skal derfor sikre, at der er oprettet en mekanisme til gennemførelse af de resterende funktioner, som ikke gennemføres i øjeblikket, i den nødvendige periode. Jeg bifalder i denne sammenhæng forslaget til FN's Sikkerhedsråd om oprettelse af en institution til håndtering af disse funktioner.

Efter min opfattelse er det endvidere nødvendigt for udviklingen af bæredygtige institutionelle faciliteter i det vestlige Balkan at fastlægge en række forskrifter og evalueringskriterier til retssystemerne i de pågældende lande for at støtte de nationale domstole.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Fru formand! Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende Det Tidligere Jugoslavien har ydet et væsentligt bidrag til forsoningsprocessen i det vestlige Balkan og medvirket til genopbygningen og opretholdelsen af fred i regionen. Den har endvidere bidraget til oprettelsen af grundlaget for en ny verdensstandard for konfliktløsning efter afslutningen af en krig. Det skal dog understreges, at støtten til udvikling af de nationale retssystemers potentiale i Balkan er helt grundlæggende, således at de lokale domstole kan fortsætte det arbejde, som Krigsforbryderdomstolen har indledt. Reelt samarbejde mellem domstole og anklagemyndigheder i det vestlige Balkan er en anden vigtig udfordring, især i sager der involverer udlevering og gensidig retshjælp. Der er endvidere et tydeligt behov for at indføre mekanismer, som vil sikre at Krigsforbryderdomstolens funktioner og det materiale, som domstolen har udarbejdet, efter afviklingen vil styrke retsstatsprincippet.

Endelig ønsker jeg at appellere til landene i det vestlige Balkan og landene i EU om at støtte indsatsen fra ikkestatslige organisationer og andre institutioner, som hjælper ofre, fremmer dialogen og forståelsen mellem de etniske grupper, og som støtter bestræbelserne på at opnå forsoning i Balkan.

Alexandr Vondra, formand for Rådet. – (EN) Fru formand! Jeg vil slutte af med kort at gentage vores fulde støtte til Krigsforbryderdomstolens igangværende arbejde som et vigtigt led i opbygnings- og forsoningsprocessen i det vestlige Balkan nu og i fremtiden.

Jeg ønsker lige at nævne, at vi afholder et møde med chefanklageren, Serge Brammertz, i Prag i morgen. Jeg er enig i, at Krigsforbryderdomstolen skal være i stand til at gennemføre sit mandat, afslutte de igangværende retssager og indlede nye retssager over for de to anklagede personer, som stadig er på flugt. Jeg er endvidere enig i, at Krigsforbryderdomstolens arv skal bevares ved at styrke den lokale kapacitet til at håndtere udestående sager. Det drejer sig trods alt om sager, der vedrører landene i det vestlige Balkan, og som de selv i sidste ende skal tage ansvar for.

Olli Rehn, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg ønsker at takke Dem for en meget koncis, men vigtig forhandling, og fru Neyts-Uyttebroeck for betænkningen og initiativet.

Krigsforbryderdomstolen er helt klart et udtryk for de europæiske værdier for retfærdighed og retsstatsprincippet, og derfor er forhandlingen af så stor betydning. Det er også et vigtigt element i vores udvidelsespolitik i det vestlige Balkan.

Angående datoer er jeg enig med Krigsforbryderdomstolen, som mener at datoerne i domstolens afviklingsstrategi er måldatoer og ikke endelige tidsfrister, som det helt korrekt er anført i fru Neyts-Uyttebroecks betænkning.

For Kommissionen er det afgørende spørgsmål støtten fra det internationale samfund til afviklingen af Krigsforbryderdomstolens eksisterende mandat, således at vi sikrer, at der ikke er straffrihed for krigsforbrydelser i fremtiden.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, ordfører. – (NL) Fru formand! Jeg ønsker at takke alle, der har bidraget til forhandlingen.

Jeg ønsker endvidere at nævne, at jeg hos alle, der arbejder eller har arbejdet i Krigsforbryderdomstolen, har oplevet en dedikation og et engagement, som man sjældent ser. Det har været en stor fornøjelse.

Derfor var der endnu mere grund til at stille disse forslag.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen, torsdag den 12. marts 2009.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE), skriftlig. – (PL) Fru formand! Indsatsen fra Krigsforbryderdomstolen i Haag fortjener EU's vedvarende støtte, hovedsageligt på grund af fastlæggelsen af grundlaget for en ny standard for konfliktløsning, men også på grund af domstolens bidrag til forsoningsprocessen i det vestlige Balkan.

I lyset af FN's resolution, hvori der opfordres til at afvikle Krigsforbryderdomstolens arbejde, er jeg enig med ordføreren i, at muligheden for at forlænge Krigsforbryderdomstolens mandat skal undersøges. Der er behov for, at Krigsforbryderdomstolen fortsætter arbejdet, ikke mindst på grund af de mange forbrydere, som stadig ikke er retsforfulgt, men også på grund af de mange sager, som kræver kvalificeret undersøgelse.

Det er min faste overbevisning, at en vigtig faktor i denne sammenhæng er oprettelsen af en klar mekanisme for retssystemet i Balkan til varetagelse af de funktioner, der er tilbage, når Krigsforbryderdomstolens arbejde er afviklet. Jeg ønsker derudover indtrængende at opfordre medlemsstaterne til at støtte indsatsen fra ikkestatslige organisationer og andre institutioner, som hjælper ofre, fremmer dialogen og forståelsen mellem de etniske grupper, og som støtter bestræbelserne på at opnå forsoning i Balkan.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) 10 år efter USA's, NATO's og EU's indledning af den beskidte krig mod Jugoslavien gnider de parter, der har begået forbrydelser imod den jugoslaviske befolkning, sig i hænderne over de mange tusind myrdede personer, herunder kvinder og børn, og de massive ødelæggelser, som de har forårsaget i Balkan. I betænkningen forherliges Krigsforbryderdomstolen i Haag, som blev oprettet for at retsforfølge disse parters ofre og frikende de amerikanske og europæiske imperialister, en domstol med fabrikerede anklager og parodier på retssager, som resulterede i mordet på den tidligere jugoslaviske præsident, Slobodan Milosevic. Parterne anmoder med stor uforsømmethed om forlængelse af Krigsforbryderdomstolens mandat, så de kan anklage flere personer og lægge pres på den jugoslaviske befolkning for at få borgerne til at underskrive en erklæring, hvor de angrer at have forsvaret deres land og underlægger sig deres europæiske mordere.

Det er ikke tilstrækkeligt blot at stemme imod denne foragtelige betænkning. Det græske kommunistparti har undladt at stemme. Partiet nægter endda at være til stede og deltage i lovgivningen af Europa-Parlamentets imperialistiske forbrydelser. Partiet hylder på denne måde de personer, der har betalt den største pris for USA's, NATO's og EU's imperialistiske og barbariske adfærd.

Der vil blive oprettet ægte domstole for folket, og så vil de skyldige parter og morderne i USA, NATO og EU, regeringerne til venstre og højre for midten, blive retsforfulgt og dømt for deres forbrydelser.

14. Spørgetid (spørgsmål til Rådet)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er spørgetiden (B6-0009/2009). Vi behandler en række spørgsmål til Rådet.

Spørgsmål nr. 1 af **Marian Harkin** (H-0040/09)

Om: Forbedring af kvaliteten, tilgængeligheden og finansieringen af langvarig pleje

De udfordringer, som vi europæere står over for som følge af den aldrende befolkning, der indebærer, at et stigende antal personer har behov for pleje, sammenholdt med ændringer i familiernes størrelse og sammensætning, arbejdsmarkedsændringer og øget mobilitet, vil have indflydelse på, om der findes tilgængelige plejere. Det anerkendes i Kommissionens demografiske rapport (SEC(2008)2911), at sådanne udfordringer vil kræve en lang række politiske tiltag, herunder en styrkelse af solidariteten mellem generationerne for så vidt angår langvarig pleje, større anerkendelse af uddannede plejere og vigtigst af alt større støtte til plejepersoner inden for familien.

Formandskabet har allerede anført, at det som en af sine prioriteringer i højere grad vil være opmærksom på, at der skal ske en forbedring af kvaliteten af, adgangen til og finansieringen af langvarig pleje. Hvilke tiltag foreslår Rådet, at der træffes under dette formandskab til støtte for uformelle plejere i hele EU, hvoraf mange allerede yder langvarig pleje og rent faktisk sparer vores sundhedsvæsen for millioner af euro i ydelser til sundhedspleje?

Alexandr Vondra, formand for Rådet. – (EN) Tillad mig at svare på fru Harkins spørgsmål.

Formandskabet er fuldt ud bekendt med betydningen af langvarig pleje som følge af den aldrende befolkning. Ifølge Eurostat vil antallet af personer på over 65 år i EU blive fordoblet mellem 1995 og 2050. I konklusionen af 16. december 2008 om offentlige sundhedsstrategier til bekæmpelse af neurodegenerative sygdomme forbundet med aldring bifaldt Rådet det arbejde, der allerede er udført af sammenslutninger, som forsvare og støtter patienter og deres plejepersoner, og opfordrede medlemsstaterne og Kommissionen til at samarbejde om ydelse af støtte til plejepersoner og overveje den yderligere udvikling heraf.

Derudover opfordrede Rådet medlemsstaterne til i samarbejde med de involverede at oprette en national strategisk handlingsplan eller træffe andre foranstaltninger med det formål at fremme patienternes og deres plejepersoners livskvalitet samt fremme formidlingen af relevante oplysninger til patienter, deres pårørende og deres plejepersoner for at skabe bevidsthed om plejeprincippet og den identificerede bedste praksis.

Rådet henstillede endvidere til, at medlemsstaterne skal evaluere kompleksiteten eller overflødigheden af administrative procedurer, som patienter og deres plejepersoner skal følge, og træffe foranstaltninger til forenkling deraf.

I den fælles rapport om social sikring og social integration af 2008 fra Rådet til Det Europæiske Råd forpligtede medlemsstaterne sig derudover til at fremme adgangen til kvalitetstjenester. I denne sammenhæng bekræftede de endnu en gang, at der skal skabes balance mellem offentlige og private ansvarsområder og formel og uformel pleje, og at langvarig pleje i hjemlige eller lokale omgivelser er at foretrække frem for institutionel pleje.

Rådet opfordrede endvidere Udvalget for Social Beskyttelse til fortsat at fremme udveksling af erfaringer og bedste praksis vedrørende kvaliteten af langvarig pleje, støtte til plejepersoner, organiseringen af langtidspleje og betydningen af integreret pleje.

Formandskabet vil gå videre med Rådets målsætning om et 18 måneders program på folkesundhedsområdet og rette indsatsen på EU-plan imod fremme af udveksling af erfaringer om sundhedspleje og solidaritet med plejepersoner under hensyntagen til de sundhedsudfordringer, der er opstået som følge af vores aldrende samfund.

Det tjekkiske formandskab vil lægge særlig vægt på spørgsmål om langvarig pleje i lokale omgivelser, uformelle ordninger med hjælpere inden for familien og ældre menneskers værdighed og rettigheder. Formandskabet vil organisere en europæisk konference om værdighed og farer for ældre, der vil finde sted i Prag den 25. maj 2009.

Konferencen vil fokusere på reformen af sociale og sundhedsmæssige ydelser med henblik på at kunne opfylde ældre personers og deres pårørendes behov og præferencer og vil bl.a. behandle spørgsmål som f.eks. langvarig pleje i lokale omgivelser, familiepleje, geriatrike svagheder, forebyggelse af misbrug og svigt af de ældre og de lokale myndigheders rolle.

Formandskabet vil endvidere arrangere den europæiske konference om sociale ydelser – et redskab til mobilisering af arbejdskraften og fremme af social samhørighed – der finder sted i Prag den 22.-23. april. På konferencen vil der blive lagt særlig vægt på fremme af beskæftigelsesmuligheder inden for sociale ydelser i forbindelse med befolkningens aldring, støtte til plejere i den uformelle sektor og de sociale myndigheders rolle i relation til aktiv social integration og forening af pleje og beskæftigelse.

Der lægges også særlig vægt på muligheden for et uafhængigt liv i lokalområdet. Konferencen har bl.a. til formål at fremme udvekslingen af bedste praksis.

Jeg vil slutte af med at nævne den nyeste udvikling på beskætningsområdet. Økofin-Rådet nåede netop i går til enighed i Bruxelles om, at alle medlemsstater skal have mulighed for permanent at benytte reducerede momssatser til pleje i hjemmet og pleje af unge, ældre, syge eller handicappede mennesker.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Fru formand! Jeg har glædet mig meget over det tjekkiske formandskab og især over den vægt, det har lagt på familien. Undertitlen på Kommissionens rapport om demografi, som viser, at Europas befolkning er aldrende, er "solidaritet mellem generationer", men i virkeligheden er det i familiens skød, at vi lærer om solidaritet, en solidaritet, der er baseret på kærlighed og pleje.

Jeg er også meget glad for, at det tjekkiske formandskab understreger respekt for menneskets værdighed, fordi dette princip er selve grundlaget for pleje. Jeg vil gerne bede Dem fremsætte en kommentar til dette, for efter min opfattelse er det vigtigt, at vi husker på dette princip, da det er forudsætningen for, at vi kan tage os af dem, der har brug for pleje, på en måde, der respekterer den menneskelige værdighed.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Jeg synes, det er vældig godt, at der gøres noget for at støtte familiemedlemmer, så de kan overtage langtidsplejen. Men desværre er det sådan, at der ikke findes nok familiemedlemmer til det. Tværtimod har vi brug for et stigende antal højtuddannede medarbejdere. Derfor har jeg følgende spørgsmål: Hvilke initiativer vil rådsformanden tage for at sikre, at der findes tilstrækkelig mange professionelt uddannede plejemedarbejdere? Har der været overvejelser over, om der kan skabes en form for harmoniseret uddannelse som led i disse nye initiativer?

Alexandr Vondra, *formand for Rådet*. – (EN) Fru formand! Tak til medlemmerne for deres kommentarer til formandskabets bestræbelser på at forbedre de ældres levevilkår. Problemet med aldring er fælles for os alle, og vi skal forholde os til det med værdighed.

Det er naturligvis rigtigt, at mange af disse udfordringer henhører under medlemsstaternes kompetenceområde, men ved forhandlingens start nævnte jeg de to konferencer. Jeg synes, medlemsstaterne skal tilbyde uddannelse og rådgivning til familiemedlemmer, der varetager plejefunktioner. Udviklingen af en uddannelse af høj kvalitet er en central forudsætning for at forbedre plejens kvalitet, hvilket også gælder midlertidig orlov og pasningsorlov for ansatte, der tager sig af familiemedlemmer. Her er det vigtigt med fleksible arbejdstider, deltidsjob og andre plejevenlige ansættelsesordninger.

Endelig er det også vigtigt med social sikring til personer, der plejer deres pårørende. Pleje, der leveres af både uformelt og professionelt plejepersonale, skal værdsættes og tilrettelægges af samfundet. Økonomisk sikkerhed er derfor en forudsætning for pleje af høj kvalitet.

Formanden. – Spørgsmål nr. 2 af **Brian Crowley** (H-0044/09)

Om: Arbejdsløshed i Europa

Hvilke initiativer agter Rådet for tiden at tage for at bekæmpe ungdoms- og langtidsledighed i Europa?

Alexandr Vondra, *formand for Rådet*. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke Brian Crowley for at have stillet dette spørgsmål. De ved sikkert, at det i første omgang er medlemsstaternes ansvar at udforme og gennemføre deres egne beskæftigelsespolitikker. Rådet har imidlertid en række ansvarsområder inden for beskæftigelsesområdet, bl.a. den årlige vedtagelse af retningslinjerne for beskæftigelse ifølge traktatens artikel 128. Især nu, hvor Europa befinder sig i en finansiel og økonomisk krise, retter Rådet sin opmærksomhed mod medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker.

De stillede specifikt et spørgsmål om, hvilke initiativer Det Europæiske Råd træffer og har truffet for at bekæmpe ungdoms- og langtidsledigheden i Europa. I december 2008 vedtog Det Europæiske Råd en plan for økonomisk genopretning i Europa, som skal danne rammen om indsatsen på EU-niveau samt de foranstaltninger, som den enkelte medlemsstat træffer på baggrund af deres individuelle forhold. Det Europæiske Råd understreger i sine konklusioner, at det er vigtigt, at Den Europæiske Socialfond hurtigt griber ind for at støtte beskæftigelsen, især med initiativer til fordel for de mest sårbare befolkningsgrupper. Det Europæiske Råd gav tilsagn om at evaluere planens gennemførelse på Rådets samling i marts og her fastlægge eventuelle nødvendige tilføjelser eller ændringsforslag.

I første halvdel af 2009 lægger det tjekkiske formandskab særlig vægt på beskæftigelsesforanstaltninger i forbindelse med Det Europæiske Råds forårssamling. Her vil Det Europæiske Råd drøfte beskæftigelsessituationen i EU og vedtage konklusioner herom på grundlag af den fælles beskæftigelsesrapport fra Rådet og Kommissionen.

Vi ser frem til Europa-Parlamentets udtalelse om dette med henblik på Det Europæiske Råds samling i marts. På grundlag af Det Europæiske Råds vurdering vil Rådet vedtage retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker. De nugældende beskæftigelsesretningslinjer, der blev vedtaget sidste år, og ligeledes de foregående udgaver, har konsekvent været koncentreret om vigtigheden af at bekæmpe ungdoms- og langtidsledigheden i medlemsstaterne.

Siden efteråret 2008, da vi begyndte at kunne se virkningerne af den nuværende krise på beskæftigelsen, har Beskæftigelseskomitéen, som Rådet nedsatte i medfør af traktatens artikel 130, påtaget sig en ny opgave, nemlig løbende at overvåge beskæftigelsessituationen i medlemsstaterne. Komitéens resultater videregives til Rådet.

Desuden har formandskabet besluttet at afholde et beskæftigelsestopmøde, der skal fungere som en platform for drøftelserne og de deraf følgende beslutninger. Dette topmøde finder sted den 7. maj. Emnerne for diskussionen bekræftes efter Det Europæiske Råds forårsmøde, så vi forventer at afholde den indledende debat om dette i næste uge. Det skal i denne sammenhæng også nævnes, at Europa-Parlamentet og Rådet i deres egenskab af lovgivere i år evaluerer og behandler ændringsforslag til Den Europæiske Globaliseringsfond, der har til formål at ophæve de negative følger af globaliseringen, og tab af arbejdsplader er bestemt en af disse, samt mindske risikoen for, at afskedigede medarbejdere bliver langtidsledige. Målet er at undgå langtidsledighed ved at gribe ind i tide og hjælpe de pågældende gennem aktiveringsprogrammer såsom uddannelse, der kan forbedre deres kvalifikationer.

Generelt har beskæftigelsesfremme, herunder bekæmpelse af langtidsledighed og ungdomsarbejdsløshed, altid stået højt på Rådets og Det Europæiske Råds dagsorden. Formandskabet støtter gennemførelsen af flexicurityprincipperne. Deres gennemførelse i nationale politikker vil sammen med løbende strukturreformer bidrage til at forbedre situationen for de sårbare grupper på arbejdsmarkedet, der omfatter unge, ældre, langtidsledige og mennesker med et lavt kvalifikationsniveau.

De kan være forsikret om, at dette fortsat vil være tilfældet i løbet af foråret 2009 med den nuværende globale finansielle og økonomiske krise og den stigende arbejdsløshed.

Brian Crowley (UEN). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke rådsformanden for hans svar. Jeg synes, det er imponerende, at formandskabet har planlagt en beskæftigelseskonference, før vi selv har erkendt eller indset alvoren af den arbejdsløshed, der opstår i kølvandet på den økonomiske krise.

Men i lyset af beskæftigelsestopmødet er der tre emner, der bør være centrale og behandles i denne sammenhæng. For det første ikke blot at bruge Den Europæiske Socialfond til uddannelse, men også at sikre, at uddannelsen rent faktisk fører til jobs og ikke blot til uddannelse for uddannelsens skyld. For det andet at sikre, at Globaliseringsfonden gøres mere aktiv her og nu, fordi det er nu, arbejdsløsheden stiger. For det tredje – og det er også det vigtigste – at tilskynde vores kolleger i Rådet til ikke at fokusere på national protektionisme af arbejdspladser i deres eget land på bekostning af job i andre lande, da vi har en bedre chance for at få succes, hvis vi koordinerer og samarbejder.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Er rådsformanden enig med mig i, at den situation, vi befinder os i nu, ikke svarer til situationen i 1930'erne, men mere ligner situationen ved slutningen af Anden Verdenskrig, og at det, vi virkelig har brug for, er noget i retning af Marshallplanen for at skabe et opsving i Europa?

Er han derfor enig i, at der er mulighed for, at Den Europæiske Investeringsbank får en investor, f.eks. Kina, til at låne penge til EIB med henblik på investeringer i Europa, som så kan refunderes gennem ekstra handelsafgifter og moms af EU til den pågældende investor, som lånte penge til EIB? Er han enig i, at beskæftigelseskonferencen bestemt er vigtig, men at vi har brug for nytænkning og noget lige så dramatisk som det, der skete efter Anden Verdenskrig?

Hubert Pirker (PPE-DE). – (EN) Fru formand! De eksisterende hindringer for mobilitet er uden tvivl delvist ansvarlige for ungdomsarbejdsløsheden. Vi har fremragende grænseoverskridende uddannelsesprogrammer, herunder for lærlinge, men hindringerne inden for sociale rettigheder og sundhedsforsikring betyder, at hele dette mobilitetspotentiale og uddannelse i udlandet ikke kan bruges. Hvad vil Rådets formandskab gøre for at afhjælpe denne situation?

Alexandr Vondra, formand for Rådet. – (EN) Fru formand! Der er to vigtige punkter her, et fra Brian Crowley og et fra Gay Mitchell. Jeg synes, vi skal undgå de forskellige protektionistiske fristelser, der kan forværre arbejdsløsheden endnu mere i de forskellige medlemsstater. Den nationale løsning skal ikke gennemføres på bekostning af naboerne, og prisen for den skal ikke betales af de kommende generationer.

Vi skal træffe foranstaltninger og reagere på den nuværende situation, og det prøver vi også på. Jeg er enig med Gay Mitchell i, at vi skal have en plan, og det har vi også, flere endda. Vi har den europæiske økonomiske genopretningsplan, og den skal vi have gennemført. Naturligvis diskuterer og samarbejder vi med Den Europæiske Investeringsbank. Bankens direktør, Philippe Maystadt, afholdt en konference for to dage siden, hvor han beskrev, hvor mange penge EIB har brugt siden krisens start – omkring 10 mia. EUR mere end sidste år. EIB har f. eks. også sammen med EBRD og Verdensbanken taget initiativ til at afsætte over 24 mia. EUR til dækning af SMV'ernes forskellige behov. Det er meget vigtigt for at bevare beskæftigelsen.

Vedrørende revisionen af forordningerne om Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Globaliseringsfond er Rådet nået til enighed om forslaget om at revidere forordningen om Den Europæiske Socialfond for at forenkle registreringen af udgifter og øge acontoudbetalingerne til medlemsstaterne. I øjeblikket afventer man Parlamentets holdning, og den reviderede forordning kan træde i kraft til maj 2009.

Formanden. – Spørgsmål nr. 3 af **Mairead McGuinness** (H-0046/09)

Om: Uensartethed i globale produktionsstandarder

Europa kræver høje standarder, hvilket vi alle værdsætter, for fødevareproduktion og -fremstilling inden for sine grænser, men kræver ikke, at disse standarder overholdes ved import. Europæiske standarder, navnlig for fødevareproduktion og fremstilling af tøj og legetøj, er de bedste i verden, men disse høje standarder

kræver omkostninger og fordyrer produktionen inden for EU's grænser. Importerede produkter, som ikke er underlagt de samme høje miljømæssige og andre standarder, placeres på vores hylder, ofte til langt lavere priser.

Hvad gør Rådet i WTO og andre globale fora for at øge bevidstheden og tilskynde til højere produktionsstandarder i hele verden for derved at sikre bedre beskyttelse af arbejdstagere og forbrugere?

Alexandr Vondra, *formand for Rådet*. – (EN) Fru formand! Jeg glæder mig over igen at få et spørgsmål fra de irske medlemmer – det ser ud til, at irerne er de mest aktive i spørgetiden.

Vedrørende initiativet fra WTO om at øge kendskabet til og tilskynde til højere produktionsstandarder i hele verden vil jeg først erindre spørgeren om, at Kommissionen er EU's hovedforhandler i WTO og handler på grundlag af mandat fra Rådet. Vi skulle derfor have haft kommissær Ashton til stede.

Vedrørende produktionsstandarder tillader artikel 20 i GATT regeringerne at handle på handelsområdet for at beskytte menneskers, dyrs og planters liv eller sundhed, forudsat at de ikke diskriminerer eller bruger dette som skjult protektionisme.

Desuden findes der to specifikke WTO-ordninger vedrørende disse områder: de sanitære og fytosanitære foranstaltninger (SPS) og aftaler om tekniske handelshindringer (TBT).

SPS er en særskilt aftale, der indeholder grundregler for standarderne for fødevarer sikkerhed samt dyre- og plantesundhed. Landene har mulighed for at fastsætte deres egne standarder, forudsat at de er videnskabeligt funderet. TBT-aftaler forpligter WTO-medlemmer til at sikre, at tekniske forskrifter, frivillige standarder og overensstemmelsesvurderingsprocedurer ikke skaber unødige handelshindringer.

Medlemmer af WTO tilskyndes derfor til at bruge internationale standarder, retningslinjer og henstillinger, når sådanne findes. De kan træffe foranstaltninger, der fører til højere standarder, men kun, hvis dette er videnskabeligt begrundet.

EU indfører standarder på højt niveau, som beskytter vores forbrugere. Men vi skal sikre, at de nødvendige standarder ikke er i konflikt med ovennævnte aftaler.

Vi ved alle, at der er forskellige meninger om disse spørgsmål, og at Fællesskabet mange gange har været i defensiven, når der har været uenighed om disse foranstaltninger.

Efter Fællesskabets mening kan god lovgivningsmæssig praksis blandt andet være med til at undgå unødige hindringer for international handel og sikre, at lovgivningen ikke er mere handelsrestriktiv end nødvendigt. Samtidig kan vi forsvare retten til at fastsætte målsætninger for den offentlige politik, f.eks. i relation til mennesker, dyr og planter samt miljøet på de niveauer, vi finder hensigtsmæssige, forudsat at de ikke anvendes på en måde, der udgør et middel til vilkårlig eller ubegrundet diskrimination.

I den nuværende finansielle krise og økonomiske nedgangstider kan vi ikke lægge for stor vægt på fuldstændig overholdelse og gennemførelse af alle WTO-regler og aftaler.

Fællesskabet har arbejdet hen imod en styrkelse af de internationale standarder i de relevante WTO-udvalg, især udvalgene om TBT, SPS, TRIPS, handel og miljø. En nyere sag, som jeg kan nævne, er Fællesskabets konsekvente holdning i SPS-udvalget i slutningen af februar til spørgsmålet om nogle medlemmers manglende overholdelse af Det Internationale Kontor for Epizootiers standarder.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke rådsformanden for det detaljerede og tekniske svar, men lad mig komme med et praktisk eksempel, som måske kan afklare spørgsmålet. Om et par år vil EU forbyde produktion af æg i burhønsesystemer. Men systemet vil stadig blive brugt uden for vores grænser, og vi vil importere flydende æg eller æggepulver fra de bure, der er forbudt i EU, og det har producenterne noget svært ved at se logikken i.

Jeg spørger Dem, De, der giver så logiske og detaljerede svar, hvordan De kan argumentere for et sådant system, medmindre vi siger, at man ikke kan importere flydende æg eller pulverprodukter fra burhønsesystemer? Det er latterligt at indføre et forbud, som kun gælder i EU.

Jim Allister (NI). – (EN) Fru formand! Hr. minister, jeg synes, at det centrale i spørgsmålet er konkurrenceevne, og hvordan vi bevarer konkurrenceevnen for EU's producenter. Eftersom EU's producenter af især fødevarer har ekstra omkostninger, fordi de skal overholde EU's standarder og samtidig konkurrere med import fra lande, der ikke gør det, vil jeg gerne spørge Dem, hvorvidt De er sikker på, at den fælles landbrugspolitik bør

bruges til at finansiere opretholdelsen af konkurrenceevnen hos EU's producenter? Uden denne finansiering kommer vi til at lide lige nøjagtigt den skæbne, som fru McGuinness nævnte.

Alexandr Vondra, *formand for Rådet*. – (EN) Fru formand! Jeg hører ikke til blandt de varmeste fortalere for den fælles landbrugspolitik. Generelt ønsker jeg at fortsætte reformen af den, men jeg håber ikke, at vi ender i en situation, hvor vi kommer til at importere flydende æg eller æg i pulverform. Jeg mener heller ikke, at EU's standarder vedrørende markedsføring kun er baseret på, hvad vi har vedtaget her i Europa, men også på de internationalt vedtagne Codex Alimentarius-standarder og standarder vedtaget af Den Økonomiske Kommission for Europa (ECE). Det er vigtigt, at alle følger visse standarder, og at vi ikke skaber nogle forhold, som i alvorlig grad kan underminere dette.

TBT-aftaler forpligter WTO og WTO's medlemmer til at sikre, at tekniske forskrifter, frivillige standarder og overensstemmelsesvurderingsprocedurer ikke skaber unødige hindringer for samhandelen.

Formanden. – Spørgsmål nr. 4 af **Claude Moraes** (H-0047/09)

Om: Klimaændringer

Hvilke forberedelser er Rådet i gang med forud for G8-topmødet i juli og klimakonferencen i København senere på året med henblik på at få de internationale forhandlinger om klimaændringer til at bevæge sig fremad? Kan Rådet mere præcist oplyse om forbedringer i samarbejdet mellem EU og den nye amerikanske administration på dette område?

Hvilke yderligere foranstaltninger til bekæmpelse af klimaændringerne planlægger Rådet med henblik på at konsolidere den pakke af foranstaltninger, der blev aftalt i december?

Alexandr Vondra, *formand for Rådet*. – (EN) Fru formand! I december 2008 blev der på Poznańkonferencen vedtaget et arbejdsprogram for 2009, som klart beskriver forløbet hen imod klimakonferencen i København i december 2009. Poznań har også sendt det budskab, at den nuværende finanskrisen ikke må opfattes som en hindring for yderligere handling på klimaområdet, men som endnu en mulighed for at gennemføre en grundlæggende ændring af vores økonomiske system, så vi bevæger os i retning af en økonomi med lav CO₂-udledning.

Men når det er sagt, skal vi være klar over, at det ikke bliver en let opgave. Den økonomiske nedgang vil påvirke de involverede interessenters vilje til at absorbere yderligere omkostninger vedrørende denne forpligtelse og til afbødnings- og tilpasningsforanstaltninger.

Det tjekkiske formandskab vil fortsat handle på internationalt plan for at sikre, at der bliver indgået en aftale i København til december. Som De vil vide, vedtog Rådet som opfølgning på Kommissionens meddelelse "Mod en global klimaændringsaftale i København" og på grundlag af input fra Europa-Parlamentets Midlertidige Udvalg om Klimaændringer nogle konklusioner om dette spørgsmål i sidste uge og videreudviklede dermed EU's holdning til en global aftale efter 2012.

Det Europæiske Råd forventes også at vedtage nogle politiske budskaber på sit kommende møde. Ud over den fælles vision om en langsigtet indsats for afbødning og tilpasning samt teknologi står identifikation af hensigtsmæssige midler til finansiering af effektive, langsigtede klimapolitikker centralt i EU's holdning og vil i vid udstrækning også være bestemmende for udfaldet af konferencen i København.

EU har allerede lagt en handlekraftig strategi, ikke kun over for hovedforhandlingspartnerne og de største nye økonomier, men også over for den nye regering i USA, som allerede har vist, at den er rede til at handle på en fornuftig måde.

Formandskabet har haft sit første møde med den nye amerikanske administration og forventer snarest at føre nye samtaler med den. Klimaændringer bliver et af de emner, der skal drøftes på det uformelle EU-USA-topmøde i Prag den 5. april. De første signaler fra Washington er under alle omstændigheder opmuntrende, så det bliver meget vigtigt at sikre et godt samarbejde mellem EU og USA, så vores holdninger kan blive så ambitiøse som muligt, og for at sikre, at de største nye økonomier følger med.

For at EU's indsats inden for bekæmpelse af klimaændringer skal give resultater, er det absolut vigtigt, at vi får andre af verdens store CO₂-producerende økonomier med om bord. Derfor er mange af disse lande også blevet inviteret med til G8-mødet – Sydafrika, Egypten, Kina, Indien, Australien, Mexico, Brasilien, Indonesien og Sydkorea.

Angående klima- og energipakken sendte EU med vedtagelsen af denne pakke i december 2008 et særdeles tydeligt politisk signal til alle sine forhandlingspartnere i hele verden. Nu vil vi begynde at gennemføre pakken, hvilket medfører en masse teknisk arbejde.

Rådet ved, at det er vigtigt at fastlægge de nøjagtige kriterier, som EU ønsker at anvende for at gå fra en reduktion på 20 % til 30 %, og drøfter derfor i øjeblikket spørgsmålet om komplementaritet og det hensigtsmæssige i eventuelt at udvikle nationale foranstaltninger på grundlag af Kommissionens meddelelse. Den relevante tekst indgår i Rådets (miljø) konklusioner fra mødet den 2. marts 2009.

Claude Moraes (PSE). – (EN) Fru formand! Hvad ville spørgetiden være uden vores irske kolleger og deres effektive, velformulerede bidrag? Jeg taler først nu, men det er faktisk henvendt til formandskabet.

Det, der ligger bag mit spørgsmål, er, at vi skal være klar over, at især vores unge vælgere – og jeg er sikker på, at jeg ikke er den eneste, der er i den situation – ønsker at bede dette formandskab midt i dets mandatperiode og ligeledes det svenske formandskab om at se nøje på, hvad det er, amerikanerne forsøger at gøre for at sikre, at der ikke er nogen konflikt – og hr. Vondra har også nævnt dette – mellem at håndtere den økonomiske krise, arbejdsløshed osv., og at tilskynde til handling på klimaområdet, fremme klimaændringspakken og tilskynde erhvervslivet til at deltage i en økonomi med lav CO₂-udledning.

Jeg beder ikke om alverden, men vil bare bede Dem om at være klar over, at disse to målsætninger ikke gensidigt udelukker hinanden. Mange af vores unge vælgere i EU siger nøjagtig det samme til vores formandskaber.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Fru formand! I lyset af virkningerne af klimaændringerne såsom lange tørkeperioder, faldende drikkevandsressourcer og ørkendannelse i Europa vil jeg spørge Rådet, om det overvejer at udvikle et europæisk vandingssystem.

Jeg mener, at investeringer i landbruget skal prioriteres højt under denne økonomiske krise. For EU's handelsbalance er landbruget et ekstremt vigtigt område, og vi skal sikre adgang til tilstrækkelige, tilgængelige fødevarer for Europas borgere.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne minde Rådet om, at alle stats- og regeringschefer på topmødet i december vedtog en erklæring om, at en del af auktionsindtægterne inden for rammerne af en international aftale om klimaændringer, som skal indgås i København i 2009, for de lande, der ønsker det, kan blive anvendt til foranstaltninger til afbødning af og tilpasning til klimaændringerne i udviklingslande, som har ratificeret aftalen, især de mindst udviklede lande.

Mit spørgsmål er meget enkelt. Da erklæringer fra topmøder ikke offentliggøres i EUT eller registreres før udgangen af Deres formandskab, kan De så tillade, at hele indholdet af erklæringen fra topmødet i december føres til protokols her i Parlamentet? Det er yderst vigtigt, at vi får ført så vigtige erklæringer til protokols.

Alexandr Vondra, formand for Rådet. – (EN) Jeg tror, at den står i konklusionerne fra Rådets (miljø) samling i begyndelsen af marts. Jeg har ikke papirerne her, men jeg skal nok kigge på det igen. Jeg mener, at jeg har læst den. Vi står foran Det Europæiske Råds forårssamling, og jeg forventer at få bekræftet alle disse ambitiøse mål.

Jeg ved ikke – og det giver anledning til andre spørgsmål – om vi kan finde penge nok til at hjælpe udviklingslandene med afbødnings- og tilpasningsforanstaltninger, for vi har jo kun lige indledt forhandlingerne med USA og andre partnere, og det ville ikke være nogen god idé at vise alle vores kort allerede nu.

Vi drøfter stadig spørgsmålet med amerikanerne. Viceministeren for miljø mødtes med Carol Browner i begyndelsen af denne måned, og Martin Bursík, den tjekkiske miljøminister, vil mødes med sine kolleger i Washington senere på ugen eller i begyndelsen af næste måned, tror jeg, så der er allerede indledt en dialog.

Ja, naturligvis finder vi fælles fodslag. Der er den økonomiske krise, og der er disse ambitiøse miljømål. De har ret i, at vi kan finde masser af synergi her, og der er ingen grund til at skændes. Hvis De læser planerne for den økonomiske genopretning i Europa, er der mange programmer, som har en grøn vinkel eller endog en grøn farve. Samtidig ligger der mange offentlige forklaringer foran os. Vilkårene i EU's medlemsstater er ikke nødvendigvis altid de samme, så jeg forventer, at der ligger et stort arbejde og en omfattende diplomatisk indsats foran os på dette område.

Formanden. – Spørgsmål nr. 5 af **Liam Aylward** (H-0050/09)

Om: Vejsikkerhed

I henhold til det tjekkiske formandskabs prioriteter gør det store antal trafikdræbte på Europas vejnet det nødvendigt at styrke indsatsen for at forbedre vejsikkerheden over hele EU.

Hvorledes påtænker formandskabet at gribe dette an?

Alexandr Vondra, *formand for Rådet*. – (EN) Fru formand! Som spørgeren har påpeget, er forbedring af trafiksikkerheden og en nedbringelse af det store antal dødsulykker på Fællesskabets veje blandt det tjekkiske formandskabs prioriteringer inden for transportsektoren. Dette er ikke overraskende, eftersom vi er et land, der er placeret midt på kontinentet. Trafikintensiteten og de tilhørende farer har højeste prioritet for os.

Formandskabet deler Deres bekymring, og med henblik på at forbedre situationen på kort sigt regner vi med at afholde en ministerdebat ved Rådets møde i foråret 2009 om den fremtidige udvikling inden for trafiksikkerhed i forbindelse med udarbejdelsen af en ny handlingsplan for trafiksikkerhed. Men eftersom Kommissionen har meddelt formandskabet, at den har til hensigt at udskyde vedtagelsen af denne nye handlingsplan, anser det tjekkiske formandskab denne forhandling for at komme for tidligt.

Et eksempel på konkrete foranstaltninger under vores formandskab inden for trafiksikkerhed er den endelige forhandling mellem Rådet og Parlamentet om et forslag til typegodkendelseskrav vedrørende den generelle sikkerhed for motorkøretøjer. Som De ved, lykkedes det for formandskabet og Parlamentets repræsentanter at nå frem til en aftale om dette forslag, og Europa-Parlamentet vedtog betænkningen i går. I den generelle sikkerhedsforordning er der krav om obligatorisk montering af elektroniske stabilitetsskiftesystemer på alle køretøjer og et avanceret nødbremsesystem og et system på tunge køretøjer, der kommer med en advarsel, hvis det forlader sin vognbane. Disse nye teknologier kan forbedre sikkerheden for køretøjer betydeligt, og det er klart, at det vil gavne trafiksikkerheden, når de indføres som standardssystem på nye køretøjer.

Aftalen ved førstebehandlingen vil give mulighed for at gøre elektroniske stabilitetssystemer obligatoriske på nye køretøjer fra 2011, et år tidligere end forudsat i Kommissionens oprindelige forslag. Rådet er desuden netop gået i gang med at gennemgå Kommissionens handlingsplan for udvikling af intelligente transportsystemer (ITS) i Europa og det tilhørende forslag til et direktiv om rammerne for indførelse af intelligente transportsystemer på vejtransportområdet samt for grænseflader med andre transportformer. Et af målene med begge disse initiativer er at forbedre trafiksikkerheden gennem anvendelse af informations- og kommunikationsteknologier inden for vejtransportsektoren.

Formandskabet har til hensigt at bede ministrene vedtage Rådets konklusioner om handlingsplanen på Rådets møde i marts 2009 og en generel fremgangsmåde eller en politisk aftale om ovennævnte forslag på Rådets møde i juni 2009. ITS' rolle inden for trafiksikkerhed vil også blive diskuteret på transportministrenes uformelle møde, der finder sted sidst i april i Litoměřice i mit hjemland.

Intelligente transportsystemer og anvendelsesområder som nødopkald og systemer til overvågning af chaufføren, hastighedsalarmer og alkoholåbne kan yde et betydeligt bidrag til at forbedre vores færdselssikkerhed. Elektroniske stabilitetssystemer og eCall vil alene kunne redde op til 6.500 liv om året i Europa, hvis de gennemføres fuldt ud. Eftersom formandskabet tillægger færdselssikkerhed stor betydning vil det gennemgå alle andre forslag, som Kommissionen snart vil forelægge, hvis der er tid til det i den korte periode frem til udgangen af juni.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Fru formand! Der er endnu et spørgsmål fra Irland, selv om det er på vores eget sprog denne gang. Hvad er efter Deres mening de vigtigste årsager til det store antal trafikdræbte? Har det tjekkiske formandskab til hensigt at udvikle en ny koordinering mellem de forskellige standarder i de forskellige europæiske lande vedrørende bilsyn. Mener De desuden, at man bør anvende mere end blot teknologi til at nedbringe antallet af trafikdræbte?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Fru formand! EU har ikke gjort nok for at nedbringe antallet af trafikulykker. Trafiksikkerheden kan forbedres gennem investeringer i infrastruktur, forbedring af trafikanternes adfærd samt overholdelse af færdselsloven.

Kommissionen har fremsat forslag til et direktiv grænseoverskridende håndhævelse i forbindelse med bøder for overtrædelse af færdselsloven. Europa-Parlamentet har stemt for dette. Hvad er status for disse områder, og hvad er udsigterne til, at disse sager bliver godkendt af Rådet?

Jim Higgins (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne spørge Rådet, om det mener, at vi bør indføre specifikke mål for de enkelte medlemsstater med henblik på at nedbringe antallet af trafikdræbte i EU.

Mener Rådet for det andet, at vi er nødt til at håndhæve et system, der betyder, at en lovovertræder, der begår en lovovertrædelse i én jurisdiktion, kan retsforfølges ved domstolene i denne jurisdiktion, selv om den pågældende er vendt tilbage til sit hjemland?

Sidst, men ikke mindst hilser jeg Rådets oplysninger om eCall-systemet velkommen, men hvornår bliver dette obligatorisk i alle medlemsstater? Det er vigtigt i forbindelse med ulykker og navnlig eneulykker.

Alexandr Vondra, formand for Rådet. – (EN) Fru formand! Først og fremmest kan jeg godt forstå, at disse spørgsmål er meget vigtige i valgkampen, fordi alle har en holdning til dette problem med færdselssikkerheden. Jeg mener, at vi skal være opmærksomme på en ting, nemlig at regeringerne og navnlig Det Europæiske Råd ikke kan være ansvarlige for hvert eneste liv på vores veje. Det er først og fremmest bilisternes eget ansvar.

Men naturligvis skal vi fokusere på dette spørgsmål, og jeg vil gentage, at det er noget af det, vi prioriterer, så vi er nødt til at komme videre med denne diskussion. Derfor har vi udvalgt dette som et af nøglepunkterne på dagsordenen for det uformelle transportministermøde sidst i april, og jeg vil helt sikkert fortælle min kollega i min regering, vores transportminister, hvor vigtigt dette spørgsmål er også for Dem.

Hovedtemaet for dette uformelle møde er indførelsen af det intelligente transportsystem (ITS) i EU. Færdselssikkerhed er helt sikkert et af de seks prioriterede områder, som Kommissionen identificerede i sin ITS-handlingsplan. Vi ønsker at komme videre med denne diskussion.

Formanden. - Spørgsmål, der på grund af tidnød ikke var blevet besvaret, ville blive besvaret skriftligt (se bilag).

Spørgetiden er afsluttet.

(Mødet udsat kl. 19.10 og genoptaget kl. 21.00)

FORSÆDE: Luisa MORGANTINI

Næstformand

15. Grønbog om sundhedspersonalet i Europa (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er grøn bog om sundhedspersonalet i Europa.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg er meget glad for at være blevet inviteret til at fremsætte en erklæring over for Parlamentet om grønbogen sundhedspersonalet i Europa, som Kommissionen vedtog den 10. december 2008.

Invitationen kommer på et passende tidspunkt, da vi nu nærmer os afslutningen på høringsfasen, der udløber ved udgangen af denne måned.

Det er klart, at alle EU's sundhedssystemer er udsat for voksende pres som følge af en stadig ældre befolkning, sundhedstrusler og de stigende udgifter til nye teknologier og patienternes større forventninger – alt sammen på baggrund af en vanskelig økonomisk situation.

Uden et veluddannet og motiveret sundhedspersonale i hele EU vil den økonomiske bæredygtighed i de europæiske sundhedssystemer være truet, og ulighederne på sundhedsområdet vil blive større.

Når den europæiske befolkning bliver ældre, bliver dens sundhedspersonale det også, og der kommer for få nyansatte til at erstatte dem, der går på pension. Vi er nødt til at overveje grundene til, at unge mennesker ikke er motiverede til at arbejde inden for sundhedssektoren.

Dette skaber kombineret med sundhedspersonalets mobilitet inden for og mellem medlemsstaterne fælles problemer vedrørende sundhedspersonale for de fleste europæiske sundhedssystemer.

Jeg forventer et stort antal reaktioner på grønbogen fra de mange interessentorganisationer på sundhedsområdet, der har udtrykt interesse for dette vigtige emne.

Jeg ser også frem til at modtage bidrag fra Parlamentets medlemmer. Det vil virkelig lette vores arbejde og tjene vores fælles mål.

Analysen af de svar, vi modtager, vil fungere som strømpil for vores udviklingsstrategier på EU-plan for at støtte medlemsstaterne i løsningen af disse udfordringer.

Diskussionen om sundhedspersonale er adskilt fra de spørgsmål, der er omfattet af udkastet til direktiv om patientrettigheder inden for grænseoverskridende sundhedspleje.

Forslaget er fokuseret på de regler og ordninger, der er nødvendige for at give ligelig adgang til en sikker sundhedspleje af høj kvalitet for patienter, der bevæger sig rundt i Europa.

Det primære mål med forslaget er på en retfærdig og konsekvent måde at håndhæve patientrettigheder, således som de anerkendes af De Europæiske Fællesskabers Domstol. Formålet er ikke at søge at regulere grænseoverskridende levering af sundhedsydelser, fri etableringsret eller mobilitet for sundhedspersonale.

Men det betyder ikke, at man i direktivforslaget overser sikkerhed og kvalitet i omsorgen for patienter, der ønsker at modtage sundhedspleje i udlandet – hvilket hænger tæt sammen med den sammenhæng, hvori sundhedspersonalet tilbyder sundhedspleje.

I denne henseende indeholder direktivudkastet en meget klar og vigtig regel, nemlig at for grænseoverskridende sundhedspleje finder reglerne om behandlingsland anvendelse.

Jeg vil også gerne kort nævne andre bestemmelser som f.eks. i forslagens artikel 5: Medlemsstaterne forpligter sig til at fastsætte nationale kvalitets- og sikkerhedsstandarder, at gennemføre dem effektivt og offentliggøre dem. Udbydere af sundhedsydelser skal fremlægge alle de relevante oplysninger for at give patienterne mulighed for at vælge på et velinformeret grundlag – herunder detaljer om deres forsikringsdækning eller andre midler til personlig eller kollektiv beskyttelse i forbindelse med erhvervsansvar, som skal være til stede i alle medlemsstater, så patienterne har mulighed for at klage og modtage erstatning og kompensation, hvis de lider skade som følge af den sundhedspleje, de modtager.

Med dette sæt af principper og regler mener jeg, at man med direktivforslaget definerer en klar sammenhæng mellem patienten og udbyderen med henblik på at sikre en korrekt informationsudveksling og en sikker sundhedspleje af høj kvalitet for de europæiske borgere, der beslutter sig for at rejse til en anden medlemsstat for at modtage behandling.

Jeg skal også erindre om, at under min kollega kommissær McCreevys primære ansvarsområde findes der et andet vigtigt stykke EU-lovgivning, der regulerer den gensidige anerkendelse af læger, sygeplejersker, tandlæger, jordemødre og apotekere. Jeg taler om direktiv 2005/36/EF, der nu er trådt i kraft. Dette direktiv indeholder også specifikke forpligtelser for medlemsstaterne med hensyn til informationsudveksling i forbindelse med flytning af sundhedspersonale. Disse datastrømme lettes gennem brug af informationssystemet for det indre marked (IMI), som allerede giver mulighed for elektronisk informationsudveksling om de fem største faggrupper på sundhedsområdet. Desuden planlægger man at udvide IMI til alle regulerede professioner.

Afslutningsvis vil jeg sige, at udfordringerne for EU's sundhedspersonale bliver en af de største opgaver for Europa i det kommende årti, samtidig med at man skal sikre sundhedssystemernes økonomiske bæredygtighed. Dette kræver en omfattende politisk tilgang, da ingen medlemsstater realistisk set kan finde deres egen isolerede løsning. Løsningen må simpelthen ikke være at tiltrække sundhedspersonale fra udviklingslandene, hvor manglen er endnu mere udtalt.

I den henseende vil grønbogen give mulighed for diskussion og yderligere definition af de relevante problemområder og føre til udformning af fælles foranstaltninger, når dette er hensigtsmæssigt. Jeg ved, at De har store forventninger, og jeg stoler på Deres hjælp til at skabe løsninger, der kan understøtte det uvurderlige bidrag, som sundhedspersonalet yder til vores allesammens hverdag.

Formanden. - Fru kommissær, jeg er ikke i tvivl om, at De vil få meget brugbare reaktioner fra medlemmerne på Deres ønske om bidrag til grønbogen om sundhedspersonalet i Europa.

John Bowis, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke kommissæren både for at bruge sin aften på at komme her og være sammen med os i denne tætpakkede sal, men også for at komme med det budskab, som hun er budbringer for. Det er en vigtig grønbog, og den bør sætte gang i en omfattende diskussion både her i Parlamentet og andre steder.

Hun tog også et par spørgsmål op i løbet af sit indlæg, herunder spørgsmålet om, hvorfor der ikke uddannes flere sygeplejersker og læger. Hvis jeg må sige det, er det kun halvdelen af spørgsmålet. Den anden halvdel er, hvorfor så mange forlader disse professioner. Nøglen til dette bliver at finde metoder til at rekruttere og fastholde sundhedspersonalet. Det gælder måske især for sygeplejersker, men også for læger og andre behandlere osv. Jeg mener, at vi skal kigge på de karrierestrukturer, som vi stiller til rådighed. Vi skal kigge på, hvordan forfremmelse opfattes som et potentiale. Vi er nødt til at reducere nogle af barriererne både inden for og mellem professionerne. Vi skal sikre, at arbejdsmiljøet er behageligt. Det bliver hårdt, men det kan også blive behageligt. Vi skal sikre os, at der forefindes forskningsfaciliteter i Europa, så vi ikke mister medarbejdere til udlandet. Måske skal vi frem for alt lytte til de fagfolk, der arbejder med tingene i praksis. Alt for ofte – jeg ved det fra de perioder, hvor jeg har siddet i regering, og De ved det som kommissær – lytter vi til folkene i toppen, og vi går ikke ud til sengene og lytter til sygeplejerskerne og lægerne, som rent faktisk arbejder med tingene i praksis. Hvis vi gjorde det oftere, ville vi måske ramme mere plet med vores politik.

Jeg vil naturligvis – som kommissæren har gjort – henvise til min betænkning, Parlamentets holdning til grænseoverskridende sundhed. Vi sagde lige fra begyndelsen, at det vigtige her var to foranstaltninger, der ikke blev indført samtidig. Den ene af dem var naturligvis patientsikkerhed, og vi har en foranstaltning, der hurtigt er kommet på plads. Denne her halter en smule bagefter. Det drejer sig om sundhedspersonalet. Vi er nødt til at have sundhedspersonalet til at levere den service – den opbakning – til grænseoverskridende sundhed, for at patienterne kan bevæge sig sikkert og tillidsfuldt. Når man står her i Strasbourg, tænker vi på eksemplet med Strasbourg, Liège og Luxembourg, hvor princippet om referencenetværk kan være af stor værdi både for patienter og for uddannelse og forskning.

Kommissæren henviste til sundhedspersonalets mobilitet, og vi er nødt til at undersøge, hvordan vi kan virkeliggøre den uden at bringe patienternes sikkerhed i fare. Jeg mener bestemt, at det omfatter spørgsmålet om sprogtester, som ikke er nogen hindring, men skal fungere som en beskyttelsesforanstaltning for patienterne. Hun henviste til anerkendelse af kvalifikationer. Det er helt sikkert vigtigt, uanset om man behandles i sit hjemland af en læge udefra eller tager til udlandet for at blive behandlet af en lokal læge der. Der findes nogle professioner – og kiropraktik er en af dem – hvor man anerkendes i nogle lande, men ikke i andre. Vi skal se på, hvordan vi kan bringe disse hjælpegrupper af sundhedspersonale ind i centrum af vores planlægning.

Vi skal naturligvis også være sikre på, at vi har patientsikkerhed i form af læger, der bliver omfattet af disciplinære foranstaltninger eller afskediges – læger, sygeplejersker, alle former for sundhedspersonale – og i min betænkning opfordrer jeg til, at Kommissionen letter gennemførelsen af dette. Det er efter min mening noget, vi skal kigge nærmere på.

Kommissæren henviste med rette til hjerneflugten. Det er tragisk, at vi ikke uddanner tilstrækkeligt sundhedspersonale, men går ud og snupper dem fra de lande, hvor de mindst kan undværes. Hvis man kigger på tallene, kan vi se, at hver fjerde læge og hver 20. sygeplejerske er uddannet i Afrika og arbejder i OECD-landene. Det skyldes dels, at vi som lande snupper dem, og dels, at vores ngo'er også bruger dem og rekrutterer dem i de pågældende lande og betaler dem mere, end de kunne få i deres egne lande. Derfor tager de ikke tilbage og arbejder der.

Alle disse ting er vigtige, fru kommissær. Vi skal kigge på sundhedspersonalets sikkerhed. Vi skal sætte nålestiksskader og infektioner, som man pådrager sig på hospitalet, på dagsordenen, og det samme gælder overfald på medarbejderne. Vi har for nylig talt med jordemødrene om problemerne med at få en erhvervsskadesforsikring. Det er nogle af de spørgsmål, som jeg håber vil være i centrum for vores diskussioner om denne yderst velkomne grøn bog.

Jules Maaten, for ALDE-Gruppen. – (NL) Fru formand! Jeg vil gerne støtte meget af det, hr. Bowis sagde for lidt siden. Den grøn bog, vi fik fra Dem, fru kommissær, er et fint dokument. Jeg behøver ikke sige, at vi ikke kan vente med at se reaktionerne på den, som det altid er tilfældet med en grøn bog. De er naturligvis til dels forudsigelige, men det er under alle omstændigheder nyttigt at få dem, så de kan blive indarbejdet i en eventuel kommende lovgivning.

Denne grøn bog er vigtig, idet den drejer sig om et spørgsmål, som vi er nødt til at tage os af. Grøn bogen er resultatet af en kontrovers, der opstod over forslaget fra hr. Bolkestein på daværende tidspunkt, og vi glæder os over, at Kommissionen håndterer det på denne måde med den påkrævede omhu i form af en grøn bog og med rigelig tid til forhandling, fordi der frem for alt efter min mening hersker betydelig bekymring om dette spørgsmål. Derfor ønsker jeg ikke at begrænse mit bidrag til kun at vedrøre sundhedspersonale, for jeg mener, at vi vil opleve den samme frygt for det ukendte i den europæiske dimension af sundhedsplejen inden for andre områder.

Der er sket meget på folkesundhedsområdet i EU i de senere år, både under Deres forgængere og med Dem, fru kommissær. Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at lykønske Dem, fru kommissær, med, at det er lykkedes Dem at sætte Deres præg på denne politik på forholdsvis kort tid. Jeg troede ikke, at det var muligt på så kort tid, og jeg mener, at vi alle kan være stolte af, at det lykkedes for Dem at opnå dette på denne måde.

Vi har opnået en hel del i de senere år, f.eks. inden for lægemidler til pædiatri, et område, hvor befolkningen ikke en gang er klar over, at der er problemer, men hvor der i høj grad er brug for en europæisk løsning, fordi medlemsstaterne ikke kan løse dette selv. Det er netop stordriftsfordelene, der spiller ind her. Jeg mener, at dette også gør sig gældende på andre områder, f.eks. inden for politikken for tobaksrygning og rådgivning om rygestop, hvor EU går i spidsen, ikke kun i Unionen, men også udenfor. Også i dette tilfælde er det netop stordriftsfordelene, der gør os effektive. Vi er også meget involverede i grænseoverskridende pleje og beskyttelse af patientrettigheder i Europa, ligeledes under vores ordfører hr. Bowis' vagtsomme blik, og jeg håber og forventer, at vi vil opnå et positivt resultat også på det område.

Men hver gang vi drøfter disse emner, kan man se, at ikke bare ministre, men også medlemmer af nationale parlamenter, stiller sig tøvende over for en yderligere uddybning af det europæiske samarbejde på sundhedsområdet. Med 27 forskellige systemer i EU er vi alle overbeviste om, at netop vores model for sundhedspleje er den bedste. Alle, man taler med, vil forsøge at overbevise en om, at deres system er enestående. Det er naturligvis en umulighed. Man kan ikke have 27 forskellige systemer, der alle er det bedste på samme tid.

Det er klart, at man i de enkelte lande har tænkt meget over sit system. I alle tilfælde er der mennesker og velmente interesser involveret. Når man endelig finder den vanskelige ligevægt, kommer EU pludselig stormende med en idé, som vi tilfældigvis mener, er den bedste. Jeg kan udmærket forstå, at dette bliver mødt med modstand.

På nogle få områder kan disse stordriftsfordele – f.eks. i forbindelse med sjældne sygdomme – gavne både patienter og systemer. Der er masser af grunde til, at EU bør inddrages mere i folkesundheden. Næsten 40 000 patienter i Europa venter på organer, og hver dag dør næsten 10 personer på ventelisterne.

Hvert år kræver alkoholmisbrug 195 000 liv og koster den europæiske økonomi 125 mia. EUR. Dette er et spørgsmål, der formentlig bedst løses ikke en gang nationalt, men lokalt. Der findes imidlertid også europæiske tendenser, f.eks. inden for alkoholmisbrug blandt unge. Vi skal undersøge, om det trods alt ikke er bedre at løse dette på europæisk plan. Vi skal imidlertid strække os langt for at løse disse problemer med de nuværende traktattekster.

Vi burde trods alt kunne opnå mere, f.eks. – og heri ligger værdien ved en grøn bog – når der er tale om den reelle fri bevægelighed for sundhedsydelse. Jeg er overbevist om, at hvis vi tog fat på alle problemerne, for der findes bestemt en del, og fremkom med nogle løsninger, f.eks. for at forhindre lægefejl eller for at styrke patienternes, men også sundhedspersonalets retssikkerhed ville alle i sidste ende have fordel af dette, hvis den fri bevægelighed tilrettelægges på en ansvarlig måde, men trods alt bliver mulig.

Hvis vi ikke på europæisk plan når frem til et bedre samarbejde inden for organ donation og et effektivt samarbejde om beskyttelse mod pandemier – et punkt, jeg altid tager op – er jeg overbevist om, at vi kommer til at stå over for store problemer, hvis en influenzaepidemi på et tidspunkt bevæger sig i vores retning fra Thailand. Rent faktisk bør Kommissionen i disse tilfælde kunne indføre kriseforanstaltninger inden for 24 timer.

Endelig er artikel 152 efter min mening ikke tilstrækkelig med henblik på at tilrettelægge en effektiv europæisk indsats fremover. Hvis vi på et tidspunkt i en fjern fremtid skulle overveje at ændre traktaten, bør vi efter min mening overveje at udvide retsgrundlaget for folkesundhed i en ny traktat.

Bart Staes, for Verts/ALE-Gruppen. – (NL) Fru formand! Jeg vil gerne tilslutte mig hr. Brok og hr. Maaten i deres lykønskninger til kommissæren for hendes grønne bog, som efter min mening ikke kommer en dag eller endda en time for tidligt. Kommissæren sagde selv, at den stadig ældre befolkning helt klart vil skabe større pres på sundhedssystemerne, men især også på de ansatte. Enhver, som tager sig tid til at lytte til de mennesker, der arbejder i denne sektor, vil vide, at de generelle arbejdsbetingelser er fantastisk barske, både fysisk og ofte også psykisk.

Det kræver meget af arbejdstagerne at arbejde inden for denne sektor, og ofte er arbejdet underbetalt. Det burde derfor ikke komme som nogen overraskelse, at personalegennemstrømningen i denne sektor er meget stor. Det forholder sig også således, at alt for ofte er kontrakterne meget usikre, hvilket betyder, at mange forlader sektoren i utide. Efter min mening er Unionen derfor nødt til at forfølge en række ting inden for sin

politik: en bæredygtig beskæftigelse, et godt arbejdsmiljø, sikkert arbejde, ingen hjerneflugt og rimelige arbejdsforhold.

Kommissæren henviste med rette til det direktiv, som Hr. Bowis arbejder med i øjeblikket, direktivet om grænseoverskridende sundhedspleje. Når jeg har været i kontakt med mennesker inden for sektoren, har de også ønsket påpege forholdet med arbejdet som sundhedspersonale og arbejdstidsdirektivet. I arbejdstidsdirektivet bruger man nu kontrakter snarere end mennesker til at bestemme varigheden.

Jeg har fundet ud af, at der findes polske læger, der arbejder på polske hospitaler i ugens løb, og så rejser til Det Forenede Kongerige i weekenden for at tage et 48-timers skift der. Det er naturligvis uhørt. Det er noget, der bør tages højde for, og helt sikkert inden for arbejdstidsdirektivet. Jeg håber derfor, at dette emne også vil blive taget op, når vi diskuterer grønbogen.

Konstantinos Droutsas, for GUE/NGL-Gruppen. – (EL) Fru formand! Grønbogen om sundhedspersonalet i Europa afslører kapitalens og EU's planer for at privatisere sundhed og velfærd med smertelige følger for arbejdende familier og græsrodder inden for sundhedssektoren.

Disse ændringer udgør en del af de mere overordnede græsrodsfjendske tilbageslag inden for social sikring og sociale ydelser, der bliver gennemført i alle EU-lande med aktiv støtte og deltagelse af centrum-venstre- og centrum-højre-kræfterne, der behandler sundhed som en vare, en kilde til rentabilitet, og patienterne og deres familier som kunder.

Det centrale mål er at udvide kapitalens forretningsaktiviteter og opbygge et system, hvor sundhedsydelser inden for den offentlige sektor fungerer i henhold til kriterier fra den private sektor i konkurrence med den private sektor.

De første ofre for dette kommercialiserede sundhedssystem er netop de mennesker, der arbejder inden for denne sektor. 10 % af EU's arbejdsstyrke, disse arbejdstagere, arbejder ofte under uacceptable forhold, hvilket er farligt for patienterne. Den konstante overtrædelse af arbejdstidsbestemmelserne er formentlig reglen snarere end undtagelsen. Deres løn, i hvert tilfælde inden for den offentlige sektor, beskæres, og det samme gælder deres effektivitet på grund af de private forsikringsselskabers valg. Det centrale tema i grønbogen er arbejdstagerernes mobilitet og anvendelsen af reglerne i Bolkesteindirektivet inden for sundhedssektoren.

Sundhed er en social værdi, ikke en handelsvare. Sundhedspersonalet yder en social tjeneste og er ikke et middel til at generere profit. Kun ved at kæmpe vil arbejdstagerne kunne sikre en høj standard for gratis tjenester, der udelukkende leveres af staten, fjernt fra enhver privat forretningsaktivitet.

Kathy Sinnott, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Fru formand! Der arbejder flere personer inden for sundhedsområdet end på noget andet område. De grupper af sundhedspersonale, vi straks tænker på, er læger, sygeplejersker, apotekere og tandlæger, som bistås af radiologer, laboratorieteknikere, forskere, terapeuter, biokemikere samt en hær af administratorer og personale, der bidrager til, at sundhedsydelserne kan fungere.

Der findes også en anden gruppe af fagfolk: urtelæger, kiropraktorer, osteopater, homøopater og diætister, som fokuserer på en mere naturlig tilgang til sundhed.

Endelig findes der familieplejerne, den største enkeltgruppe af sundhedspersonale, der arbejder dag og nat uden løn inden for sundhedsområdet.

Tilbage til den første gruppe i denne betænkning, hvor Kommissionen er bekymret over, at antallet af fagfolk inden for den almindelige sundhedspleje ikke er tilstrækkeligt til at kunne imødekomme den voksende efterspørgsel. Kommissionen understreger desuden behovet for at få unge til at vælge disse professioner. Men i nogle lande er dette ikke noget problem.

I sidste måned tog 3.500 unge mennesker i Irland en eksamen i håb om at sikre sig en af de få hundrede pladser på lægeuddannelsen. Tilsvarende vil langt flere unge mennesker søge ind på sygepleje- og terapeutuddannelserne osv., end vores universiteter er villige til at uddanne.

Fru kommissær, det er ikke et spørgsmål om at tiltrække unge mennesker. Det er et spørgsmål om at give dem mulighed for at uddanne sig. De studerende på sekundærtrinnet i Irland arbejder for at få en karriere inden for medicin, men det er desværre uopnåeligt for dem på grund af et rationeringssystem, der er ude af trit med efterspørgslen, hvilket betyder, at vi har stor knaphed på kvalificerede fagfolk.

Jeg ved, at der findes lignende eksempler på manglende sammenhæng mellem uddannelse og efterspørgsel i andre europæiske lande. Jeg vil mene, at når vi arbejder for at tiltrække unge mennesker til denne profession, vil vi kun frustrere dem, indtil vi giver dem mulighed for at opnå disse færdigheder.

Fordi vi ikke har givet disse studerende mulighed for at uddanne sig og derved skabt en kunstig mangel, henter vi så af nødvendighed sundhedspersonale ind fra tredjelande – selv de fattigste lande – så deres egen befolkning står uden lægehjælp, mens vi forårsager hjerneflugt.

Den anden gruppe af sundhedspersonale, jeg nævnte, såsom urtelæger, er desværre slet ikke med i denne betænkning. Ved at udelade dem anerkender man ikke det værdifulde bidrag, de yder til at holde europæernes sundhed i orden, og det er ude af trit med ønskerne hos mange europæere, der søger deres hjælp.

Denne sektor er meget vigtig. Kommissionens tydelige forsøg på at undertrykke den med direktiver som direktivet om vitamin- og mineraltilskud bidrager yderligere til den voksende kløft mellem EU's politik og folks daglige valg på sundhedsområdet.

Endelig vil jeg gerne henvise til den tredje og største enkeltgruppe af sundhedspersonale: familieplejere. Dette er de mennesker, der passer plejekrævende ældre mennesker og handicappede. Dem får vi mere og mere brug for hvert år, ikke mindre. Mens Europa bliver ældre, og der bliver stadig flere handicappede, må vi ikke tage dem for givet. Vi kan kun fastholde disse vigtige plejere, hvis vi støtter dem i deres arbejde.

Endelig er vores sundhedsstyrke vigtigere end nogensinde. Kommissionen siger med rette, at der findes nye og tilbagevendende trusler mod sundheden som f.eks. smitsomme sygdomme. Men Kommissionen burde også tage højde for, at alle kroniske lidelser i forbindelse med fejl i immunsystemet er i stigning, f.eks. astma, allergi, multipel sclerose, autisme, diabetes, epilepsi, fibromyalgi og mange flere.

Jeg vil råde Kommissionen til at kigge nærmere på alle disse sygdomme, der er i stigning, og forsøge at forstå, hvad der udløser disse epidemier, for det vil være både grusomt og uholdbart at lade dem stige ukontrolleret og ramme flere og flere mennesker.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg glæder mig over Kommissionens grøn bog og dens målsætning om at skabe øget synlighed for problemerne med EU's sundhedspersonale samt identificere udfordringer og mulige løsninger.

Jeg vil dog gerne benytte lejligheden til at understrege et bestemt aspekt af grønbogen, nemlig uddannelse af sundhedspersonale. Jeg tog initiativ til den skriftlige erklæring 0095/2008 om dette emne, som stadig er i spil. Jeg er stor tilhænger af tanken om, at det er absolut nødvendigt at udforme kommunikationskurser for sundhedspersonalet, så det kan give tydeligere og mere fuldstændige oplysninger til patienterne. Patienternes mulighed for at forstå sundhedsmæssige og lægelige emner og vejledninger hænger tæt sammen med, hvor tydelig kommunikationen er. Trods forskellige initiativer for at forbedre kvaliteten af og adgangen til sundhedsoplysninger tyder undersøgelser på, at patienterne ønsker flere oplysninger, end de får i øjeblikket, og at sundhedspersonalet har tendens til at overvurdere den informationsmængde, der formidles.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Fru formand! Manglen på sundhedspersonale er et globalt fænomen. Men vi føler det mest akut i vores egen baghave. Manglen på specialiseret lægelig bistand, manglen på klinisk erfaring inden for særlige specialer og på specifikke lægelige tjenester får folk til at søge lægehjælp i andre lande.

Derfor er det meget vigtigt at regulere principperne for grænseoverskridende lægelig bistand. Patienten har ret til at vide, hvilke servicestandarder der tilbydes på bestemte centre, hvordan behandlingen finansieres, hvor meget sundhedsvæsenet i patientens hjemland vil betale for behandling eller genoptræning, og hvor meget patienten selv skal betale. Det er vigtigt med et direktiv på dette område.

Et andet spørgsmål drejer sig om at styrke behandlingspersonalets kvalifikationer, herunder bistand i forbindelse med sprogkurser, som bør kunne styrke mobiliteten. Jeg mener, at forslaget om etablering af et referencenetværk for sundhedspersonale er meget relevant. Fru kommissær, tak for Deres grøn bog.

Colm Burke (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Fremme af en hensigtsmæssig arbejdsstyrke på sundhedsområdet i hele Europa er vigtigt for vores fortsatte forbedringer af sundhedsydelser og -faciliteter rundt om i de 27 medlemsstater.

Europa står over for en række udfordringer med at fastholde og forbedre vores sundhedstjenester. Befolkningsudviklingen i medlemsstaterne udgør et stort problem for sundhedspersonalet, idet Europas

befolkning bliver ældre, og den forventede levetid stiger med 2,5 år hvert årti. Arbejdsstyrken udsættes for et stigende pres, for mens befolkningen bliver ældre, sker det samme for arbejdstagerne. Nøglen til at opretholde en tilstrækkelig arbejdsstyrke i lyset af denne nært forestående pensionsbølge er at sikre, at der findes tilstrækkeligt mange yngre medarbejdere til at erstatte dem, der går på pension.

Betydningen af en bedre forskning og bedre data om sundhedspleje i hele Europa kan ikke fremhæves nok. I øjeblikket mangler der ajourførte og sammenlignelige data og oplysninger blandt medlemsstaterne om en række centrale spørgsmål inden for sundhedspleje, herunder uddannelse og beskæftigelse for arbejdstagere samt sundhedspersonalets alder, køn og internationale mobilitet. Det er fantastisk vigtigt at have adgang til oplysninger for hele Europa i forbindelse med planlægning og uddannelse af fremtidigt sundhedspersonale samt for alle sundhedsmyndighederne.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Det er i høj grad i vores egen interesse at sikre, at vores sundhedssystem fungerer så effektivt som muligt. Derfor er det nødvendigt i henhold til retningslinjerne i grønbogen at styrke sundhedspersonalets kvalifikationer og sikre sundhedspersonalet behagelige og hensigtsmæssige arbejdsforhold. Vi må ikke tillade, at lægerne har for lange vagter.

Jeg vil også gerne henlede opmærksomheden på spørgsmålet om fremme af sundheden. Fremme af en sund levevis er en god profylaktisk metode, der kan forebygge en række forskellige sygdomme og lidelser. Når man betænker, at det er bedre at forebygge end at helbrede, er det grund nok til at støtte alle former for reklamer og kampagner til gavn for sundheden. Vi skal huske på, at, når vi investerer i alle former for innovative behandlingsmetoder, klinisk udstyr og ny teknologi, investerer vi i os selv.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne takke alle talerne for deres værdifulde bidrag. Dette viser, at Deres bidrag kan være meget nyttige, for en række meget vigtige ting er allerede blevet taget op.

Der er f.eks. tale om spørgsmålet om, hvordan vi kan skabe de rette arbejdsbetingelser for arbejdstagerne med henblik på at fastholde dem i deres hjemlande, og ligeledes hvordan vi løser det meget alvorlige problem med hjerneflugt.

Jeg var i Liberia i sidste uge og blev chokeret over at høre, at der kun var 150 læger til en befolkning på 3 mio. Resten af deres læger befinder sig i USA. Det er et meget stort problem – ikke kun for landene i den tredje verden, men også inden for EU, fordi der foregår en meget kraftig hjerneflugt fra øst mod vest. Vi må kigge på, hvordan vi eventuelt kan tilskynde arbejdstagerne inden for sundhedssektoren og sundhedspersonalet til at blive i deres hjemlande. For at kunne det er vi nødt til at skabe bedre arbejdsbetingelser for disse arbejdstagere.

Man kan ikke tale om formel pleje uden at tage hensyn til behovet for og kapaciteten til uformel pleje, som vi rent faktisk forener i grønbogen.

Fru Sinnott var inde på et meget vigtigt spørgsmål om, hvordan vi kan uddanne flere og give folk flere muligheder for at uddanne sig. Det er den anden side af sagen. På den ene side ønsker vi mere sundhedspersonale, men på den anden har vi ikke kapacitet til at uddanne dem. Disse er alle særdeles vigtige spørgsmål, som vi vil kunne besvare og komme med løsninger på, når vi har indsamlet alle de vigtige bemærkninger, som De og andre interessenter fremsætter om grønbogen. Ved slutningen af processen håber vi at kunne nå frem til nogle løsninger på problem, før det bliver virkelig uoverstigeligt.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

16. Det 5. Verdensvandforum i Istanbul, 16.-22. marts 2009 (forhandling)

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om mundtlig forespørgsel til Kommissionen om det 5. Verdensvandforum i Istanbul, 16.-22. marts 2009, af Josep Borrell Fontelles for Udviklingsudvalget (O-0026/2009 – B6-0015/2009).

Pierre Schapira, spørger. – (FR) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Om nogle få dage vil en delegation her fra Parlamentet rejse til Istanbul for at deltage i Det 5. Verdensvandforum, en begivenhed, som samler alle de globale aktører, der interesserer sig for vand: FN-agenturer, udviklingsbanker, stater, faglige organisationer, ngo'er og lokale myndigheder.

På et tidspunkt, hvor vand bliver en stadig mere sparsom ressource, og tempoet i klimaændringerne får os til at forvente stadig flere konflikter over adgangen til vand, ønskede jeg at forberede dette møde ved at sætte en stærk tekst til afstemning her i Parlamentet for at skabe grundlaget for en europæisk indsats på dette område.

Som De ved, er situationen alvorlig. Vandmangel har bredt sig ud over de traditionelle tørkeområder. Adgang til vand, hvis kvalitet hele tiden bliver ringere, er blevet et stort problem for os alle. FN-tallene taler for sig selv. En mia. mennesker har ikke adgang til sikkert drikkevand, to og en halv mia. mennesker har ikke adgang til sanitet, fem tusinde børn under seks år dør hver dag af sygdomme, der forårsages af mangel på rent drikkevand eller sanitet eller på grund af disses dårlige kvalitet.

Det skandaløse er, at de første ofre altid er de fattigste. Adgang til vand, som bliver en af de store udfordringer i de kommende år, kan betyde en yderligere forsinkelse af gennemførelsen af millenniumudviklingsmålene. Det næste Verdensvandforum skal give os mulighed for at finde løsninger i fællesskab for at reagere på denne kolossale udfordring.

Min førsteprioritering var at understrege, at vand er en fælles ressource for menneskeheden, som bør være en universel ret. Det er det første afsnit i forslaget til beslutning, og det er vigtigt, fordi de politikker, vi gennemfører, afhænger af det. Vi skal huske på, at dette grundprincip betyder, at vi siger "nej" til at gøre vand til en vare, for vi ved desværre kun alt for godt, hvilke ødelæggende følger dette vil få.

Rapporten fra FN's Udviklingsprogram (UNDP) fra 2006 viser, at der har været tale om en grov uretfærdighed. Manglen på distributionssystemer har ofte ført til mangel på rent drikkevand for de dårligst stillede. Derfor må millioner af mennesker ty til uofficielle kilder, hvor man på grund af mellemhandlere kræver priser, der er fem til 10 gange så høje.

Vi kæmper for adgang til rent drikkevand og sanitet for alle. Dette betyder, at vandet skal forblive under offentlig kontrol, idet staten alene kan varetage den fælles interesse. Det er dette princip, der skal styre vores politikker, og det glæder mig, at man henviser til dette i beslutningsforslaget.

Gennem offentlig indgriben kan man rent faktisk løse dette problem med tilgængelighed. Et prissystem, der er retfærdigt og bæredygtigt for alle, vil både være billigere for de fattige end at måtte ty til den uofficielle sektor og give mulighed for at investere i de nødvendige infrastrukturer.

Dette mål kan kun nås, hvis vi alle bidrager til det. Den offentlige udviklingsbistand skal derfor bruges sammen med de lokale myndigheders ressourcer, banklån, privat kapital og innovative partnerskaber.

Jeg vil navnlig gerne understrege betydningen af solidaritetsbaseret finansiering, hvilket blev muligt i henhold til Oudinloven i Frankrig. Denne giver lokale myndigheder mulighed for at opkræve en cent pr. kubikmeter af forbrugernes vandregning til at finansiere internationale samarbejdsforanstaltninger, der udelukkende anvendes til vand.

Fru kommissær, er Kommissionen indstillet på at tilskynde til udvikling af et instrument af denne art? En sådan udvikling skal ske i overensstemmelse med begrebet almenvellet, og derfor er jeg glad for, at man i teksten til beslutningsforslaget påpeger, at offentlige-private partnerskaber skal defineres præcist og være omfattet af regulering.

Siden det sidste Verdensforum er de lokale myndigheders rolle blevet anerkendt af alle interessenter, herunder medlemmer af Parlamentet og ministre. Det næste forum i Istanbul bliver vigtigt på grund af to store fremskridt: de lokale myndigheders underskrivelse af en aftale om vand og en todages konference, som udelukkende er viet til de lokale myndigheders rolle.

Fru kommissær, er De parat til at anvende de lokale myndigheders enorme reserver af ekspertise og af menneskelige og økonomiske ressourcer til at fremme Nord-Syd-partnerskabet? Med deres positive erfaringer og deres tekniske færdigheder bag sig er byerne i Nord ivrige efter at hjælpe deres kolleger i udviklingslandene.

Endelig har FN i dag offentliggjort en rapport om vand, hvori man kommer med nogle skræmmende forudsigelser for fremtiden. Under det dobbelte pres fra befolkningstilvæksten og klimaændringerne er vandkrisen blevet forværret af den utilstrækkelige politiske reaktion. Selvom vand er hovedprioriteringen for al udviklingspolitik, går bare 6 % af den internationale bistand til dette område.

Derfor ønsker jeg, at Europa, vores Parlament og Kommissionen sender et stærkt budskab til befolkningerne i Syd, for denne ulige adgang til vand kan ikke fortsætte.

Formanden. - Jeg vil gerne komme med en kort personlig bemærkning: Jeg håber virkelig, at vand ikke ophører med at være en fælles ressource, og at det bliver en ret for alle.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Først og fremmest vil jeg gerne undskylde på vegne af min kollega, Louis Michel, fordi han ikke kan være til stede selv. Han er i Congo. Men jeg vil med stor fornøjelse besvare disse spørgsmål, fordi de er så vigtige.

Kommissionen er fuldstændig enig i, at vandforsyning og sanitetstjenester mest naturligt løses på det lokale niveau, gennem lokalregeringen, kommuner og lokalsamfund. Vi må imidlertid erkende, at der findes svagheder mellem disse forskellige niveauer, tydeligst i de svagere lande, hvor man ikke prioriterer leveringen af grundlæggende tjenester så højt.

Ved de europæiske udviklingsdage her i Strasbourg sidste år fokuserede man på de lokale myndigheders rolle, da disse er i centrum for adgangen til væsentlige tjenester, betydningen af den lokale forvaltning samt borgernes deltagelse. Dette er naturligvis et vigtigt spørgsmål inden for vandsektoren, og gennem sine forskellige instrumenter arbejder Kommissionen på at øge opbakningen til de lokale myndigheder og styrke partnerskabet mellem lokale aktører fra Nord og Syd.

På EU-niveau er den europæiske vandpolitik også baseret på princippet om god forvaltning, hvor man tilskynder til, at borgerne, lokalsamfundet, ngo'er og interessenter engagerer sig og deltager. Dette kommer ikke blot til udtryk i vandrammedirektivet, men også i initiativer som EU's vandinitiativ, som blev lanceret på Verdenstopmødet om bæredygtig udvikling i Johannesburg, og som indebærer en styrkelse af de lokale aktørers rolle.

I Afrika, hvor millenniumudviklingsmålene vedrørende vand og sanitet stadig ikke er på rette spor, skal der investeres mere, og Kommissionen har vist sit politiske engagement ved at oprette en finansieringsmekanisme.

Vandfaciliteten til en halv mia. EUR har gjort det muligt at mobilisere det dobbelte af dette beløb gennem samfinansiering af et stort antal programmer for at forbedre situationen med hensyn til vand, sanitet og hygiejne for millioner af mennesker. Det har også forbedret forvaltningen af vandressourcerne i AVS-landene. Fokuseringen på at inddrage de lokale aktører har været en af merværdierne ved denne facilitet.

EU vil være repræsenteret ved ministerdelen af Verdensvandforummet ved det nuværende tjekkiske formandskab. Udtalelsen, der er under forberedelse, omfatter henvisninger til behovet for forsvarlig forvaltning gennem kapacitetsudvikling og institutionelle reformer på alle niveauer.

Kommissionens politik, som blev vedtaget i 2002, fremmer en integreret forvaltning af vandressourcer i udviklingslandene. Det er inden for disse rammer, at de forskellige anvendelser af vand – såsom drikkevand, sanitet, kunstvanding osv. – skal behandles for at nå frem til en optimal fordeling af fordele mellem alle brugerne.

Desuden er man i øjeblikket ved at undersøge bedste praksis fra forskellige erfaringer med grønne bæltter omkring byerne, navnlig i Afrika, inden for rammerne af initiativet om den store grønne mur for Sahara og Sahel som led i en feasibilityundersøgelse, der støttes af Kommissionen. Vi vil overveje at yde yderligere støtte til dette initiativ inden for rammerne af Afrika-EU-partnerskabet om klimaændringer.

Det glæder mig at kunne meddele, at vandfaciliteten vil blive videreført under 10. Europæiske Udviklingsfond, og at der er afsat 200 mio. EUR til dette formål. Medlemsstaterne opfordres til at bidrage med yderligere finansiering.

Kommissionens strategi er baseret på en integreret samarbejdsramme med partnerregeringerne, EU's medlemsstater og alle de involverede interessenter.

Vandfaciliteten supplerer de nationale programmer med sin kapacitet til at arbejde med decentrale aktører og udvikle innovative løsninger. Under de igangværende forberedelser af vandfaciliteten under 10. EUF identificerer man navnlig potentialet ved offentlige vandoperatører, som leverer mere end 90 % af vand- og sanitetstjenesterne verden over.

Derfor udgør offentlige-offentlige partnerskaber en meget omkostningseffektiv metode til fremme af princippet om "forsvarlig forvaltning" inden for AVS-landenes vandsektor, som potentielt kan have en langvarig og bæredygtig indvirkning på de institutionelle og organisatoriske ændringer. Sådanne partnerskaber – f.eks. i form af uddannelse og teknisk bistand – kan være en effektiv metode til at fremme principperne om forsvarlig forvaltning inden for AVS-landenes vandsektor.

Endelig vil jeg gerne bekræfte, at vi drøfter bistandseffektivitet og arbejdsfordeling med relevante partnere inden for mekanismerne i EU's vandinitiativ. Der er foretaget en kortlægning af EU's udviklingsbistand til vandsektoren for at forbedre den igangværende dialog. Spørgsmålet om donorer til ikkeindtægtsdækkede områder er vigtigt inden for vandsektoren, og Kommissionen har til hensigt at tage hensyn til dette ved udformningen af den nye vandfacilitet under 10. EUF.

José Ribeiro e Castro, for PPE-DE-Gruppen. – (PT) Fru formand, fru kommissær! Jeg vil gerne gentage de ord, der blev sagt her i Parlamentet for flere år siden, den 13. marts 2006, af Eija-Riitta Korhola. Hun beskrev situationen vedrørende adgangen til rent vand som følger: "Tallene er alarmerende: 3.900 børn dør hver dag på grund af mangel på rent vand. En femtedel af verdens befolkning, omkring 1,1 mia. mennesker, lider under mangel på rent vand. Samtidig står mere end 40 % uden hensigtsmæssige vandforsynings- og kloakeringstjenester."

Tre år er gået siden denne udtalelse, og hvad er der sket? Det er sket det, at det globale scenario desværre er præcis det samme, og det må nødvendigvis give anledning til bekymring. Vi står nu over for en alvorlig krise med hensyn til grundlæggende sanitet, som berører os alle. Jeg vil gerne påpege, at dette problem især berører de fattigste og mindst udviklede områder af verden, ikke mindst Afrika syd for Sahara. Det er stadig det område, der påvirkes mest af den manglende vandkvalitet, navnlig i landdistrikterne og i slumbyerne omkring de større byer. Men problemet er kolossalt. Jeg står med en UNICEF-brochure, der stammer fra 2001. Men udsagnene er i det store og hele stadig gældende og meget slående. Hvad fortæller det os? Det fortæller os, at disse 1 mia. mennesker er spredt over stort set hele verden. Disse 1 mia. mennesker har ingen adgang til rent vand: 4 % i Mellemøsten og Nordafrika, 4 % i Central- og Østeuropa, 19 % i Det Sydlige Asien, 25 % i Afrika syd for Sahara og 42 % i Østafrika og Stillehavsområdet. Hvis vi kigger på tallene inden for hvert af disse områder, er det i regionerne i Østafrika og i Stillehavsområdet og i Afrika syd for Sahara, at tallene er mest alarmerende, idet henholdsvis 24 % og 43 % af befolkningerne stadig ikke ved begyndelsen af årtiet, der startede i 2000, havde adgang til rent og sikkert vand.

Det er vigtigt at huske på de sundhedsmæssige komplikationer, hvoraf nogle er dødelige, der skyldes denne mangel på vand, og hvordan disse påvirker udvikling og fremskridt for de befolkninger, der ikke har adgang til dette basisgode i en rimelig kvalitet og kvantitet, og ligeledes grænsestridighederne, der skyldes kampen om adgang til vand, og hvordan disse risikerer at blive mere akutte, hvis der ikke gøres noget for at forebygge dem.

EU kan som en global aktør og som den største bidragsyder til verdens bestræbelser på at løse dette problem ikke undlade at tage del i de store diskussioner om dette spørgsmål. Jeg glæder mig over de rapporter, som kommissæren har givet os her i Parlamentet. Derfor glæder jeg mig også over afholdelsen af og den europæiske deltagelse i dette 5. Verdensvandforum. Dette giver endnu en gang mulighed for, at alle de vigtigste aktører kan diskutere spørgsmålet objektivt og forberede en klar stillingtagen til dette problem. Jeg kan ikke gøre andet end at støtte disse bestræbelser, hvilket hele Udviklingsudvalget også har gjort i form af at fremme subsidiariteten. Desuden findes der mange ansvarsområder, der skal løses på lokalt plan, og derfor støtter jeg også de andre ønsker fra vores udvalg. Mine damer og herrer, vand er et gode, der er vigtigt for livet, for os alle hver især og for menneskeheden.

Inés Ayala Sender, for PSE-Gruppen. – (ES) Fru formand! I det store og hele glæder det mig, at det 5. Verdensvandforum skal afholdes i Istanbul, og især, at EU deltager i form af en delegation fra Kommissionen og ligeledes en fra Europa-Parlamentet. Jeg forstår også og støtter behovet for at støtte de offentlige myndigheder på lokalt plan i deres forsøg på at etablere demokratiske og partcipatoriske systemer og forbedringer eller fornyelser inden for vandforvaltningen og ligeledes at støtte decentraliseringsprocessen.

Det første og grundlæggende mål med alt dette er at beskytte den grundlæggende ret til vandforsynings- og sanitetstjenester, men dette skal naturligvis ske inden for klare rammer, hvor man respekterer den bæredygtige udvikling, som i EU fastsættes gennem rammedirektivet om vand som referencepunkt, mens millenniumudviklingsmålene danner grundlaget for udvikling.

Jeg må sige, at alt dette – og jeg vil fremføre det i morgen i et ændringsforslag, som jeg håber, at Parlamentet vil vedtage – var genstand for en diskussion sidste efterår på den internationale udstilling i Zaragoza, Expo 2008, hvor Europa-Parlamentet desuden for første gang deltog på lige fod med Kommissionen. På Expo diskuterede mere end 2 000 eksperter i den såkaldte Water Tribune og ngo'er i forummet ved navn Agora samt delegationerne fra Kommissionen og Parlamentet og genererede en kolossal mængde debat samt meget interessante og kreative forslag om vandforvaltning.

Dette blev omsat til "2008 Zaragozchartret", der blev vedtaget den 14. september 2008. Det indeholder 17 punkter, og jeg vil gerne fremhæve nogle af disse. Det hedder i chartret:

- at adgangen til drikkevand og sanitet er en menneskeret, der skal garanteres af alle offentlige myndigheder;
- at adgangen til vand har kolossal betydning for udviklingen;
- at prognoserne viser, at klimaændringer kan ændre adgangen til og efterspørgslen på vand over hele planeten;
- at en bæredygtig produktion af fødevarer hænger direkte sammen med en effektiv udnyttelse af vand.
- at floders afvandingsområder er de bedst egnede områder til at udnytte vandet, og en forsvarlig forvaltning af disse gør det muligt at løse konflikter mellem lande, regioner og brugere, og endelig
- at de offentlige myndigheder skal tage initiativ til at fremme den nødvendige lovgivning og de nødvendige ordninger for at sikre alles adgang til vand.

Jeg opfordrer kommissæren til at tage hensyn til konklusionerne i Zaragozchartret, hvor vi, Kommissionen og Parlamentet, deltog ved siden af eksperter, ngo'er og organisationer, og som rent faktisk udgjorde et forum for de forberedende diskussioner med henblik på det 5. Verdensvandforum i Istanbul.

Jeg mener, at det er umagen værd at indarbejde chartrets og ligeledes Water Tribunes konklusioner i den europæiske diskussion og debatoplæg, som EU fremviser i vores pavillon på denne internationale udstilling.

Roberto Musacchio, for GUE/NGL-Gruppen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! For to år siden holdt vi en forhandling her i Parlamentet og vedtog et præcist beslutningsforslag om vand i forbindelse med det 4. Verdensforum, der blev afholdt i Mexico City. Dengang skrev vi, at vand skal betragtes som en menneskeret, og at der skal udformes aktive politikker for at virkeliggøre denne ret gennem former for offentligt-privat samarbejde, hvor man især fokuserer på lokalsamfundene.

Desværre fandt beslutningsforslaget ikke støtte hos Kommissionen, som var til stede i Mexico City – det vil jeg minde kommissæren om i dag – selv om det blev rost i høje toner af mange lande, navnlig i Latinamerika. Selve arten af denne type forum, en privat struktur, blev desværre prioriteret højt. Nu har vi mulighed for at sende en parlamentsdelegation til Istanbul, og det ville være en fordel, hvis vores tilstedeværelse der blev bakket op gennem en lige så stærk beslutning som i 2006: Det har vi ikke helt opnået endnu, så derfor fremsætter jeg disse ændringsforslag.

Vi er nødt til at nå til et virkeligt vendepunkt i spørgsmålet om vand. Den forfærdelige statistik for vandmangel er kendt af alle, og situationen kan kun blive værre som følge af klimaændringerne. Det er netop inden for klimaændringer, at der er behov for nye foranstaltninger. Klimaændringer gør adgangen til vand vanskeligere, og ringe adgang til vand forværrer igen klimaændringerne. Så sammen med spørgsmålet om rettigheder og om offentligt-privat samarbejde skal vi også sørge for at skabe en stærk sammenhæng med Kyoto-protokollen. Det er FN, der skal inddrages i de centrale spørgsmål på vandområdet. Et dedikeret FN-organ kan varetage den globale vandforvaltning og fjerne den fra den private filosofi, der stadig er til stede i forummet i dag. Dette vil fremme en forbindelse med de vigtige konventioner om klimaændringer og ørkendannelse, der udgør en del af FN-rammerne.

Der vil så naturligvis skulle sikres en hensigtsmæssig finansiering. Den kan komme fra generelle skatter og afgifter på f.eks. mineralvand, som – og det vil jeg gerne påpege over for mine kolleger – vi bruger overdrevne mængder af her i Parlamentet. Privatiseringen af vand skal stoppes: Den vil betyde, at adgangen til en livsvigtig ressource ikke længere er en rettighed, men et marked. Jeg mener, at hele Europas historie kan lære os, at det er det offentlige, der har garanteret retten til vand i vores hjem, hvilket ikke er tilfældet på andre kontinenter, hvor den private sektor holder sit indtog i stadig større grad.

Det er praktiske spørgsmål, men de har også kolossal moralsk betydning. Det er ikke et tilfælde, at store verdslige og religiøse bevægelser og berømttheder går i brechen for retten til vand. For nylig og mange gange gennem de senere år er Europa-Parlamentets mødesal blevet stillet til rådighed – med rette og det takker jeg formændene for – for vigtige møder mellem globale aktivistorganisationer. På det seneste af disse møder fremsatte man tanken om en egentlig protokol om retten til vand, og jeg er sikker på, at vi alle bør støtte denne.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Fru formand! De fleste af os kan tage den frie adgang til vand for givet. Vi bruger store mængder vand hver eneste dag. Det er imidlertid værd at huske på, at ifølge skøn fra

Verdenssundhedsorganisationen har en sjettedel af jordens befolkning, dvs. over en mia. mennesker, ikke adgang til vand, der opfylder grundlæggende minimumsstandards for renhed. Dette betyder, at i civilisationen i det 21. århundrede, lider millioner af mennesker af tørst og dør på grund af sygdomme, der skyldes, at de har drukket forurenede vand. For nylig var jeg i Lagos, den største by i Afrika, hvor knap 1 % af befolkningen har adgang til rindende vand.

Statistikker af denne art er skrækkelige, men alligevel kommer vandproblemerne ikke på avisernes forsider, de vækker ikke mediernes interesse og er ikke genstand for diskussioner og drøftelser, som det f.eks. er tilfældet med aids, kampen mod malaria eller global opvarmning. Det skyldes helt sikkert, at problemet kun vedrører 2 % af europæerne, mens det berører 27 % af den afrikanske befolkning. Man skønner, at alene i Afrika dør flere mennesker hvert år af at drikke forurenede vand end af aids og malaria tilsammen.

Man kan derfor sige, at manglende adgang til drikkevand ikke dræber på en iøjnefaldende måde, der kommer på mediernes forsider, og ikke skaber så bred interesse som katastrofer som et jordskælv, en tsunami, en oversvømmelse eller væbnede konflikter. Som hr. Ribeiro e Castro allerede har sagt ligger det imidlertid fast, at gennemsnitlig 6 000 børn hver dag dør af sygdomme, der skyldes vandmangel. Dette betyder, at der dør et barn hvert 15. sekund. Kan De forestille Dem verdens reaktion, responsen, graden af mobilisering og beslutsomhed, hvis dette skete i Europa og ikke i Afrika syd for Sahara eller i Asien?

Derfor er problemet med adgang til vand ikke kun et problem for udviklingslandene, men også for de udviklede lande. Universel adgang til drikkevand er en væsentlig forudsætning for landenes udvikling og kampen mod fattigdom. Medmindre dette behov bliver opfyldt, giver det ingen mening at tale om at forbedre sundhedsplejen eller undervisningen i udvikling. Hvis ikke man kan sikre vand til landbruget og småindustrien, er hele samfund dømt til dagligt at kæmpe for deres overlevelse. Dette fører til væbnede konflikter, migration og destabilisering. Det hæmmer med andre ord udviklingen og øger uligheden med hensyn til udvikling.

Der vil også være politikere til stede ved det forum, vi taler om. De vil drøfte spørgsmål af aktuel betydning. Et af disse spørgsmål er situationen i Darfur, hvor præsident al-Bashir udviser organisationer, der bl.a. har bidraget til at sikre, at Darfurs befolkning har adgang til vand. Der vil derfor blive lejlighed til at overtale bl.a. præsident al-Bashir til at lade internationale organisationer levere vand til befolkningen i Darfur.

Giulietto Chiesa (PSE). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil også gerne som hr. Musacchio erindre Dem om, at Parlamentet i februar samtidig med Mikhail Gorbatsjovs verdenspolitiske forum var vært for en konference med en meningsfyldt titel: "Fred med vand", en konference, der førte til udarbejdelsen af et memorandum for en verdensomspændende vandprotokol, der fortjener at blive taget alvorligt, og som desuden fik støtte fra alle de store politiske grupper i Parlamentet, men som tilsyneladende er blevet ignoreret af Udviklingsudvalget, som udformede dette dokument.

Det var nok ikke et tilfælde: den tekst, vi forhandler om i dag, virker rent faktisk svag og vag på alle de centrale punkter, der står på dagsordenen i Istanbul. Tag eksemplet med vand som en grundlæggende menneskeret. Hvis det er en ret – og det er absurd at benægte det – kan det ikke samtidig være en vare. En ret kan ikke købes eller sælges i et frit samfund. En ret købes kun i et samfund af slaver. Vi er imidlertid udmærket klar over, at store private interesser ønsker at overtage ejerskabet til denne ret. Så hvad vil Europa sige i Istanbul? Hvem, som der f.eks. står i betragtning J, skal styrke den økonomiske prioritering af vand? Det er et godt eksempel på en tvetydig ordlyd. Og er staten eller det offentlige den eneste aktør inden for vandpolitik? Eller er den, som der står i punkt 12 i beslutningsforslaget, en "vigtig aktør"? Hvad betyder denne sætning i virkeligheden? Den er for resten i modstrid med punkt 2 i samme dokument, hvor det helt rigtigt siges, at vand er "et offentligt gode", der skal holdes "under offentlig kontrol".

Vi befinder os kort sagt midt i en generel krise for vores samfunds udviklingsmodel, men alligevel klynger vi os stadig til tanken om, at markedet kan få ret til selve naturen med henblik på privat gevinst. Endelig er der endnu et meget svagt punkt: Dokumentet indeholder ingen organisatoriske forslag vedrørende vandforvaltningen i verden. I ovennævnte memorandum skitserede man imidlertid et forslag om et verdensagentur, som gentages i et af de ændringsforslag, som jeg vil stemme for.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Det 5. Verdensvandforum er en begivenhed, der bør give mulighed for at arbejde med systemet til offentlig vandforvaltning, og dette vil være effektivt, gennemsigtigt, reguleret og i overensstemmelse med målene for en bæredygtig udvikling, der kan opfylde samfundets behov. De lokale myndigheder får en særlig rolle og særlige opgaver på dette område. Desuden har fødevarekrisen vist, at der er behov for udvikling af nye teknikker, f.eks. til kunstvanding af landbrugsområder. Samtidig er det vigtigt at sikre, at der anvendes naturlig gødning eller gødning, der hurtigt nedbrydes i jorden og ikke trænger ned i grundvandet.

Endelig vil jeg gerne vide, hvordan Kommissionen har til hensigt at reagere på Europa-Parlamentets ønske, der kom til udtryk i beslutningen af 15. marts om det 4. Verdensvandforum, vedrørende støtte til og fælles finansieringsmetoder for vandforvaltningen? Problemet med vand er den største udfordring, som verden og Europa står over for.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Mine kolleger har ret, tallene er alarmerende og kræver nøje overvejelse. Mange, alt for mange mennesker i verden, nægtes stadig deres grundlæggende ret til vand. I de senere år er reguleringen på dette område blevet udvidet betydeligt. I Istanbul vil jeg imidlertid gerne se, at man henleder opmærksomheden på behovet for at rationalisere de mange internationale organer, der spiller en rolle i forvaltningen, styringen og kontrollen af verdens dynamik på vandområdet, og hvis aktiviteter og kompetencer i dag ofte overlapper hinanden. Reformen kan ikke udsættes længere.

Jeg håber også, at det 5. Verdensvandforum vil anerkende princippet om vand som en global offentlig ressource, og at denne tankegang vil vinde frem med deraf følgende hensigtsmæssige politikker for beskyttelse af vand, om offentligt ejerskab og om forbrugs- og distributionsprocedurer.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Jeg mener, at vi her i Parlamentet i fællesskab har gentaget det samme i årevis.

Jeg mener, at alt allerede er blevet sagt om vand, om denne menneskehedens fælles ressource, og desværre skal det siges igen, fordi situationen langt fra bliver bedre, snarere tværtimod. Den nyeste rapport fra FN viser, at situationen tilsyneladende bliver værre. Derfor mener jeg, at på trods af de forslag, der er blevet fremsat, og de politikker, som EU har gennemført, som er et første skridt i den rigtige retning, er vi virkelig nødt til at gå videre endnu, for uden vand kan der ikke være liv. Vi skal også være klar over, at mange befolkninger, navnlig i lande, som vi både har samhandel og dialog med, har fået deres vandforsyning ødelagt eller stadig ikke har adgang til drikkevand.

Det er fuldstændig utilstadeligt og uacceptabelt. Efter min mening skal vi virkelig støtte – og jeg mener, at EU bør yde støtte på internationalt plan og i Istanbul – vands status som en fælles ressource for menneskeheden. Det er ikke en vare, som kan handles, eller som kan sælges af vores multinationale selskaber. Det skal vi virkelig kæmpe for i Istanbul, og jeg tror, at vores kolleger vil kæmpe for dette.

John Bowis (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg har lyttet til mine kolleger, der med rette har fremhævet vandmanglen, den manglende adgang til vand, de sygdomme, som dette kan forårsage. Alt dette er af grundlæggende betydning for dette Vandforum.

Jeg vil blot nævne den anden side af sagen, fordi de af os, der for nylig var i Guyana til AVS-regionalkonferencen, blev i høj grad opmærksomme på de lande, der har for meget vand på grund af klimaændringerne. Hr. Musacchio talte om klimaændringernes betydning for vand, hvordan det kan blive forurennet, hvordan det kan tørre ud, hvordan man kan miste adgangen til det, men her har vi for meget, og vi skal huske på, hvad det betyder med hensyn til forurening af vandressourcerne, skader på afgrøder osv.

Så jeg mener, at vi spørgsmålet om skovrejsning/skovfældning skal føjes til listen over temaer på vandforummet, for hvis ikke vi gør det rigtigt, vil vi få både oversvømmelser og tørke.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Ingen må undervurdere vands betydning og behovet for en forsvarlig forvaltning af vores vandforsyning. Men som jeg sagde indledningsvis, skal vi også hjælpe de fattigere områder af verden med at få adgang til rent drikkevand. Kommissionen vil fortsat bistå disse lande.

Vand er et af menneskets primære behov, hvilket man anerkendte ved det 4. Vandforum i Mexico i 2006. Som jeg sagde tidligere, vil EU naturligvis være til stede og fremføre sine stærke argumenter på alle de punkter, jeg har været inde på, ved det kommende forum i Istanbul.

Hr. Bowis var inde på et andet meget vigtigt spørgsmål – og jeg er enig med ham – nemlig, at vi på grund af klimaændringerne ser, at andre dele af verden bliver oversvømmet med vand. Vi er virkelig nødt til at gribe ind over for dette. Som han meget klart sagde, er skovrejsning en af løsningerne på problemet.

Formanden. – Jeg har modtaget et beslutningsforslag⁽³⁾, der er indgivet i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 108, stk. 5.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted torsdag den 12. marts 2009.

17. Revisionsrettens særberetning nr. 10/2008 om EF's udviklingsbistand til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er mundtlig forespørgsel (O-0030/2009 – B6-0016/2009) af Borrell Fontelles for Udviklingsudvalget om Revisionsrettens særberetning nr. 10/2008 om EF's udviklingsbistand til sundhedstjenester i Afrika syd for Sahara.

Anne Van Lancker, spørger. – (NL) Fru formand, fru kommissær, mine damer og herrer! Afrika er det eneste kontinent, der ikke har gjort nævneværdige fremskridt med hensyn til opfyldelse af milleniumudviklingsmålene, især på sundhedsområdet, dvs. mødre- og børnedødelighed og bekæmpelse af hiv/aids, tuberkulose og malaria. Det skyldes udelukkende deres svage sundhedssystemer og den mangel på menneskelige ressourcer, som sundhedsområdet lider under. Det er derfor indlysende, at investeringer i sundhedssektoren bør være et væsentligt element i fattigdomsbekæmpelsen.

Det er også Kommissionens synspunkt, men selv om Kommissionen har hævdet dette i årevis, har den i henhold til Revisionsrettens beretning gjort meget lidt for at skabe ændringer i praksis. Kommissionen gør en indsats, især via vertikale midler til bekæmpelse af aids, og det kan efter vores mening meget vel være nødvendigt, men det må ikke ske på bekostning af de overordnede investeringer i den basale sundhed.

Fru kommissær, budgettet til de basale sundhedssystemer er ikke blevet øget siden 2000 i forhold til den samlede udviklingsbistand. På baggrund af Revisionsrettens beretning er det derfor berettiget at stille Kommissionen et par spørgsmål og komme med et par anbefalinger. Jeg vil gerne understrege fire ting.

For det første, at budgettet til sundhedssektoren bør øges. Hvad der er brug for her, er naturligvis et fælles initiativ fra EU og dets partnerlande. I henhold til Abuja-erklæringen har udviklingslandene forpligtet sig til at investere 15 % af deres budgetter. Det er imidlertid umuligt at gøre det, hvis Kommissionen og Europa kun er parat til at bruge 5,5 % af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) på sundhedssektoren. Jeg vil derfor gerne bede Dem forklare, hvorledes Kommissionen vil sikre, at investeringerne i sundhedssektoren vil blive forøget inden for rammerne af den 10. EUF.

For det andet bør budgetstøtten udnyttes bedre og mere effektivt. Selv om dette område prioriteres højt af Kommissionen, bliver det vurderet lavt i Revisionsrettens beretning. Ikke desto mindre har budgetstøtten potentiale til at afhjælpe manglerne i de sydlige landes sundhedssystemer. Selv om sektorbudgetstøtte faktisk kan rettes mod sundhedssystemerne, bliver det kun brugt meget lidt i Afrika syd for Sahara.

Generel budgetstøtte kan også være nyttig, såfremt Kommissionen kan forpligte og anspore partnerne til at vælge sundhedsplejen som en central sektor, og vi vil gerne opfordre Kommissionen til at gøre det. Mit spørgsmål til Kommissionen lyder: Hvordan vil De sikre, at støtten bliver målrettet endnu mere, både via sektorstøtte og generel budgetstøtte?

Kontrakter om milleniumudviklingsmålene er et af Kommissionens mest lovende instrumenter. Jeg støtter 100 % op om dem, men de er oprigtigt talt for utilstrækkelige og kortsigtede, for de er kun beregnet for de dygtige studerende, og der er derfor hårdt brug for alternativer til de øvrige.

For det tredje bør ekspertisen forbedres. Ifølge beretningen har Kommissionen for lidt ekspertise til at bringe sine politiske forslag for sundhedssektoren til udførelse. Det er derfor, at vi gerne vil bede Kommissionen om at sikre denne ekspertise ved at inddrage flere sundhedseksperter og ved at arbejde mere effektivt sammen med WHO og medlemsstaterne.

For det fjerde er der brug for en bedre koordinering af sundhedssektoren. Det er helt afgørende, at EU-adfærdskodeksen om arbejdsdeling i udviklingspolitikken bliver iværksat i praksis, og at der sker en bedre

(3) Se protokollen.

koordinering af investeringerne i og programmerne om sundhedspleje EU-landene imellem. Derudover skal vi sikre, at de såkaldte oversete lande blandt de trængende lande også sikres bistand på sundhedsområdet.

Jeg vil gerne afslutte med at takke hr. Staes, der på vegne af Budgetkontroludvalget støtter den bekymring som Udviklingsudvalget har givet udtryk for, og som har bedt Kommissionen om at gøre rede for sine planer med henblik på dechargeproceduren, og helst inden udgangen af 2009.

Det er klart, at Parlamentet opfordrer Kommissionen til én gang for alle at udmønte sine politiske prioriteringer i praksis mere overbevisende og med bedre instrumenter. Det er der stor brug for, hvis vi ønsker at have en chance for at nå milleniumudviklingsmålene i 2015, for den basale sundhedspleje fortjener bæredygtige investeringer på langt sigt.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Kommissionen glæder sig meget over Revisionsrettens særberetning om EF's udviklingsbistand til sundhedstjenesterne i Afrika. Forhandlingen om denne mundtlige forespørgsel giver os mulighed for at diskutere vores sundhedsstøtte til Afrika med Dem, Europa-Parlamentet.

Jeg vil ikke her gentage den formelle reaktion, som Kommissionen allerede er kommet med på Revisionsrettens særberetning, og som allerede er offentliggjort på internettet.

Desværre har der ikke været meget pressedækning af beretningen, og når den er blevet nævnt, så er tingene blevet lidt forsimplet, idet det er blevet sagt, at "Europa ikke har holdt sine løfter i Afrika". Lad mig derfor blot forklare et par få vigtige punkter, før vi begynder forhandlingen.

Kommissionens forpligtelse til at støtte milleniumudviklingsmålene står stadig helt ved magt, og de sundhedsrelaterede mål 4, 5 og 6 er en integreret del af disse mål: en reduktion af børnedødeligheden med to tredjedele, en reduktion af mødredødeligheden med tre fjerdedele og en opbremsning og formindskelse af udbredelsen af hiv/aids. Det er det, vores udviklingssamarbejde står for, men vores forpligtelse bør ikke kun måles ud fra budgettildelingerne til sundhedssektoren.

Der er ingen tvivl om, at børnedødeligheden vil blive reduceret ved hjælp af effektive tiltag inden for sundhedstjenesterne, især vaccinationer. Derfor overvåger vi ikke kun vaccinationsdækningen i vores sundhedsprogrammer, men også i mange af vores generelle budgetstøtteoperationer. Børnedødeligheden afhænger imidlertid også af andre faktorer såsom ernæring, boligforhold, adgang til rent vand, sanitet og uddannelse. Derfor kan og vil vores bistand ofte ligge uden for selve sundhedssektoren.

Da vi traf beslutning om sektortildelingerne og de forskellige former for vores udviklingsbistand, aftalte vi i Paris og Accra at lægge stadig større vægt på de grundlæggende principper om bistandseffektiviteten. Lad mig komme med to eksempler. Det første er partnerregeringernes lederskab. Det betyder, at man efter en indgående drøftelse med partnerlandet accepterer de sektorer, der er foreslået med henblik på støtte. Det er måske ikke sundhedssektoren, men uddannelse eller vand og sanitet.

For det andet er der tilpasningen til de nationale systemer. Det betyder, at vores bistand helst skal kanaliseres i form af budgetstøtte (såfremt de grundlæggende kriterier er opfyldt). Hvis landet har en tilstrækkelig velformuleret fattigdomsstrategi, bør vores støtte helst kanaliseres som generel budgetstøtte.

Selv om denne støtte ikke er øremærket til sundhedssektorstøtte, er den knyttet til sundhedsmål, f.eks. vaccinationsdækningsgraden eller andelen af fødsler, hvor der er uddannet personale til stede. Sådanne mål er normalt en del af fattigdomsstrategien, og de bliver monitoreret, og budgetstøtteudbetalingerne er ofte knyttet sammen med fremskridtene i forbindelse med disse mål.

Udover de globale forpligtelser over for bistandseffektiviteten, der blev aftalt i Accra og Paris, har vi, Den Europæiske Union, i fællesskab aftalt en adfærdskodeks, der f.eks. forudsiger en reduktion i antallet af sektorer, som de enkelte donorer er aktive inden for, med det formål at reducere de administrative og ledelsesmæssige byrder for vores partnerlande på grund af det store antal donorer. Det er meningen med det tiltag om arbejdsfordeling, som EU's medlemsstater og Kommissionen er blevet enige om. Vi ved, at det ikke altid vil være let at blive enige om dette på landeniveau, især da sundhed scorer højt i offentligheden, og fordi alle donorer og donorlande ønsker at være til stede og blive set. Vi vil nogle gange blive nødt til at modstå denne tendens og lade andre donorer gøre arbejdet.

Jeg håber derfor, at vores forhandling i dag vil bidrage til en yderligere afklaring af disse forhold og hjælpe med at sikre, at Europa opfylder sine løfter over for Afrika.

John Bowis, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg takker kommissæren for hendes svar. Jeg er sikker på, fru kommissær, at tal kan betyde mange ting, og at vi er nødt til at se meget nøje på dem. Men i dag ser vi naturligvis på Revisionsretten, så vi er nødt til at se på tallene. Nogle gange ville jeg ønske, at vi kunne se på mennesker i stedet for på tal, men vi er enige om, at "der er ingen velstand uden sundhed". Det er ikke kun et slogan, men en realitet i mange lavindkomstlande.

Vi er enige om, at Revisionsretten siger, at kun 5,5 % af EUF-midlerne går til sundhed, selv om det er EU's – og Parlamentets politik – at 35 % bør bruges på sundhed og uddannelse. Der er et forkert tal her, og det står måske ikke så slemt til, som tallet lader antyde. Det viser imidlertid, at vi er nødt til at gøre det meget bedre, og det indebærer samarbejde – hvis jeg kan bruge det ord – med det løfte om 15 %, som landene selv har fastsat i Abuja-erklæringen.

Nu vil jeg dog vende tilbage til menneskene. Tag til Mali og se, hvordan diabetes er ude af kontrol, og se på omkostningerne for familierne: Over 30 % af familiernes indkomst bliver brugt på insulin, hvis de er nødt til at tage det – og de er nødt til at tage det. Tag til Chad og spørg til de mentale sundhedstjenester, og de vil fortælle Dem, at de plejede at have dem før borgerkrigen. Tag til et hvilket som helst sted i Afrika og se den umenneskelige behandling af mennesker med epilepsi, hvor vi med et par få cent kunne gøre dem anfaldsfrie. Tag til et hvilket som helst sted i Afrika og se de børn, der er blevet forældreløse på grund af aids, og mød de bedsteforældre, der forsøger at opfostre børnebørnene, fordi forældrene er døde.

Statistikkerne er der. Vi ved, at Nord-, Syd- og Mellemamerika, der har 14 % af verdens befolkning, bærer 10 % af den globale sygdomsbyrde og råder over 42 % af sundhedspersonalet. I Afrika syd for Sahara bor 11 % af verdens befolkning, og de bærer 25 % af den globale sygdomsbyrde og råder over 3 % af sundhedspersonalet. Det afspejler den drøftelse, vi havde tidligere. Men vi er nødt til at se på disse ting, for man kan ikke have sundhed uden sundhedstjenester, uden sundhedspersonale og uden sundhedsuddannelse.

Vi er også nødt til at se på nogle af de projekter, vi er gået i gang med. Det drejer sig ikke kun om tuberkulose, aids og malaria, men om alle de andre sygdomme. Det er oversete sygdomme, hvor Kommissionen er stolt over sit samarbejde med lægemiddelvirksomhederne om initiativet om at hjælpe de mennesker, der har brug for disse lægemidler. Vi er nødt til at se på årsagerne til sygdommene, og drøftelserne her til aften har fokuseret på disse.

Det er kun, hvis vi stykker alle disse ting sammen, at statistikkerne stemmer – og det betyder, at folk vil gøre deres. Det, som vi gør bedre, vil hjælpe folk med at blive bedre, og deres økonomier ville derfor også blive bedre.

Bart Staes, for Verts/ALE-Gruppen. – (NL) Fru formand, mine damer og herrer! Revisionsrettens beretning vil først blive fremlagt officielt i Budgetkontroludvalget i næste uge. Jeg vil derfor gerne lykønske Udviklingsudvalget og fru Van Lancker, som har sørget for, at forhandlingen bliver afholdt her i dag, og at vi i morgen vil vedtage en beslutning, som i detaljer beskriver, hvad der er gået galt.

Vi bør hæfte os meget ved fru Van Lanckers lange indlæg og de anbefalinger, hun kom med. Fru kommissær, vi bør også være meget opmærksomme på hr. Bowis' tale, hvor han på allerbedste vis forstod at opremse manglerne.

Ingen, der læser Revisionsrettens beretning, kan blot skøjte hen over spørgsmålet. Tallene taler for sig selv, og fru Van Lancker har ret i, at det vil blive meget vanskeligt, hvis ikke umuligt, at indfri milleniumsmålene for denne sektor. Hvis man ser nærmere på de tal, som Revisionsretten citerer for de enkelte lande, bliver man bragt tilbage til jorden med et bump.

Hvad angår forekomsten af aids, er 34 % af befolkningen smittet i Swaziland, 23 % i Lesotho og 14 % i Malawi. Børnedødeligheden i Swaziland var 78/1000 i 1997 sammenlignet med 86/1000 i dag. I Lesotho var den forventede levealder i midten af 90'erne 60 år, og nu er den kun 41 år. I Kenya dør mere end hvert tiende barn, før de fylder fem. Anbefalingen, Revisionsrettens analyse af EU-politikens effektivitet har i de seneste par år været meget foruroligende.

Jeg håber derfor, at Kommissionen vil formå at besvare spørgsmålene inden den 10. april, hvilket jeg som ordfører for Budgetkontroludvalget fik med i beslutningen, så vi kan indarbejde svarene i dechargeproceduren, der skal finde sted i slutningen af april.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Fru formand, fru kommissær! Enhver, der besøger Afrika syd for Sahara, kan i de fleste lande nemt konstatere den enorme svaghed i deres sundhedssystemer og den ekstremt

negative indvirkning, som denne svaghed har på livet og sundheden for de mennesker, som disse tjenester skulle hjælpe.

De tal, der jævnlige offentliggøres på internationalt niveau, bekræfter dette konstant. I den henseende er tanken om, at enkle og praktiske tiltag, som ikke er særlige udførlige eller særlig dyre, er tilstrækkelige til at redde mange liv, særdeles foruroligende. Den europæiske finansielle støtte kan være afgørende i denne forbindelse, og vi skal altid huske på, at samarbejde på sundhedsområdet er rent strategisk og direkte involverer ikke bare ét af millenniumudviklingsmålene, men mange af dem. Revisionsretten fandt, og jeg citerer, at "trods Kommissionens målsætninger om opfyldelse af millenniumudviklingsmålene og trods sundhedskrisen i Afrika syd for Sahara er de finansielle tildelinger til sundhedssektoren i Afrika syd for Sahara som andel af Kommissionens samlede udviklingsbistand ikke steget siden 2000". Citat slut. Den anerkendte også, og jeg citerer igen, at: "Kommissionen har mobiliseret betydelig ekstrafinansiering som bidrag til Den Globale Fond for bekæmpelse af hiv/aids, tuberkulose og malaria. Men Kommissionen har haft mere fokus på bekæmpelse af disse tre sygdomme end på støtte til sundhedssystemerne, som er dens politiske prioritet". Citat slut.

I henhold til Retten skyldes det, og jeg citerer igen, at "Kommissionen ikke har haft tilstrækkelig sundhedsekspertise til at sikre, at sundhedsfinansieringen anvendes så effektivt som muligt". Citat slut.

Revisionsretten stiller derfor Kommissionen direkte over for en kæmpe udfordring, som jeg bakker op. På vores vegne vil jeg gerne gentage denne udfordring på basis af disse datas objektivitet og denne vurdering. Sundhedstjenesterne er allerede en del af vores udviklingsbistandsprioriteter, men de skal være det i endnu større omfang, og de fortjener derfor øgede midler. En optimering af, hvordan bistanden gives, idet vi skal være opmærksom på de tilsyneladende modstridende behov for koordinering af ledelsen og nærheden til de modtagende lande, vil kunne redde mange liv.

Kommissionen må ikke undlade at tage denne udfordring op, og jeg opfordrer den til at gøre det. Hr. Bowis har netop holdt et rørende indlæg, hvor han satte ansigter, menneskelige ansigter, på Revisionsrettens kolde tal. For os er udfordringen, hr. kommissær, at sikre, at vores samarbejde kan give de samme ansigter et udtryk af lykke og håb. Det er derfor, at det er så vigtigt, at vi ændrer tallene i vores sundhedssamarbejde.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Fru formand! Jeg ønskede i virkeligheden ikke at tale om denne beretning, men vil blot tilføje et punkt, som står mit hjerte meget nær, og som jeg har rejst ved flere lejligheder på AVS-møderne. Det er spørgsmålet om sundhedsforholdene for tuaregfolket i Niger. I den forbindelse vil jeg meget gerne rejse problemet med de europæiske virksomheder, der udnytter naturressourcerne i de afrikanske lande, og i særdeleshed det franske selskab, Areva, der skal til at udvinde uran i Niger uden at give nogen information til de lokale samfund, med det resultat, at de folk, der bor der, f.eks. bruger radioaktive materialer eller metalskrot til køkkenredskaber.

I dag tillader myndighederne i Niger ikke, at der udføres seriøse undersøgelser af situationen omkring radioaktivitet blandt disse mennesker, men vi ved, at de befinder sig i en alarmerende situation.

Vi har på et AVS-møde anmodet om, at der bliver gennemført en epidemiologisk undersøgelse af disse mennesker. Jeg forelægger denne anmodning for Kommissionen igen i dag.

FORSÆDE: Manuel António dos SANTOS

Næstformand

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg har ikke kun lyttet opmærksomt til, hvad der er blevet sagt her til aften, og jeg har ikke kun været opmærksom på, hvad der står i Revisionsrettens beretning, men jeg er også som tidligere nævnt netop kommet tilbage fra et besøg i Côte d'Ivoire og Liberia og har med mine egne øjne set, hvilke behov disse lande har på sundhedsområdet. De har behov for infrastruktur, de har behov for uddannet sundhedspersonale, hvilket vi allerede har talt om, og de har behov for lægemidler.

Behovene er enorme, og jeg er derfor helt enig med Dem i, at vi er nødt til at styrke vores bestræbelser på at tilbyde vores hjælp på sundhedsområdet i de fattige lande i Afrika.

Jeg kan forsikre Dem om, at jeg vil viderebringe Deres bemærkninger til min kollega, Louis Michel, og jeg er sikker på, at han også vil overveje alle Deres forslag og bemærkninger meget omhyggeligt, som jeg netop har gjort.

Formanden. Jeg har modtaget et beslutningsforslag⁽⁴⁾, der er indgivet i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 108, stk. 5.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen.

18. Gennemførelser af det fælles eurobetalingsområde (SEPA) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er mundtlig forespørgsel (O-0018/2009) af Berès for Økonomi- og Valutaudvalget om gennemførelse af det fælles europæiske betalingsområde (SEPA).

Pervenche Berès, spørger. – (FR) Hr. formand! Jeg taler på vegne af Økonomi- og Valutaudvalget. Fru kommissær, Europa-Parlamentet har under ledelse af vores ordfører, hr. Gauzès, gjort meget for at sikre, at de lovgivningsmæssige foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre SEPA-ordningen – det fælles eurobetalingsområde – er blevet ført ud i livet.

Da vi udarbejdede ledsagelovgivningen, direktivet om betalingstjenester, stillede vi os selv nogle spørgsmål. Vi indser nu, at disse spørgsmål sandsynligvis var berettigede.

Nu, hvor projektet skal lanceres, er vi lidt bekymrede, fordi vi ikke har indtryk af, at der har været den grad af mobilisering, som der burde, og det har efter min mening ikke noget at gøre med de udfordringer, der følger af krisen.

Faktum er, at dette projekt, der har modtaget en del støtte fra folk i sektoren og fra lovgivers side, men som først og fremmest skal sikre et moderne betalingsinstrument, som passer til omstændighederne ved vores fælles valuta, er i fare for ikke at nå den kritiske masse, det burde have nået, for at blive fuldt effektivt.

Vi er især bekymrede over, at lanceringen af SEPA's instrument til direkte debitering, som utvivlsomt er et af projektets mest originale aspekter, er løbet ind i visse vanskeligheder.

I lyset af Kommissionens ansvar mener vi, at der er behov for at stille to spørgsmål. For det første, hvordan Kommissionen har til hensigt at fremme og støtte overgangen til SEPA-betalingsinstrumenterne? Der er fastsat en tidsplan, og det er tydeligt, at den ikke tager højde for alle de praktiske spørgsmål. For det andet, om Kommissionen mener, at en kritisk masse af betalingerne skal være overgået til SEPA-instrumenterne inden 2010, og hvis dette ikke bliver tilfældet, hvad bør der så gøres for at nå dette?

Da vi vedtog denne lovgivning, fastsatte vi ikke en klar og bindende slutdato for overgangen til SEPA-instrumenterne. Nu mener vi så absolut, at tiden er inde til at gøre det. Vi forstår, at der stadig udestår nogle spørgsmål om de nationale systemers forenelighed med SEPA-systemet, og om, hvad der menes med endelig overgang, men vi synes, at det er Kommissionens ansvar at støtte industrien i bestræbelserne på at finde løsninger på de spørgsmål, de stadig har.

Dernæst er der spørgsmålet om interbankgebyrerne, som tydeligvis er blevet ignoreret eller negligeret, selv om det for mange aktører er helt centralt for SEPA-projektets succes. Ud fra dette synspunkt ser det nogle gange ud til, at de forskellige kompetente myndigheder, f.eks. inden for den professionelle banksektor, Generaldirektoratet for Det Indre Marked og Tjenesteydelser eller Generaldirektoratet for Konkurrence, fralægger sig ansvaret.

Måske er det en del af lovgivers ansvar at tale med disse aktører og forlange en vis grad af ansvar fra deres side også. Vi føler ikke, at vi på nuværende tidspunkt kan sætte spørgsmålstejn ved en konsistent lovgivning uden at støtte markedsoperatørerne i deres bestræbelser på at udvikle et alternativt system. Det er netop det problem, vi har med spørgsmålet om interbankgebyrerne.

Generaldirektoratet for Konkurrence har antydnet, at det i visse tilfælde anser denne lovgivning for at være i strid med konkurrencereglerne, men at det mener, at det er op til industrien at finde en alternativ løsning. Faktum er, at de alternative løsninger, der findes i medlemslandene, ikke er blevet testet af Generaldirektoratet for Konkurrence. Vi kan derfor ikke vide, om Generaldirektoratet for Konkurrence kan støtte dem, eller om nogle af løsningerne kan bruges til de problemer, vi står med.

⁽⁴⁾ Se protokollen.

Forestil Dem f.eks., at finansieringen af interbanksystemet var afhængig af sanktioner, der blev pålagt i henhold til lovgivningen, dvs. for begåede fejl. I praksis ville det meget ofte betyde, at de mest sårbare mennesker ville komme til at betale, og det er efter min mening hverken fornuftigt eller socialt retfærdigt.

Jeg opfordrer derfor Kommissionen til at handle i forbindelse med to vigtige punkter, nemlig at fastsætte en slutdato for overgangen og at hjælpe med at udvikle et alternativt system eller et system, der er acceptabelt med udgangspunkt i traktatens regler om udveksling.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Lad mig begynde med at beklage, at kommissær McCreevy ikke kan være til stede.

Det er så sandelig et langt spørgsmål, men jeg mener, at såvel spørgsmålet som forslaget til beslutning om gennemførelse af SEPA på korrekt vis identificerer de nøglespørgsmål, vi er nødt til at løse, for at SEPA skal blive en succes.

Det første spørgsmål drejer sig om, hvordan Kommissionen har til hensigt at fremme og støtte overgangen til SEPA-instrumenterne.

SEPA er først og fremmest et markedsdrevet projekt, men på grund af de betydelige fordele for økonomien som sådan, har Kommissionen forsøgt at opfordre til en overgang til SEPA, f.eks. ved at fungere som en katalysator for at højne SEPA's politiske profil ved hjælp af vores SEPA-statusrapport og ved at opfordre de offentlige myndigheder til hurtigt at overgå til SEPA. Og også til selv at bestræbe sig på hurtigt at gå over til SEPA. Og endelig ved, som det blev offentliggjort i Kommissionens meddelelse i sidste uge om "Fremdrift i den europæiske genopretning", at fremlægge forslag, der sikrer, at vi får det fulde udbytte af SEPA.

Det andet spørgsmål lyder, om en kritisk masse af betalingerne vil være overgået til SEPA inden udgangen af 2010. Vi støtter naturligvis en hurtig overgang for at holde de ekstra omkostninger i overgangsperioden så lave som muligt. Selv om SEPA-kreditoverførslen (SCT) er blevet lanceret med succes, er det mindre end 2 % af betalingerne, der er overgået til ordningen. Dertil kommer, at SEPA's direkte debiteringsordning først vil blive lanceret senere i år. Så den nuværende overgang går for langsomt til, at en kritisk masse kan være overgået til SEPA inden 2010.

Det tredje spørgsmål drejede sig om en klar og bindende slutdato. Vi kan se store fordele ved at fastsætte en slutdato, og 2012 er naturligvis ikke urimeligt. Dette er dog stadig et meget følsomt emne for mange medlemsstater. Vi synes derfor, at der bør etableres en klar proces til undersøgelse af dette spørgsmål ved at indhente oplysninger om følgerne af en slutdato for de forskellige interessenter og ved at få en meningsfyldt drøftelse med dem.

Det kunne bane vejen for en vis politisk tilslutning og, om nødvendigt, et eventuelt lovgivningsforslag, f.eks. ved udgangen af året.

Deres fjerde spørgsmål drejer sig om, hvordan vi kan øge retssikkerheden for SEPA's instrument til direkte debitering i forhold til de multilaterale interbankgebyrer (MIF) og de eksisterende mandater.

Vi har brug for en midlertidig løsning på forretningsmodelproblemet for at tilgodese retssikkerheden og sikre en succesfuld lancering af SEPA's instrument til direkte debitering. Det er derfor, at Kommissionen bakker fuldt og helt op om Parlamentets og Rådets bestræbelser på at finde en midlertidig løsning i forbindelse med revisionen af forordningen om grænseoverskridende betalinger.

Kommissionen støtter også den fortsatte retsgyldighed, hvad angår overgangen til SEPA-ordningen af de eksisterende nationale mandater til debitering. Det er dog et juridisk spørgsmål, der skal afgøres af de nationale myndigheder, f.eks. ved at benytte sig af den mulighed, som gennemførelsen af direktivet om betalingstjenester åbner for.

Det femte spørgsmål drejer sig om, hvordan Kommissionen håndterer MIF-problemet, hvad angår kortbetalinger.

Dette arbejde pågår primært via Kommissionens vurdering af de to internationale betalingskortsystemer i henhold til konkurrencereglerne, nemlig MasterCard og Visa.

Den 19. december 2007 besluttede Kommissionen, at MasterCards multilaterale interbankgebyrer for grænseoverskridende kortbetalinger med MasterCard og Maestros forbrugerkredit- og betalingskort ikke var forenelige med konkurrencereglerne. MasterCard har appelleret Kommissionens beslutning.

I marts 2008 indledte Kommissionen en sag med henblik på at fastslå, om Visa Europas multilaterale interbankgebyrer udgør en overtrædelse af artikel 81. Der pågik ligeledes drøftelser med Visa.

Kommissionen forsøger at sikre lige vilkår for MasterCard og Visa Europe samt for de andre betalingskort, der måtte opstå i fremtiden.

Deres næstsidste spørgsmål drejer sig om, hvorvidt Kommissionen bør foreslå en konkret løsning på MIF-problemet. I en markedsøkonomi påhviler det industrien at foreslå en passende forretningsmodel. Hvad angår betalingskortene, drøfter vi som nævnt sagen med MasterCard og Visa. Hvad angår SEPA's instrument til direkte debitering, er Kommissionen parat til at bistå industrien ved straks at sørge for at udarbejde en retningslinje i forbindelse med den fortsatte dialog med banksektoren og på grundlag af bidrag fra de relevante markedsaktører. Denne retningslinje bør senest foreligge med udgangen af november 2009.

I Deres sidste spørgsmål spørger De, hvilke specifikke foranstaltninger Kommissionen har til hensigt at foreslå for at sikre, at overgangen til SEPA-instrumenterne ikke medfører et dyrere betalingssystem.

Det er Kommissionens opfattelse, at det ikke vil ske. For det første skal SEPA fremme konkurrencen og øge driftseffektiviteten i kraft af stordriftsfordele, hvilket vil medføre et nedadgående pres på priserne.

For det andet skal SEPA også øge gennemsigtigheden, hvilket vil begrænse krydssubsidiering og skjult prisfastsættelse, selv om nogle brugere optisk set muligvis vil opfatte overgangen fra en høj skjult prisfastsættelse til en lav synlig prisfastsættelse som en prisstigning. I denne forbindelse er det vigtigt med klar kommunikation fra bankernes side.

For det tredje overvåger Kommissionen nøje SEPA's indvirkning på kunderne ved at iværksætte undersøgelser.

Endelig er vi enige i bekymringen for, at effektive nationale debetkortordninger kan blive erstattet af dyrere alternativer. Der er dog initiativer i gang, der kan blive til en paneuropæisk debetkortordning, og EU's og de nationale konkurrencemyndigheders nuværende beføjelser fungerer overordnet som bagstopper.

Kort sagt bør SEPA derfor medføre et mere effektivt betalingssystem og passende beskyttelsesforanstaltninger i henhold til EU's og medlemsstaternes nationale konkurrencepolitik.

Jeg glæder mig derfor meget over denne beslutning og over Parlamentets store opbakning til SEPA.

Jean-Paul Gauzès, for PPE-DE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Der er netop blevet sagt meget om, hvad der er blevet af direktivet om betalingstjenester, som jeg var Parlamentets ordfører for, og som blev vedtaget ved førstebehandlingen i 2007.

Formålet med direktivet var at give de forskellige bankinstitutter, der er samlet i EPC, de nødvendige juridiske dokumenter til at gennemføre SEPA. Der er derfor blevet vedtaget en europæisk forordning om bankkort, kreditoverførsler og direkte debitering.

SEPA er et integreret marked for betalingstjenester i euro, hvor der ikke vil være forskel på grænseoverskridende betalinger og nationale betalinger. Det vil indebære fordele for både banksektoren og forbrugerne.

Som nævnt har Kommissionen forpligtet sig til at sikre, at overgangen til SEPA-instrumenterne ikke medfører et dyrere betalingssystem for EU's borgere.

Siden vedtagelsen af denne betænkning er overgangen til SEPA-instrumentet gået meget langsomt, alt for langsomt. Den 1. oktober 2008 var det kun 1,7 % af transaktionerne, der foregik ved hjælp af SEPA's kreditoverførselsformat.

Det er derfor, at vi i dag vedtager Europa-Parlamentets beslutning, der opfordrer Kommissionen til at fastsætte en slutdato for overgangen til SEPA-produkterne. Datoen skal være senest den 31. december 2012, hvorefter alle eurobetalinger skal ske ved hjælp af SEPA-standarder.

Før denne overgang kan finde sted, er det dog nødvendigt at løse et følsomt spørgsmål, nærmere bestemt de multilaterale interbankgebyrer. Disse gebyrer skal ikke fjernes. Betalingstjenester er en kommerciel aktivitet. Det er legitimt at dække deltagernes omkostninger og sikre dem en avance.

På den anden side skal vi undgå uigennemsigtighed og tilfældighed. Kommissionen bør derfor fastsætte nogle retningslinjer om anvendelse af disse interbankgebyrer.

For at øge retssikkerheden skal disse retningslinjer være kendt, før SEPA's direkte debiteringsordning bliver lanceret. Uden denne retssikkerhed vil bankerne i mange lande ikke lancere den direkte debiteringsordning, og det kan stoppe gennemførelsen af SEPA.

Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater og Den Socialdemokratiske Gruppe i Parlamentet har i denne henseende stillet meget enslydende ændringsforslag til afstemningen i morgen. Vi håber naturligvis, at De vil overveje dem.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Hr. formand! På dette vanskelige tidspunkt er det meget vigtigt at finde mulige kilder til økonomisk vækst. Udviklingen af vores europæiske finansielle marked er netop sådan en kilde til mulig vækst i den europæiske økonomi. Vi taler nu om betalingsmarkedet, og det er beklageligt, at de beslutninger, vi træffer, bliver gennemført så forholdsvis langsomt. Bankernes tekniske muligheder nævnes ofte som hovedårsagen, da det som oftest drejer sig om tekniske løsninger, men jeg vil gerne sige, at en teknisk modernisering af bankerne er i både banksektorens og selve bankernes interesse, og på denne måde kan de modernisere deres marked og deres betalingssystemer og øge deres fortjeneste. Det er derfor meget vigtigt, at medlemsstaterne gennemfører det fælles eurobetalingsområde mere beslutsomt.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Vi ved, at det fælles eurobetalingsområde betyder en reel udfordring for de små og mellemstore virksomheder. De har for nyligt arbejdet meget intenst med kreditkortsystemet, og priserne og omkostningerne i forbindelse med disse systemer er meget forskellige. Jeg synes ikke, at der er den nødvendige grad af gennemsigthed.

Det er netop under en krise, at vi har brug for en passende støtte til erhvervet. Det må være muligt at forbedre virksomhedernes kreditværdighed ved at reducere omkostningerne, for så kan de naturligvis få adgang til kredit igen. Jeg tror, at SEPA vil være et godt instrument i den forbindelse. Det bør gennemføres så hurtigt som muligt for at nå en situation, hvor ikke kun de små og mellemstore virksomheder arbejder billigt og effektivt, men hvor det også gælder transaktionerne mellem de små og store virksomheder.

Androulla Vassiliou, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke Økonomi- og Valutaudvalget og dets formand, fru Berès, for denne forhandling. Kommissionen glæder sig over Parlamentets opbakning til SEPA, som ikke blot er et selvregulerende initiativ, men også et større offentligt politisk initiativ, der styrker såvel den økonomiske og monetære union som Lissabondagsordenen. Parlamentet og Kommissionen deler helt klart den samme vision og det samme mål for SEPA.

Lad mig dog minde om tre vigtige punkter. For det første har Kommissionen som tidligere nævnt været meget aktiv i bestræbelserne på at fremme overgangen til SEPA-instrumenterne, især ved at lægge pres på de offentlige myndigheder, så de kan være pionerer ved indførelsen af SEPA. Vi vil ufortrødent fortsætte vores indsats som katalysator for SEPA.

For det andet mener vi ikke, selv om vi deler Parlamentets interesse i en slutdato for SEPA, at tiden er inde til at mejsle slutdatoen i sten. Vi har sat en proces i gang, og vi er overbevist om, at der er brug for meget benarbejde, før vi kan regne med en sådan forpligtelse.

For det tredje kan jeg bekræfte, at Kommissionen vil sørge for en retningslinje for de multilaterale interbankgebyrers forenelighed med konkurrencereglerne. Som bekendt træder SEPA's instrument til direkte debiteringer snart i kraft, og derfor skal vores retningslinje være tilgængelig før november 2009. Lad mig dog understrege én ting, nemlig at vi først kan komme med en retningslinje, når industrien har givet os nogle konkrete idéer til mulige forretningsmodeller.

Formanden. – Jeg har modtaget et beslutningsforslag⁽⁵⁾, der er indgivet i overensstemmelse med forretningsordenens artikel 108, stk. 5.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen, den 12. marts 2009.

⁽⁵⁾ Se protokollen.

19. Sri Lanka (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er mundtlig forespørgsel (B6-0140/2009) indgivet af Udvalget om Udenrigsanliggender om forværringen af den humanitære situation i Sri Lanka.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil begynde med at takke formanden for Udvalget om Udenrigsanliggender, fordi han er gået med til at acceptere den procedure, der er fastsat i artikel 91, og til at sætte denne uopsættelige beslutning på sidste mandags dagsorden, eftersom vi på vores sidste plenarmøde her i Strasbourg allerede havde haft en uopsættelig beslutning om Sri Lanka-spørgsmålet. Jeg vil også gerne takke Parlamentet, fordi det er gået med til at holde denne forhandling her til aften, og jeg takker Dem, fru kommissær, fordi De er mødt op til denne forhandling, da jeg ved, at det er et vanskeligt tidspunkt for Dem.

Vi ønskede denne beslutning, fordi vi er nødt til at sende et stærkt politisk signal til regeringen og de tamilske repræsentanter i Sri Lanka, for situationen forværres dag for dag. Vi modtager førstehåndsunderretninger fra tamilske familier og fra folk, der bor i Europa, og som hele tiden sender os beskeder og underretninger om, hvad der sker med dem, og hvad der sker med deres familier, der er fanget i konflikten mellem De Tamilske Tigre og Sri Lankas hær. Disse mennesker lider virkelig forfærdeligt.

Vi ved ikke, hvor mange mennesker, der er berørt, men vi vurderer, at mellem 150 og 200 000 mennesker skal evakueres. Hvad menes der imidlertid med "evakueres"? Ngo'erne beder os om, at de bliver evakueret ad søvejen, men igen er jeg nødt til at spørge: Hvortil? Hvor skal disse mennesker tage hen?

I eftermiddags mødte jeg en lille pige, der blev født i en flygtningelejr i Sri Lanka, og som nu er i Europa. Hvis det betyder, at disse mennesker er nødt til at forlade deres land og til at leve i flygtningelejre, er det heller ikke løsningen.

Vi anmoder derfor i beslutningen om, at der kommer en reel våbenhvile. Der vil naturligvis blive en forhandling med Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater om en øjeblikkelig eller midlertidig våbenhvile. Vi beder reelt myndighederne om en øjeblikkelig våbenhvile, så de civile kan komme væk fra faren, for vi ved, at der er mennesker, der er blevet dræbt. Det har vi fået endnu et eksempel på i dag med disse vidnesbyrd. I beslutningen opfordrer vi naturligvis Sri Lankas regering til at samarbejde med de ngo'er og lande, der er villige til at hjælpe med at løse konflikten. Vi spørger også, om EU kan hjælpe med at levere mad og medicin, som der er hårdt brug for.

Lad mig endelig på vegne af min gruppe – eftersom det er på initiativ af Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance, at vi forelagde denne uopsættelige beslutning for Udvalget om Udenrigsanliggender i mandags – sige, at vi beder Dem om at tage dette spørgsmål meget seriøst, for der er nogle af vores kolleger, der har forskellige interesser i landet. Jeg vil gerne minde Dem om, at der er nogle af de politiske grupper, der i lang tid har anmodet om at få lejlighed til at tale om situationen i Sri Lanka, og at vi af interne årsager i visse lande ikke har kunnet drøfte spørgsmålet om tamilerne og deres situation, der er blevet forværret siden 1980'erne.

Da Kommissionen er til stede, kan vi måske stille os selv endnu et spørgsmål. Det ser ud til, at EU er i stand til at hjælpe med at løse konflikten. Måske er tiden inde til at overveje muligheden for at etablere en konfliktløsningsenhed i EU.

Vi kan se i Kaukasus, vi kan se i andre dele af verden, at EU tages seriøst på grund af de forslag, vi kommer med. Når vi i dag løser konflikter, skal vi ikke længere blot være en støttende deltager, men aktivt fremme konfliktløsningen. Hvis vi i dag kan lægge grunden til en løsning af denne konflikt med en større EU-tilstedeværelse og et stærkt budskab til myndighederne, tror jeg også, at vi vil have øget vores status som politisk union.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Som en af Tokyo-medformændene for fredsprocessen i Sri Lanka har Kommissionen og jeg selv personligt fulgt udviklingen i Sri Lanka meget tæt. Vi er dybt bekymret over den nuværende situation og konflikten's tragiske humanitære følger, sådan som det fremgår af Rådets (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) konklusioner af den 23. februar og af medformændenes erklæring, der blev udsendt lokalt den 3. februar.

Vi er særlig bekymrede over situationen for de tusindvis af internt fordrevne personer, der – og De har ret – er fanget af kampene i det nordlige Sri Lanka. Vi står ikke længere over for en krise, men en situation, der efter min mening allerede er en humanitær katastrofe. Det har vi fået bekræftet af et bredt udsnit af uafhængige kilder, herunder FN og ICRC. Regeringens nylige meddelelse om, at den vil åbne to evakueringsveje mod

nord og mod syd i sikkerhedszonen, er et positivt skridt, men vi vil gerne se, hvordan det kommer til at fungere i praksis.

Vi har opfordret parterne – De Tamilske Tigre (LTTE) og Sri Lankas myndigheder – til at beskytte civilbefolkningen som krævet i henhold til den humanitære folkeret, og tillade, at folk frivilligt og sikkert kan forlade krigsområdet. Både LTTE og Sri Lankas hær er ansvarlige for den dramatiske stigning i de civile tab i de seneste måneder. Der er et umiddelbart og presserende behov for at handle og redde liv i Sri Lanka, hvilket også blev bekræftet af FN's vicegeneralsekretær, Sir John Holmes, som henledte opmærksomheden på såvel de mange ofre som på ICRC.

Kommissionen er overbevist om, at resultatet af denne krise vil have varige følger for freden og forsoningen og for Sri Lankas enhed, og den støtter i denne forbindelse fuldt og helt Sir John Holmes' opfordring til Sri Lankas regering om at stoppe fjendtlighederne for at give civilbefolkningen mulighed for at komme sikkert væk og til LTTE om at lade de civile gå og aftale en fredelig afslutning på kampene.

Medformændene har også opfordret LTTE til at nedlægge våbnene, men desværre er denne opfordring blevet afvist, ja endog ignoreret. Vi mener, at Sri Lankas regering har en forpligtelse til at beskytte alle sine egne borgere og til at tillade en humanitær våbenhvile – det blev også nævnt i Rådets konklusioner sidste gang – og til at tillade de syge og sårede at forlade Vanni og sørge for, at der kan komme mad og medicin ind i området. Det foreslog Indien også i sidste weekend.

Vi er fortsat bekymrede over menneskerettighedssituationen i Sri Lanka på baggrund af rapporten om udenretlige drab, bortførelser og alvorlige trusler mod pressen. Det er meget vigtigt, at regeringen følger op på de mest prominente, højt prioriterede sager. Sådanne forbrydelser må ikke forblive ustraffede.

Når alt kommer til alt, er Kommissionen, som jeg selv ville udtrykke det, stadig overbevist om, at en militær løsning på Sri Lankas etniske konflikt ikke er mulig. Der er brug for en inkluderende dialog, der kan føre til et politisk forlig. Varig fred og forsoning kan kun opnås ved at håndtere den bekymring, der i første omgang førte til oprøret, og ved at sørge for ordentlig plads til alle samfundsgrupperne. Som medformand har jeg allerede sagt, at den eneste mulige politiske løsning er en slags "overdragelsespakke", som har været på bordet, som har været taget af bordet, og som nu er på bordet igen.

Charles Tannock, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand, fru kommissær! Sri Lankas brutale borgerkrig er endelig ved at nå sin afslutning. Det er naturligvis for tidligt at sige, hvorvidt det vil betyde afslutningen på De Tamilske Tigres terroraktiviteter.

Vi skal bestemt ikke støtte en permanent våbenhvile på nuværende tidspunkt, hvis det gør det muligt for De Tamilske Tigre at omgruppere sig. Efter min mening er deres eneste mulighed at nedlægge deres våben eller at blive besejret militært med flere sårede og døde. En langsigtet varig våbenhvile ville være en katastrofe, fordi LTTE, som selvmordsangrebet i Sri Lanka tidligere på ugen viste, er skånselsløs, blodtørstig og korrekt identificeret som en terrororganisation af EU og USA.

Vi bør være resolute i vores støtte til præsident Rajapaksa i hans bestræbelser på at få bugt med et oprør, der kun har bragt umådelig menneskelig elendighed til Sri Lanka, og som har hæmmet den økonomisk udvikling på den smukke ø alvorligt. Der er imidlertid stadig tusindvis af uskyldige internt fordrevne civile, der er fanget på en smal kyststrøbe. Disse civile skal have lov til at forlade stedet, så hæren kan få afsluttet sin offensiv. Det er forkasteligt, men fuldt forventeligt, at De Tamilske Tigre vil udnytte disse civile som et menneskeskjold. De Tamilske Tigre har vendt det døve øre til det internationale samfunds appeller om at overgive sig og etablere en midlertidig humanitær korridor.

Det er imidlertid vigtigt at give FN og andre organisationer mulighed for at etablere en sikker passage ud af konfliktområdet for disse civile for at undgå yderligere blodbad. Sri Lanka er klar over sit eget ansvar for situationen og ønsker at undgå civile tab, men hærens tålmodighed er naturligvis begrænset, og den frygter, at De Tamilske Tigre vil forsøge at undslippe i tilfælde af en evakuering ad søvejen ved at blande sig med de civile.

Derfor støtter vi fra denne side i Parlamentet etableringen af en humanitær korridor og en midlertidig og øjeblikkelig våbenhvile eller ophør af fjendtlighederne, men vi ønsker også at se et omfattende nederlag for LTTE og et fredeligt, retfærdigt og multietnisk Sri Lanka i stedet, hvor de områder, der har tamilsk flertal, får så meget selvstyre som muligt, og hvor der bliver en retfærdig deling af ressourcerne og magten i et fælles Sri Lanka.

Robert Evans, for PSE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg glæder mig meget over denne forhandling og for kommissærens tilstedeværelse, og jeg takker hende varmt for hendes seriøse, stærke og dybsindige udtalelse. Det er tydeligvis et meget vigtigt emne, selv om det er beklageligt, at vi drøfter det kl. 11 om aftenen med så få tilstedeværende. Men tilstedeværelsen afspejler efter min mening ikke interessen for sagen eller den alvor, som mange medlemmer ser med den på. Vi er, for at bruge kommissærens ord, dybt bekymrede over situationen. Det er også kommet til udtryk i aftenens forhandling, at situationen har ændret sig, og at vi, som fru Isler Béguin sagde ved begyndelsen, er nødt til at sende et stærkt signal om den forværrede situation, der bliver værre dag for dag.

Jeg støtter den oprindelige beslutning med undtagelse af ordet "midlertidig". Jeg beklager det sprog, hr. Tannock netop har brugt, da han sagde, at en permanent våbenhvile ville være en katastrofe. Vi er naturligvis – og nu appellerer jeg til Dem – ikke interesseret i en midlertidig våbenhvile. I forbindelse med hver eneste konflikt rundt omkring i verden har Parlamentet, der består af medfølelse mennesker, argumenteret for en permanent våbenhvile, der kan bane vejen for en diplomatisk genopbygning, så dialogen kan begynde, og ja, så vi kan få det fredelige, retfærdige og multietniske samfund, som hr. Tannock talte om, og som jeg er enig i.

Jeg lykønsker derfor Gruppen De Grønne med dens første ændringsforslag, ændringsforslag 1, og jeg er sikker på, at alle anstændige mennesker her, der bekymrer sig om de civile i Sri Lanka, også vil gøre det. En midlertidig våbenhvile vil på grund af per se indebære en tilbagevenden til krig på et senere tidspunkt, hvilket der ikke er nogen, der ønsker. En tilbagevenden til krigen vil betyde flere døde, mere lidelse og mere humanitær tragedie, og jeg kan ikke tro, at der er nogen på Parlamentets to fløje, der virkelig ønsker det.

Med hensyn til ændringsforslag 2 så støtter jeg også det, da det fordømmer alle voldshandlinger, uanset hvem der begår dem, og lige meget hvilken af konfliktens parter, de tilhører. Vi kan ikke acceptere nogen form for vold, herunder det nylige selvmordsangreb, der er blevet henvist til.

Nu retter jeg min opmærksomhed mod ændringsforslag 3, 4 og 5. Jeg vil gerne læse en kort tekst, jeg har modtaget fra et srilankansk medlem af Parlamentet i Jaffnadistriktet, hr. Selvarajah Kajendren, der er dateret den 10. marts. Han siger: "Jeg ønsker med det samme at gøre Dem opmærksom på de civile dødsfald i Sri Lanka. Hæren affyrede artillerigranater med klyngeammunition fra kl. 2 om natten til kl. 10 om formiddagen torsdag den 10. marts 2009", dvs. i denne uge. "Sri Lankas regeringsstyrker angreb på må og få alle dele af "sikkerhedszonen", og de brugte alle mulige slags dødelige granater, hvoraf flere er forbudt i mange lande. Under dette hensynsløse angreb med klyngeammunition blev der dræbt mere end 1 30 civile, herunder børn, og mere end 200 mennesker blev alvorligt såret."

Jeg tvivler på, at der er nogen, der vil påstå, at dette er opdigtet. Jeg vil ydermere påstå, at vi alle ønsker at gøre alt, hvad vi kan, for at gøre en ende på den slags vold. Han henviser også til sin kollega, hr. S. Kanakaratnam, som bor lige midt i "sikkerhedszonen". Han siger, at der fra den 1. januar til den 6. marts i år er blevet dræbt 2 544 civile i disse "sikkerhedszoner" i forbindelse med bombeangreb, og mere end 5 828 civile er blevet alvorligt såret. Ikke desto mindre har den srilankanske hær, siger han, udført såvel luftbombardementer som artilleribeskydninger, hvilket i gennemsnit har kostet 30-40 civile livet om dagen.

Jeg tror ikke, at han ville opdigte en sådan historie. Ud fra hvad kommissæren har sagt, ud fra alle vidnesbyrderne fra de ngo'er, der har været tæt på, ser det ud til at afspejle, hvad der sker.

Med hensyn til ændringsforslag 6 henviser jeg til Sir John Holmes' rapport, som hans excellence, Sri Lankas ambassadør i Bruxelles, har sendt til mig. I rapporten siger han, at der er alt for mange mennesker samlet i transitområderne. Hans ord er afspejlet i mit ændringsforslag, og det er rigtigt, at vi bør bekymre os for disse lejre. Jeg har nogle billeder af lejrene. Enhver er velkommen til at se på disse billeder, der er blevet sendt til mig. Jeg påstår endnu en gang, at de er ægte og ikke lavet til lejligheden. Jeg ved, at kommissærens kontor i Colombo følger dette meget tæt og har tætte kontakter inden for den reelle farezone.

Ændringsforslag 7 og 8 styrker den oprindelige henvisning til krigsområdet, så civilbefolkningens behov kan blive opfyldt fuldt ud. Vi anmoder om uhindret adgang, ikke kun til kampområdet, men også til flygtningelejrene, så de humanitære organisationer, som alle her i Parlamentet støtter, får fuld adgang. Jeg er sikker på, at alle her i Parlamentet støtter de humanitære organisationers arbejde.

Endelig foreslås det i ændringsforslag 9, at vi sender denne beslutning til FN's generalsekretær, fordi jeg mener, at der er tale om en international humanitær krise, som det fremgår af titlen, og at vi skal gøre alt, hvad vi kan. Det er derfor, jeg takker Gruppen De Grønne for at fremsætte det, og jeg opfordrer alle kollegerne til at støtte de ændringsforslag, der er stillet af alle de politiske grupper.

Marie Anne Isler Béguin, for Verts/ALE-Gruppen. – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne takke fru Ferrero-Waldner for hendes indlæg og for hende svar på opfordringen fra ngo'erne og de mennesker, der er fanget.

Vi er bange for, at vi kommer til at stå i samme situation som i Burma efter tsunamien i 2006, hvor juntaen hindrede adgangen for den humanitære bistand. Vi må derfor gøre alt, hvad vi kan, for at sikre, at den humanitære bistand og vores hjælp når frem til de mennesker, der har brug for den.

Jeg vil dog også gerne tale til mine kolleger fra Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater og Den Socialdemokratiske Gruppe i Europa-Parlamentet, for jeg mener, at vi er nødt til at appellere til fornuften. Det er korrekt, at vi fremlagde dette forslag til uopsættelig beslutning for at give Parlamentet mulighed for at give sin mening til kende og vedtage en holdning i morgen.

Men jeg ønsker under ingen omstændigheder, at det ender med, at enten den ene eller den anden fløj undlader at stemme for denne beslutning på grund af uenighed om en omgående eller midlertidig våbenhvile, sådan som vi forstår det, for forhandlingen har allerede fundet sted. Jeg opfordrer Dem derfor alle oprigtigt til at handle fornuftigt.

På den anden side vil jeg gerne gentage, især for hr. Tannock, fru Ferrero-Waldners ord, at væbnede konflikter aldrig har løst noget problem. Det ved vi. Krig løser aldrig nogen problemer.

Det er efter min mening uansvarligt at anmode om en midlertidig våbenhvile, for så vidt angår de berørte mennesker. Det ville reelt betyde, at de bringes tilbage i kampen i fremtiden – og sikken en fremtid, det ville være – når folk er blevet evakueret. Kan vi tillade os selv at overlade folk til evakuering? Den tamilske befolkning består af mennesker, der ejer jord. Derfor ønsker de at vende tilbage til deres jord. De er srilankanske.

Jeg synes derfor, at vi skal være meget opmærksomme på dette spørgsmål, men jeg er parat til at gøre indrømmelser og trække ændringsforslagene tilbage, såfremt vi i fællesskab kan nå en fælles holdning, så vi kan sende dette stærke politiske budskab til hele verden.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Vi bør være bevidst om krigens frygtelige følger for uskyldige civile og vores moralske pligt til at gøre vores yderste for at formindske deres sårbarhed og hjælpe med at skaffe humanitær bistand. Det er derfor, at Parlamentet vedtog sin uopsættelige beslutning om Sri Lanka for mindre end tre uger siden.

Sri Lanka har i årtier lidt under en terrorkampagne udført af det internationalt bandlyste LTTE. Der er ingen lighed mellem terrorister og en demokratisk regerings retmæssige væbnede styrker. Husk på, at det var LTTE, der finpudsede selvmordsbombning som en taktik, at det var dem, der først brugte kvinder til selvmordsangreb, og at de åbenlyst bruger børnesoldater og menneskeskjold. I de sidste 26 år har gruppen systematisk udført tusindvis af overlagte mord i hele Sri Lanka, og for blot to dage siden blev 14 mennesker dræbt ved et selvmordsangreb under en islamisk festival i Mataradistriktet.

LTTE befinder sig nu i et desperat slutspil, og som det typisk sker i den slags situationer, henvender organisationen sig nu til de internationale fortalere for at redde sig ud af kniben. Et lille mindretal af Parlamentets medlemmer var kede af, at flertallet i Parlamentet vedtog beslutningen, og desværre ønskede de på utilbørlig vis at rette fordømmelsen mod Sri Lankas regering. Vi kan ikke støtte ændringsforslag, der bygger på tilfældige og ofte meningsløse påstande, som vi har hørt fra hr. Evans, eller selektive citater fra en ngo-rapport. Vi har ingen god grund til at betvivle regeringens håndfaste erklæring om, at dens tropper ikke har skudt mod de sikre områder.

For seks dage siden opfordrede FN's generalsekretær LTTE til at fjerne sine våben og soldater fra de områder, hvor de civile er koncentreret, og til at samarbejde om hele den humanitære indsats, der skal lette civilbefolkningens lidelser. EU har fordømt LTTE's forsøg på at hindre civilbefolkningen i at forlade konfliktområdet.

Det bedste, vi kan gøre her i Parlamentet, er at opfordre LTTE til at nedlægge våbnene og frigive civilbefolkningen fra dens tag. Så kan den humanitære bistand, der er så hårdt brug for, blive ydet, folk kan begynde at se frem til et bedre liv, og Sri Lanka kan komme tilbage på sporet med demokratiske politikker og opbygge et retfærdigt og mere fremgangsrigt samfund for alle sine borgere, uden terroristernes undertrykkelse.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg er fuldstændig enig i, at vi har brug for en politisk og ikke en militær løsning i Sri Lanka. Jeg har besøgt landet mange gange som medlem af den sydasiatiske delegation. Jeg ved, hvor meget folk længes efter fred efter 25 års vold.

Jeg er dog nødt til at sige, at i denne slags krig er LTTE nødt til at foretage et træk, og det gør den desværre ikke. Det nævnte De også, og udenrigsministrene den 23. februar opfordrede organisationen til øjeblikkeligt at nedlægge våbnene og ophøre med terrorismen. Forestil Dem blot en EU-medlemsstat, hvor terrorismen har regeret i 25 år. Det er let at forestille sig, at der hersker meget kaos og uorden. Jeg støtter tamilernes sag, men jeg afviser LTTE's metoder lige så beslutsomt. I ugevis har vi hørt, at 100 000 mennesker er blevet taget til fange i dette lille område. Reuters rapporterede så sent som i går om, at folk i henhold til vidneberetninger bliver skudt, når de forsøger at forlade dette område. Så vi er nødt til at opfordre LTTE og lægge pres på LTTE for at få dem til at ophøre med denne praksis. Spillet er ude, og de kan ikke fortsætte på denne måde.

De civile i dette krigsområde er naturligvis udsat for spærreild fra begge sider. Vi skal også opfordre regeringen til at respektere folkeretten og tillade humanitære aktioner. Det er fundamentalismen på begge sider, der kræver så mange ofre. Jeg synes, at vi skal forberede en efterkrigsorden. Som nævnt skal den 13. ændring af den srilankanske forfatning gennemføres, og den indebærer decentralisering i form af regional forvaltning for de folk, der bor dér, og EU kan yde en værdifuld bistand i den forbindelse. Jeg er sikker på, at De i Kommissionen og vi i EU er parate til at gøre det.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, kommissær Ferrero-Waldner, mine damer og herrer! Jeg synes, at det, som kommissæren sagde om, at en militær løsning ikke er mulig, bør komme på forsiderne i Sri Lanka. Nemlig at regeringen trods spændingerne i landet og de problemer, der har ophobet sig gennem årene, faktisk bliver ved med at forsøge at komme med et tilbud. Det strandede simpelthen på grund af kommunikationsstrategien.

Vi er naturligvis også nødt til at se på, at Sri Lankas strategiske position også giver plads til eksterne faktorer, og at der bliver sat eksterne faktorer i gang, som det er meget svært at kontrollere inden for landet alene. Vi skal derfor sikre os, at den økonomiske situation bliver forbedret, og at infrastrukturen i disse områder forbedres, så den nødvendige kommunikation mellem konfliktens parter bliver mulig. Måske ville det være muligt at bruge en af mæglerne her.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Hr. formand, hvad der sker i Sri Lanka nu, har været under opsejling i en del år. Det er ikke blot et humanitært problem, men først og fremmest en alvorlig politisk fiasko. Efter flere års voldelig kamp for frigørelse af den nordøstlige del af landet tilbød en tidligere norsk regering mægling mellem den sinhalesiske flertalsregering og den tamilske oprørsbevægelse. Den norske mægler, der arbejdede i lang tid for at nå frem til fredelige løsninger, er nu selv minister i den nye regering. Desværre er denne mulighed for en fredelig løsning siden hen blevet opgivet.

I sommeren 2006 stoppede Sri Lankas regering fredstiltagene og valgte igen ensidigt at påtvinge en militær løsning. Regeringen bilder sig nu sikkert ind, at den har opnået en stor succes, når det i virkeligheden betyder, at en fredelig og harmonisk sameksistens mellem de to befolkningsgrupper som ligeværdige partnere vil blive endnu vanskeligere i fremtiden. Uden en forpligtelse over for en fredelig løsning ser fremtiden forfærdelig voldelig ud. Vi er nødt til at vende tilbage til fredsmæglingen, uden at skabe vindere eller tabere.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Hr. formand! Tak, fru kommissær, fordi De har udtrykt Dem så klart. Efter min mening skal vores hovedfokus rettes mod civilbefolkningens skæbne, og det eneste, der reelt kan bruges i denne forbindelse, er det, der blev sagt på ministerrådet den 23. februar, nemlig at EU opfordrer til en øjeblikkelig våbenhvile. Jeg tilføjer igen ordet "midlertidig", for ellers vil den humanitære katastrofe, De omtalte, fortsætte.

Jeg mener også, at vi i denne situation, hvor mennesker holdes fanget i området, må modsætte os enhver voldshandling, der forhindrer folk i at forlade kampområdet. I denne henseende er det efter min mening ligegyldigt, om volden bliver begået af LTTE eller af regeringstropperne. Vi skal fokusere på menneskene.

Måske må jeg komme med en bemærkning til mine venner fra den tidligere kolonimagt, som forbereder sig på at forlade vores gruppe. Jeg håber, at det indtryk, jeg selv har fået af, at der også er et vist nationalt incitament til så ensidigt at lange ud efter LTTE, er forkert. Jeg håber også, at de ikke har et specifikt segment af vælgerne i tankerne.

Robert Evans (PSE). – (EN) Hr. formand! Dette er ikke en bemærkning til forretningsordenen. Jeg antydede over for Deres kollega, at jeg ønskede at få ordet efter catch-the-eye-proceduren, hvilket jeg har ret til, og hvilket jeg troede, at jeg havde gjort.

Jeg ønsker at takke hr. Meijer for hans bemærkninger. Han henviste også til nordmanden Erik Soldheims modige arbejde, og som jeg mødte for 10 dage siden i Oslo.

Jeg er meget enig med hr. Gahlers meget fornuftige udsagn om, at det er civilbefolkningens skæbne, der bekymrer os. Jeg synes, at ændringsforslag 1 er det vigtigste af alle ændringsforslagene, og det opfordrer til en omgående og fuldstændig våbenhvile, hvilket må være i hele det srilankanske folks interesse.

Der er mange beviser. Der er ikke tale om indicier. Nogle af dem stammer fra den regionale direktør for sundhedstjenesters kontor, som hører under den srilankanske regering. Han taler om en humanitær katastrofe og de umenneskelige forhold, som folk lever under. Dette bliver gentaget af Kommissionen, ICRC, FN, International Crisis Group og Refugee Care Netherlands. Overskriften for forhandlingen her til aften er forværringen af den humanitære situation i Sri Lanka, og vi har en pligt til at gøre alt, hvad vi kan, for at forebygge den, hvilket jeg mener, at vi kan, hvis vi finder den rigtige vej fremad.

Formanden. – Mine damer og herrer! Jeg følger forretningsordenen nøje. Jeg var parat til at give ordet til fem talere, og da der kun var tre, der rent faktisk tog ordet, besluttede jeg også at give hr. Evans ordet.

Benita Ferrero-Waldner, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke medlemmerne for denne meget vigtige forhandling, selv om den er kort og finder sted sent om aftenen.

Siden starten af Kommissionens embedsperiode har jeg som medformand være meget bekymret for Sri Lanka. Der har været tidspunkter, hvor vi havde et vist håb, især i starten, men håbet er nu svundet. Jeg ønskede at deltage i Geneveprocessen, men det ser ud til, at det var vanskeligt for Sri Lankas regering. Under alle omstændigheder er processen desværre brudt sammen. Jeg var også parat til at tage op nordpå for at indlede mæglingsforhandlinger, ligesom min forgænger Chris Patten. Men det nordlige område var ikke parat, officielt fordi hr. Prabhakaran havde mæslinger eller skoldkopper. Jeg er dog fuldstændig enig med hr. Gahler, der sagde – og det er også min egen bekymring – at vi skal sætte menneskene og de humanitære problemer i første række.

Som det så ofte er tilfældet, har vi været de største humanitære donorer i Sri Lanka. I 2008-2009 afsatte vi 19 mio. EUR til humanitær bistand, som blev kanaliseret via partnere som ICRC, FN og nogle internationale ngo'er. Disse organisationer er parat til at hjælpe de berørte befolkninger, men de som de også har fortalt os, har de reelle problemer med at få adgang til konfliktområdet. Siden september 2008 har ICRC været den eneste organisation, der har fået lov til at operere i de LTTE-kontrollerede områder i Vanni. Verdensfødevareprogrammet har fået lov til at sende et par fødevarekonvojer, men det har kun kunnet opfylde ca. 50 % af behovet. Siden 2008 har vi ydet yderligere 7 mio. EUR i humanitær bistand til de to organisationer. Vi har også konstant presset på for at sikre de humanitære organisationer adgang til disse befolkninger, såvel i Colombo som i Bruxelles.

Derfor kan jeg kun sammen med de andre medformænd og Norge i særdeleshed sige, at vi har benyttet enhver lejlighed til at presse konfliktens parter til at gennemføre våbenhvileaftalen fra 2002 og til at løse konflikten ved hjælp af fredelige midler, men der er ikke noget, der har virket. Talrige opfordringer om at vende tilbage til forhandlingerne er hele tiden blevet fuldstændigt ignoreret, og desværre har den militære vej været den foretrukne. Det internationale samfunds mulighed for intervention er blevet mindre og mindre de sidste tre år, men ikke en eneste af medformændene har forladt missionen. Vi har alle fastholdt vores forpligtelse til at bidrage til en fredelig løsning af konflikten, hvilket fremgår af medformændenes seneste pressemeddelelse fra den 3. februar, som jeg er sikker på, De alle er bekendt med.

Det, vi skal gøre nu, er derfor at lægge pres på igen for at sikre den humanitære adgang, få hjælpearbejderne og civilbefolkningen ud og, når tiden er inde, at fremme en politisk dialog med konfliktens parter og forsøge at overbevise dem om, at den eneste mulighed er en politisk løsning. I modsat fald bliver der guerillakrig, hvilket ikke vil løse noget for denne smukke ø. Det var engang et paradis, og det kunne det blive igen.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i morgen, den 12. marts 2009.

20. Dagsorden for næste møde: se protokollen

21. Hævelse af mødet

(Mødet hævet kl. 23.35)